

კომუნიკაციის პრინციპები

Shepherds Global Classroom არსებობის მიზანია ქრისტეს სხეულის აღჭურვა, სასწავლო გეგმის (კურიკულუმების) მიწოდების გზით, რათა მთელს მსოფლიოში გამოიზარდონ ქრისტიანი ლიდერები. ჩვენ მიზნად ვისახავთ გავამდიდროთ ადგილობრივი სასწავლო პროგრამები 20-კურსიანი კურიკულუმის ინსტრუმენტის გადაცემით სულიერი მასწავლებლების ხელში მსოფლიოს ყველა ქვეყანაში.

ამ კურსის უფასოდ ჩამოტვირთვა შესაძლებელია ელ მისამართზე: <https://www.shepherdsglobal.org/courses>

წამყვანი ავტორი: დოქტორი დენი მაკკეინის (Dr. Danny McCain), ღირსი რ. ჰატჩინსონის ავტორობით (Rev. R.G. Hutchison), და დოქტორი რანდალ მაკელვაინი (Dr. Randall D. McElwain)

საავტორო უფლებები © 2019 Shepherds Global Classroom
მეორე გამოცემა, ნათარგმნია ინგლისურიდან ქართულ ენაზე

ყველა უფლება დაცულია.

მესამე მხარის მასალებზე დაცულია მფლობელების საავტორო უფლებები და მათი გავრცელება ხდება შესაბამისი ლიცენზიით.

გამოყენებული ბიბლიები: ახალი გადამუშავებული გამოცემა 2015, სბს-სტოკჰოლმი 2013, სბს-სტოკჰოლმი 2001, სსგ-საქართველოს საპატრიარქო გამოცემა

ნებართვის შეტყობინება:

ეს კურსი შეიძლება დაიბეჭდოს და გავრცელდეს უფასოდ ბეჭდურ და ციფრულ ფორმატში შემდეგი მითითებების შესაბამისად: (1) კურსის შინაარსის რაიმე სახით შეცვლა დაუშვებელია; (2) არ შეიძლება კურსის წიგნების ასლების გაყიდვა მოგების მიზნით; (3) საგანმანათლებლო დაწესებულებებს შეუძლიათ თავისუფლად და უფასოდ გამოიყენონ/დააკოპირონ ეს კურსი, მაშინაც კი, თუ ისინი იღებენ სწავლის საფასურს; და (4) კურსის თარგმნა დაუშვებელია Shepherds Global Classroom-ის ნებართვისა და ზედამხედველობის გარეშე.

სარჩევი

მითითებები კლასის ლიდერებისთვის	5
(1) კომუნიკაციის თეოლოგია	7
(2) კომუნიკაციის პრინციპები	19
(3) ქადაგების შესავალი	35
(4) ქადაგების მექანიკა	59
(5) განმარტებითი ქადაგების მომზადება	77
(6) წერილობითი კომუნიკაცია	99
(7) სწავლება	111
(8) ადამიანური ურთიერთობები	131
(9) კულტურათაშორისი კომუნიკაცია	145
(10) სულიწმიდით ცხებული ქადაგება	157
მეტყველების შეფასების ფორმა	165
დავალებების ჩაწერა	167

მე-5 და მე-10 გაკვეთილების გამოკლებით, ამ კურსის მასალების დიდი ნაწილი აღებულია დოქტორ დენი მაკკეინის მომავალი წიგნიდან და გამოიყენება ავტორის კეთილი ნებართვით. მისგან მიღებული მასალის გამოქვეყნების ყველა უფლება რჩება ავტორს.

მითითებები კლასის ლიდერებისთვის

ჯგუფურად სწავლის შემთხვევაში, შესაძლებელია მონაცვლეობით წააკითხოთ მასალა. პერიოდულად უნდა შეჩერდეთ მასალის კლასში განსახილველად. როგორც კლასის ხელმძღვანელი, თქვენ ხართ პასუხისმგებელი, რომ დისკუსიის დროს არ მოხდეს შესასწავლი მასალიდან გადახვევა. უმჯობესია თითოეული განხილვისთვის განსაზღვრული დრო დააწესოთ.

განსახილველი საკითხები აღნიშნულია ასეთი სიმბოლოთი ►. ყოველთვის, როცა ასეთს წააწყდებით, დაუსვით მომდევნო კითხვა და სტუდენტებმა განიხილონ პასუხი(ები). შეეცადეთ დარწმუნდეთ, რომ კლასში ყველა სტუდენტი ჩართული იყოს დისკუსიაში. საჭიროების შემთხვევაში, შეგიძლიათ თვითონ გამოიძახოთ სტუდენტები.

ამ კურსში გამოყენებულია ბევრი ადგილი **წმიდა წერილიდან**. ზოგიერთი მუხლი დაბეჭდილია ტექსტში. სხვა ადგილები წმიდა წერილებიდან მითითებულია სქოლიოებში. სთხოვეთ სტუდენტებს მოძებნონ მუხლები, რომლებიც მხოლოდ სქოლიოებშია მოცემული და მონაცვლეობით წაუკითხოთ ისინი ჯგუფს.

თითოეული გაკვეთილი მთავრდება **დავალებებით**. სტუდენტებმა უნდა შეასრულონ დავალებები და გაცნობონ მომდევნო გაკვეთილის დაწყებამდე.

ზოგიერთი გაკვეთილის ბოლოს, კლასის თითოეულმა წევრმა უნდა **მოამზადოს ქადაგება ან ბიბლიური გაკვეთილი დანარჩენი სტუდენტებისთვის**. პრეზენტაციების შემთხვევაში, მათ წარსადგენად დაუთმეთ დრო შემდეგი საკლასო შეხვედრის დასაწყისში. გამოიყენეთ ამ წიგნის ბოლოში მოცემული **შეფასების ფორმა**, რათა შეაფასოთ ეს ქადაგებები და დაეხმაროთ სტუდენტებს მათი მეტყველების უნარის გაუმჯობესებაში (ყოველთვის მივესალმებით, თუ გააკეთებთ ამ შეფასების ფორმის ასლებს, გაკვეთილზე გამოსაყენებლად.)

გაკვეთილების უმეტესობა მოიცავს **ტესტის** საკითხებს. თითოეული საკლასო მეცადინეობის ბოლოს, ლიდერს შეუძლია განიხილოს ეს საკითხები სტუდენტებთან ერთად. შემდეგი საკლასო მეცადინეობა უნდა დაიწყოს ტესტით ამ საკითხებზე. ეს შეიძლება გაკეთდეს ზეპირად ან წერილობითი ფორმით. ტესტების ჩაბარებისას სტუდენტებმა არ უნდა მიმართონ სახელმძღვანელოს, ჩანაწერებს, ბიბლიას ან თანაკლასელების დახმარებას. ტესტის პასუხების ჩამოტვირთვა შესაძლებელია ShepherdsGlobal.org-ზე.

თქვენი კლასის სტილიდან გამომდინარე, თქვენ შეგიძლიათ აირჩიოთ მხოლოდ დავალებების შესრულება და გამოტოვოთ ტესტის საკითხები. შეგიძლიათ კურსის ეს ნაწილი მთავრით თქვენი სტუდენტების სწავლის სტილს.

თუ სტუდენტს სურს მიიღოს სერტიფიკატი **Shepherds Global Classroom**– ისგან, ის უნდა დაესწროს საკლასო მეცადინეობებს და შეასრულოს დავალებები. კურსის სახელმძღვანელოს ბოლოს მოცემულია ფორმა შესრულებული დავალებების ჩასაწერად.

გაკვეთილი 1

კომუნიკაციის თეოლოგია

გაკვეთილის მიზნები

ამ გაკვეთილის ბოლოს სტუდენტმა უნდა:

- (1) გაათვითცნობიეროს კომუნიკაციის მნიშვნელობა ღვთის სამეფოში.
- (2) სცნობდეს ღმერთის კომუნიკაციის გზებს სამების პიროვნებებს შორის, სხვა სულიერ არსებთან და კაცობრიობასთან.
- (3) აფასებდეს იესოს დედამიწაზე ყოფნისას, მისი კომუნიკაციის სხვადასხვა მეთოდს.
- (4) აღიარებდეს კომუნიკაციის უნარს, ღვთის ხატების ნაწილად კაცობრიობაში.
- (5) პატივს სცემდეს ადამიანურ ენას, როგორც სიკეთისა და ბოროტების აღსრულების საშუალებას.

შესავალი

კომუნიკაცია არის ინფორმაციის გადაცემა ერთი ადამიანიდან მეორეზე. კომუნიკაცია მოიცავს ქადაგებას, სწავლებას, ერთი ერთზე კომუნიკაციას, წერას, დრამას და ინდივიდებს შორის ინფორმაციის გაზიარების სხვა გზებს.

მქადაგებლებისთვის და მასწავლებლებისთვის კომუნიკაცია განსაკუთრებით მნიშვნელოვანია. თუ მექანიკოსს არ შეუძლია კარგად კომუნიკაცია, არ ვღელავთ. თუ მას შეუძლია შეაკეთოს მანქანა, ჩვენ ბედნიერები ვართ. კარგი მზარეული აუცილებელი არ არის იყოს კარგი მოსაუბრე. მან უბრალოდ უნდა იცოდეს, როგორ მოამზადოს კარგი საკვები. ფერმერმა შეიძლება არ იცოდეს ლაპარაკი, თუ იცის მცენარეული კულტურების დარგვა, გაშენება და მოსავლის აღება.

ამავდროულად, მქადაგებელს ან მასწავლებელს კომუნიკაციის უნარი აუცილებლად უნდა ჰქონდეს. ქადაგების ან სწავლების მოწოდება არის კომუნიკაციის უნარის ქონის მოწოდება. ამის გამო, მქადაგებლებმა და მასწავლებლებმა უფრო მეტი უნდა იცოდნენ კომუნიკაციისა და საჯაროდ გამოსვლის შესახებ, ვიდრე ადამიანების უმეტესობამ.

ქრისტიანი ლიდერების კომუნიკაციის სამი ძირითადი ფორმაა: ქადაგება, სწავლება და წერა. ეს კურსი ყურადღებას გაამახვილებს ამ სამ ფორმაზე.

კომუნიკაციის უნარი არ ნიშნავს, რომ ყველა მასწავლებელს ან მქადაგებელს უნდა ჰქონდეს პრეზიდენტის ან ცნობილი სპიკერის უნარი. კომუნიკაციის მრავალი სხვადასხვა სტილი არსებობს. ზოგიერთი ადამიანი ძალიან კარგი კომუნიკატორი ხდება, მიუხედავად იმისა,

რომ ისინი არ არიან შესანიშნავი საზოგადოებრივი ორატორები. ამ კურსის მიზანია უკეთეს კომუნიკატორთა მომზადება ღვთის სამეფოსთვის სამსახურებლად.

ამ პირველ გაკვეთილზე ვნახავთ, რომ კომუნიკაცია მნიშვნელოვანია ღმერთის სამეფოში.

ღმერთი კომუნიკატორია

ღმერთი არის პიროვნება, რომელიც ურთიერთობს სხვებთან. მრავალი რელიგიის უპიროვნო ღმერთებისგან განსხვავებით, ღმერთი არის კომუნიკატორი. ბიბლია გვიჩვენებს სამების კომუნიკაციას, ანგელოზებთან და სატანასთანაც კი კომუნიკაციას და ადამიანებთან ურთიერთობას.

მამა ურთიერთობს სამების სხვა პირებთან

ბიბლიის დასაწყისში ვკითხულობთ:

თქვა ღმერთმა: "იყოს ნათელი!" და იქმნა ნათელი. კვლავ თქვა ღმერთმა: "შევქმნათ კაცი ჩვენს ხატად და ჩვენს მსგავსად; დაე იბატონოს ზღვაში თევზზე, ცაში ფრინველზე, პირუტყვზე, მთელ დედამიწაზე და ყოველ ქვეწარმავალზე, რომელიც დაძვრება მიწაზე" (დაბადება 1:3, 26).

ვის ელაპარაკებოდა ღმერთი? ღმერთი ესაუბრებოდა ღმერთს. სამების ერთი პირი ესაუბრებოდა სამების სხვა პირს; "შევქმნათ..."

ნოეს დღეებში ღმერთი სამების შიგნით ურთიერთობდა.

მაშინ შეწუხდა უფალი, ადამიანი რომ შექმნა ამქვეყნად და დანადგლიანდა. თქვა უფალმა: "აღვგვი მიწის პირისაგან კაცს, ჩემ მიერ გაჩენილს, ასევე პირუტყვს, ქვეწარმავალსა და ცის ფრინველს, რადგან ვნანობ, რომ შევქმენი ისინი" (დაბადება 6:6-7).

ჩვენ არ ვიცით, როგორ ურთიერთობდა სამება ერთმანეთთან, მაგრამ როგორც გონიერი არსებები, ისინი ურთიერთობდნენ ერთმანეთთან.

ღმერთი ურთიერთობს სულიერ არსებებთან

იოხანეს წიგნი მოგვითხრობს ღმერთსა და სატანას შორის საუბარზე.

და მივიდნენ ერთ დღეს ღვთის ძენი უფლის წინაშე წარსადგომად და სატანაც მივიდა მათ შორის. ჰკითხა უფალმა სატანას: "საიდან მოხვედი?" მიუგო სატანამ უფალს: "ქვეყნად დავწანწალებდი და მიმოვდიოდი" (იოხ 1:6-7).

ჩვენ ბევრი არაფერი ვიცით ამ კონფერენციის შესახებ, მაგრამ ვიცით, რომ უფალი ელაპარაკებოდა სატანას, სულიერ არსებას.

როდესაც დავითი მოსახლეობის აღრიცხვისთვის ისჯებოდა, ღმერთმა ანგელოზს მიმართა. ანგელოზს მოჰქონდა სასჯელი მიწაზე. როდესაც ანგელოზი ორნან იებუსელის კალოსთან მივიდა, "უფალმა უბრძანა ანგელოზს და მან მახვილი ისევ ქარქაშში ჩააგო" (1 ნემტა 21:27. იხილეთ ასევე ზაქარია 1:13.). ღმერთი ურთიერთობს სულიერ არსებებთან.

ღმერთი ურთიერთობს ადამიანებთან

შექმნა ღმერთმა კაცი თავის ხატად, ღვთის ხატად შექმნა იგი. მამაკაცად და დედაკაცად შექმნა ისინი. აკურთხა ღმერთმა ისინი და უთხრა: "ინაყოფიერეთ და იმრავლეთ, აავსეთ ქვეყანა და იუფლეთ მასზე; იბატონეთ ზღვაში თევზებზე, ცაში ფრინველებზე, და ყოველ ცოცხალ არსებაზე, რაც კი მიწაზე იძვრის. თქვა ღმერთმა: "აჰა, მოგეცით საჭმელად ყოველი ბალახი თესლის მთესველი და ნაყოფიერი ხე, რაც დედამიწის ზურგზეა". მიწის ყველა ცხოველს, ცის ყველა ფრინველს და ყველა ქვეწარმავალს დედამიწაზე, რასაც სიცოცხლის სუნთქვა აქვს, მცენარეები მივეცი საჭმელად". და იქმნა ასე (დაბადება 1:27-30).

როდესაც ღმერთმა შექმნა ადამიანები, მან ისინი თავის ხატად შექმნა. ამ ხატების ნაწილი იყო კომუნიკაციის უნარი. ღმერთი ესაუბრებოდა ადამს და ევას. მან მათ ორი მცნება მისცა. პირველ რიგში, ისინი ნაყოფიერი უნდა ყოფილიყვნენ და მათი რიცხვი კიდევ უფრო უნდა გაზრდილიყო. მეორე, მათ დედამიწაზე უნდა ეზრუნათ. ადამიანებმა თავიანთი პასუხისმგებლობა კომუნიკაციის საშუალებით შეიტყვეს.

მთელს ბიბლიაში ვხედავთ, რომ ღმერთი აგრძელებს ადამიანებთან ურთიერთობას.

- ის ურთიერთობდა ადამთან და ევასთან, როდესაც სადამოხანს მიმოდის ბაღში და ესაუბრებოდა მათ (დაბადება 3:8).
- ის ურთიერთობდა აბრაამთან კაცის შესახედაობის მიღებით და მასთან ერთად საჭმლის ჭამით (დაბადება 18:7).
- მას იოსებთან კომუნიკაცია სიზმრის საშუალებით ჰქონდა (დაბადება 37:5).
- მოსესთან ურთიერთობდა ცეცხლოვანი მაცვლოვანის საშუალებით (გამოსვლა 3:2).
- სამუელთან ხედვის საშუალებით ჰქონდა კომუნიკაცია (1 სამუელი 3:4-15).
- დავითთან წინასწარმეტყველის საშუალებით ურთიერთობდა (2 სამუელი 12:1).
- ის იოსებს სიზმრის საშუალებით დაუკავშირდა (მათე 1:20; მათე 2:13, 19, 22).

- მან დაამოწმა იესოზე ზეციური ხმით (მათე 3:17).
- პეტრესთან კავშირი ტრანსის საშუალებით დაამყარა (საქმეები 10:10-15).
- ის პავლესთან ხილვების საშუალებით ურთიერთობდა (2 კორინთელები 12:1).
- ის დღეს თავისი სულით ურთიერთობს ჩვენთან (რომაელები 8:16).

იესო არის კომუნიკატორი

იესო არის სიტყვა

იოანემ წინასწარ აღწერა იესო ხორცშესხმამდე.

დასაწყისში იყო სიტყვა, და სიტყვა იყო ღმერთთან, და სიტყვა იყო ღმერთი. ის იყო დასაწყისში ღმერთთან... და სიტყვა გახდა ხორცი და დამკვიდრდა ჩვენ შორის მადლითა და ქეშმარიტებით აღსავსე და ჩვენ ვიხილეთ მისი დიდება, როგორც მამისგან მხოლოდშობილის დიდება (იოანე 1:1, 2, 14).

ყველა სიტყვიერ სურათს შორის, რომლის შერჩევაც იოანეს შეეძლო, მან აირჩია ცნება „სიტყვა“. სიტყვა არის კომუნიკაციის ყველაზე პატარა ერთეული და ყველა კომუნიკაციის საფუძველი. სიტყვების გარეშე, კომუნიკაცია მცირეა. მაშინაც კი, როდესაც ჩვენ ვსაუბრობთ უსიტყვოდ, სიმბოლოები, რომლებსაც ვიყენებთ, წარმოადგენენ სიტყვებს. ის ფაქტი, რომ იესო აღწერილია, როგორც „სიტყვა“, იმაზე მეტყველებს, რომ როდესაც იესო ამქვეყნად მოვიდა, მას ჰქონდა ჩვენთვის რაღაც სათქმელი. იესოს საქმეები მისი სიტყვების დადასტურება იყო.

იესო დიდ დროს უთმობდა კომუნიკაციას

სახარების დაახლოებით ნახევარი შედგება იესოს სიტყვებისგან. 500 – ზე მეტჯერ სახარებებში ნაჩვენებია, რომ იესო საუბრობს, კითხვებს უსვამს და პასუხობს ხალხს. სხვა დროს, ჩვენ ვხედავთ, რომ ის უსმენს, როდესაც სხვები საუბრობენ. ყურადღება მიაქცევით იესოს კომუნიკაციის რამდენიმე მიმართულებას:

- ის ურთიერთობდა მეგობრებთან.
- ის ურთიერთობდა ოჯახთან.
- ის ურთიერთობდა თავის მოწაფეებთან.
- ის ესაუბრა ქალს ჭასთან.
- მან მიმართა ავაზაკს ჯვარზე.

- ის ელაპარაკებოდა ხალხს სინაგოგაში.
- მან მიმართა მრუშობაში წასწრებულ ქალს.
- მას კომუნიკაცია უწევდა ავადმყოფებთან და შეზღუდული შესაძლებლობების მქონე ადამიანებთან.
- ის ელაპარაკებოდა პილატეს, ჰეროდეს და მის სხვა ბრალმძებლებს.
- ის სიტყვით მიმართავდა უამრავ ხალხს, მათ შორის ერთდროულად 5000-ს.

ის ურთიერთობდა ფარისევლებთან, სადუკეველებთან და სხვა ჯგუფებთან.

ყურადღება მიაქცევით რამდენიმე ხერხს, რომელსაც იესო კომუნიკაციისთვის იყენებდა:

- მღეროდა.
- ასწავლიდა.
- აქებდა.
- საყვედურობდა.
- ქადაგებდა.
- რჩევას აძლევდა
- ის ამბებს ყვებოდა.
- ლექციებს კითხულობდა (სწავლებას ატარებდა).
- იგავებს ამბობდა.
- სვამდა კითხვებს.
- კომპლიმენტებს აძლევდა.
- კითხვებს პასუხობდა.
- საგნობრივ სწავლებებს უტარებდა.
- კითხულობდა ძველ აღთქმას.
- ლოცულობდა საჯაროდ და განცალკევებით.
- ის აგზავნიდა მოწაფეებს პრაქტიკულ მისიებზე.

საუბრით კომუნიკაციის გარდა, იესო იყენებდა დრამატულ კომუნიკაციას. იესოს მრავალი მოქმედება გამიზნული იყო კომუნიკაციისთვის. ერთხელ ის დაიხარა და მიწაზე წერდა. ჩვენ არ ვიცით რა დაწერა მან, მაგრამ წერის პროცესმა რაღაც კომუნიკაცია მოახდინა.

როდესაც იესომ ტაძრიდან გაყარა ფულის გადამცვლელები და ბიზნესმენები, იგი გამოხატავდა უკმაყოფილებას იმის გამო, რასაც ისინი აკეთებდნენ. სხვა შემთხვევაში, იესომ დაწყევლა ლელვი. ლელვის ხის დაწყევლის მიზანი იყო არა ლელვის ხე, არამედ მისი მოწაფეებისთვის გზავნილის გადაცემის საშუალება.

იესოს თითოეული სასწაული მიზნად ისახავდა რაიმეს სწავლებას. მათი მოხდენა ნაწილობრივ ემსახურებოდა იესოს გზავნილის დადასტურებას. ჩვეულებრივ ადამიანს არ შეუძლია გააკეთოს ის, რაც იესომ გააკეთა. ის, რომ მას შეეძლო მათი გაკეთება, ნიშნავდა, რომ ის არ იყო ჩვეულებრივი ადამიანი.

კომუნიკაციის როლი იესოს მსახურებაში, რომელიც მთლიანად და სრულად ღმერთი იყო, აჩვენებს კომუნიკაციის მნიშვნელობას. კომუნიკაციის გარეშე, ჩვენ არ შეგვიძლია გავაკეთოთ ის, რაც ღმერთმა განგვისაზღვრა და რის გასაკეთებლადაც მოგვიწოდა. კომუნიკაცია უმნიშვნელოვანესია იმ მიზნებისათვის, რომლებიც ღმერთმა მოგვცა ამ ცხოვრებაში.

ღმერთმა ადამიანებს კომუნიკაციის უნარი მისცა

კომუნიკაცია ღვთის ხატის ნაწილია ადამიანებში

როდესაც ღმერთმა შექმნა ადამიანი, მან თქვა: "შევქმნათ კაცი ჩვენს ხატად და ჩვენს მსგავსად" (დაბადება 1:26). ჩვენ არ გვესმის კაცობრიობაში ღვთის ხატების ყველა ასპექტი, მაგრამ, როგორც ჩანს, კომუნიკაციის შესაძლებლობა ამ მსგავსების ნაწილია.

უსულო ობიექტებს არ აქვთ კომუნიკაციის უნარი. ქარი ქროლვისას, ისევე როგორც მდინარე დინებისას, გამოსცემს ხმას, მაგრამ ხმის გამოცემა არ ნიშნავს კომუნიკაციას. კომუნიკაცია მოითხოვს აზროვნების უნარს, ხოლო უსულო ობიექტებს ინტელექტი არ აქვთ.

ცხოველებს აქვთ კომუნიკაციის შეზღუდული შესაძლებლობა. მათ შეუძლიათ გააფრთხილონ ერთმანეთი საფრთხის შესახებ. მათ შეუძლიათ შეატყობინონ, რომ საკვებია ხელმისაწვდომი. თუმცა, მათ არ შესწევთ უნარი იქონიონ ადამიანების მსგავსი დეტალური კომუნიკაცია.

კომუნიკაცია ჩვენი კაცობრიობის მნიშვნელოვანი ნაწილია. ყოველდღიური მუშაობის დიდ ნაწილს კომუნიკაციის საშუალებით ვაკეთებთ. ჩვენ ერთი თაობის სიბრძნეს მეორე თაობას კომუნიკაციის საშუალებით გადავცემთ. კომუნიკაციის საშუალებით ვირთობთ თავს.

ჩვენ სხვებს შეცდომებს ურთიერთობის საშუალებით ვუსწორებთ. ნათანმა დავითი ამბის საშუალებით ამხილა. პავლემ წერილით ამხილა გალატელები. ჩვენ კომპლიმენტებს ვუკეთებთ, ვაქებთ სხვებს კომუნიკაციის საშუალებით. პავლეს წერილები ხშირად იწყება შექებით. კომუნიკაცია მნიშვნელოვანია კაცობრიობისთვის.

ღმერთი აფრთხილებს კომუნიკაციის ბოროტად გამოყენების წინააღმდეგ

ღმერთი გვაფრთხილებს, რომ ჩვენ ბოროტად არ უნდა გამოვიყენოთ კომუნიკაციის უნარი. ეშმაკს არ შეუძლია შექმნას; მას მხოლოდ ღმერთის შექმნილის დამახინჯება შეუძლია. ღმერთის ხატების სხვა ასპექტების მსგავსად, კომუნიკაციის უნარიც შეიძლება ბოროტად

იქნას გამოყენებული. სატანა ცდილობს დაამახინჯოს ჩვენი კომუნიკაციის უნარი. სიცრუე, ჭორი და ცილისწამება არის კომუნიკაციის დამახინჯება.

(1) ჩვენ არ უნდა ვიცრუოთ.

- “ამიტომ განიშორეთ სიცრუე და თითოეულმა ჭეშმარიტება ელაპარაკოს თავის მოყვასს, ვინაიდან ერთიმეორის ნაწილები ვართ” (ეფესელთა 4:25).
- “ნუ იცრუებთ ერთიმეორის მიმართ, რადგან შემოდარცული გაქვთ ძველი კაცი მის საქმეებთან ერთად” (კოლასელთა 3:9).
- “ნუ იცრუებთ ერთიმეორის მიმართ, რადგან შემოდარცული გაქვთ ძველი კაცი მის საქმეებთან ერთად” (ფსალმუნი 33:13).
- “ამრიგად, მოიშორეთ ყოველგვარი ბოროტება, ყოველგვარი მზაკვრობა და პირფერობა და შური და ყოველგვარი ავსიტყვაობა” (1 პეტრეს 2:1).

(2) ჩვენ არ უნდა ვიჭოროთ და ცილი არ უნდა დავწამოთ სხვებს.

- “ჭორი არ გაავრცელო შენს ხალხში; საფრთხეში არ ჩააგდო შენი მოყვასის სიცოცხლე. მე ვარ უფალი..” (ლევიათა 19:16).
- “ძმებო, ნუ ძრახავთ ერთმანეთს. ძმის დამძრახავი და განმკითხველი, რჯულს ძრახავს და რჯულს განიკითხავს. თუ რჯულს განიკითხავ, აღმსრულებელი კი აღარ ხარ, არამედ განმკითხველი” (იაკობის 4:11).

(3) ჩვენ არ უნდა ვგმობდეთ ღმერთს.

- “ღმერთს ნუ დაგმობ და შენი ხალხის თავკაცს ნუ დასწყევლი” (გამოსვლა 22:28).
- “ამიტომ გეუბნებით თქვენ: ყოველი ცოდვა და გმობა მიეტევებათ ადამიანებს, მაგრამ სულიწმიდის გმობა არ მიეტევებათ” (მათე 12:31).

(4) არ უნდა დავწყევლოთ ან შეურაცხყოთ სხვები.

- “ლოცეთ თქვენი მღევნელები, ლოცეთ და ნუ წყევლით” (რომაელთა 12:14).
- “გსმენიათ, რომ ძველ ხალხს ეთქვათ: არა კაც კლა! ვინც მოკლავს, მსჯავრდადებული იქნება. მე კი გეუბნებით თქვენ, რომ ყოველი, ვინც თავის ძმას უმიზეზოდ განურისხდება, სამსჯავროს თანამდები იქნება; ვინც თავის ძმას ეტყვის - რაკა, სინედრიონის თანამდები იქნება; ხოლო, ვინც ეტყვის სულელს, ცეცხლის გეენას თანამდები იქნება” (მათე 5:21-22).

ყველაზე ფასეული, ყველაზე საშიში

უმველესი ლეგენდა მოგვითხრობს მეფეზე, რომელმაც გაგზავნა მსახური, თავის სამეფოში ყველაზე ძვირფასი რამის მოსაძებნად. რამდენიმე კვირის ძებნის შემდეგ, მსახური დაბრუნდა და უთხრა: „თქვენო უდიდებულესო, თქვენს სამეფოში ყველაზე ძვირფასი ენაა. ენით, ბრძენ ადამიანს შეუძლია დაარწმუნოს სხვა ადამიანები, რომ გონივრულად მოიქცნენ; მართალ ადამიანს შეუძლია დაარწმუნოს სხვები, გააკეთონ ის, რაც მართებულია. ენა არის ყველაზე ღირებული რამ თქვენს სამეფოში.“

ამის შემდეგ მეფემ გაგზავნა თავისი მსახური, რომ მის სამეფოში ყველაზე საშიში რამ ეპოვნა, რათა მათ შეძლებოდათ მისი თავიდან მოშორება. რამდენიმე კვირის შემდეგ მსახური დაბრუნდა და უთხრა: „თქვენო უდიდებულესო, ყველაზე საშიში რამ თქვენს სამეფოში ენაა. ენით სულელს შეუძლია დაარწმუნოს გარშემომყოფები, რომ სულელურად მოიქცნენ. ენით ბოროტ ადამიანს შეუძლია დაარწმუნოს სხვები ბოროტება ჩაიდინონ. ენა არის ყველაზე საშიში რამ თქვენს სამეფოში.“

► წაიკითხეთ ფსალმუნი 14. ჩამოთვალეთ ამ ფსალმუნში მოყვანილი ურთიერთობის არასწორი გზები, რომელთა საშუალებითაც შეგვიძლია კომუნიკაცია.

► წაიკითხეთ იაკობი 3:1-12. იმსჯელეთ ენის ძალაზე როგორც სასიკეთოდ, ასევე ბოროტებისთვის.

კომუნიკაციის გამოყენება შეიძლება სასიკეთოდ

იაკობი ამბობს, რომ ყოველი კეთილი მისაცემელი და სრულყოფილი ნიჭი ღმერთისგან მოდის (იაკობის 1:17). კომუნიკაცია ღვთის ერთ-ერთი ნიჭი, ანუ საჩუქარია ჩვენთვის. უამრავი საოცარი რამის გაკეთება შეგვიძლია ამ ნიჭით:

- ჩვენ შეგვიძლია ვილოცოთ.
- ჩვენ შეგვიძლია ვადიდოთ ღმერთი.
- ჩვენ შეგვიძლია ღმერთის თაყვანისცემა.
- ჩვენ შეგვიძლია სხვები ვანუგეშოთ.
- ჩვენ შეგვიძლია სხვების გამხნელება.
- ჩვენ შეგვიძლია სხვებს ჭეშმარიტება ვასწავლოთ.
- ჩვენ შეგვიძლია ვამხილოთ ისინი, ვინც გზას გადაუხვია.

ღმერთმა აირჩია ადამიანური კომუნიკაციის გამოყენება თავისი სამეფოს გასაფართოვებლად.

მოვიდა მათთან იესო და უთხრა: "მოცემული მაქვს მე მთელი ხელმწიფება ზეცაში და დედამიწაზე. ამიტომ წადით და დაიმოწაფეთ ყველა ხალხი და მონათლეთ ისინი მამის, ძის და სულიწმიდის სახელით. ასწავლეთ მათ ყოველივეს დაცვა, რაც მე გამცნეთ. და აჰა, მე თქვენთანა ვარ ყოველდღე წუთისოფლის აღსასრულამდე" (მათე 28:18-20).

პავლემ ახალგაზრდა ტიმოთეს მისცა რჩევა კომუნიკაციის სასიკეთოდ გამოყენებასთან დაკავშირებით.

- "რაც მრავალი მოწმის თანდასწრებით მოისმინე ჩემგან, ის გადაეცი ერთგულ ადამიანებს, რომელთაც სხვათა განსწავლის უნარიც ექნებათ" (2 ტიმოთეს 2:2).
- "მონას ღვთისას კი ჩხუბი არ მართებს, არამედ შემწყნარე უნდა იყოს ყველას მიმართ და მოთმინებით დამმოდგრავი" (2 ტიმოთეს 2:24).

ჩვენ ვართ პასუხისმგებლები ჩვენს კომუნიკაციაზე

ჩვენი პასუხისმგებლობაა ურთიერთობა ვიქონიოთ ღმერთთან.

ღმერთმა შექმნა ადამიანები მასთან კომუნიკაციის უნარით. წმინდა წერილში აღნიშნულია ღმერთთან პოზიტიური კომუნიკაციის მრავალი გზა:

- საუბარი ღმერთთან (დაბადება 17:18; გამოსვლა 3:11; რიცხვნი 22:10; მსაჯულები 6:36).
- ლოცვა ღმერთის მიმართ (დაბადება 20:17; ლუკა 6:12; საქმეები 4:24; რომაელები 15:30).
- ღმერთის მიმართ ღალადი (გამოსვლა 8:12; იოზი 38:41; ფსალმუნი 56:2; 77:1).
- ღმერთისთვის აღთქმის დადება (რიცხვნი 21:2; 30:2; ეკლესიასტე 5:4).
- ღმერთის მიმართ ვედრება (მეორე რჯული 15:9; იოზი 5:8 რომაელები 11:2).
- ღმერთისთვის დიდების მიძღვნა (იესო ნავეს ძე 7:19; იოანე 9:24; რომაელები 4:24).
- ღმერთისთვის გალობა (მსაჯულები 5:3; ნეემია 12:46; ფსალმუნი 47:6-7; 59:17; კოლასელთა 3:16).
- ღმერთის მოხმობა (ფსალმუნი 4:1; 55:16).
- ღმერთის ქება (ფსალმუნი 66:20; ლუკა 5:26; 17:18; საქმეები 12:23; რომაელები 15:7).
- ღმერთისთვის თხოვნით მიმართვა (დანიელი 9:20; ფილიპელთა 4:6).
- ღმერთის მიმართ მაღლიერების გამოხატვა (ლუკა 2:38; საქმეები 27:35; რომაელები 14:6).

წმინდა წერილი ასევე გვაფრთხილებს ღმერთთან ურთიერთობის უარყოფითი გზების წინააღმდეგ:

- ღვთის გმობა (გამოსვლა 22:28).
- ღმერთის დაწყევლა, გინება (იოხი 2:9).
- ღმერთის მოტყუება (საქმეები 5:4).
- ღვთის დაცინვა (4 მეფეთა 19:16).

ჩვენ პასუხისმგებლები ვართ კომუნიკაციაზე ერთმანეთთან.

ღმერთმა შეგვეძინა არა მხოლოდ მასთან საურთიერთოდ, არამედ ერთმანეთთანაც. ჩვენ შეგვიძლია კომუნიკაცია როგორც პოზიტიური, ასევე ნეგატიური გზით; ჩვენ გვეუწყა: „ლოცეთ თქვენი მძევნელები, ღოცეთ და ნუ წყევლით“ (რომაელთა 12:14). გაითვალისწინეთ კომუნიკაციის რამდენიმე პოზიტიური გზა, რომლითაც ერთმანეთთან გვაქვს ურთიერთობა:

- ერთმანეთის გამხნეება, წახალისება (მსაჯულები 30:22; 1 თესალონიკელთა 5:11; ებრაელთა 3:13; 10:25).
- ერთმანეთის სწავლება (იერემია 9:20).
- შეკითხვების დასმა ერთმანეთის მიმართ (იერემია 22:8; ლუკა 8:25; იოანე 11:56).
- მსჯელობა ერთმანეთთან (მათე 8:16; ლუკა 6:11).
- ერთმანეთის დარიგება (რომაელები 15:14).
- ერთმანეთის მოკითხვა (რომაელები 16:16; 1 კორინთელთა 16:10; 2 კორინთელთა 13:12).
- ერთმანეთის შეგონება (კოლასელთა 3:16).

გვაქვს გაფრთხილება, რომ თავიდან ავირიდოთ ნეგატიური კომუნიკაცია:

- ერთიმეორე არ მოატყუოთ (ლევიაჲნი 19:11).
- ნუ განვიკითხავთ ერთმანეთს (რომაელები 14:13).
- ნუ ძრახავთ ერთმანეთს (იაკობი 4:11).

ჩვენ პასუხისმგებლები ვართ სახარების გადაცემაზე

იესომ თავის მოწაფეებს დააკისრა პასუხისმგებლობა, წაეღოთ სახარება მთელი ქვეყნიერებისთვის. არსებობს მოლოდინი, რომ ღვთის ხალხი სახარებას ევანგელიზმის საშუალებით გადასცემს ურწმუნოებს. ღმერთმა, იესო ქრისტეზე სასიხარულო უწყების

გავრცელების ძირითად საშუალებად, აირჩია ზეპირი კომუნიკაცია. იესომ თავის მოწაფეებს უთხრა,

წადით და დაიმოწაფეთ ყველა ხალხი და მონათლეთ ისინი მამის, მის და სულიწმიდის სახელით. ასწავლეთ მათ ყოველივეს დაცვა, რაც მე გამცნეთ (მათე 28:19-20).

დასკვნა

ვინაიდან კომუნიკაცია, ადამიანებში ღმერთის ხატების ასეთი მნიშვნელოვანი ნაწილია, ქრისტიანი ლიდერებისათვის უმნიშვნელოვანესია ესმოდეტ კომუნიკაციის ხელოვნება და პრაქტიკა. ეს კურსი დაგეხმარებათ კომუნიკაციის სხვადასხვა ფორმის დაფასებაში. ის საშუალებას მოგცემთ გამოიყენოთ კომუნიკაციის უნარები, რომ უფრო ეფექტურად იმსახუროთ ღვთის სამეფოში.

1 გაკვეთილის დავალება

- (1) შემდეგი გაკვეთილის დასაწყისში თქვენ გაივლით ტესტს ამ გაკვეთილის მასალის საფუძველზე. მომზადებისას ყურადღებით შეისწავლეთ ტესტის კითხვები.
- (2) წარუდგინეთ სამწუთიანი მოხსენება იმ კლასს, რომელშიც ისაუბრებთ იმ მსახურების შესახებ, რომელშიც ღმერთმა მოგიწოდათ. თქვენ შეგიძლიათ ისაუბროთ, როგორც თქვენს ამჟამინდელ მსახურებაზე, ასევე თქვენი სამომავლო ხედვის შესახებ.

1 გაკვეთილის ტესტი

- (1) რომელია კომუნიკაციის სამი ძირითადი ფორმა ქრისტიანი ლიდერებისთვის?
- (2) როდესაც ღმერთმა თქვა: “შევქმნათ კაცი ჩვენს ხატად და ჩვენს მსგავსად,” ვინ იყო ის, ვისაც ის ელაპარაკებოდა?
- (3) რა იყო პირველი ორი მცნება, რომლებიც ღმერთმა ადამიანებს გადასცა?
- (4) რომელი სიტყვა-სიმბოლო გამოიყენა იოანემ იესოს აღსაწერად მის ხორცშესხმამდე?
- (5) ჩამოთვალეთ ადამიანის კომუნიკაციის სამი დარღვევა.
- (6) რომელია ღმერთის მიერ არჩეული ქრისტეს კეთილი უწყების გავრცელების ძირითადი საშუალება?

გაკვეთილი 2

კომუნიკაციის პრინციპები

გაკვეთილის მიზნები

ამ გაკვეთილის ბოლოს სტუდენტმა უნდა:

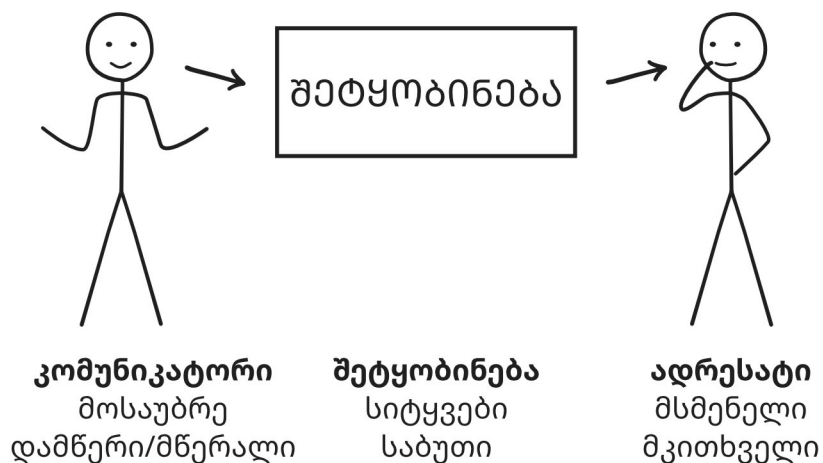
- (1) ამოიცნოს კომუნიკაციის სამი კომპონენტი.
- (2) სცნობდეს ორ ადგილს, სადაც კომუნიკაცია შეიძლება შეწყდეს.
- (3) ესმოდეს ზეპირი კომუნიკაციის სხვადასხვა ფორმის მოლოდინები.
- (4) სცნობდეს წერილობითი კომუნიკაციის უნიკალურ მახასიათებლებს.
- (5) თავიდან აიცილოს წარმატებული კომუნიკაციის დაბრკოლებები.

შესავალი

კომპიუტერები რომ ვიყოთ, კომუნიკაცია ადვილი იქნებოდა. ჩვენ შევძლებდით კაბელის ერთი ბოლო, ერთი ადამიანის გონებაზე მიგვეერთებინა, ხოლო მეორე ბოლო, მეორე ადამიანის გონებაზე, დავაჭერდით ღილაკს და ინფორმაციის გადაცემა სწრაფად და უშეცდომოდ მოხდებოდა. თუმცა, ღმერთს არ შეურჩევია ადამიანისთვის ამგვარი კომუნიკაცია. ღმერთს ბევრად უკეთესი გეგმა აქვს. სინამდვილეში, ღმერთმა შეიმუშავა და შექმნა კომუნიკაცია, როგორც ერთ-ერთი ყველაზე სასიამოვნო გამოცდილება ცხოვრებაში.

შეამჩნიეთ, რომ ღმერთმა სასიამოვნო გახადა ცხოვრებისათვის აუცილებელი საქმიანობა? ჩვენთვის ჭამა აუცილებელია, რომ ძალა გვქონდეს, ამიტომ ღმერთმა ჭამა სასიამოვნო გახადა. ჩვენთვის აუცილებელია დასვენება, რათა ძალა განვიახლოთ, ამიტომ ღმერთმა დასვენება სასიამოვნო გახადა. ანალოგიურად ღმერთმა კომუნიკაცია სასიამოვნო გახადა. სასიხარულო და სასიამოვნოა სხვა ადამიანებთან კომუნიკაცია და ურთიერთობების აშენება.

კომუნიკაცია, ანუ ურთიერთობა მოიცავს სამ კომპონენტს: კომუნიკატორს, მიმღებს და შეტყობინებას. ის პირი, ვინც კომუნიკაციაშია, იძლევა შეტყობინებას (გზავნილს), რომელიც უნდა მიიღოს მეორე პირმა.

რა არის კომუნიკაციის (ურთიერთობების) საერთო პრობლემები?

ჩვენ გვექმნება კომუნიკაციის პრობლემები ნებისმიერ დროს, როდესაც კომუნიკატორი და ადრესატი, სიტყვებს განსხვავებულად იყენებენ. არსებობს ორი ადგილი, სადაც კომუნიკაცია "წყდება", ან ვერ ხერხდება გამიზნული ინფორმაციის გაზიარება.

კომუნიკაცია შეიძლება შეწყდეს კომუნიკატორზე

არ არსებობს სრულყოფილი კომუნიკატორი. ყველა ჩვენგანს აქვს აზრები, რომელიც რთულია გამოსათქმელად. ზოგჯერ საკუთარი თავის გამოხატვა ღმერთის წინაშე კი ძნელია. ამიტომაც გვეხმარება სულიწმიდა ლოცვებში, გამოხატავს იმას, რისი გამოხატვაც არ ვიცით (რომაელთა 8:26). მიუხედავად იმისა, რამდენად გამოცდილი ხალხია კომუნიკატორები, მათ არასდროს აქვთ საშუალება გამოხატონ ყველაფერი, რაც გონებაში აქვთ. ზოგჯერ კომუნიკაცია წყდება მაშინ, როდესაც მოსაუბრე ცდილობს აირჩიოს თავისი სიტყვები, ან როდესაც მწერალი ცდილობს დაწეროს დოკუმენტი. კომუნიკაცია შეიძლება შეწყდეს მწერალზე ან მოსაუბრეზე, ანუ მათ გამო ჩაიშალოს, არ გამოვიდეს.

კომუნიკაცია შეიძლება შეწყდეს მიმღებზე

იშვიათად თუ ვინმე შეძლებს კონცენტრირება მოახდინოს ისე, რომ გაიგოს ყველაფერი, რასაც სხვა ამბობს, იქნება ეს ზეპირი, თუ წერილობითი კომუნიკაცია. მაშინაც კი, თუ ადამიანს ესმის ყველა სიტყვა, რთულია სრული გზავნილის გაგება, რადგან სიტყვებს შორის მცირე განსხვავებები იცვლება ერთი ადამიანიდან მეორემდე. კომუნიკაცია შეიძლება შეწყდეს მსმენელზე ან მკითხველზე.

მაშინაც კი, თუ მასწავლებელი კარგი კომუნიკატორია, ხოლო მოსწავლე კარგი ადრესატი, საწყისი გზავნილის ნაწილი იკარგება მასწავლებელსა და სტუდენტს შორის. ჩვენი ამოცანაა შევამციროთ გაუგებრობა და გავაუმჯობესოთ კომუნიკაცია.

კომუნიკაცია ერთ-ერთი ყველაზე მნიშვნელოვანი რამ არის, რასაც ყოველდღე ვაკეთებთ. ღმერთმა შეგვქმნა, როგორც არსებები, რომლებიც მუდმივად ქმნიან და იღებენ შეტყობინებებს, ანუ ინფრომაციას.

შეფერდს გლობალ კლასრუმ-ის კურსში: ბიბლიის განმარტების პრინციპებით, ჩვენ ყურადღებას ვამახვილებთ კომუნიკაციის ინტერპრეტაციის მხარეზე. ამ კურსში ჩვენ ყურადღებას გავამახვილებთ კომუნიკაციის მხარეზე; როგორ ვიურთიერთოთ უფრო ეფექტურად წერასა და მეტყველებაში? კარგი კომუნიკატორი მუდმივად მეტს სწავლობს კომუნიკაციის უნარის გასაუმჯობესებლად. თუ ჩვენ არ გავაგრძელებთ სწავლას და ზრდას, ჩვენ გავხდებით ჩამორჩენილი და მოსაწყენი კომუნიკატორები.

რა არის კომუნიკაციის სხვადასხვა ფორმა?

ზეპირი კომუნიკაცია

ზეპირი კომუნიკაცია არის საუბრით კომუნიკაცია. ზეპირი კომუნიკაცია მოიცავს:

ერთი ერთზე, ანუ ინდივიდუალური კომუნიკაცია

ერთი ადამიანი, რომელიც მეორეს ესაუბრება, არის ყველაზე ინტიმური და, როგორც წესი, ყველაზე წარმატებული კომუნიკაციის ფორმა. ამ ტიპის კომუნიკაციისას მარტივია იმის დადგენა, ესმის თუ არა ამ ადამიანს თქვენი. თქვენ გაქვთ მყისიერი უკუკავშირი, რაც საშუალებას გაძლევთ განსაზღვროთ კომუნიკაციის წარმატებულობა. თქვენ შეგიძლიათ დაუთმოთ საჭირო დრო, რათა წარმატებით გადასცეთ ინფორმაცია მეორე პირს.

ეს არის იმ სახის კომუნიკაცია, რომელიც არსებობს მრჩეველსა და რჩევის მიმღებს შორის. ამგვარი კომუნიკაცია ხორციელდება როგორც ოფიციალურ, ისე არაფორმალურ გარემოში. ეს კომუნიკაციის ყველაზე მოდუნებული და ბუნებრივი ფორმაა.

მცირე ჯგუფებში

ეს არის კომუნიკაციის ისეთი სახეობა, რასაც ჩვენ ვხვდებით ოჯახებში, სამსახურში და არაფორმალურ სოციალურ შეკრებებზე. მცირე ჯგუფური კომუნიკაცია შეიძლება მოიცავდეს ყველაფერს, საოჯახო საუბრებიდან დაწყებული უფრო ფორმალური გარემოებით დამთავრებული, როგორიცაა საკვირაო სკოლის გაკვეთილი. ბევრ ადამიანს ხალხმრავალი ჯგუფები, შფოთვისა და დისკომფორტს უქმნის. ამასთან, იგივე ადამიანები, ხშირად ოჯახურ

შეკრებებზე, მეგობრების არაფორმალურ შეკრებებზე და სხვა მცირე ჯგუფებში საუბრობენ, დიდი სტრესის გარეშე.

საჯარო გამოსვლები

საზოგადოებაში სიტყვით გამოსვლისას კომუნიკატორი მიმართავს ხალხის დიდ ჯგუფს. ამგვარი კომუნიკაცია თითქმის ყოველთვის ფორმალურია, მიუხედავად იმისა, რომ შესაძლოა არაფორმალური ატმოსფერო იყოს. ხალხის დიდ მასებთან საუბარი დროის უმოკლეს პერიოდში, მაქსიმალური მოცულობის ინფორმაციის გადაცემის ყველაზე ეფექტური გზაა. საეკლესიო მსახურებები, პოლიტიკური მიტინგები და სხვა მრავალრიცხოვანი თავყრილობები, ამგვარ საჯარო გამოსვლებს იყენებენ. ამასთან, რაც უფრო მეტი ხალხია, მით უფრო ნაკლებად იცის კომუნიკატორმა მსმენელის შესახებ და მით უფრო მეტი ალბათობა არსებობს არასაკმარისი კომუნიკაციისთვის.

არაფორმალური კომუნიკაცია

უმეტესობა ჩვენგანი არაფორმალურ კომუნიკაციაში მონაწილეობს ყოველდღე. არაფორმალური ურთიერთობების უმეტესობა არ საჭიროებს მომზადებას; ადამიანი უბრალოდ რეაგირებს სიტუაციებზე ბუნებრივი გზით. არაფორმალურ სიტუაციებშიც კი, ზოგი ადამიანი სხვებზე მეტად ნიჭიერია საკუთარი თავის გამოხატვაში.

ოფიციალური ურთიერთობა

როგორც წესი, ოფიციალური, ანუ ფორმალური კომუნიკაცია იმ შემთხვევებისთვისაა, რომლებიც წინასწარ არის დაგეგმილი. ფორმალური კომუნიკაცია მოითხოვს, რომ სპიკერმა წინასწარ მოამზადოს პრეზენტაცია. ფორმალური კომუნიკაცია ხშირად იწვევს წამყვანში შფოთვის და შიშს, განსაკუთრებით მაშინ, როდესაც ადამიანი არ არის მიჩვეული საჯაროდ საუბარს. ქადაგება, ლექციები და მსგავსი წარდგენები, ოფიციალური პრეზენტაციებია.

ფორმალური კომუნიკაცია შეიძლება შედგეს მცირე ჯგუფებში ან ინდივიდუალურ სიტუაციებში. თუ თქვენ გუბერნატორთან შესახვედრად მიგიწვევენ, ეს ფორმალური ვითარება იქნება. ამ შეხვედრისთვის ისევე სერიოზულად უნდა მოემზადოთ, როგორც ბევრი ხალხის წინაშე გამოსვლისთვის.

წერილობითი კომუნიკაცია

წერილობით კომუნიკაციას აქვს ბევრი ზეპირი კომუნიკაციის მსგავსი მახასიათებელი, მაგრამ ზოგიერთი მახასიათებელი მხოლოდ წერილობით კომუნიკაციას აქვს:

1. წერილობითი კომუნიკაცია ხშირად უფრო მოკლეა, ვიდრე ზეპირი კომუნიკაცია. წერილობითი კომუნიკაცია მოითხოვს სიტყვების ეკონომიას, რაც ზეპირი

კომუნიკაციის დროს არ არის საჭირო. მაგალითად, დაწერილი წერილი, როგორც წესი, უფრო მოკლეა, ვიდრე სატელეფონო საუბარი.

2. **წერილობითი კომუნიკაცია ხშირად უფრო ზუსტია ვიდრე ზეპირი კომუნიკაცია.** ის ფაქტი, რომ ადამიანმა დრო უნდა გამოყოს თავისი სათქმელის დასაწერად, ჩვეულებრივ ნიშნავს იმას, რომ კომუნიკაცია, ანუ გადმოცემა უფრო ზუსტია. იმის გამო, რომ წერილობითი გზავნილი უფრო დაწვრილებით იქნება განხილული, ის ვინც წერს, ხშირად უფრო ფრთხილია, რათა სათქმელი უფრო ზუსტად გადასცეს.
3. **წერილობითი კომუნიკაცია უფრო ოფიციალურია, ვიდრე ზეპირი კომუნიკაცია.** როდესაც ადრესატი მწერლის წინაშე არ არის, ადამიანი მიდრეკილია კომუნიკაციის უფრო ფორმალურ ხერხს მიმართოს, ვიდრე იმ შემთხვევაში, როდესაც სხვა ადამიანი უშუალო სიახლოვეს არის.
4. **წერილობით კომუნიკაციას ხშირად უფრო მეტი გავლენა აქვს ვიდრე ზეპირ კომუნიკაციას.** ზეპირ კომუნიკაციას შეიძლება არ ჰქონდეს იმხელა წონა, რაც წერილობით კომუნიკაციას. სინამდვილეში, სამართლებრივ სიტუაციებში, შეტყობინება არ არის ოფიციალური, სანამ ის არ დაიწერება.
5. **წერილობითი კომუნიკაცია უფრო ხანგრძლივმოქმედია, ვიდრე ზეპირი კომუნიკაცია.** თუ სიტყვას ვლაპარაკობ, ადამიანს ადვილად შეუძლია დაივიწყოს ჩემი ნათქვამი. ამასთან, თუ რამე დაწვერე, ეს შეტყობინება გააგრძელებს კომუნიკაციას, ანუ შეტყობინების გადაცემას მანამ, სანამ ეს ქალაქის ფურცელი არსებობს.

ზოგიერთ სიტუაციაში, წერილობითი კომუნიკაცია უფრო ეფექტურია, ვიდრე ზეპირი კომუნიკაცია. თუ ადამიანს კარგი კომუნიკატორობა სურს, მან უნდა განავითაროს არა მხოლოდ მეტყველების, არამედ წერის უნარებიც.

კომუნიკაციის მრავალფეროვანი ფორმების გამოყენება

საუბრისა და წერის გარდა, ჩვენ შეგვიძლია კომუნიკაცია ვიქონიოთ დრამის, სურათების, მუსიკის, სხეულის მოძრაობის, შეხების და მოქმედებების საშუალებით. განათლების სფეროს მოღვაწეთა უმეტესობა თანხმდება, რომ ყველაზე ეფექტური სწავლებაა ის, რომელიც კომუნიკაციის მრავალ ფორმას იყენებს. თუ ადამიანი მოისმენს შეტყობინებას და შემდეგ ნახავს შეტყობინებას, რომელსაც გააძლიერებს სურათი ან საგნობრივი გაკვეთილი, ის ბევრად მეტს დაიმახსოვრებს. ზოგი მკვლევარი ამბობს, რომ:

- ჩვენ ვიმახსოვრებთ წაკითხულის 10%.
- ჩვენ ვიმახსოვრებთ მოსმენილის 20%.

- ჩვენ ვიმახსოვრებთ იმის 30%, რასაც ვხედავთ.
- ჩვენ ვიმახსოვრებთ იმის 50%, რასაც ვხედავთ და გვესმის.
- ჩვენ ვიმახსოვრებთ იმის 90%, რასაც ვაკეთებთ.

ეს ასახავს იმ ფაქტს, რომ კომუნიკაციის რამდენიმე ფორმის გამოყენება აუმჯობესებს ნასწავლის ათვისებას. როდესაც კომუნიკაციის ერთ ფორმას კომუნიკაციის სხვა ფორმას დავუმატებთ, ჩვენს ეფექტურობას ვაძლიერებთ.

► შეაფასეთ თქვენი კომუნიკაციის უნარი. კომუნიკაციის რომელი ტიპია თქვენი ძლიერი მხარე: წერილობითი თუ სიტყვიერი? მცირე თუ დიდ ჯგუფებში? ფორმალური თუ არაფორმალური? ამათგან რომელში ხართ სუსტი?

რა ფაქტორები ახდენენ გავლენას კომუნიკაციაზე?

ბევრი რამ ახდენს ზეგავლენას ჩვენი კომუნიკაციის წარმატებულობაზე.

შეტყობინება, ანუ გზავნილი

ჩვენი გზავნილის ხასიათი დიდ გავლენას მოახდენს კომუნიკაციაზე. მაგალითად, დიდი განსხვავებაა იმას შორის, თუ რას ვამზადებ სამგლოვიარო სიტყვისთვის და იმას, რასაც დაბადების დღის მისალოცად ვამზადებ. დიდი განსხვავებაა ნიგერიაში აივ / შიდსის შესახებ პრეზენტაციასა და კოლეჯის დამთავრების ცერემონიალის პრეზენტაციას შორის. სხვაობაა ქადაგებას, ოფიციალურ აკადემიურ პრეზენტაციას და სიტყვით გამოსვლას შორის პოლიტიკურ მიტინგზე.

შეტყობინების სიგრძე ასევე იმოქმედებს გზავნილზე. რაც არ უნდა უცნაურად გეჩვენოთ, რაც უფრო მოკლეა გზავნილი, მით უფრო მეტი უნდა იმუშაოს შეტყობინებაზე მისმა ავტორმა, რათა დარწმუნდეს, რომ ის მნიშვნელოვან პუნქტებს გადასცემს დროის სიმცირის ვითარებაში. თუკი რამდენიმე წუთში მნიშვნელოვანი პრეზენტაციის გაკეთებაა საჭირო, შეიძლება დიდი მომზადება დაჭირდეს.

ერთხელ კაცმა პრეზიდენტს დუაით აიზენჰაუერს ჰკითხა, რამდენი ხანი დასჭირდებოდა მას სიტყვის მოსამზადებლად. მან უპასუხა: ”თუ თხუთმეტწუთიანი გამოსვლა გინდა, ორი კვირა მომეცი. თუ ოცდაათწუთიანი გამოსვლა გინდა, ერთი კვირა მომეცი. თუ გსურთ ერთსაათიანი გამოსვლა, მომეცი ორი ან სამი დღე. თუ გინდა ორსაათიანი გამოსვლა, ახლავე მზად ვარ.” მისი მოსაზრება იყო, რომ თუ დროის შეზღუდული რაოდენობა გაქვთ, ძალიან ბევრი უნდა იმუშაოთ მის სწორად გამოსაყენებლად.

მომზადება

ზოგიერთ საჯარო გამომსვლელს აქვს ლაპარაკის უნარი; მათ დიდი მომზადება არ სჭირდებათ. ხალხის სიმრავლე სტიმულს აძლევს მათ გონებას. ამასთან, საჯარო სპიკერების უმრავლესობამ მნიშვნელოვანი დრო უნდა დახარჯოს პრეზენტაციის მომზადებაზე. სინამდვილეში, როგორც წესი ჩანს პირდაპირი კავშირი პრეზენტაციის გავლენასა და მასში ჩადებულ მომზადებას შორის.

დარწმუნებული ვარ, რომ ერთ-ერთი ყველაზე დიდი მიზეზი, რატომაც აქვს მრავალ ქადაგებას მცირე გავლენა, არის მომზადების ნაკლებობა. ბევრი ადამიანი ქადაგების დროს თავიანთ ბუნებრივ შესაძლებლობებზეა დამოკიდებული. მე სერიოზულად ვეკიდები ყოველ გამოსვლას. მე ვწერ ყველა სიტყვას, რომლის თქმასაც ვაპირებ საჯაროდ, მათ შორის ლექციებს, რომლებსაც ვატარებ ჩემს კლასებში. ამ სახის მომზადებას უფრო მეტი დრო სჭირდება, მაგრამ ჯილდო პრეზენტაციის ეფექტურობაშია.

გარემო

პრეზენტაციის გარემო გავლენას ახდენს შეტყობინების მომზადების და წარმოდგენის ხერხზე. თუ ვინმე საუბრობს გარე სამახაროებლო შეკრებაზე სოფელში, ის ბევრად განსხვავებულად მოემზადება, ვიდრე პასტორების კონფერენციისთვის სასტუმროს დარბაზში. მოწვევის მიღებისას, როდესაც სიტყვით გამოსვლას გთხოვენ, აუცილებელია გაიგოთ რაც შეიძლება მეტი იმ ფიზიკური გარემოს შესახებ, სადაც გამოსვლა მოგიწევთ.

გარემოებები

საჭიროა იცოდეთ იმ გარემოებების შესახებ, რამაც განაპირობა თქვენი მიწვევა. მაგალითად, ცოტა ხნის წინ მთხოვეს, რომ ჯოსში ჰილკრესტის მისიონერული სკოლის თანამშრომლებისთვის მესწავლებინა "ქრისტიანული განათლების ფილოსოფია". შევიტყე, რომ სკოლის საბჭო თავისი ფილოსოფიის გადაფასებას ახდენს. ბოლო სამოცი წლის განმავლობაში გარემოებები შეიცვალა და დროა სკოლა დარწმუნდეს იმაში, რომ მათ ესმით თავიანთი მისია. ამ გარემოების ცოდნა დამეხმარა პრეზენტაციების მომზადებაში და გააზრებაში.

აუდიტორია

კომუნიკაციაზე გავლენას ახდენს აუდიტორიასთან დაკავშირებული რამდენიმე ფაქტორი:

- **ასაკი.** ბავშვების ყურადღება არ არის ისეთი ხანგრძლივი, რამდენადაც მოზრდილების. შეიძლება სიტყვის შემცირება დაგჭირდეთ ან სპეციალური ტექნიკის გამოყენება, ბავშვების ყურადღების შესანარჩუნებლად.

- **სქესი.** ქალებს განსხვავებული ინტერესები აქვთ, ვიდრე მამაკაცებს. ამიტომ, მამაკაცთა და ქაღთა აუდიტორიისთვის სხვადასხვაგვარად მოემზადეთ. შერეული აუდიტორია გაიძულებთ კიდევ უფრო განსხვავებულად მოემზადოთ.
- **ინტერესები.** თუ ადვოკატთა ჯგუფს ესაუბრებით, სხვაგვარად მოემზადებით და ისაუბრებთ, ვიდრე, მაგალითად სპორტსმენების ჯგუფს მიმართავდით. ყოველთვის უნდა იქნას გათვალისწინებული აუდიტორიის კონკრეტული ინტერესები.
- **განათლება.** თუ უნივერსიტეტის პროფესორთა ჯგუფისთვის კითხულობთ აკადემიურ ნაშრომს, პრეზენტაციას სხვაგვარად მიუდგებით, ვიდრე საკვირაო სკოლის 12 წლის მოსწავლეებისთვის გაკვეთილის ჩატარებისას.
- **ჯანმრთელობა და ძალა.** დედაჩემი ყოველ კვირას ესაუბრება მოხუცთა თავშესაფარში მცხოვრებ ადამიანებს. ეს ხალხი მოხუცები და სუსტები არიან და მათ აღარ გააჩნიათ იმდენი ყურადღება, რაც ჯანსაღ ახალგაზრდებს. ის სხვაგვარად ამზადებს და გადმოსცემს თავის სათქმელს, ვიდრე ამას ახალგაზრდა აუდიტორიის შემთხვევაში გააკეთებდა.
- **ხანგრძლივობა.** პრეზენტაციისთვის განკუთვნილი დრო განსაზღვრავს კომუნიკაციისთვის მომზადებას. გამყიდველი, რომელსაც ათი წუთი ეძლევა საქმის გასაკეთებლად, სხვაგვარად ისაუბრებს, ვიდრე ერთი წუთი რომ ჰქონდეს მიცემული.

იმის გამო, რომ ეს ფაქტორები გავლენას ახდენს ადამიანის მომზადებასა და ინფორმაციის გადაცემაზე, გამომსვლელი უნდა შეეცადოს რაც შეიძლება მეტი ინფორმაცია მოიპოვოს აუდიტორიის შესახებ, როდესაც თანხმდება მოხსენებით გამოსვლაზე.

რა არის კომუნიკაციისთვის ხელის შემშლელი?

საჯაროდ სიტყვით გამოსვლის შიში

ბევრ ადამიანში უდიდეს შიშს იწვევს საზოგადოებაში სიტყვით გამოსვლა. არიან ჯარისკაცები, რომლებსაც უშიშრად შეუძლიათ ბრძოლაში თავისი სიცოცხლე გაწირონ, მაგრამ შიში იპყრობთ, როდესაც მათ სთხოვენ ორიოდ სიტყვის თქმას თხუთმეტი ან ოცი ადამიანის წინაშე.

"სცენის შიშის" საუკეთესო განკურნება გამოცდილებაა. ადამიანი რაც უფრო მეტს ისაუბრებს საჯაროდ, მით უფრო მეტად კომფორტული გახდება მისთვის საჯაროდ საუბარი. როდესაც შექებას ვიღებ, ჩემი საჯაროდ გამოსვლის გამო, ხშირად მეღიმება და ვამბობ: "დიდი პრაქტიკა მაქვს გავლილი. გამოცდილება აუცილებელია იმისათვის, რომ საჯარო გამოსვლა გახდეს თქვენთვის კომფორტული.

ადეკვატური მომზადების ნაკლებობა

უკვე ვისაუბრეთ მომზადების მნიშვნელობაზე. ადეკვატური მომზადების ნაკლებობა არის წარუმატებელი საჯარო გამოსვლის ერთ-ერთი ძირითადი მიზეზი. რა არის ის საერთო პრობლემები, რაც გამომსვლელებს მომზადებისას აქვთ?

- **ცუდი შესავალი.** თუ ადამიანი კარგად არ დაიწყებს, ნაკლებად სავარაუდოა, რომ პრეზენტაციამ კარგად ჩაიაროს.
- **ცუდი დასკვნა.** კარგი დასკვნა ისეთივე მნიშვნელოვანია, როგორც კარგი შესავალი. ეს არის ბოლო რამ, რასაც მსმენელები მოისმენენ; მათ დაამახსოვრდებით დასკვნა.
- **ცუდი ილუსტრირება.** დარწმუნებული ვარ, რომ ნებისმიერი საჯარო პრეზენტაციის ერთ-ერთი ყველაზე მნიშვნელოვანი ნაწილია ილუსტრაციების გამოყენება, რომლებიც აუდიტორიას ეხმარება მთავარი აზრის გაგებაში.
- **ცუდი ორგანიზება.** კარგი კომუნიკაცია ორგანიზებულად ვითარდება. მოუწესრიგებელმა მოსაუბრემ შეიძლება ბევრი კარგი რამ თქვას, მაგრამ შეიძლება აუდიტორიამ ვერ გაიგოს მისი ძირითადი სათქმელი.

ეს ყველაფერი არის მომზადებასთან დაკავშირებული საკითხები. შესაძლოა სცენაზე ასვლისას, ნერვიულობა ვერ ავიცილოთ თავიდან. შეიძლება ვერ ვაკონტროლოთ ის გარემო, რომელშიც ვსაუბრობთ. თუმცა, ჩვენ შეგვიძლია გავაკეთოთ რაიმე, რათა კარგი შესავალი და კარგი დასკვნა გვქონდეს. ჩვენ შეგვიძლია გავაკონტროლოთ ჩვენი პრეზენტაციების ილუსტრაციები და შეგვიძლია გავაკონტროლოთ ჩვენი პრეზენტაციების ორგანიზება. ეს ყველაფერი მომზადების მნიშვნელოვანი ნაწილია.

კარგი მომზადების შემცველი არ არსებობს. არაპროფესიონალურია, თუ კარგად არ მოვემზადებით საჯარო პრეზენტაციისთვის.

აუდიტორიისადმი მგრძნობელობის არქონა

საჯარო გამოსვლა უფრო მეტია, ვიდრე კომუნიკაცია ერთი მიმართულებით - მომხსენებლისგან მსმენელამდე. კარგი საჯარო მომხსენებელი ყოველთვის აცნობიერებს საკუთარი აუდიტორიის გამოხმაურებას. ამის საუკეთესო გზაა აუდიტორიასთან კარგი თვალის კონტაქტის დამყარება. კარგ საჯარო გამომსვლელს, შეუძლია ამოიკითხოს თავისი მსმენელის თვალეში, ესმით თუ არა მისი. როდესაც მოსაუბრე ხვდება, რომ კარგავს აუდიტორიის ყურადღებას, მან უნდა გააკეთოს ყველაფერი, რაც კი საჭიროა მის დასაბრუნებლად. აქ არის რამოდენიმე რამ, რისი გაკეთებაც შეუძლია გამომსვლელს:

- შეწყვიტეთ საუბარი და დაელოდეთ. დუმილით, აუდიტორიის ყურადღებას იპყრობთ.
- ამბის მოყოლა. ეს ხელს უწყობს ხალხის ყურადღების კვლავ მოპოვებას. ზოგჯერ ამბავს უფრო ადრე ვუყვები, ვიდრე დაგეგმილი მქონდა, რადგან ვგრძნობ, რომ მსმენელის ყურადღება ხელიდან მისხლტება.
- განსაცვიფრებელი სტატისტიკური ფაქტის მოყვანა.
- გამოიყენეთ იუმორი.
- შესთავაზეთ თქვენი თემის პრაქტიკული, ცხოვრებისეული გამოყენება.
- გამოიყენეთ თვალსაჩინოება ან დაწერეთ დაფაზე.
- ურთიერთობა იქონიეთ მსმენელთაგან რომელიმესთან.
- თუ მსმენელებს ეძინებათ, უთხარით წამოდგნენ და გაიზმორონ.
- თუ მათ ეძინებათ, ამდერეთ საგალობელი ან სიმღერა.

სპიკერი მუდმივად ფრთხილად უნდა იყოს, ყურადღების გაფანტვასთან დაკავშირებით. თუ ადამიანი შემოდის კლასში ან თუ ჩოჩოლია საკლასო ოთახის გარეთ, უმჯობესია შეწყვიტოთ ლაპარაკი მანამ, სანამ კვლავ ყურადღების კონცენტრაცია არ მოხდება. როდესაც აუდიტორიის ორმოცდაათი პროცენტი უყურებს გვიან შემოსულ ადამიანს, თქვენ უნდა გაჩერდეთ და დაელოდოთ.

როდესაც კლასში ყურადღება ეფანტებათ, მე ხშირად ვხუმრობ ხოლმე: "ერთ წუთს დაგელოდებით, რომ დაინახო ის ადამიანი, ვინც შემოვიდა, რადგან ის ჩემზე უფრო საინტერესოა. მე პედაგოგი ვარ და მასწავლებლებმა იციან, რომ აზრი არ აქვს საუბრის გაგრძელებას, როდესაც რაიმე ყურადღებას გიფანტავთ. როგორც კი დაკმაყოფილდებით თქვენი ძმის ხილვით, მე გავაგრძელებ". ხალხი ჩვეულებრივ იცინის ხოლმე და ყურადღება ჩემკენ გადმოაქვთ.

თქვენი მსმენელის ყურადღების შენარჩუნება

დუეინ ლიტვინი ასახელებს ათ რამეს, რაც დაგვეხმარება ჩვენი აუდიტორიის ყურადღების შენარჩუნებაში.¹

(1) სიახლე. ჩვენს ყურადღებას იპყრობს ის, რაც ჩვენი მოლოდინებისგან განსხვავდება.

¹ ადაპტირებულია დან Duane Litfin, *Public Speaking, 2nd Edition* (Grand Rapids: Baker Book House, 1996), 47. ასევე იხილეთ 239-ე გვერდი.

როდესაც მოსეს რჯულის მცოდნემ ჰკითხა იესოს: „მოდგარო, რა ვქნა, რომ მარადიული სიცოცხლე დავიმკვიდრო?“ იესომ უპასუხა ამბით, რომელსაც გასაოცარი დასასრული ჰქონდა. "კეთილი სამარიელის" ისტორიაში, ყველასთვის საძულველი სამარიელი, ამბის გმირად მოგვევლინა (ლუკა 10:25-37). ამ ამბავმა იესოს მსმენელთა ყურადღება მიიპყრო!

(2) მოძრაობა ანუ მოქმედება. როდესაც ყველაფერი გარინდულია, მოძრაობა იპყრობს ჩვენს ყურადღებას; ასევე, როდესაც ყველაფერი მოძრაობს, უძრაობა ხშირად გამოიკვეთება. ეს არის კონტრასტი, რომელიც იპყრობს ჩვენს ყურადღებას.

ტაძარში რელიგიური წინამძღოლების უსამართლობით უკმაყოფილების გამო, იესო შევიდა ტაძარში და განდევნა ყველა ის, ვინც ყიდდა და ყიდულობდა ტაძარში, და ამოუყირავა მაგიდები ფულის გადამცვლელებს და დახლები მტრედებით მოვაჭრეებს (მათე 21:12).

როგორ ფიქრობთ, იესომ მიიპყრო ხალხის ყურადღება ტაძარში?

(3) სიახლოვე. ის, რაც ჩვენთან ახლოსაა, ჩვენს ყურადღებას იპყრობს.

როდესაც იესო ასწავლიდა,

იმ დროს იქ მყოფმა ადამიანებმა უამბეს მას გალილეელების შესახებ, რომელთა სისხლიც პილატემ შეურია სამსხვერპლო სისხლში.

იესომ ამის პასუხად მათ ასწავლა გაკვეთილი, რომელიც ეფუძნებოდა ამ „მიმდინარე მოვლენას“ და კიდევ ერთ ბოლოდროინდელ ტრაგედიას, რომელიც მოხდა სილოამში (ლუკა 13:1-5). მან იცოდა, რომ ბოლოდროინდელი მოვლენები მსმენელთა ყურადღებას მიიპყრობს.

(4) კონკრეტულობა. სპეციფიკური და კონკრეტული, როგორც წესი, ჩვენს ყურადღებას უკეთესად იზიდავს, ვიდრე აბსტრაქტული, ზოგადი და ჩვეულებრივი. სწორედ ამიტომ მნიშვნელოვანია ილუსტრაციები. ისინი კონკრეტულ შინაარსს აძლევენ იმ პრინციპებს, რომელსაც თქვენ ასწავლით.

როდესაც იესო ასწავლიდა, სწავლების საილუსტრაციოდ ის მიუთითებდა კონკრეტულ საგნებზე.

- “იგი ჰგავს მდოგვის მარცვალს” (მარკოზი 4:31).
- “მაჩვენეთ დინარი” (ლუკა 20:24).
- “შეხედეთ ლელვს და ყველა ხეს” (ლუკა 21:29).

(5) ნაცნობობა. იმ გარემოში, სადაც ყველაფერი უცხო და უცნობია ჩვენთვის, ის, რაც ნაცნობია როგორც წესი, გამოირჩევა.

იმისათვის, რომ იესოს ესწავლებინა ღვთის სიტყვის მიმართ ჩვენი რეაგირების შესახებ, იესომ მიუთითა მის სამყაროში ნაცნობ სცენაზე - მთესველი მინდორში თესავდა ხორბალს. *“აჰა, გამოვიდა მთესველი დასათესად”* (მათე 13:3).

(6) კონფლიქტი ანუ შეპირისპირება. ჰარმონიისა და მშვიდობის პირობებში, ორი ან მეტი რამის წინააღმდეგობა, შეპირისპირება იპყრობს ჩვენს ყურადღებას.

იესომ ბევრჯერ შეუპირისპირა, ანუ ხაზი გაუსვა განსხვავებებს (კონფლიქტი) მის სწავლებასა და ფარისევლების და სხვა რელიგიური ლიდერების სწავლებებს შორის. ამან ხალხის ყურადღება მიიპყრო. *“ესმოდა ეს ხალხს და უკვირდა მისი მოძღვრება”* (მათე 22:33).

(7) მოლოდინი (ინტრიგა). როდესაც ვფლობთ მთელს სურათს, მაგრამ არ გვაქვს რამდენიმე ძირითადი ნაწილი, ეს სიცარიელები გვიზიდავს იმის გასაგებად, თუ როგორ შეერწყმება ეს ყველაფერი ერთობლიობაში.

როდესაც რელიგიურმა ლიდერებმა გააკრიტიკეს იესო, ცოდვილებთან ერთად ჭამის გამო, მან დაიწყო ამბის მოყოლა. მან უამბო სახლიდან წასულ ვაჟზე, რომელმაც სახლში დაბრუნება გადაწყვიტა. ხალხი, ვინც უსმენდა, ელოდებოდა, რომ გაეგოთ: რა დაემართებოდა ამ ვაჟს? უარყოფდა თუ არა მას მამა? განდევნიდა თუ არა მას საზოგადოება? რადგან მან შეარცხვინა ის. რა დაემართება ამ ურჩ შვილს? (ლუკა 15:11-32). იესომ იცოდა მოლოდინის, ანუ ინტრიგის შექმნა.

(8) სიმძაფრე. როდესაც რაღაც მეტი სიმძაფრით გამოირჩევა, ვიდრე სხვა მის გარშემო არსებული, ჩვეულებრივ, მას ყურადღებას ვაქცევთ.

არა ერთხელ, ადამიანები, რომლებიც ისმენდნენ იესოს სწავლებას, აღიარებდნენ მისი სწავლების ძალას და ძლიერებას. სწავლების სიმძაფრე აოცებდა მის მსმენელს. *“გაოცებულნი იყვნენ მისი მოძღვრებით, რადგან ასწავლიდა, როგორც ხელმწიფების მქონე და არა როგორც მწიგნობარნი”* (მარკოზი 1:22).

(9) იუმორი. თითქმის ყველა იუმორი ემყარება რაღაც არასწორს და არა იმას, რაც უნდა იყოს. იუმორი თითქმის ყოველთვის მოითხოვს ჩვენს ყურადღებას.

იესოს მსმენელებს უნდა გასცინებოდათ, როდესაც მან თქვა: *“რატომ უყურებ ბეწვს შენი ძმის თვალში, საკუთარ თვალში კი დირესაც ვერ ამჩნევ?”* (მათე 7:3).

(10) ცხოვრებისეულობა. ჩვენს ცხოვრებაში არსებული საჭიროებები ყოველთვის გველაპარაკება.

როდესაც იესო უქადაგებდა უბრალო ხალხს, ძირითადად უქონელთ, ის საუბრობდა იმ საკითხებზე, რაც მათ ყოველდღიურ ცხოვრებაში სჭირდებოდათ.

მიტომ გეუბნებით თქვენ: ნუ წუხხართ თქვენთვის, რა ჭამოთ ან რა სვათ. ნურც თქვენი სხეულისთვის, თუ რითი შეიმოსოთ... მაშ, ნუ დარდობთ და ნუ ამბობთ: "რა ვჭამოთ, ან რა ვსვათ, ან რით შევიმოსოთ?"... თქვენ კი უწინარეს ყოვლისა ღმერთის სამეფო და მისი სიმაღლეთა ეძიეთ, ხოლო ყოველივე ეს შეგემატებათ (მათე 6:25-33).

იესო ლაპარაკობდა ცხოვრების ძირითად საჭიროებებზე.

ცენტრალური თემის ვერ შემუშავება

მრავალი ქადაგების და სხვა საჯარო გამოსვლების ცენტრალური თემის მკაფიოდ შემუშავება ერთერთია, ორ ყველაზე მნიშვნელოვან პრობლემას შორის. მოუსმინეთ კვირა შუადღის საუბარს:

თომა: "მოგეწონა დღეს კვირის მსახურება?"

სალი: "დიახ, კარგი იყო".

თომა: "ქადაგება კარგი იყო?"

სალი: "ძალიან კარგი!"

თომა: "რის შესახებ იყო ქადაგება?"

სალი: "უკ, მან ისაუბრა ცოდვაზე და სამოთხეზე, გაფუჭებულ მანქანაზე, რომელიც გუშინ ნახა. ბევრი კარგი რამე თქვა."

პასტორი ბევრ კარგ რამეს ამბობდა, მაგრამ ქადაგებაში ერთიანი შეტყობინება არ ჩანდა. ეს ზიანს აყენებს პასტორის შესაძლებლობას გადასცეს ძლიერი სიტყვა. როდესაც მისი მსმენელები სახლში მიდიან, მათ არ ახსოვთ ქადაგების მთავარი თემა. როდესაც ადამიანი ქადაგების ან სხვა საჯარო გამოსვლის შემდეგ მიდის, მას უნდა შეეძლოს ორიოდ სიტყვით შეაჯამოს ის, რაზეც ისაუბრა მომხსენებელმა. თუ მსმენელთა საშუალო წარმომადგენელი ვერ ახერხებს ამის გაკეთებას, მაშინ მომხსენებელს ნამდვილად ვერ მიუღწევია წარმატებისთვის.

მას შემდეგ რაც ადამიანმა შეიმუშავა პრეზენტაციის თემა, მან უნდა შეიმუშაოს მონახაზი, ანუ სქემა, ილუსტრაციები და დანართები, რომლებიც ყურადღების კონცენტრირებას ახდენს ცენტრალურ თემაზე. მქადაგებლის ან მასწავლებლის თემა წარმოადგენს მთელი ქადაგების ან გაკვეთილის მიზანს.

ძალიან მნიშვნელოვანი პრინციპია ის, რომ ადამიანი გადადის ცნობილიდან უცნობზე. სანამ უცნობ საკითხებზე გადავლენ, საჯარო მომხსენებლებმა უნდა დაიწყონ საუბარი იმაზე, რასთანაც აუდიტორია კომფორტულად გრძნობს თავს, ანუ მისთვის ნაცნობია. კარგი მოხსენება და გამოსვლა იწყება იმით, რაც მსმენელისთვის ნაცნობია და შემდეგ უკვე

მომხსენებელი გადადის ახალ მასალაზე. ისინი მიუძღვებიან აუდიტორიას სიტყვის (მოხსენების) ძირითადი თემის მიმართულებით.

ცენტრალურ თემაზე ყურადღების კონცენტრირების უუნარობა, გვარწმუნებს იმაში, რომ მოსაუბრე არ არის საშუალოზე მაღალი მეტყველების უნარის მქონე.

კარგად ილუსტრირების უუნარობა

ცუდი ქადაგების მეორე მიზეზი არის კარგად ილუსტრირების უუნარობა. ჩემს ინტერესს არ წარმოადგენს, რომ ჩემი სტუდენტები კარგი მთხრობელები გახდნენ. ამასთან, დარწმუნებული ვარ, რომ თუ ჩემი სტუდენტები ვერ იპოვიან და ვერ წარმოადგენენ საინტერესო ისტორიებს და ილუსტრაციებს, ისინი არ იქნებიან ეფექტური საჯარო გამომსვლელები.

საჯარო მომხსენებელი მუდმივად უნდა ეძებდეს კარგ ილუსტრაციებს და უნდა იპოვოს ამის ორგანიზების და შენახვის გზები, მომავალში გამოსაყენებლად. აღმოვაჩინე, რომ უფრო მეტს ვმუშაობ ილუსტრაციების მოძიებასა და ადაპტირებაზე, ვიდრე სხვა დანარჩენზე.

დასკვნა

კომუნიკაცია არის ხელოვნებაც და მეცნიერებაც. ეს არის მეცნიერება იმ გაგებით, რომ ის შეიძლება გაანალიზდეს და ის მიყვება გარკვეულ პროგნოზირებად კანონებს. ეს არის ხელოვნება იმ მხრივ, რომ ის შეიძლება განვითარდეს ისე, რომ ადამიანის ბუნების ესთეტიკურ ნაწილს მიმართოს.

კომუნიკაცია ნიჭიცაა და მიღწევაც. კარგი საჯარო მოსაუბრეების უმეტესობას აქვს გარკვეული ბუნებრივი უნარები. თუმცა, ეს ბუნებრივი უნარები შეიძლება განვითარდეს და გაუმჯობესდეს. ღმერთმა მოგვცა კომუნიკაციის ნიჭი; ეს საჩუქარი მაქსიმალურად უნდა გამოვიყენოთ და განვავითაროთ.

2 გაკვეთილის დავალება

- (1) შემდეგი გაკვეთილის დასაწყისში თქვენ გაივლით ტესტს ამ გაკვეთილის მასალის საფუძველზე. მომზადებისას ყურადღებით შეისწავლეთ ტესტის კითხვები.
- (2) გაესაუბრეთ თქვენი კლასის სხვა წევრს მისი ბავშვობის შესახებ. დაუსვით შეკითხვები, რომლებიც მოგაწვდით ინფორმაციას საინტერესო გამოსვლისთვის. შემდეგ წაიკითხეთ სამწუთიანი მოხსენება იმ კლასში, რომელშიც წარადგენთ ამ კლასელს.
- (3) გაკვეთილის ამ ნაწილში, სახელწოდებით ”აუდიტორიის მიმართ მგრძნობიარეობის არქონა”, დოქტორმა მაკკეინმა ჩამოთვალა ათი თვისება, რაც ხელს უწყობს ჩვენი აუდიტორიის ყურადღების შენარჩუნებას. მოძებნეთ წერილობითი ქადაგება შესასწავლად. წაიკითხეთ ქადაგება და ნახეთ, ამ თვისებებიდან რამდენია ქადაგების ნაწილი. კლასის თითოეულმა წევრმა უნდა წაიკითხოს სხვადასხვა ქადაგება. თქვენს შემდეგ საკლასო შეხვედრაზე შეადარეთ ქადაგებისას აუდიტორიის ყურადღების შენარჩუნების გზები.

2 გაკვეთილის ტესტი

- (1) რა არის კომუნიკაციის სამი კომპონენტი?
- (2) რომელ ორ ადგილზე შეიძლება შეწყდეს კომუნიკაცია?
- (3) რომელია კომუნიკაციის ყველაზე ინტიმური და, როგორც წესი, ყველაზე წარმატებული ფორმა?
- (4) რა არის ზეპირი კომუნიკაციის ყველაზე რთული ფორმა ადამიანთა უმეტესობისთვის?
- (5) ამ გაკვეთილზე განსაზღვრული წერილობითი კომუნიკაციის ხუთი მახასიათებლიდან ჩამოთვალეთ სამი.
- (6) ჩამოთვალეთ ხუთიდან სამი ფაქტორი, რომლებიც გავლენას ახდენენ ჩვენი კომუნიკაციის წარმატებაზე.
- (7) კომუნიკაციის ხუთი დაბრკოლებიდან ჩამოთვალეთ სამი.
- (8) ჩამოთვალეთ სამი რამ, რაც დუეინ ლიტვინმა შემოგვთავაზა აუდიტორიის ყურადღების შესანარჩუნებლად.

გაკვეთილი 3

ქადაგების შესავალი

გაკვეთილის მიზნები

ამ გაკვეთილის ბოლოს სტუდენტს უნდა შეეძლოს:

- (1) განსაზღვროს ქადაგება და ძირითადი ბიბლიური სიტყვები, რომლებიც ქადაგებას ეხება.
- (2) აფასებდეს ქადაგებული სახარების ძალას, რომელიც გარდაქმნის სიცოცხლეს.
- (3) ესმოდეს განსხვავება ევანგელისტურ და პასტორალურ ქადაგებებს შორის.
- (4) სცნობდეს ქადაგების ძირითადი ტიპების მახასიათებლებს.
- (5) შეძლოს მონახაზის, ანუ სქემის მომზადება თითოეული ძირითადი ტიპის ქადაგებისთვის.

შესავალი

ბიბლიაში ნათქვამია, რომ ღმერთმა აირჩია ქვეყნიერების გადარჩენა „ქადაგების უგუნურებით“ (1 კორინთელთა 1:21). ქადაგება არის ღმერთის მიერ არჩეული საშუალება, რათა აუწყოს ჭეშმარიტება, როგორც ურწმუნოებს, ასევე მორწმუნეებსაც. სხვა რელიგიები გავრცელდა მიგრაციის, იძულების და შობადობის მაღალი მაჩვენებლების საშუალებით. ქრისტიანობა ძირითადად ქადაგებით გავრცელდა.

ქადაგება თავიდანვე ქრისტიანობის განუყოფელი ნაწილი იყო. იოანე ნათლისმცემელი „ქადაგებდა იუდეის უდაბნოში“ (მათე 3:1). იესოს ცდუნების შემდეგ ვკითხულობთ: „იმ დროიდან დაიწყო იესომ ქადაგება“ (მათე 4:17). სულთმოფენობის დღეს პეტრე იდგა და ქადაგებდა (საქმეები 2:14). სიტყვა „ქადაგება“ „საქმეების წიგნში“ ცხრაჯერ არის დაკავშირებული პავლესთან. ქადაგება კვლავაც რჩება ქრისტიანი ლიდერების ერთ-ერთ მნიშვნელოვან პასუხისმგებლობად.

ქადაგების აღწერა

ქადაგების განმარტება

ქადაგება არის ქრისტიანობის ჭეშმარიტებების ზეპირი გადაცემა საზოგადოებრივ ფორუმზე, რომლის მიზანია მსმენელში ცვლილება მოახდინოს.

ენქორის ბიბლიურ ლექსიკონში ნათქვამია, რომ ქადაგება არის „ღვთის სიტყვის გამოცხადება; საჯაროდ თქმა, განცხადება; უწყება, აღიარება, სასიხარულო ამბის საჯაროდ

წარდგენა, რელიგიური დისკურსის წარმართვა, რომელიც პირდაპირ ან ირიბად საღვთო წერილის ტექსტთანაა დაკავშირებული“. ის ყურადღებას ამახვილებს სიტყვის წარდგენაზე.

უფრო ფართო განმარტებაში, ტაბითი ანიაბვილი ქადაგებას ასე განსაზღვრავს “**ღმერთი ლაპარაკობს თავისი სულის ძალით, თავისი ძის შესახებ თავის სიტყვიდან, ადამიანის მიერ სხვა ადამიანების მიმართ.**”² გთხოვთ, დაიმახსოვროთ ეს განსაზღვრება. ის ხაზს უსვამს ქადაგების აქტის თითოეულ ასპექტს:

- სამების თითოეული წევრი მონაწილეობს ქადაგებაში.
- ღვთის სიტყვა და არა ჩვენი მოსაზრებები უნდა იყოს ქადაგების ტექსტი.
- მქადაგებელმა უნდა მისცეს ღმერთს საშუალება, რომ მისგან ილაპარაკოს.
- გზავნილი, ანუ სიტყვა უნდა გადაეცეს აუდიტორიას.

ქადაგებასთან დაკავშირებული ძირითადი სიტყვები

ბერძნულ ენაში ორი ძირითადი ფუძისეულად დაკავშირებული სიტყვაა, რომლებიც ქადაგებას ეხება. პირველი არის სიტყვების ოჯახი, რომლის ფუძეც არის *kerug* (*კერუგ*). ეს მოიცავს:

კერუსო (Kerusso)

ეს არის ზმნის ფორმა. ის ნიშნავს: „იმოქმედო, როგორც მაცნე ანუ გამოაცხადო ისე, როგორც მაცნე აცხადებს.“³ ეს გულისხმობს სიმართლის ოფიციალურ გამოცხადებას. ეს სიტყვა გამოიყენება იოანე ნათლისმცემლის, იესოს, (მათე 4:1). მოწაფეების, (მათე 10:7). ფილიპეს, (საქმეები 8:5). და პავლეს (საქმეები 9:20). მსახურებების აღსაწერად.

პეტრემ ეს სიტყვა გამოიყენა კორნელიუსისთვის ქადაგების აღწერისას; იესომ „გვიბრძანა, ვუქადაგოთ და დავუმოწმოთ ხალხს, რომ ის არის ღვთისგან დანიშნული ცოცხალთა და მკვდართა მსაჯულად“ (საქმეები 10:42). იესომ თავის მოწაფეებს დაავალა ექადაგათ, რომ იესო არის ის, ვინც ღმერთმა დანიშნა ცოცხლებისა და მკვდრების მსაჯულად.

კერიგმა (Kerygma)

ეს არის არსებითი სახელის ფორმა და ეხება იმ შეტყობინებას, რომელიც იქადაგება. კლასიკურ ბერძნულ ენაზე კერიგმა იყო შეტყობინება, რომელსაც აცხადებდა ”მაცნე ანუ

² Thabiti Anyabwile, “How Do You Define Preaching? 6.” მოძიებულია <http://www.thegospelcoalition.org/blogs/thabitianyabwile/2012/12/13/how-do-you-define-preaching-6/> -დან 17 აგვისტო, 2020წ.

³ Joseph Henry Thayer, *Greek-English Lexicon of the New Testament* (Grand Rapids, MI: Zondervan Publishing House, 1967), 346

საჯარო "მევირალი," მაუწყებელი."⁴ეს სიტყვა ბერძნულ ახალ აღთქმაში რვაჯერ არის გამოყენებული.

ჩარლზ ჰაროლდ დოდმა პოპულარიზაცია გაუწია სიტყვა *kerygma*-ს გამოყენებას ადრეული ქრისტიანობის ძირითადი სწავლების აღსაწერად. *კერიგმას* ძირითადი ელემენტებია:

1. იესომ აღასრულა ძველი აღთქმის წერილები, რომლებიც მესიას მოსვლას გვპირდებოდა.
2. იესო დადიოდა, ქველმოქმედებდა და სასწაულებს ახდენდა.
3. იესო ჯვარს აცვეს, მოკვდა, კვლავ აღსდგა და ზეცაში ამაღლდა.
4. იესო ოდესმე დაბრუნდება დედამიწაზე.
5. მოინანიეთ, იწამეთ და მოინათლეთ და მიიღებთ პატიებას თქვენი ცოდვებისთვის და სულიწმიდით ავსებას.

ეს მოძღვრებები იყო მოციქულთა წერილის ცენტრში. ეს იყო ადრეული ეკლესიის "ქადაგება".

კერუქსი (Kerux)

ეს არის კიდევ ერთი არსებითი სახელის ფორმა და ეხება მას, ვინც გზავნის შეტყობინებას. ეს სიტყვა გამოიყენებოდა ქალაქის „მევირალის“ (მაუწყებლის) ან საზოგადოებრივი მაცნეს აღსაწერად. ეს იყო ის, ვინც სამეფო ან სამთავრობო წარმომადგენლების ოფიციალურ შეტყობინებებს აუწყებდა. ის იყო დღევანდელი პრეზიდენტის ადმინისტრაციის საზოგადოებასთან ურთიერთობის განყოფილების წარმომადგენლის მსგავსი.

ეს სიტყვა მხოლოდ სამჯერ გვხვდება ახალ აღთქმაში. 1 ტიმოთეს 2:7–ში და 2 ტიმოთეს 1:11–ში პავლემ თქვა, რომ ის მქადაგებლად იყო „დადგენილი“. 2 პეტრეს 2:5-ში ნოეს უწოდებენ „სიმართლის მქადაგებელს“. *კერუქსი* - მქადაგებელია.

ეუანგელიზო (Euangelizo)

ბერძნული სიტყვების მეორე ჯგუფი, რომლებიც ქადაგებას გულისხმობდა, მოდის *euangelizo*-დან. ეს სიტყვა ორი ბერძნული სიტყვისგან მომდინარეობს. Eu (ეუ) ნიშნავს კარგს, ხოლო *angelizo* (*ანგელიზო*) ნიშნავს გამოცხადებას ან შეტყობინებას. "*ანგელიზო*" არის სიტყვა, საიდანაც მივიღეთ სიტყვა "ანგელოზი". ანგელოზი არის ღვთის მაცნე. საღვთო წერილში სიტყვა „ანგელოზი“ ხშირად სულს აღნიშნავს, მაგრამ ზოგჯერ ის მაცნე ადამიანს გულისხმობს.

⁴ Thayer, *Lexicon*, 346

Euangelizo (ეუანგელიზო) ნიშნავს სასიხარულო ამბის მოტანას ან სიკეთეების შესახებ გამოცხადებას. *Kerusso* (კერუსო) შეიძლება ნიშნავდეს ნებისმიერი სახის შეტყობინებას, კარგს ან ცუდს, განკითხვას ან იმედის მომცემს. *Euangelizo* „ეუანგელიზო“ ყურადღებას ამახვილებს პოზიტიურ შეტყობინებაზე. ეს ნიშნავს სასიხარულო ცნობის გაცხადებას.

ეს სიტყვა პირველად გამოიყენება ახალ აღთქმაში და ეს ამ სიტყვის კარგი მაგალითია: „ბრძენი კვლავ ხედავენ და ხეიბრები დადიან, კეთროვნები იწმინდებიან და ყრუებს ესმით, მკვდრები დგებიან და ღატაკებს ეხარებათ“ (მათე 11:5). უსინათლო, კოჭლი, ავადმყოფი, ყრუ და ღარიბი ადამიანები, განსაკუთრებით ათვითცნობიერებენ, რომ მათ სასიხარულო უწყება სჭირდებათ.

ეუანგელიონ (Euangelion)

ეს არის არსებითი სახელი. ეს არის წარდგენილი კეთილი უწყება. ის არ არის უბრალოდ ნებისმიერი გზავნილი, რომელიც იქადაგება, არამედ იესო ქრისტეს დადებითი უწყება, რომელიც გვთავაზობს ცოდვის მიტევებას და სისრულეში ცხოვრებას. მარკოზის სახარება ასე იწყება: „დასაწყისი სახარებისა იესო ქრისტესი, ღვთის ძისა“ (მარკოზი 1:1). მარკოზს სურდა, მკითხველს სცოდნოდა, რომ იესოს მოსვლა ძალიან კარგი რამ იყო.

ეუანგელისტეს (Euangelistes)

ეს არის ის, ვინც სასიხარულო ცნობას აუწყებს. ის ითარგმნება როგორც „მახარებელი“. ფილიპე აღწერილია, როგორც „მახარებელი“ ხოლო ტიმოთეს მოუწოდებენ „აკეთე მახარებლის საქმე“ (საქმეები 21:8 და 2 ტიმოთეს 4:5). საინტერესოა, რომ ეს ორი ბერძნული სიტყვა რამდენჯერმე გამოიყენება ერთად. მაგალითად, მათე 4:23-ში ნათქვამია, რომ იესო ... “ დადიოდა მთელ გალილეაში, ასწავლიდა მათ სინაგოგებში, ქადაგებდა (*kerusso*) სამეფოს (*euangelion*) სახარებას და კურნავდა ყოველგვარ სენსა და ყოველნაირ უძლურებას ხალხში.”

დიდასკო (Didasko)

არსებობს სიტყვების კიდევ ერთი ჯგუფი, რომელიც ახსნას საჭიროებს, სიტყვები, რომლებიც სწავლებას უკავშირდება. სწავლების აღმნიშვნელი ყველაზე გავრცელებული სიტყვაა *didasko* (დიდასკო). ეს სიტყვა ნიშნავს „სხვებთან საუბარს, მათ განსასწავლად.“⁵ ეს სიტყვა ბევრჯერ არის გამოყენებული ახალ აღთქმაში. იესო აღწერილია, როგორც „მოდღვარი“ (მათე 8:19, და სულ მცირე, კიდევ ორმოცჯერ მაინც). ადრეულ ეკლესიაში ერთ-ერთი პასუხისმგებლობა იყო მასწავლებლობა (საქმეები 13:1; 1 კორინთელთა 12:8).

⁵ Thayer, *Lexicon*, 144

სწავლების უნარი ეკლესიის ხელმძღვანელების ერთ-ერთი თვისება იყო (1 ტიმოთეს 3:2). მასწავლებლის პასუხისმგებლობა იყო, საკუთარი სიბრძნე და ცოდნა სხვა ადამიანებისთვის გადაეცა. რადგანაც ადრეული ეკლესია, ახალი მოძრაობა იყო, მას სჭირდებოდა კარგი მასწავლებლები, რომლებსაც შეეძლოთ ახალი მოძღვრებების გადაცემა. ერთ-ერთი ყველაზე მნიშვნელოვანი საქმე, რაც იესომ დედამიწაზე ყოფნის სამი წლის განმავლობაში გააკეთა, იყო მოწაფეების მომზადება კეთილი უწყების სწავლებისთვის.

ჩემმა ბევრმა სტუდენტმა მკითხა განსხვავებაზე, ქადაგებასა და სწავლებას შორის. მაინც საუკეთესო განსაზღვრებაა, რაც მსმენია ამ ორს შორის განსხვავების შესახებ, **სწავლება პირველ რიგში გონებას მიმართავს მაშინ, როცა ქადაგება პირველ რიგში ნებას მიმართავს.**

სწავლების მიზანია ინფორმაციის გადაცემა. ქადაგების მიზანია მსმენელის წახალისება გარკვეული სახის გადაწყვეტილების მიღებაში. ევანგელისტური ქადაგება ცდილობს უბიძგოს ადამიანს გადაწყვეტილებისკენ, რომ მან ქრისტე მიიღოს. პასტორალური ქადაგება ცდილობს ადამიანი მიიყვანოს გადაწყვეტილებამდე, რასაც ქადაგების თემა მოიცავს. მაგალითად, მე ცოტა ხნის წინ ვქადაგებდი სიტყვას, სახელწოდებით „ვისაც ბევრი მიეცა, ბევრი მოეთხოვება“. ხალხს ვთხოვე გაეაზრებინათ, რომ ღმერთმა მათ დიდი საშუალებები მიანიჭა და მათ უნდა გამოიყენონ ისინი ღვთის სადიდებლად. ეს არის პასტორალური ქადაგება.

ეკლესიაში შეიძლება ფიქრობდნენ, რომ მქადაგებელი მასწავლებელს ჰგავს, თუ მას ნაკლებად დინამიური სტილი აქვს, ვიდრე ქადაგებისგან ელიან. ამასთან, ლაპარაკის სტილი არ არის კარგი საშუალება იმისთვის, რომ განვასხვაოთ ქადაგება სწავლებისგან.

ყველა კარგი ქადაგება უნდა შეიცავდეს მითითებას, ხოლო სწავლების უმეტესობას აქვს გარკვეული პრაქტიკული გამოყენება, რომელიც მოითხოვს რეაგირებას. განსხვავება ქადაგებასა და სწავლებას შორის უმნიშვნელოა.

ქადაგების კატეგორიები

არსებობს ქადაგების ორი ფართოდ გავრცელებული კატეგორია.

ევანგელისტური ანუ მახარობლური ქადაგება

ევანგელისტური ქადაგება მიზნად ისახავს შთააგონოს მსმენელს მიიღოს გადაწყვეტილება იესო ქრისტეს პირად მხსნელად მიღების შესახებ. ჩვეულებრივ, ევანგელისტური ქადაგება მიმართულია ურწმუნოთა მიმართ. სამწუხაროდ, მრავალი პასტორი ეკლესიის წევრებს მხოლოდ ევანგელისტურ ქადაგებებს უქადაგებს. ზოგჯერ მიზანშეწონილია ეკლესიაში ევანგელისტური სიტყვის ქადაგება. პასტორები, რომლებიც მხოლოდ ევანგელისტურ ქადაგებებს ატარებენ, იშვიათად ხედავენ თავიანთი ხალხის სულიერ ზრდას და ბავშვური

ასაკის მიღმა განვითარებას. ებრაელთა წერილი ამბობს: ”ამიტომ, მივატოვოთ ქრისტეს სიტყვის საწყისები და ვესწრაფოთ სრულყოფას; ნუღარ ჩავუყრით საძირკველს მკვდარი საქმეების მონანიებას” (ებრაელთა 6:1).

საქმეების წიგნში ქადაგების უმეტესობა მახარებლური ხასიათისაა. მათ შორისაა ქადაგებები როგორც იუდეველ, ისე წარმართ ურწმუნოთა მიმართ. პირველი მათგანი იყო ქადაგება, რომელიც პეტრემ წარმოსთქვა სულთმოფენობის შემდეგ (საქმეები 2:14-39). იუდეველი აუდიტორიისთვის დამახასიათებელი ქადაგების მაგალითი მოყვანილი იყო პისიდიის ანტიოქიის სინაგოგაში (საქმეები 13:16-41). წარმართთა აუდიტორიისთვის ქადაგების მაგალითია სიტყვა, რომელიც პავლემ ათენში ფილოსოფოსებს უქადაგა (საქმეები 17:22-31).

► კლასის თითოეულმა წევრმა უნდა აირჩიოს სასწავლად ერთი ქადაგება საქმეთა წიგნიდან. წაიკითხეთ ქადაგება და შეადგინეთ სია, რაზე იქადაგებოდა ამ სიტყვაში. რამდენი ელემენტია გამოყენებული ქადაგებაში, რომელიც სიტყვა კერიგმათი განისაზღვრება? იმსჯელეთ და შეადარეთ ქადაგებები თქვენს კლასში.

სამახარობლო ქადაგების მაგალითი
<p>სათაური: მოდით ჩემთან ბიბლიური ტექსტი: მათე 11:28-30</p> <p>I. რატომ უნდა მივიდეთ იესოსთან?</p> <p>ა. იმის გამო, თუ ვინ არის იესო</p> <p>სამართლიანია ვიკითხოთ, “ვინ არის იესო?” პასუხი შეიძლება დაიყოს ორ ნაწილად.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. იესო არის კაცი. 2. იესო არის ღმერთი. <p>ბ. იმის გამო, თუ როგორია იესო</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. იესო არის „თვინიერი და მორჩილი“. ის თავმდაბალი ადამიანი იყო. ეს გულისხმობს: <ol style="list-style-type: none"> ა. ის არ იყო მკაცრი ადამიანი, არამედ იყო კეთილი და ფაქიზი. ბ. ის არ იყო მდიდარი, არამედ უბრალო ადამიანი იყო. 2. იესო ძლევამოსილი ადამიანია. <p>გ. იმის გამო, რაც იესომ აღგვითქვა</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. იესომ აღგვითქვა, რომ მოგვცემს სულის სიმშვიდეს.

2. იესო შეგვპირდა, რომ მისი უღელი სასიამოვნო, ხოლო ტვირთი მსუბუქი იქნებოდა ჩვენთვის.

II. როგორ მივდივართ იესოსთან?

ა. ჩვენ მივდივართ მონანიებით

1. მონანიება გულისხმობს ცოდვის გამო დამწუხრებას ღმერთის გულისთვის. ეს ის მწუხარებაა, რასაც დავითი განიცდიდა, როდესაც მან ბათ-შებაყთან შესცოდა.

2. მონანიება გულისხმობს ცოდვის აღიარებას.

3. მონანიება გულისხმობს ცოდვაზე უარის თქმას, შემობრუნებას.

ბ. ჩვენ მივდივართ რწმენით

1. რწმენა არის ღმერთზე დაიმედება.

უნდა გვჯეროდეს, რომ ის არის და უზღავს მათ, ვინც მას გულმოდგინედ ეძებს (ებრაელთა 11:6).

2. რწმენა არის ღვთისადმი მიძღვნა, ერთგულება.

გ. ჩვენ მივდივართ აღსარებით

1. აღსარება არის ჩვენი ცოდვილი მდგომარეობის აღიარება.

2. აღსარება არის სრული გახსნილობა ღვთის წინაშე.

პასტორალური, ანუ სამოძღვრო ქადაგება

პასტორალური ქადაგების მიზანია მორწმუნეების აღშენება და გაძლიერება. ეს პასტორის მთავარი პასუხისმგებლობაა. პასტორალური ქადაგება ყველაზე გავრცელებული სახეობაა ქრისტიანული ეკლესიისთვის.

იერუსალიმში დევნის დაწყების შემდეგ, ეკლესია გავრცელდა ჩრდილოეთით სირიის ანტიოქიამდე. მრავალი წარმართი გახდა მორწმუნე. ამის შესახებ გაიგო იერუსალიმის ეკლესიამ. ქვემოთ მოცემულია მათი პასუხის ანგარიში.

ამ ამბავმა იერუსალიმში მყოფი ეკლესიის ყურამდეც მიაღწია და მიავლინეს ბარნაბა ანტიოქიაში. როდესაც მივიდა და იხილა ღვთის მადლი, გაიხარა და ყველას შეაგონებდა, წრფელი გულით დამკვიდრებულიყვნენ უფალში. კეთილი კაცი იყო იგი, სულიწმიდითა და რწმენით აღსავსე, ამიტომ მრავალი ხალხი შეემატა უფალს (საქმეები 11:22-24).

ბარნაბას მსახურება სირიაში წარმოადგენდა მორწმუნეთა მიმართ მსახურებას: "გაიხარა და ყველას შეაგონებდა". „ყველა“-ში მორწმუნეები იგულისხმება. ეს მუხლი წარმოაჩენს

პასტორალური ქადაგების ძალას. მიუხედავად იმისა, რომ ბარნაბამ მორწმუნეებს უქადაგა, „მრავალი ხალხი შეემატა უფალს“. კარგი პასტორალური ქადაგება აძლიერებს მორწმუნეებს და შესაძლებლობას აძლევს მათ აღასრულონ ღვთის საქმეები, მათ შორის მახარებლობა.

საქმეებში ურწმუნოებისთვის ქადაგების მრავალი მაგალითი გვხვდება. თუმცა, ამავე წიგნში, მორწმუნეთათვის ქადაგების მხოლოდ ერთი მაგალითია (საქმეები 20:18-35). ეს ის ქადაგებაა, როდესაც პავლემ ეფესელი უხუცესები ზღვის სანაპიროზე შეკრიბა. ისინი ყველანი ქრისტიანები იყვნენ და პავლე მათ მიმართავდა, როგორც ქრისტიანებს. როგორც ეს ეფესელთა უხუცესებისათვის ქადაგება განსხვავდებოდა, პავლესთვის დამახასიათებელი მახარობლური ქადაგებისგან, ასევე ჩვენი ქადაგება მორწმუნეებისთვის, განსხვავდება ქადაგებისგან ურწმუნოთა მიმართ.

ქადაგებების სახეობები

იმდენი სხვადასხვა სახის ქადაგება არსებობს, რამდენაირი მქადაგებელიც არსებობს. ამასთან, ქადაგებები რამდენიმე ზოგად კატეგორიად იყოფა. ქვემოთ განხილული ნებისმიერი მეთოდი შეიძლება გამოყენებულ იქნას როგორც სამახარობლო, ისე პასტორალური ქადაგებისათვის.

თემატური ქადაგებები

თემატური ქადაგებების განსაზღვრება

თემატურია ქადაგება, რომელიც აგებულია ერთი სათაურის ან თემის გარშემო. ქადაგების მიზანი ერთი მთავარი საკითხის ხაზგასმია. ქადაგების მონახაზი უფრო ლოგიკური გზით არის შემუშავებული და არ ვითარდება ერთი კონკრეტული ტექსტის საფუძველზე. მქადაგებელი განამტკიცებს ქადაგების მთავარ აზრს ბიბლიის მუხლების გამოყენებით, რომლებიც ამ თემას ეხება.

თემატური ქადაგებების უპირატესობები

თემატური ქადაგების ბიბლიური მუხლებით გასამტკიცებლად, შეიძლება გამოყენებულ იქნას საუკეთესო მუხლები. რაც უმჯობესია, ვიდრე აზრის აგება წმინდა წერილის მხოლოდ ერთ მონაკვეთზე. თემატურ ქადაგებაში შეიძლება თემა ისე განვითარდეს, რომ როდესაც ადამიანი მსახურებას ტოვებს, ძალიან მკაფიოდ იცის, რაზე იყო საუბარი. მრავალი თვალსაზრისით, თემატური ქადაგება უმარტივესად აღსაქმელი ქადაგების სახეობაა. თემატური ქადაგების მომზადება უფრო ადვილად და სწრაფადაა შესაძლებელი, ვიდრე სხვა სახის ქადაგებების უმეტესობა.

თემატური ქადაგების ნაკლოვანებები

თემატური ქადაგებისას, ყველაზე დიდი საშიშროება არის ის, რასაც "დამამტკიცებელი მუხლები" უწოდეს. ეს არის ჯერ ქადაგების ჩამოყალიბებისა და შემდეგ შესაბამისი მუხლების მოძიების პრაქტიკა. ზოგჯერ ადამიანი იყენებს მუხლებს ისეთი მნიშვნელობით, რომელიც არ ატარებს იმ აზრობრივ დატვირთვას, რის დასამტკიცებლადაც ის გამოიყენეს.

მეორე ნაკლოვანება ისაა, რომ მქადაგებლები, რომლებიც ძირითადად თემატურ ქადაგებებს ქადაგებენ, ხშირად თავიანთ ქადაგებაში გაუწონასწორებელნი ხდებიან. თემატური ქადაგების წარმართვისას, მქადაგებლები უფრო იმას ქადაგებენ, რაზეც მეტად ფიქრობენ. მეორეს მხრივ, როდესაც ადამიანი განმარტებით ქადაგებას ატარებს, ბიბლიური ტექსტი თავად ეხმარება სათაურების და თემების განსაზღვრაში.

თემატური ქადაგების მაგალითი
სათაური: ღია კარები ბიბლიური ტექსტი: 1 კორინთელთა 16:9; 2 კორინთელთა 2:12-13; გამოცხადება 3:8 I. თქვენ ვერ შეძლებთ გამოიყენოთ ყველა ღია კარი. II. ღია კარებები ყოველთვის ყველაზე ჭკვიანის, ძლიერის ან გამოცდილის ცხოვრებაში არ მოდის. III. სადაც კი ღია კარია, ყოველთვის იქნება წინააღმდეგობა. IV. როდესაც ღმერთი კარს ხსნის, მას ვერავინ დაკეტავს. V. ნამდვილი ქმედითი (შესაძლებლობების) კარი არის ღმერთის და არა ადამიანის მიერ გაღებული კარი.

თემატური ქადაგების მაგალითი

სათაური: განათლების ქრისტიანული ფილოსოფია

ბიბლიური ტექსტი: იგავები 25:2

I. განათლების განსაზღვრება

- ა. განათლება ინტელექტუალურია: ინფორმაციის გადაცემა
- ბ. განათლება პრაქტიკულია: ცხოვრებისთვის მომზადება
- გ. განათლება მორალურია: ღვთის სტანდარტთან მისადაგება

II. განათლების წყარო

- ა. მშობელს აქვს ძირითადი პასუხისმგებლობა ბავშვის განათლებაზე
- ბ. საზოგადოება ეხმარება მშობელს ბავშვის განათლებაში
- გ. ეკლესია ეხმარება მშობელს ბავშვის განათლებაში

III. განათლების აღწერა

- ა. განათლება უნდა იყოს მიმდინარე, უწყვეტი
 - 1. განათლება გრძელდება მთელი ცხოვრების განმავლობაში.
 - 2. განათლება, როგორც წესი, ეტაპობრივად მიმდინარეობს.
 - 3. განათლება ღირებულია ყველა ადამიანისთვის.
- ბ. განათლება უნდა იყოს დაბალანსებული
 - 1. უნდა არსებობდეს ბალანსი თეორიასა და პრაქტიკას შორის.
 - 2. უნდა არსებობდეს ბალანსი დადებითსა და ნეგატიურს შორის.
 - 3. უნდა არსებობდეს ბალანსი ოფიციალურ და არაოფიციალურ განათლებას შორის.

ტექსტუალური ქადაგებები

ტექსტუალური ქადაგების მახასიათებლები

ტექსტუალური ქადაგება ემყარება ცალკეულ ტექსტს ან ფრაზას ბიბლიიდან. მაგალითად, შეიძლება ვინმემ იქადაგოს სიტყვა შემდეგი ტექსტის მიხედვით: "ცოდვის საზღაური სიკვდილია" (რომაელთა 6:23). ამ წერილიდან გამომდინარე ტექსტუალური ქადაგებისას შეიძლება ვისაუბროთ "საზღაურზე", "ცოდვაზე" და "სიკვდილზე". ქადაგების თემას და ხშირად ძირითად პუნქტებს ტექსტიდან ვიღებთ. ტექსტუალური ქადაგების მახასიათებლები, სიძლიერე და სისუსტეები თითქმის იგივეა, რაც თემატური ქადაგების.

შემთხვევაში, რადგან მქადაგებელმა შეიძლება შემოგვთავაზოს მრავალი იდეა, რომელიც თავად ტექსტიდან არ მომდინარეობს.

აფრიკელები და აფრო-ამერიკელები სხვა ფორმებზე მეტად ტექსტობრივ ქადაგებებს ქადაგებენ და ამას ისინი ძალიან ეფექტურად აკეთებენ. აფრიკაში სწავლის ერთ-ერთი ტრადიციული ფორმა იყო იგავები, მოკლე, დასამახსოვრებელი, ჩამოყალიბებული აზრი, რომელიც გარკვეულ სიბრძნისეულ საკითხს ასწავლის. ბიბლიური ტექსტი ასევე წარმოადგენს იმ მოკლე დასამახსოვრებელ ფრაზას, რომელიც გვასწავლის სიბრძნის გარკვეულ საკითხს. ტექსტუალური ქადაგებები სარგებლობს სწავლების ამ ტრადიციული ფორმის უპირატესობით; ეს მიმზიდველს ხდის ტექსტუალურ ქადაგებებს.

ტექსტუალური ქადაგების მაგალითი
<p>სათაური: “ვისაც მეტი მიეცა, მეტს მოსთხოვენ.”</p> <p>ბიბლიური ტექსტი: ლუკა 12:48</p> <ol style="list-style-type: none"> ჩვენი აქტივები, საშუალებები (“ზევრი მოგვეცა”) ჩვენი პასუხისმგებლობები (“ზევრი მოგვეთხოვება”)

ტექსტუალური ქადაგების მაგალითი
<p>სათაური: ვიცხოვროთ, როგორც ღვთის ხალხმა</p> <p>ბიბლიური ტექსტი: რომაელები 12:1ბ-2</p> <ol style="list-style-type: none"> ნუ მიესადაგებით ამ წუთისოფელს. გარდაისახებით. ღვთის ნება წარუდგინეთ თქვენი სხეულები ღმერთს.

ბიოგრაფიული ქადაგებები

ბიოგრაფიული ქადაგებების მახასიათებლები

ბიოგრაფიული ქადაგება ემყარება ბიბლიის პერსონაჟის ამბავს. ქადაგება განმარტავს ბიბლიური პერსონაჟის დადებით ან უარყოფით თვისებებს და აყენებს პრეტენზიას ამ

თვისებების საფუძველზე. ბიოგრაფიული ქადაგება არის პერსონაჟის ხასიათის, ანუ ბუნების შესწავლა.⁶

იმის გამო, რომ პიროვნებები უფრო საინტერესოა, ვიდრე პრინციპები, ბიოგრაფიული ქადაგება ხშირად ქადაგების სხვა ფორმებზე უკეთესად იპყრობს ყურადღებას. ბიბლიაში ასობით პერსონაჟია, რომელთა შესახებაც შეიძლება ბიოგრაფიული ქადაგების ქადაგება. თითქმის ყველა მათგანი ასახავს გარკვეულ დადებით ან უარყოფით თვისებებს.

ეს არის ქადაგების ძალიან ეფექტური ფორმა იმ კულტურებში, რომლებიც მიჩვეულია ამბებს. ეს არის ბიბლიის ქადაგების და სწავლების ძალიან ბუნებრივი ფორმა.

ბიოგრაფიული ქადაგების საფუძვლები

ბიბლიური პერსონაჟების უმეტესობა ნაცნობია იმ ადამიანებისთვის, ვინც ეკლესიაში დადის. ჩვენ საკუთარი თავის ბიბლიის პერსონაჟთან გაიგივება უფრო გვიადვილდება, ვიდრე ზოგად ბიბლიურ სწავლებებთან. უფრო იოლია პრინციპების დანახვა ადამიანთა ცხოვრებაში, ვიდრე ზოგად სწავლებაში. ხალხი დაინტერესებულია ადამიანებით; ამიტომ, ბიოგრაფიული ქადაგებები შეიძლება უფრო საინტერესო იყოს, ვიდრე სხვა სახის ქადაგებები.

ბიოგრაფიული ქადაგების მომზადების მეთოდი

1. სწრაფად გადაიკითხეთ საღვთო წერილის ის ადგილები, რომელიც ეხება იმ ადამიანს და გააკეთეთ ჩანაწერები მთავარი პერსონაჟის თვისებებისა და ნაკლოვანებების შესახებ, რომლის განხილვასაც აპირებთ.
2. შეარჩიეთ სამიდან რვა თვისებამდე, რომელთა განმარტებაც ადვილია.
3. დაალაგეთ ისინი ერთიან და თანმიმდევრულ გეგმად.
4. განაგრძეთ ამბის დეტალების ჩაწერა, როდესაც კვლავ გადაიკითხავთ და შეისწავლით ბიბლიურ ამონარიდს.
5. ძირითადი პუნქტების არჩევის შემდეგ იპოვეთ ორი ან სამი სხვა ადგილი წერილიდან, რომლებიც ასახავს იგივე პრინციპებს.
6. ცალკე, განაცხადის სახით გამოყავით ის პრინციპები, რომლებიც ილუსტრირებულია თქვენს მიერ შესწავლილი პერსონაჟის ამბავში. დარწმუნდით, რომ განაცხადი

⁶ Alfred P. Gibbs, *The Preacher and His Preaching*, (6th Edition). (Kansas City: Walterick Publishers, n.d.), 283

დაფუძნებულია წერილზე. განმარტეთ, თუ როგორ შეუძლიათ თქვენს მსმენელებს მიზამონ კარგ ბიბლიურ მაგალითს, ან თავიდან აიცილონ ცუდი მაგალითი.

რას უნდა მოვერიდოთ ბიოგრაფიული ქადაგებისას

(1) ნუ აქცევთ ქადაგებას ალეგორიად.

ალეგორია არის მორალური გაკვეთილის ჩასატარებლად შექმნილი ამბავი. ეს გაკვეთილი მეტწილად მოსაუბრის ფანტაზიიდან მომდინარეობს, ვიდრე თავად საღვთო წერილიდან. ბიოგრაფიულ ქადაგებებში უნდა იქნას გამოყენებული თვითონ წერილები, და არა ალეგორიული ინტერპრეტაციები.

დავითისა და გოლიათის ისტორიაში არ უნდა ვეცადოთ გოლიათი სატანად წარმოვაჩინოთ, დავითი იესოდ, ხოლო ქვა ღმერთის სიტყვად. ამის ნაცვლად, ჩვენ უნდა ვეცადოთ ამ ამბავში პერსონაჟის პოზიტიური თვისებები გამოვავლინოთ. დავითისა და გოლიათის ამბავი გვასწავლის ისეთ გაკვეთილებს, როგორიცაა გამბედაობა, ღმერთისადმი რწმენა, საქმისადმი ერთგულება და პრინციპი, რომ ღმერთი სუსტებს იყენებს, ყოვლადძლიერი საქმეების მოსამოქმედებლად.

(2) ზედმეტად ნუ დამაბავთ ამბავს, მისი არსის ხაზგასასმელად.

ამბის პუნქტები ბუნებრივი უნდა იყოს. როდესაც აუდიტორია ისმენს მათ, ისინი მაშინვე ხედავენ არსს. თუ შედარების პუნქტს ზედმეტად გავჭიმავთ, აუდიტორიას დავაბნევთ. რაც უფრო ბუნებრივად წამოიჭრება პუნქტები ამბის თხრობისას, მით უფრო ადვილად აღიქვამს და გამოიყენებს მსმენელი ქადაგებას.

ბიოგრაფიული ქადაგების მაგალითი
<p>სათაური: ნაყამანის მოახლე</p> <p>ბიბლიური ტექსტი: 4 მეფეთა 5</p> <p>“რომელ პატარა გოგონას შეეძლო შთაეგონებინა თავისი პატრონისთვის, რომ მისი შეთავაზებით გამგზავრებულიყო ისრაელში?”</p> <p>(1) ის მიმტევებელი უნდა ყოფილიყო.</p> <p>მას საკუთარი ოჯახი დაატოვებინეს, მაგრამ, მას მაინც სურდა დახმარებოდა თავის ბატონს, ავადმყოფობისგან განკურნებაში.</p> <p>(2) ის შრომისმოყვარე უნდა ყოფილიყო.</p> <p>არცერთი პატრონი არ მოუსმენდა ზარმაც გოგონას.</p> <p>(3) ის გულწრფელი უნდა ყოფილიყო.</p> <p>ბატონს ის ტყუილში ან ქურდობაში რომ გამოეჭირა, ის პატივს არ სცემდა მის აზრს, როდესაც მან ამცნო ისრაელში წინასწარმეტყველის შესახებ.</p>
ბიოგრაფიული ქადაგებების სერიის მაგალითი
<p>სულიერი ხაზგასმის კვირის ქადაგებების სერია:</p> <p>(1) ესაია, ადამიანი, რომელიც ღმერთმა გამოიყენა</p> <p>(2) იონა, ადამიანი, რომელიც ღმერთმა ნაკლებად გამოიყენა</p> <p>(3) გეხაზი, ადამიანი, რომელიც შეიძლებოდა ღმერთს გამოეყენებინა</p> <p>(4) დავითი, ადამიანი, რომელიც ღმერთმა გამოიყენა მრავალი თაობისთვის</p>

განმარტებითი ქადაგებები

განმარტებითი ქადაგებების აღწერა

რა არის განმარტებითი ქადაგება? პასუხი ნაჩვენებია ნეემიაში მომხდარ ამბავში. ქალაქის კედლების აშენებიდან შვიდ თვეში, ხალხი შეიკრიბა სპეციალური დღესასწაულისთვის. დღესასწაულის ერთ-ერთი ყველაზე მნიშვნელოვანი ნაწილი იყო მოსეს რჯულის წაკითხვა. ნეემია ასე აღწერს მომხდარს:

...ლევანიები განუმარტავდნენ ხალხს რჯულს, ხალხი კი იდგა თავის ადგილზე. გარკვევით კითხულობდნენ ისინი წიგნს, ღმერთის რჯულს, განმარტავდნენ და ხალხიც იგებდა წაკითხულს (ნეემია 8:7-8).

ლევანიები „განმარტავდნენ და ხალხიც იგებდა წაკითხულს“. ეს არის განმარტებითი ქადაგების მიზანი: წმინდა წერილის გარკვევით გადაცემა, რათა ხალხმა გაიგოს, თუ რა იყო წაკითხული.

განმარტებითი ქადაგება ხსნის საღვთო წერილის მონაკვეთის მნიშვნელობას და ხელს უწყობს მის სათანადოდ გამოყენებას. ის ცდილობს მოცემული, ყველაზე მნიშვნელოვანი თემები განმარტოს, იმ თანმიმდევრობით, როგორც გვხვდება წერილის ამ მონაკვეთში. ის არაფერს გამოტოვებს ტექსტიდან და არც არაფერს მატებს მას. სავარაუდოდ, განმარტებითი ქადაგება გავრცელებული უნდა ყოფილიყო ადრეულ ეკლესიაში. როდესაც ეკლესიებმა მოციქულებისგან წერილები მიიღეს, მათ ეს საჯაროდ უნდა წაეკითხათ და შემდეგ მოკლედ განმარტათ, თუ რას ნიშნავდა წერილების სხვადასხვა ნაწილები.

ერთხელ, ასეთი შემთხვევა მოხდა, მე დავეხმარე კაცს, რომლის ქალიშვილმაც მოიპოვა სტიპენდია აშშ-ში. მან მოიტანა უნივერსიტეტიდან მიღებული წერილი და ჩვენ ის ერთად წავიკითხეთ. შემდეგ მე მას ავუხსენი, თუ რას ნიშნავდა წერილის სხვადასხვა ნაწილი და რა უნდა გაგვეკეთებინა ამის საპასუხოდ.

სწორედ ამას აკეთებს მქადაგებელი განმარტებითი ქადაგებისას. განმარტებითი ქადაგება, ქადაგების ყველაზე ბუნებრივი და მარტივი ფორმაა.

განმარტებითი ქადაგებების სახეობები

არსებობს მრავალი სხვადასხვა სახის განმარტებითი ქადაგება. მე ვარჩიე, რომ განმარტებითი ქადაგება სამ კატეგორიად დამეყო.

(1) მოკლე აღწერილობა

მოკლედ აღწერისას, მქადაგებელი აკეთებს რამდენიმე კომენტარს წმინდა წერილის მთელი თავის, ან გრძელი მონაკვეთის თითოეულ მუხლზე. ეს ძირითადად მოიცავს მონაკვეთის წაკითხვას და შემდეგ მის შესახებ ზოგადი კომენტარის გაკეთებას. ამ მეთოდში, მქადაგებელი მიმართავს მონაკვეთის მხოლოდ ძირითად პუნქტებს.

წინა თავებში აფრო-ამერიკელები ძალიან ეფექტურად იყენებდნენ ქადაგების ამ ფორმას. იმ დღეებში მრავალი მქადაგებელი წერა-კითხვის უცოდინარი იყო, ამიტომ მათ გვერდით ვინმე უნდა ჰყოლოდათ ქადაგების დროს. მქადაგებელს უნდა ჰყოლოდა ის, ვინც წაიკითხავდა მთლიან მუხლს ან ფრაზას მუხლიდან. შემდეგ მქადაგებელი განმარტავდა და

იყენებდა ამ მუხლს. შემდეგ ის ამბობდა: "წაიკითხე" და მკითხველი განაგრძობდა შემდეგი ფრაზის კითხვას. მქადაგებელი და მკითხველი ამ ანტიფონალური სტილის ქადაგებას განაგრძობდნენ. ქადაგების ეს ფორმა იმდენად პოპულარული გახდა, რომ მოგვიანებით მქადაგებლები, რომლებსაც კითხვა შეეძლოთ, განაგრძობდნენ ამ სტილის ქადაგებას.

ზოგჯერ მე გამომიყენებია ქადაგების ეს მოკლე აღწერილობის სტილი, განსაკუთრებით 72-ე ფსალმუნის მსგავსი მონაკვეთებისთვის. ამ მონაკვეთში ასაფი მოგვითხრობს თავის ეჭვებზე. ის კითხვის ნიშნის ქვეშ აყენებს ღმერთის სამართლიანობას, რომელიც ბოროტებს აყვავების საშუალებას აძლევს, მაშინ როდესაც მართალი იტანჯება. ასაფი ეჭვებით იწყებს, მაგრამ ფსალმუნის შუა ნაწილში, ის იწყებს მოვლენების ღმერთის გადმოსახედიდან დანახვას. 72-ე თავი მთავრდება რწმენის დიადი განაცხადით: „ხოლო ჩემთვის სასიკეთოა ღმერთთან მიახლოება; უფალ ღმერთზე ვამყარებ იმედს(ღმერთი გავიხადე ჩემს თავშესაფრად), რათა ვილაპარაკო ყველა შენს საქმეზე“ (ფსალმუნი 72:28).

ამ თავის ქადაგება არ საჭიროებს დახვეწილ მონახაზებს. ტექნიკა "წაიკითხე და კომენტარი გაუკეთე," ძალიან კარგად მუშაობს.

რომაელების მე-14 თავი კარგად მუშაობს მოკლე აღწერის მეთოდის გამოყენებისას. მე ბევრჯერ ვიქადაგე ამ მონაკვეთის მეშვეობით და აღმოვაჩინე, რომ მოკლე აღწერის მეთოდი არის საუკეთესო გზა სუსტისა და ძლიერის პასუხისმგებლობის განსამარტად.

(2) საფუძვლიანი განმარტება

საფუძვლიანი განმარტების დროს, მქადაგებელი მიმართავს თითქმის ყოველ სიტყვას, მოძღვრებას და აზრს, რომელიც ხვდება ტექსტში. იმის გამო, რომ ბიბლიის ყველა თავი მრავალი ჭეშმარიტებით არის სავსე, ამგვარი განმარტება ძალზე დეტალურია. მას სჭირდება კარგი ეგზეგეტიკური უნარ-ჩვევები და ინსტრუმენტები, რათა ამონარიდზე ასე სრულყოფილად იქადაგოს.

დაფიქრდით პავლეს სიტყვებზე 2 კორინთელთა 3:18-ში.

ჩვენ კი, დაუბურავი სახით რომ ვჭკრეტ უფლის დიდებას, როგორც სარკეში, იმავე სახედ გარდავისახებით დიდებიდან დიდებაში, როგორც უფლის სულისგან.

ამ მონაკვეთში მრავალი ჭეშმარიტებაა, რომელთა გამოვლენაც გულმოდგინე ანალიზის შედეგად შეგვიძლია. ძველი აღთქმისეული "დიდების" ისტორიისა და ღვთისმეტყველების ცოდნა, განსაკუთრებით მოსეს ამბის, როდესაც სინას მთაზე ღმერთთან ყოფნის შემდეგ მოუწია სახის დაფარვა, გვეხმარება გავიგოთ, რას ამბობს პავლე. ისეთი საკვანძო სიტყვების, როგორიცაა "ვჭკრეტ", "გარდავისახებით" და "იმავე სახედ" სიტყვიერი შესწავლა,

ჭეშმარიტების უხვ მოსავალს მოგვცემს. თუ ეგზეგეზი, ანუ განმარტება სწორად გაკეთდა, ამ მუხლში იმაზე მეტი ჭეშმარიტება აღმოჩნდება, ვიდრე ერთ ქადაგებაზე შეიძლება იქადაგოთ.

(3) თემატური განმარტება

თემატურ განმარტებაში მქადაგებელი ირჩევს წმიდა წერილის მოკლე მონაკვეთს, მაგალითად აბზაცს და განმარტავს ამ ნაწილის მთავარ თემებს. ის ბევრად უფრო მეტ დეტალს ეხება, ვიდრე მოკლე აღწერილობა, მაგრამ არ განიხილავს ყოველ სიტყვას ან აზრს მოცემულ მონაკვეთში. ამ სახის განმარტებაში ქადაგება აგებულია წერილის ამონარიდის ყველაზე მნიშვნელოვანი თემის ირგვლივ. ხაზგასმულია დეტალები, რომლებიც განამტკიცებენ თემას. ხოლო დეტალები, რომლებიც არ ამტკიცებს ამ თემას, გამოტოვებულია ან მოკლედ არის ნახსენები.

ეს იმ სახის განმარტებაა, რომელსაც ყველაზე ხშირად მივმართავ. სამი ან ოთხი მუხლის საფუძველზე შედგენილ ქადაგების დროს რთულია ყველა შესაძლო აზრის განხილვა, მაგრამ შეგიძლიათ განმარტოთ და გამოიყენოთ ძირითადი აზრები. მე მჯერა, რომ თემატური განმარტება ქადაგების ყველაზე ბუნებრივი ფორმაა. ის საშუალებას აძლევს ადამიანს შეინარჩუნოს ფოკუსირება ქადაგების მთავარ აზრზე, მაგრამ ამავედროულად განმარტოს ყველაზე მნიშვნელოვანი ჭეშმარიტება, რომელიც თანმიმდევრულად წამოიჭრება მოცემულ მონაკვეთში.

განმარტებითი ქადაგების მაგალითი

სათაური: ეპაფროდიტე, ჩვეულებრივი ქრისტიანი

ბიბლიური ტექსტი: ფილიპელთა 2:25-30

ეპაფროდიტე იყო ერისკაცი, რომელიც ფილიპელთა ეკლესიიდან იყო გაგზავნილი პავლეს დასახმარებლად, რომელიც რომში შინაპატიმრობაში იმყოფებოდა. საბოლოოდ პავლემ ის ფილიპეში გაგზავნა, ფილიპელთა მიმართ წერილის მისატანად. ამ წერილში ერთი აბზაცი მან ეპაფროდიტეს შრომის აღწერას დაუთმო.

- ქრისტიანული ცხოვრება მოიცავს ძმობას: „ჩემი ძმა“.
- ქრისტიანული ცხოვრება მოიცავს შრომას: „თანამშრომელი“.
- ქრისტიანული ცხოვრება მოიცავს ბრძოლებს: „თანამებრძოლი“
- ქრისტიანული ცხოვრება მოიცავს სხვებისთვის მსახურებას: „თქვენი მოციქული და მსახური“.
- ქრისტიანული ცხოვრება მოიცავს სამწუხარო გარემოებებს: „დაავადდა“.
- ქრისტიანული ცხოვრება მოიცავს პატივს და პატივისცემას: „პატივისცემით მოეპყარით მისთანებს.“
- ქრისტიანული ცხოვრება მოიცავს მსხვერპლს: „სიკვდილის პირზეც იყო“

განმარტებითი ქადაგების მაგალითი

სათაური: როდესაც ღმერთი არ პასუხობს ლოცვას

ბიბლიური ტექსტი: 2 კორინთელთა 1:3-10

ეს არის პრობლემა, რომელიც ხალხს ტანჯავს. მათ სურთ იცოდნენ, რატომ არ პასუხობს ღმერთი მათ ლოცვებს ყოველთვის. ამ მუხლების თანახმად, ღმერთი არ პასუხობს ჩვენს ლოცვებს, სულ მცირე, სამი განსხვავებული მიზეზის გამო:

1. რათა მოგვამზადოს მსახურებისთვის

2 კორინთელთა 1:4; “ჩვენი ნუგეშისმცემელი ყოველგვარ გასაჭირში, რომ ჩვენც შევძლოთ ნუგეში ვცეთ ყოველგვარ გასაჭირში მყოფთ იმავე ნუგეშით.”

2. თავისი მადლის ილუსტრირებისთვის

2 კორინთელთა 1:5-6; გაითვალისწინეთ ფრაზა „თქვენი ნუგეშის.”

3. ღვთის ძალის დემონსტრირებისთვის

2 კორინთელთა 1:9; “რათა ჩვენი თავის იმედი კი არ გვქონოდა, არამედ ღმერთისა, რომელიც აღადგენს მკვდრებს.”

სერიული განმარტებითი ქადაგება

სერიული განმარტებითი ქადაგება არის, საღვთო წერილის რომელიმე წიგნიდან ან მისი ნაწილიდან, თითო ჯერზე თითო მუხლის ან აბზაცის თანახმად რამდენიმე ქადაგების სერია. მაგალითად, პირველი ქადაგება მარკოზის სახარების სერიიდან, დაიწყებოდა მარკოზის 1:1-ით და შესაძლოა, წიგნის შესავალსაც შეხებოდა. შემდეგი ქადაგება შეიძლება შედგებოდეს 1:2-5 მუხლებისგან, ხოლო კიდევ შემდეგი კი 1:6-11 მუხლებს ეხებოდეს. შემდეგ კი მქადაგებელი ამ წიგნიდან თითო ჯერზე თითო აბზაცის თანახმად შეიმუშავებდა თითო ქადაგებას.

ეს არის პასტორალური ქადაგების სახეობა, რომელსაც მე მივმართავდი მთელი ჩემი პასტორული მსახურების უმეტეს პერიოდში. მაგალითად, როდესაც ეკლესიის უფროსი პასტორი ვიყავი, ვქადაგებდი შემდეგი წიგნების თანახმად:

- იაკობის წერილი 15 ქადაგება
- 1 და 2 თესალონიკელთა 25 ქადაგება
- გალატელები 62 ქადაგებაში
- ფილიპელები 32 ქადაგებაში
- მარკოზის სახარება 102 ქადაგებაში

განმარტებითი ქადაგების შერჩევის მიზეზები

(1) განმარტებითი ქადაგება გეხმარებათ ბიბლიური ჭეშმარიტების სწავლებაში.

განმარტებითი ქადაგება ყველაზე ბუნებრივად იღებს თავის ძირითად პუნქტებს ტექსტში. ეს ძალიან ამარტივებს ბიბლიური ამონარიდის გადაცემას. იესომ თქვა: „შეიცანით ჭეშმარიტება და ჭეშმარიტება გაგათავისუფლებთ“ (იოანე 8:32). ბიბლიის ჭეშმარიტების წარმოჩენის ერთ-ერთი საუკეთესო გზაა - თითო ჯერზე ერთი მუხლის გავლა და ახსნა, თუ რას გულისხმობს ის.

(2) განმარტებითი ქადაგება დაგეხმარებათ იმის ხაზგასმაში, რასაც წმიდა წერილი უსვამს ხაზს.

თუ რომაელების მიმართ ქადაგებისას, პავლე მხოლოდ ერთხელ ახსენებს გარკვეულ მოძღვრებას, თქვენც მასზე მხოლოდ ერთხელ იქადაგებთ. თუმცა, თუ ის ათჯერ ახსენებს მოძღვრებას, მაშინ თქვენც გაქვთ შესაძლებლობა ათჯერ აღნიშნოთ იგი. როდესაც მარკოზის სახარების თანახმად ვქადაგებდი, ყოველთვის, როდესაც იესო კურნავდა ვინმეს, მე მქონდა საშუალება მექადაგა განკურნების შესახებ. ყოველთვის, როცა იესო ლოცვას ახსენებდა, მე ლოცვის შესახებ ქადაგება შემეძლო. ყოველთვის, როცა იესო ხალხს მონანიებისკენ მოუწოდებდა, მე მქონდა შესაძლებლობა ხალხისთვის მონანიებისკენ მომეწოდებინა.

(3) განმარტებითი ქადაგება დაგეხმარებათ იყოთ უფრო ორიგინალური და კრეატიული.

მქადაგებლისთვის მარტივია განუვითარდეს ჩვევა, რომ მუდმივად იგივე თემები იქადაგოს. თუმცა, როდესაც ადამიანი ახდენს სერიული განმარტებითი ქადაგების მომზადებას, ის იძულებულია შეისწავლოს ახალი მასალა. ახალი მასალის შემუშავების პროცესი ხელს შეუწყობს სწავლასა და განვითარებას. ეს საშუალებას მისცემს მას სიახლით და ენთუზიაზმით სავსე წარსდგეს კათედრასთან.

(4) განმარტებითი ქადაგება დაგეხმარებათ თქვენს ხალხს მრავალფეროვანი სულიერი რაციონი შესთავაზოთ.

თუ მქადაგებლები თავიანთ პირად ინტერესებს აძლევენ საშუალებას, უკარნახონ რა იქადაგონ, ისინი სავარაუდოდ ბევრჯერ იქადაგებენ ერთსა და იმავე თემაზე. ამასთან, თუ ისინი განმარტებითი ქადაგებების სერიას მოამზადებენ, ბევრ სხვადასხვა თემას განიხილავენ და ეს მათ ხალხს უფრო დაბალანსებულ სულიერ კვებას მისცემს. ეს აიძულებს მქადაგებლებს იქადაგონ ისეთ თემებზე, რომლებთანაც ჩვეულებრივ არაკომფორტულად გრძნობენ თავს. ეს მათ მისცემს საშუალებას ისწავლონ და ასევე დაეხმარება მათ სულიერ ზრდაში.

(5) განმარტებითი ქადაგება ხსნის ცოდნის პრობლემას, თუ რა ვიქადაგოთ.

ფაქტობრივად, ყველა პასტორი დამდგარა შაბათს ღამით კითხვის წინაშე, თუ რაზე უნდა ექადაგა მეორე დღეს. როდესაც პასტორები ქადაგებენ სერიულ ქადაგებებს, მათ არა მხოლოდ შემდეგი კვირის შესახებ იციან რის ქადაგებას აპირებენ, არამედ მრავალი შემდგომი კვირის განმავლობაშიც. ეს უპირატესობას აძლევს მუსიკოსებსაც და სხვა ადამიანებსაც, რომლებიც მონაწილეობენ საეკლესიო მსახურებაში, რადგან მათ შეუძლიათ თავიანთი მსახურებების კოორდინაცია მოახდინონ იმის მიხედვით, თუ რას აპირებს პასტორი.

(6) განმარტებითი ქადაგება დაგეხმარებათ რთული საკითხების ბუნებრივი გზით მოგვარებაში.

თუ მწყემსებმა იციან, რომ მათ ეკლესიაში გარკვეული პრობლემაა, ისინი ცდილობენ თავიანთი ქადაგებით მრევლის გარკვეულ პირებს მიმართონ. ეს გამოიწვევს მრევლის, მსახურისადმი, პატივისცემის დაკარგვას. ბევრმა ადამიანმა მიატოვა ეკლესიები, რადგან თვლიდნენ, რომ მქადაგებელმა ისინი გამოყო, რათა ექადაგა იმის წინააღმდეგ, რასაც ისინი აკეთებდნენ. ამასთან, როდესაც მსახური ქადაგებს იმ საკითხის შესახებ, რომელიც წერია წმიდა წერილში, ანუ თანმიმდევრულად მოსდევს წერილში განხილულ მონაკვეთს, ხალხი არ უნდა ადანაშაულებდეს მას გარკვეული პიროვნების წინააღმდეგ „ქადაგებაში“. განმარტებითი ქადაგება დაგეხმარებათ რთული და მგრძნობიარე საკითხების მოგვარებაში ბუნებრივი და არაშეურაცხყოფელი გზით.

მე გაცემული დავრჩი, როდესაც დავინახე, თუ როგორ სუვერენულად მომიწყო ღმერთმა საჭირო დროს გარკვეულ თემებზე ქადაგება, მიუხედავად იმისა, რომ ეს თემა რიგით შემდეგი იყო, რადგან კონკრეტულ წიგნს განვიხილავდი. ღმერთმა იცის ვინ იქნება ჩვენს მსახურებაზე და მან იცის როდის ვაპირებთ გარკვეული სიტყვის ქადაგებას. ის ხშირად აერთიანებს ამ მოვლენებს ისე, რომ მხოლოდ ღმერთის მოქმედებად შეიძლება ეს ყოველივე აღიქვას.

(7) განმარტებითი ქადაგება საშუალებას გაძლევთ უფრო მეტი ძალაუფლებით იქადაგოთ.

როდესაც ჩვენ რეგულარულად ვქადაგებთ ბიბლიის ტექსტის თანახმად, ეს გვაძლევს ძალაუფლების დონეს, რომელიც არ გვაქვს თემატური ქადაგების დროს. როდესაც ქადაგების ყველა პუნქტი მომდინარეობს ბიბლიური ტექსტიდან ისე, რომ მსმენელს შეუძლია მათი მარტივად დანახვა, ეს ხელს შეუწყობს მსმენელის დარწმუნებას, რომ ეს ქადაგება ღვთისგანაა და არა ადამიანისგან. ადვილია თქმა: „ასე ამბობს უფალი“, როდესაც ხალხს განმარტებითი ქადაგებით მიმართავთ.

(8) განმარტებითი ქადაგება მაქსიმალურად ზოგავს თქვენს დროსა და რესურსებს.

როდესაც ერთი წიგნის საშუალებით ქადაგებთ, ყველა ძირითადი ინფორმაცია ეხება ამ წიგნს. შეგიძლიათ გამოიყენოთ კომენტარები მაქსიმალურად სასარგებლოდ. თუ ერთერთი სახარების მსგავს დიდ წიგნს იყენებთ საქადაგებლად, კვირიდან კვირამდე იგივე რესურსების გამოყენების შესაძლებლობა დაზოგავს თქვენს დროსა და რესურსებს.

დასკვნა

არ არსებობს ქადაგების სწორი ან არასწორი მეთოდი. კეთილსინდისიერმა მქადაგებელმა უნდა აირჩიოს მეთოდი, რომელიც ყველაზე მეტად შეეფერება შემთხვევას, აუდიტორიას, გადასაცემ სიტყვას და მის პირად სტილს. ღმერთს შეუძლია და იყენებს ქადაგების ყველა მეთოდს. თქვენ უნდა სცადოთ ქადაგების სხვადასხვა სტილი, იპოვოთ ის სტილი, რომელიც ყველაზე მეტად შეეფერება თქვენს პიროვნებას და აუდიტორიას.

3 გაკვეთილის დავალება

(1) შემდეგი გაკვეთილის დასაწყისში თქვენ გაივლით ტესტს ამ გაკვეთილის მასალის საფუძველზე. მომზადებისას ყურადღებით შეისწავლეთ ტესტის კითხვები.

(2) თითოეულ ტიპს შორის განსხვავებების უკეთ გასაგებად, მოამზადეთ თითოეული სახის ქადაგების წერილობითი მონახაზი, ანუ სქემა.

- აქტუალური ქადაგება
- ტექსტური ქადაგება
- ბიოგრაფიული ქადაგება
- ექსპოზიციური ქადაგება

(3) აარჩიეთ მე-2 დავალებაში მომზადებული ქადაგებებიდან ერთერთი. წარადგინეთ ის კლასში 8-10 წუთიანი ქადაგების სახით. კლასის თითოეული წევრი შეავსებს შეფასების ფორმას, რომელიც მოცემულია ამ კურსის სახელმძღვანელოს ბოლოში. თქვენი კლასელების შეფასებების შესწავლით შეგიძლიათ შეაფასოთ თქვენი კომუნიკაციის, ანუ გადაცემის უნარი.

3 გაკვეთილის ტესტი

- (1) ტაბითი ანიაბვილის (Thabiti Anyabwile) განმარტება ქადაგების შესახებ "_____ ლაპარაკობს თავისი _____ ძალით, თავისი _____ შესახებ, თავის _____-დან _____ მიერ სხვა _____ მიმართ.
- (2) ადრეული ეკლესიის მიერ ქადაგებულ შეტყობინებას _____ ეწოდება.
- (3) _____ ქადაგება მიზნად ისახავს შთააგონოს მსმენელს მიიღოს გადაწყვეტილება იესო ქრისტეს პირად მხსნელად მიღების შესახებ.
- (4) _____ ქადაგება როგორც წესი ქრისტიანულ თემს მიმართავს.
- (5) _____ ქადაგება აგებულია ერთი სათაურის ან თემის გარშემო.
- (6) _____ ქადაგება ემყარება ცალკეულ ტექსტს ან ფრაზას ბიბლიიდან.
- (7) _____ ქადაგება ემყარება ბიბლიის პერსონაჟის ამბავს.
- (8) _____ ქადაგების მიზანია: „წმიდა წერილის გარკვევით გადაცემა, რათა ხალხმა გაიგოს, თუ რა იყო წაკითხული.“

გაკვეთილი 4

ქადაგების მექანიკა

გაკვეთილის მიზნები

ამ გაკვეთილის ბოლოს სტუდენტმა უნდა:

- (1) შეისწავლოს და პრაქტიკაში გამოყენოს ქადაგების მომზადების ძირითადი ნაბიჯები.
- (2) შეისწავლოს და პრაქტიკაში გამოყენოს ქადაგების შედგენის პროცესი.
- (3) შეისწავლოს და პრაქტიკაში გამოყენოს ქადაგების შესაბამისი ილუსტრაციების მოძიების პროცესი.
- (4) ისწავლოს ქადაგების კარგად ჩაწერა.

შესავალი

1-ელ გაკვეთილზე ვნახეთ, რომ ღმერთი არის კომუნიკატორი და ის იყენებს ადამიანურ კომუნიკაციას თავისი მიზნების განსახორციელებლად. მე-3 გაკვეთილზე დავინახეთ, რომ ღმერთმა აირჩია „ღვთისთვის სათნო იყო მორწმუნეთა გადარჩენა ქადაგების უგუნურებით“ (1 კორინთელთა 1:21). საქმეების წიგნში ვხედავთ, რომ ღმერთმა იმოქმედა ისეთი ადამიანების ქადაგებით, როგორიცაა პეტრე, სტეფანე და პავლე, რათა სახარება მიეტანათ ქვეყნიერებისთვის.

ქადაგება მნიშვნელოვანია. ჩვენ, ვინც ქადაგებისკენ ვართ მოწოდებულნი, პასუხისმგებლები ვართ, რაც შეიძლება მეტი ეფექტურობით ვიქადაგოთ. მიუხედავად იმისა, რომ ქადაგებაში ძალა საბოლოოდ მოდის სულიწმიდის ცხებით, ჩვენ მაქსიმალურად, მთელი ჩვენი უნარების მობილიზებით უნდა მოვემზადოთ. მქადაგებელს უნდა ჰქონდეს მიზანი, რომ იყოს „შეურცხვენელი მუშაკი, ჭეშმარიტების სიტყვის სწორად გადამცემი“ (2 ტიმოთეს 2:15).

ქადაგება არის უნარი, რომლის განვითარებაც შესაძლებელია. სხვა უნარების მსგავსად, ქადაგებაშიც გამოიყენება გარკვეული საშუალებები და ტექნიკა. შემდეგ გვერდებზე შევეცდები მქადაგებელს ავუხსნა ქადაგების მომზადების, წარდგენისა და შენარჩუნების მექანიზმები. ეს არ ჩაანაცვლებს ჩვენს დამოკიდებულებას და დანდობას სულიწმიდის ძალაზე. ამასთან, ჩვენ ვემზადებით, რომ ვიყოთ ჭურჭლები, რომელთა საშუალებითაც სულულისწმიდა შეძლებს იმოქმედოს.

ქადაგების მომზადების წინაპირობები

გააკეთეთ ჩანაწერები

როდესაც იცით, რომ იქადაგებთ კონკრეტულ მუხლზე ან თემაზე, დაიწყეთ ჩამოწერა ნებისმიერი აზრის, რომელიც გაგიჩნდებათ ამ მუხლის ან თემის ირგვლივ. თქვენ შეგიძლიათ დაწეროთ კითხვები, პარალელური მუხლები წმიდა წერილიდან, დაკვირვებები, ციტატები, მათი გამოყენება, ილუსტრაციები, ამბები ან ნებისმიერი სხვა რამ, რაც აზრად მოგივათ. ჩამოწერეთ ეს იდეები ისე, როგორც მოგაფიქრდებათ და არ ეცადოთ მათ ორგანიზებას. თქვენს მოსაზრებებს მოგვიანებით დააწყობთ, ახლა კი მოინიშნეთ იდეები რაც შეიძლება სწრაფად და სრულად.

აზრების ჩამოწერისას კონცენტრირდით ორ რამეზე:

1. **მოსინჯეთ სხვადასხვა თემები.** ჩამოწერეთ რამდენიმე შესაძლო თემა. განაგრძეთ წერა, სანამ ყველაზე შესაფერის თემას არ იპოვით თქვენი ქადაგებისთვის.
2. **მოსინჯეთ მონახაზები.** რაც უფრო უახლოვდებით თქვენი თემის შემუშავებას, მით უფრო მზად ხართ გააკეთოთ მონახაზი, ანუ სქემა. ყველა კარგი გეგმა უნდა შეიცავდეს ორიდან ხუთ პუნქტამდე, ასე რომ განაგრძეთ პუნქტების მონიშვნა, რომლებიც შეიძლება იქცეს თქვენი გეგმის ნაწილად.

თქვენ შეგიძლიათ დაწეროთ ინფორმაციის რამდენიმე გვერდი. ეს ინფორმაცია შეიძლება გამოგადგეთ, ან არც მოხვდეს საბოლოო ქადაგებაში, მაგრამ ჩანაწერები ხელს შეუწყობს თქვენს შემოქმედებით უნარს, ქადაგების მომზადების დროს.

დაწერეთ თემა ქადაგებისთვის

თემა არის ის, რისი თქმა ან შესრულებაც გსურთ ქადაგებით. თქვენ უნდა ჩამოაყალიბოთ თემის სათაური ერთ წინადადებად ან მოკლე ფრაზად. მას შემდეგ რაც შეარჩევთ სასურველ თემას, ქადაგების ყველა დანარჩენი ასპექტი გარკვეულწილად უნდა ეხებოდეს ამ თემას. ყველა პუნქტი და ქვეპუნქტი, ყოველი ილუსტრაცია და გამოყენების ყველა პუნქტი, რაიმე კავშირში უნდა იყოს თემასთან.

თემა ჰგავს იმ სამიზნეს, რომელსაც ესვრით. ამერიკული ანდაზა ამბობს: "თუ არაფერს უმიზნებ, სავარაუდოდ სწორედ არაფერს გაართყამ". თუ ქადაგებაში არაფერი სპეციფიკური არ გაქვთ შესასრულებელი, სავარაუდოდ, შედეგადაც ბევრს ვერაფერს მიაღწევთ.

თემა არის ქადაგების ის ნაწილი, რომელსაც სულ ახსენებთ. ყველა ძირითადი პუნქტის ბოლოს და ზოგჯერ შუაშიც კი, საჭიროა თემის ხელახლა გამოცხადება, მისი არსის

ფორმულირება. თუ ქადაგება სწორად გაქვთ შემუშავებული, ის ყოველთვის სათანადო იქნება.

► წაიკითხეთ შემდეგი ადგილი წმიდა წერილიდან: გალატელთა 5:16-26; ფილიპელთა 2:1-11; გამოცხადება 3:14-22. წმიდა წერილის თითოეულ ჩამოთვლილ ადგილს, შეურჩიეთ და დაწერეთ თემის ერთწინადადებიანი სათაური, რომელიც შესაფერისი იქნება ამ მუხლების მიხედვით საქადაგებლად.

დაწერეთ ქადაგების მარტივი მონახაზი

მონახაზი უნდა ემყარებოდეს თემას.

მონახაზის, ანუ სქემის ყველა პუნქტი და ქვეპუნქტი უნდა ემყარებოდეს ქადაგებისათვის არჩეულ თემას. ეს ხელს შეუწყობს მსმენელების გონების კონცენტრირებას თქვენს მთავარ გზავნილზე, რომლის გადაცემაც გსურთ.

წაიკითხეთ ფსალმუნი 145. შემდეგ შეისწავლეთ მონახაზი ქადაგებისთვის, სახელწოდებით "დიდება უფალს". ამ განმარტებითი ქადაგების თემაა უფლის დიდება.

ყურადღება მიაქციეთ იმას, რომ ოთხივე მთავარი პუნქტი უკავშირდება უფლის დიდების თემას. თუ თქვენ ქადაგებთ უფლის განდიდებაზე, უადგილო იქნება ნათლობის მნიშვნელობის შესახებ საკითხის ჩართვა და განხილვა. მონახაზის თითოეული საკითხი უნდა ემყარებოდეს ქადაგების თემას.

განმარტებითი ქადაგების მონახაზის მაგალითი	
სათაური: „დიდება უფალს“	
ბიბლიური ტექსტი: ფსალმუნი 145	
ა.	ჩვენ ვადიდებთ ღმერთს იმის გამო, თუ ვინ არის ის (145:1-5). <ol style="list-style-type: none"> 1. ის არის იაჰვე (146:2ა). 2. ის არის ელოჰიმ (146:2ბ). 3. ის არის იაკობის ღმერთი (145:5).
ბ.	ჩვენ ვადიდებთ ღმერთს იმის გამო, რაც გააკეთა (146:6ა). <ol style="list-style-type: none"> 1. ღმერთმა შექმნა ზეცა. 2. ღმერთმა შექმნა დედამიწა. 3. ღმერთმა შექმნა ზღვა. 4. ღმერთმა შექმნა ყველაფერი დანარჩენი.
გ.	ჩვენ ვადიდებთ ღმერთს იმის გამო, რასაც აკეთებს (145:6ბ-9). <ol style="list-style-type: none"> 1. ის იცავს ჭეშმარიტებას უკუნისამდე (145:6ბ). 2. ის აღასრულებს სამართალს ჩაგრულთათვის (145:7ა). 3. ის საზრდოს აძლევს დამშეულთ (145:7ბ). 4. ის ათავისუფლებს ტყვეებს (145:7გ). 5. ის იძლევა ფიზიკურ განკურნებას (145:8ა). 6. ის ამხნევებს იმედგაცრუებულებს (145:8ბ). 7. მას უყვარს მართალნი (145:8გ). 8. ის ეხმარება გაჭირვებულებს (145:9ა). 9. ის ანადგურებს ბოროტთა გზებს (145:9).
დ.	ჩვენ ვადიდებთ ღმერთს იმის გამო, რასაც ის მოიმოქმედებს (145:10). <ol style="list-style-type: none"> 1. რას მოიმოქმედებს ღმერთი? “უფალი იმეფებს უკუნისამდე...” 2. როგორი უნდა იყოს ჩვენი პასუხი? “დიდება უფალს.”

მონახაზში უნდა იყოს პარალელური აზრებიც.

მქადაგებელთა შორის გავრცელებული შეცდომაა ისეთი მონახაზების მომზადება, რომლებსაც არ გააჩნიათ პარალელები. ეს უფრო ართულებს მსმენელის მიერ ქადაგების ძირითადი არსის აღქმას. გადახედეთ ამ მონახაზს ქადაგებისთვის, სახელწოდებით „იესო ქრისტე: თანამგრძნობი, გამგები მღვდელმთავარი“, ებრაელთა 8-თავზე დაყრდნობით.

მონახაზის მაგალითი, რომელშიც არ არის პარალელები

სათაური: იესო ქრისტე: თანამგრძნობი, გამგები მღვდელმთავარი

ბიბლიური ტექსტი: ებრაელთა 8

ა. მღვდელმთავრობა ისრაელის ღვთისმსახურებაში

1. სამი ცხებული თანდამდებობა ისრაელში

ა. მეფე

ბ. წინასწარმეტყველი

გ. მღვდელი

2. მღვდლის მსახურებები ისრაელის ღვთისმსახურებაში

ბ. იესო - სრულყოფილი მღვდელმთავარი

1. იესო: ღმერთის მიერ განწესებული მღვდელმთავარი

2. იესო: სრულყოფილი მსხვერპლი შესაწირი

3. იესო პირდაპირ ზეცაში, ღმერთის თანდასწრებაში შევიდა, მარადიულ კარავში

გ. იესო - სრულყოფილი შუამავალი

1. იესო არის შუამავალი ღმერთსა და ადამიანს შორის.

2. მას შესანიშნავად ესმის ადამიანის და შეუძლია მისი საუკეთესო წარმომადგენელი იყოს ღვთის წინაშე.

ამ გეგმაში ორი პრობლემა არსებობს:

1. მეორე და მესამე ძირითადი პუნქტები პარალელურია ერთმანეთთან, მაგრამ ისინი არ არიან პირველი პუნქტის პარალელური.
2. მეორე მთავარი პუნქტის ქვეშ, სამი ქვეპუნქტია. პირველი ორი პარალელურია; მათში მოხსენიებულია სიტყვა "იესო" ორი წერტილით მის შემდეგ, რასაც მოსდევს იესოს აღწერა. თუმცა, მესამე პუნქტი არის დასრულებული წინადადება.

შეადარე ეს ქადაგება ქადაგებას სახელწოდებით - "დიდება უფალს". ნახავთ, რომ წინა ქადაგებას უფრო ადვილად გაყვებით აზრში.

1. თითოეული ძირითადი პუნქტი იწყება ფრაზით: "ჩვენ ვადიდებთ ღმერთს..."
2. ქვეპუნქტები ერთმანეთის პარალელურია:
 - პირველი ჩამონათვალი იწყება ფრაზით „ის არის“.

- მეორე ჩამონათვალი იწყება ფრაზით „ღმერთმა შექმნა“.
- მესამე ჩამონათვალი იწყება სიტყვით "ის" და აწმყო დროში მოცემული ზმნებით, როგორიცაა "ის იცავს" და "ის აღასრულებს“.

თქვენი ქადაგების თემის საფუძველზე მკაფიო გეგმის დაწერას მრავალი სარგებელი მოაქვს.

1. **სქემა, ანუ მონახაზი სტრუქტურას აძლევს თქვენს ქადაგებას.** მონახაზი წარმოადგენს ორგანიზების გეგმას.
2. **მონახაზი ყურადღებას შეგანარჩუნებინებთ თქვენს მთავარ თემაზე.** კარგი მონახაზის გარეშე, რომელიც გიადვილებთ საუბარს, მარტივია თემიდან გადახვევა. ამასთან, ძლიერი გეგმა-მონახაზი, რომელიც აგებულია თემაზე, ქადაგებას ყურადღების ცენტრში შეგანარჩუნებინებთ.
3. **მონახაზის გაკეთება ეხმარება მსმენელს ქადაგების გაგებასა და დამახსოვრებაში.** მიუხედავად იმისა, რომ ისინი ვერ ხედავენ მონახაზს, ისინი შეიგრძნობენ ორგანიზებულობას. კარგი მონახაზი ეხმარება მსმენელს ქადაგების უფრო დიდხანს დამახსოვრებაში, რადგან მონახაზი განამტკიცებს თემას. თუ ვუმარტივებთ ქადაგების არსის დამახსოვრებას, ღმერთი შეძლებს მსმენელებს ჭეშმარიტება ელაპარაკოს ქადაგების შემდეგაც რამდენიმე დღის განმავლობაში.

კარგი მონახაზი დამატებით შრომას მოითხოვს, მაგრამ საბოლოოდ ღირს ამად. ეს არის მძიმე შრომის ის ნაწილი, რაც გაქცევთ "შეურცხვენელ მუშაკად". საბედნიეროდ, რაც უფრო დიდხანს მუშაობთ მასზე, მით უფრო იოლი ხდება ის.

► იმის გასაგებად, თუ როგორ გვეხმარება ნიმუში ინფორმაციის დამახსოვრებაში, შეეცადეთ დაიმახსოვროთ თითოეული ქვემოთ მოცემული სია. რომელი უფრო იოლია? რატომ?

რიცხვები: 24, 15, 3, 30, 9, 6, 18, 27, 12, 21

რიცხვები თანმიმდევრულად (დაითვალეთ სამ-სამად): 3, 6, 9, 12, 15, 18, 21, 24, 27, 30

სახელები: ეზრა, კაენი, ბალაამი, გაბრიელი, დავითი, ფელიქსი, ადამი

სახელები ანბანურად: ადამი, ბალაამი, გაბრიელი, დავითი, ეზრა, კაენი, ფელიქსი

ქადაგების დაწერა

დაწერეთ ქადაგების გავრცობილი მონახაზი, ანუ სქემა

გავრცობილი მონახაზი აფართოებს თქვენს მიერ დაწყებულ მონახაზს. ამ მონახაზში შეგიძლიათ გამოიყენოთ ვრცელი წინადადებები, მაგრამ აზრებს მაინც აყალიბებთ მონახაზის ფორმით და არა აზრების ფორმატში. გავრცობილი მონახაზი, ანუ სქემა ადვილი

გამოსაყენებელია კათედრასთან. როდესაც თქვენ პუნქტები, ქვეპუნქტები და სხვა დეტალები გაქვთ მწყობრად ჩამოყალიბებული იმ პუნქტის ქვეშ, რომელსაც ისინი განამტკიცებენ, იოლია იმ პუნქტების და ქვეპუნქტების დანახვა, რომლებიც შემუშავებას საჭიროებენ.

ჩაწერეთ შესავალი.

თქვენ სრულად უნდა დაწეროთ თქვენი შესავალი. შესავალი პირველია, რასაც მსმენელები ისმენენ. თუ პირველ წუთებში ვერ მიიპყრობთ აუდიტორიის ყურადღებას, შეიძლება მოგვიანებით აღარ მოგეცეთ შესაძლებლობა მიიპყროთ მათი ყურადღება. მაშინაც კი, თუ არ დაწერთ თქვენს მთელ ქადაგებას, უმჯობესია დაწეროთ შესავალი, რადგან ის ქადაგების ასეთი გადამწყვეტი ნაწილია.

ჩემი ქადაგების შესავალი მოიცავს შემდეგ ზოგად საკითხებს:

- (1) ტექსტი წმიდა წერილიდან
- (2) შესავალი სიტყვა (ზოგჯერ ვწერთ ტექსტამდე)
- (3) თემა

მე ვწერ თემას, რომლის გამოყენებასაც ვაპირებ ქადაგებაში. ზოგჯერ აუდიტორიას თემის სათაურს ვეუბნები შესავალში; სხვა დროს მას მოგვიანებით ვაცხადებ. თუმცა, თემა ჩემს მონახაზში გამოკვეთილია და მახსენებს, თუ რაზე მსურს საუბარი.

- (4) ფონური ანუ წინაპირობის ინფორმაცია

აქ მე ვთავაზობ იმ დეტალებს, რომლის ცოდნაც საჭიროა აუდიტორიისთვის ქადაგების გასაგებად. ის შეიძლება შეიცავდეს საღვთო წერილის ფონურ დეტალებს, ან ეხებოდეს პირად შემთხვევებს, მაგალითად, წმიდა წერილის ამ კონკრეტული ადგილით ჩემს მიერ დაინტერესების გზას. ეს შეიძლება იყოს განცხადება იმ შეხვედრის შესახებ, რომელზეც ვქადაგებ, განსაკუთრებით თუ თემა ან ტექსტი წმიდა წერილიდან განმისაზღვრეს და დამავალეს.

განავრცეთ თქვენი თავდაპირველი მონახაზი, ანუ სქემა მეტი დეტალებით.

ამ ეტაპზე თქვენს თავდაპირველ მონახაზს ამატებთ მეტ დეტალს. მონახაზში, ანუ სქემის გაფართოებულ (გავრცობილ) ფორმატში იყენებთ სრულ წინადადებებს, რომლებიც გადმოსცემენ თქვენი ქადაგების ყველა მნიშვნელოვან საკითხს. ქვემოთ მოცემულია შესაბამისი ასოებისა და ნუმერაციის სქემა, პუნქტებისა და ქვეპუნქტების ჩამოსათვლელად:

მონახაზის გავრცობილი ფორმატი
<p>I. მონახაზის ძირითადი პუნქტი</p> <p>ა. ძირითადი პუნქტი</p> <p>1. ქვეპუნქტი</p> <p>ა. დეტალები</p> <p>(1) დამატებითი დეტალები</p> <p>(ა) დამატებითი მოსაზრებები</p> <p>(i) მეტი მოსაზრება</p> <p>(ii) მეტი მოსაზრება</p> <p>(ბ) დამატებითი მოსაზრებები</p> <p>(2) დამატებითი დეტალები</p> <p>ბ. დეტალები</p> <p>2. ქვეპუნქტი</p> <p>ბ. ძირითადი პუნქტი</p> <p>II. მონახაზის ძირითადი პუნქტი</p>

იპოვნეთ შესაბამისი ილუსტრაციები

კარგსა და ცუდ ქადაგებას შორის, ერთ-ერთ ყველაზე დიდ განსხვავებას შეიძლება წარმოადგენდეს მათი ილუსტრირების მეთოდი. ჩარლზ სპერჯენმა თქვა: "ქადაგება არის სახლი. ილუსტრაციები არის ფანჯრები, რომლებიც სინათლეს შიგნით უშვებენ. "ილუსტრაციები სინათლეს ჰფენს და ოთახს უფრო კომფორტულს ხდის. სახლი ფანჯრების გარეშე შეიძლება დამთრგუნველი ადგილი იყოს.

ამბების გამოყენებას ქადაგებაში მრავალი უპირატესობა აქვს.

1. **ამბები წარმოშობს ინტერესს.** ადამიანები ხშირად ყურადღებით ისმენენ, როდესაც ამბავს ყვებით.
2. **ამბები აუმაღლებს აღქმას.** ამბების მოყოლის შედეგად ადამიანები უკეთესად იგებენ თქვენს ქადაგებას.

3. **ამბები ეხმარება მოსმენილის გამოყენებაში.** კარგი ამბები ეხმარება თქვენს მსმენელს იმის აღქმაში, თუ როგორ გაატარონ თქვენი გადაგებიდან ნასწავლი გაკვეთილები საკუთარ ცხოვრებაში.
4. **ამბები აუმჯობესებს მეხსიერებას.** მსმენელს ახსოვს მონათხრობი ამბავი მას შემდეგაც, რაც ქადაგების მონახაზი დაავიწყდება. კარგად შერჩეული მოთხრობა მკაფიოდ ასახავს ქადაგების გზავნილს. ამრიგად, როდესაც მსმენელს ახსენდება ამბავი, ეს მას ქადაგების თემას ახსენებს.
5. **ამბების თხრობა ბუნებრივი სწავლების ტექნიკაა.** ხალხი მიჩვეულია ამბების მოსმენას და დადებითად რეაგირებს მათზე. საუკეთესო ქადაგებლები და მასწავლებლები არიან ისინი, ვისაც შეუძლია კარგი ამბების მოყოლა. არ მგონია, ოდესმე შემხვედროდა ადამიანი, რომელსაც არ მოსწონს კარგი ამბის მოსმენა.

იესო იყო ამბებისა და ილუსტრაციების ოსტატი. ის ჰყვებოდა როგორც ისტორიულ, ასევე ამბებს ყოველდღიური ცხოვრებიდან და ტრადიციულ ამბებსაც, რომლებიც მის დროში კარგად იყო ცნობილი. ის ასევე იყენებდა სიტყვიერ სურათებს საზოგადოების ყველა ფენის ცხოვრებიდან, რათა დახმარებოდა მსმენელს, მისი სათქმელის გაგებაში.

რატომ ჰყვებოდა იესო ამდენ ამბავს? რადგან ის არის შემოქმედი და ესმის ჩვენი ბუნება. მას ესმის, რომ ამბების საშუალებით საუკეთესოდ ვსწავლობთ.

► იმის გასაგებად, თუ როგორ გვეხმარება ამბები გაკვეთილების დამახსოვრებაში, გაიხსენეთ იესოს მიერ მოთხრობილი თითოეული ეს ამბავი. ბიბლიაში მოძებნის გარეშე შეგიძლიათ გაიხსენოთ ის გაკვეთილი, რომელიც იესომ გვასწავლა ამბის გამოყენებით?

- კეთილი სამარიელი
- ძე შეცდომილი, (უძღები შვილი)
- მდიდარი და ლაზარე
- მეზაჟის და ფარისევლის ლოცვა

ბევრს ვმუშაობ კარგი ილუსტრაციებისა და ამბების შესაგროვებლად და ჩემს ქადაგებებში ჩასართავად. მე ვიწერ ამბებს მთლიანად, ასე რომ, ზუსტად ვიცი, როგორ მოვეყვები თითოეულ ამ ამბავს კათედრიდან.

მიუხედავად იმისა, რომ ქადაგებებს ხშირად არ ვიმეორებ, განმეორებით ვუყვები ზოგიერთ ისტორიას. თუ შეიმუშავებთ კარგ ამბავს, რომელიც გარკვეულ აზრს ილუსტრირებას უკეთებს, იმის არანაირი მიზეზი არ არსებობს, რომ არ გამოიყენოთ ამბავი იმავე პუნქტის ილუსტრაციად სხვა ქადაგებაში, განსაკუთრებით თუ სხვა აუდიტორიისთვის ქადაგებთ. თუ მოხდა ისე, რომ კარგი ამბავი გაიმეორეთ, არავინ არ წამოდგება და არ გავა გარეთ.

სინამდვილეში, ბავშვობაში მომწონდა გარკვეული მახარობლების ქადაგების მოსმენა, რადგან ისინი ერთსა და იმავე შესანიშნავ ისტორიებს ყვებოდნენ. ჩვენ მზად ვართ ვისმინოთ სიმღერები, რომლებსაც მრავალჯერ მღერიან. ადამიანების უმეტესობა სიამოვნებით ისმენენ მოყოლილ ამბებს განმეორებით.

ყოველთვის არსებობს ცდუნება, რომ მქადაგებელი ეცადოს უბრალოდ გასართობად გამოიყენოს თავისი ამბები. გართობა არ არის ქადაგების დროს ამბების გამოყენების საუკეთესო საბაზი. ამასთან, ისტორიები ძალიან სასარგებლოა თქვენი მსმენელის ყურადღების შესანარჩუნებლად და თქვენი ქადაგების არსის გარკვევით გადასაცემად.

რაც უფრო გრძელია ქადაგება, მით უფრო გამოსადეგია კარგი ამბების ჩართვა. როდესაც ამბის მოყოლას დაიწყებთ, ისინი, ვისაც ეძინებოდათ, გამოფხიზლდებიან; ვინც სხვა რამეზე ფიქრობდა, ყურადღებას გადმოიტანენ თქვენს ნათქვამზე და ვინც გისმენდათ, ბედნიერი იქნება ცვლილების გამო.

აქ მოცემულია რამდენიმე რჩევა ისტორიების მომზადებისა და თხრობისთვის:

1. **ივარჯიშეთ თქვენი ისტორიების გამოყენებაში.** ეს განსაკუთრებით მნიშვნელოვანია, თუ არ ხართ კარგი მთხრობელი.
2. **გახადეთ ამბავი რაც შეიძლება რეალისტური.** არ გამოიყენოთ "პიროვნება ა" და "პიროვნება ბ" ტიპის ენა. დაარქვით ნამდვილი სახელები და აღწერეთ ამბავი რაც შეიძლება რეალისტურად, მაშინაც კი, თუ თქვენ იძულებული ხართ შეცვალოთ სახელი და გარემოება კონფიდენციალურობის დასაცავად.
3. **შეეცადეთ სიუჟეტში შეინარჩუნოთ მოულოდნელობის გარკვეული ელემენტი.** არასოდეს თქვათ: "სასაცილო ამბავს მოგიყვებით". უმჯობესია წინასწარ არაფერი თქვათ ამბის შესახებ.
4. **ნუ მოგერიდებათ პირველ პირში მოსაყოლი ამბების გამოყენება.** ეს არის ამბები, რაც თქვენს თავს გადაგხდით ან რომელთა შესახებაც პირადად იცით. ამ ამბებს პირველ პირში ყველგან პირველი პირის ნაცვალსახელების გამოყენებით, როგორიცაა მე და ჩვენ. ეს ყველაზე ეფექტური ისტორიებია, რომელთა მოყოლაც შეგიძლიათ.
5. **მოერიდეთ დეტალებში ჩადრმავებას, რათა თქვენს მსმენელებს ამბის არსის აღქმაში ხელი არ შეუშალოთ.** დეტალებმა ამბავი საინტერესო უნდა გახადოს, მაგრამ არსი არ უნდა დააკარგვინოს მსმენელს. თუ შეჩერდებით ამბის უმნიშვნელო დეტალების განმარტებაზე, ეს ყურადღებას გადაატანინებს მსმენელს მთავარი აზრიდან. მნიშვნელოვანია ამბის მთავარი აზრი და არა შემთხვევითი დეტალები.

6. **ზოგჯერ შეიძლება საჭირო გახდეს ამბის დეტალების შეცვლა, რომ ის აუდიტორიისთვის გასაგები გახდეს.** მაგალითად, როდესაც აფრიკაში ვყვები ამბავს, ჩემი საშუალო სკოლის პერიოდის შესახებ, ამერიკაში, მე ვსაუბრობ „პრეფექტზე“. ჩვენ არ გვყავდა პრეფექტები აშშ – ში, მაგრამ ტერმინი „პრეფექტი“ გასაგები იქნება ნიგერიაში.
7. **მოყვებით ამბები აწმყო დროში.** როდესაც თქვენ ჰყვებით წარსულში მომხდარ რაიმე ამბის შესახებ, აწმყო დროში გადმოცემა ეხმარება აუდიტორიას უფრო ახლოს შეიგრძნოს მოვლენები. მაგალითად, როდესაც ჰყვებით ამბავს მათეს 14:22-33-დან შეგიძლიათ თქვათ: ”პეტრე გადმოდის ნავიდან და იწყებს წყალზე სიარულს“. ლუკა ამ ტექნიკას საქმეებში იყენებს.
8. **ნუ მოჰყვებით სხვებისგან მოსმენილ ამბებს, თითქოს ეს თქვენ გადაგხდათ.** არაფერია დასაძრახი სხვებისგან მოსმენილი ისტორიების გამოყენებაში. თუმცა, ზოგი ადამიანი ითვისებს ამბავს, რომელიც სხვას გადახდა და ისე ყვება, თითქოს ეს მათ შემთხვათ. თუ მოგვიანებით თქვენი აუდიტორია გაიგებს, რომ ეს შემთხვევა სინამდვილეში არ შეგმთხვევიათ, ამან შეიძლება შეარყიოს მათი ნდობა თქვენ მიერ ნათქვამი დანარჩენი საკითხებისადმიც.

მქადაგებლებისთვის ერთი გაკვეთილი რომ მქონდეს სასწავლებელი, ეს იქნებოდა: **ისწავლეთ როგორ გახდეთ კარგი მთხრობელები.** წესი, რომელიც უნდა დაიცვას ყველა პასტორმა, არის: **არასოდეს იქადაგოთ ქადაგება ამბის მოყოლის გარეშე.**

თუ მომდევნო წლის განმავლობაში თქვენი ქადაგების მხოლოდ ერთ ნაწილზე გსურთ მუშაობა, იმუშავეთ კარგი ილუსტრაციების წარდგენაზე. თქვენი ხალხი დაუყოვნებლივ შეამჩნევს განსხვავებას. მე მჯერა, რომ თუ ქადაგებებში ამბების ეფექტურად გამოყენებას ისწავლით, საშუალოდ კარგ მქადაგებლად, ან კარგიდან დიდებულ მქადაგებლად იქცევით.

დაწერეთ თქვენი ქადაგება მთლიანად

მთელი თქვენი ქადაგების დაწერა ბევრ შრომას მოითხოვს! თუ ყოველ კვირას ქადაგებთ, შეიძლება ამის გაკეთება ვერ შეძლოთ ყველა ქადაგების წინ. თუმცა, შეამჩნევთ, რომ მთელი ქადაგების დაწერა კარგი საშუალებაა საკუთარი თავის დისციპლინირებისთვის და ქადაგების გასაუმჯობესებლად. მრავალი მიზეზი არსებობს, თუ რატომ უნდა დაწეროს ადამიანმა ქადაგებები მთლიანად.

წერა გეხმარებათ კონცენტრაციაში.

სწავლისას გონება ხშირად გვეფანტება. წერა გეხმარება ყურადღების კონცენტრირებაში. როდესაც სწავლობთ, სასარგებლოა აიძულოთ თავი გააკეთოთ ჩანაწერი ყველა მუხლის ან ფრაზის ან თუნდაც ყველა სიტყვის შესახებ, რომელსაც სწავლობთ. კონცენტრირება იმის მიებაში, თუ რა უნდა დაწეროთ, გაიძულებთ იაზროვნოთ; ფიქრი კი გამოიწვევს გამოცხადებებს იმაზე, რასაც აქამდე ვერ ხედავდით. აზრების ჩამოწერის პროცესი უფრო მეტ აზრს წარმოშობს.

სასწავლო სახელმძღვანელო ანალოგიურად მუშაობს. სასწავლო სახელმძღვანელო არის კითხვების ჩამონათვალი, რომელიც ეხება საღვთო წერილის მონაკვეთს. კითხვები აღძრავს დამატებით აზრებს საღვთო წერილის შესახებ. ეს სწავლებისას გამოსაყენებლად სასარგებლო ტექნიკაა. კითხვები, რომლებიც სტუდენტს აიძულებს შეისწავლოს ბიბლია, ძალიან სასარგებლოა.

წერა გეხმარებათ ჭეშმარიტების დანახვაში, რომელსაც სხვაგვარად ვერ დაინახავდით.

თუ თავს აიძულებთ დაწეროთ რაიმე ყოველი მუხლის შესახებ, რომელსაც შეისწავლით, მანამ მოძებნეთ, სანამ არ აღმოაჩენთ რაიმეს დასაწერად. ეს შეიძლება იყოს ისეთი რამ, რასაც აქამდე ვერ ხედავდით. თუ თავს აიძულებთ დაწეროთ ათი რამ კონკრეტული მუხლის შესახებ, გაოცდებით რამდენის შესწავლას შეძლებთ.

პურიტანები ცნობილი იყვნენ თავიანთი უნარით, დაენახათ უამრავი ჭეშმარიტება საღვთო წერილის მხოლოდ რამდენიმე მუხლში. დარწმუნებული ვარ, მათ ეს ინფორმაცია იმიტომ მოიპოვეს, რომ დროს უთმობდნენ ბიბლიური ადგილების განხილვას და თავიანთ აზრებს იწერდნენ. პურიტანმა პასტორმა თომას ბოსტონმა ეკლესიასტეს ერთი მუხლის შესახებ მთელი წიგნი დაწერა, „ჩაუკვირდი ღვთის მოქმედებას, ვინაიდან ვინ შეძლებს მისი გამრუდებულის გასწორებას?“ (ეკლესიასტე 7:13). იფიქრეთ რამდენი დრო უნდა დაეხარჯა მას ამ მუხლზე ფიქრისა და საკუთარი აზრების ჩაწერაზე.

წერა გეხმარებათ თქვენი აზრების ორგანიზებაში.

იმისთვის, რომ რამე დაწეროთ, ამაზე დიდხანს უნდა იფიქროთ, რომ აზრები დაალაგოთ. ეს პროცესი დაგეხმარებათ აზრების ორგანიზებაში. გარდა ამისა, ფაქტების ჩამოწერა დაგეხმარებათ მოგვიანებით მათ ორგანიზებაში, როდესაც ქადაგების დალაგებას ეცდებით. როდესაც ვსწავლობთ, გვსურს დავიჭიროთ ყოველი აზრი, რომელიც თავში მოგვდის. ამის გაკეთების საშუალებაა მათი ჩაწერა. შემდეგ ეს აზრები ხდება ნედლეული, რომელსაც მოგვიანებით ქადაგების ჩამოსაყალიბებლად ვიყენებთ.

ჩანაწერის გაკეთებით ჩვენ სამუდამოდ ვაფიქსირებთ და ვინახავთ, რასაც ღმერთი გვასწავლის.

ფსალმუნი 137:4-6 მოუწოდებს მკითხველს ახსოვდეს ღვთის კურთხევები.

რადგან იქ მოგვთხოვს ჩვენმა დამტყვევებლებმა სიმღერა და მჩაგვრელებმა - მხიარულება: გვიმღერეთო სიონის რომელიმე სიმღერა. უცხო მიწაზე როგორ ვიმღეროთ უფლის სიმღერა? თუ დაგივიწყო შენ, იერუსალიმო, დამივიწყოს მარჯვენამ ჩემმა. სასას მიეკრას ჩემი ენა, თუ არ გაგიხსენო, თუ იერუსალიმი არ დავაყენო ჩემი სიხარულის სათავეში!

ღმერთს არ სურს, რომ დავივიწყოთ ის კურთხევები, რომლებიც მან მოგვცა. არცერთ ჩვენგანს არ აქვს სრულყოფილი მეხსიერება; თუმცა, თუ რამეს ჩავიწერთ, გვექნება ჩანაწერი იმის შესახებ, თუ რას გვასწავლის ღმერთი მისი სიტყვის შესწავლისას.

როდესაც ღმერთი ეძებდა გზას, რომ შეენარჩუნებინა ჭეშმარიტება თაობიდან თაობამდე, მან გადაწყვიტა დაეწერა ეს წიგნად. სასამართლოზე ყველაფრის აღწერა წერილობით ხდება, სადაც ასახულია სასამართლოს დასკვნა (განაჩენიც). ექიმები წერენ პაციენტებისთვის დასმულ დიაგნოზს. არქიტექტორები შენობებისა და სხვა ნაგებობების გეგმებს იწერენ. რა არის უჩვეულო იმაში, რომ მქადაგებლები იწერდნენ იმას, რასაც ღმერთი აძლევს, რათა მომავალში მათ წვდომა ჰქონდეთ იგივე ჭეშმარიტებებზე?

წერა წარმოადგენს სასარგებლო ინსტრუმენტს სხვა ადამიანების დასახმარებლად.

ყოველთვის იქნებიან ადამიანები, რომლებიც იტანჯებიან და ვისაც თქვენი დახმარება სჭირდება. თუ ერთგულად იწერდით გაკვეთილებს, რომლებიც ღმერთმა გასწავლათ, ეს მასალა შეიძლება გამოგადგეთ მინიმუმ სამი მიმართულებით.

1. შეგიძლიათ განიახლოთ საკუთარ მეხსიერებაში, რა გასწავლათ ღმერთმა.
2. შეიძლება მოისურვოთ თქვენი ქადაგების გაზიარება ჩანაწერის ასლების სხვა ადამიანებისთვის გადაცემის გზით. ქადაგების შემდეგ ხშირად მთხოვენ ჩემი ქადაგების დაწერილ ასლს. მე ასობით ადამიანს გავუზიარე ასლები. ბევრი დადებითი პასუხი მივიღე მათგან, ვისაც ჩემი ქადაგებები დაეხმარა.
3. ჩანაწერი შეიძლება გამოგადგეთ მომავალი ქადაგების, სტატიების ან წიგნების საფუძვლად. თითქმის ყველა წიგნი იწყება სხვადასხვა მოსაზრებითა და შენიშვნით. ცოტა თუ ვინმე ჯდება და უბრალოდ წერს წიგნს თავიდან ბოლომდე. ქადაგებების ჩანაწერთა შეგროვება შეიძლება უფრო დიდი ნაშრომის საწყისი გახდეს.

ქადაგების ჩანაწერების წარმოება

თუ ექიმთან მიდიხარ, ის დაგისვამთ დიაგნოზს და მკურნალობას დაგინიშნავთ. ამის შემდეგ, ის გააკეთებს ჩანაწერებს იმის შესახებ, თუ რა დიაგნოზი დაგისვამს და რა მკურნალობა დაგინიშნავს. როდესაც ექიმთან დაბრუნდებით, მას აქვს თქვენი სამედიცინო ისტორიის ჩანაწერი. იურისტებიც იმავეს აკეთებენ. ისინი კარგ ჩანაწერებს აწარმოებენ თავიანთი მუშაობის შესახებ.

ღვთის საქმე კიდევ უფრო მნიშვნელოვანია ვიდრე ეს საერთო სამუშაოები. მნიშვნელოვანია, რომ მქადაგებლები სწავლობდნენ კარგი ჩანაწერების წარმოებას. მქადაგებლებმა უნდა შექმნან ჩანაწერების წარმოებისა და ქადაგების შეტანის სისტემა. აქ მოცემულია რამდენიმე შემოთავაზება ჩანაწერების შეტანის და შენახვისთვის.

სწორად შეიტანეთ თქვენი ქადაგებები

ქადაგების შეტანის რამდენიმე გზა არსებობს. შეგიძლიათ შეიტანოთ ქადაგება ბიბლიური ტექსტის მიხედვით, თემის მიხედვით ან თარიღის მიხედვით. ასევე შესაძლებელია ორი მეთოდის კომბინაციის გაკეთება.

ორგანიზების ერთ-ერთი გზაა შემდეგი კატეგორიები:

ქადაგების შეტანის ორგანიზების მაგალითი
ძველი აღთქმა
ქადაგებები ხუთწიგნეულიდან
ქადაგებები ისტორიული წიგნებიდან
ქადაგებები სიბრძნის წიგნებიდან
ქადაგებები ფსალმუნებიდან
ქადაგებები წინასწარმეტყველებიდან
ახალი აღთქმა
ქადაგებები სახარებებიდან
ქადაგებები მოციქულთა საქმეებიდან
ქადაგებები პავლეს წერილებიდან
ქადაგებები ზოგადი ეპისტოლეებიდან
თემატური ქადაგებები
მისიონერული ქადაგებები
ლიდერული ქადაგებები
ბიოგრაფიული ქადაგებები
მახარობლური ქადაგებები

აწარმოეთ თქვენი ქადაგების ჩანაწერები

ის უნდა შეიცავდეს თარიღს, თემას ან სათაურს, ტექსტს საღვთო წერილიდან და სხვა დეტალებს. ყველა ჩემს ძველ ქადაგებას ვინახავ საქალაქო დეპუტატებში. დღევანდელ ქადაგებებს დიდ ბლოკნოტში ვინახავ. ყველა ქადაგება, რომლებიც 1986 წლიდან ვიქადაგე, მაქვს კომპიუტერში.

დასკვნა

კომუნიკაცია ხელოვნებაც არის და მეცნიერებაც. ეს არის როგორც საჩუქარი, ანუ ნიჭი ღვთისაგან, ასევე ადამიანის შრომისმოყვარეობის შედეგი. ბიბლიაში ნათქვამია: „ვისაც მეტი მიეცა, მეტს მოსთხოვენ“ (ლუკა 12:48).

ღმერთმა ჩვენ, მქადაგებლებს, მრავალი ძვირფასი ჭეშმარიტება მოგვცა. ყველაზე მცირე, რისი გაკეთებაც შეგვიძლია არის ის, რომ ყველაფერი გავაკეთოთ, რათა ეს სიკეთეები სხვებს გავუზიაროთ. ჩემი გამოწვევა თქვენ მიმართ არის - ძალიან სერიოზულად მოეკიდოთ თქვენს პასუხისმგებლობას ეფექტური ქადაგებების მოსამზადებლად.

ქადაგებას შეუძლია დიდი დივიდენდების მოტანა. ქადაგება მოსავლის მკის წესს მისდევს. თუ თესლი კარგად არის მომზადებული და დათესილი, მოსავალიც შესანიშნავი იქნება. თუ თესლს არ მოამზადებთ და არ დათესავთ, კარგ მოსავალს ნუ ელით.

კარგად მოამზადეთ თქვენი გულის ნიადაგი. დათესეთ ღვთის სიტყვის ჭეშმარიტება თქვენს ქადაგებებში. წარმატებული ქადაგების საზღაურს მოიმკით.

4 გაკვეთილის დავალება

(1) შემდეგი გაკვეთილის დასაწყისში თქვენ გაივლით ტესტს ამ გაკვეთილის მასალის საფუძველზე. მომზადებისას ყურადღებით შეისწავლეთ ტესტის კითხვები.

(2) ამ დავალებისთვის, ჩვენ გამოვიყენებთ დოქტორ მაკკეინის საფეხურებს ქადაგების მომზადებისთვის. პრაქტიკისთვის აირჩიეთ შემდეგი ადგილებიდან ერთერთი.

- ფსალმუნი 8
- ესაია 55:1-9
- იოანე 3:1-21
- 1 კორინთელთა 13

(ა) დაწერეთ ქადაგებისათვის შესაფერისი ერთწინადადებიანი თემა.

(ბ) ამ გაკვეთილში მოცემული მითითებების გამოყენებით დაწერეთ ქადაგების მონახაზი, ანუ სქემა შერჩეული ადგილისთვის წმიდა წერილიდან.

(გ) დაწერეთ ქადაგების გავრცობილი მონახაზი.

(დ) იპოვეთ თქვენი ქადაგებისთვის მინიმუმ ორი შესაბამისი ილუსტრაცია.

(3) როგორც მე -3 გაკვეთილში, წარუდგინეთ კლასს 8-10 წუთიანი ქადაგება. კლასის თითოეული წევრი შეავსებს შეფასების ფორმას, რომელიც მოცემულია ამ კურსის სახელმძღვანელოს თავში.

4 გაკვეთილის ტესტი

(1) (აირჩიეთ სწორი პასუხი.) ქადაგებისთვის მუხლის ან თემის შესწავლისას, უნდა გააკეთოთ ჩანაწერები ____.

- (A) მხოლოდ იდეების, რომლებზეც იცით, რომ ქადაგებაში გამოიყენებთ
- (B) ნებისმიერი კითხვა, მითითება, ციტატა ან ამბავი, რომელზეც მომზადების დროს ფიქრობთ

(2) ქადაგების _____ არის იმის ერთწინადადებიანი შეჯამება, რაც გსურთ გადასცეთ ქადაგებაში.

(3) (აირჩიეთ სწორი პასუხი.) მომდევნო ქადაგების მონახაზი არ ვარგა, რადგან ____.

- (ა) ყველა პუნქტი არ ეხება თემას.
- (ბ) მონახაზს არ აქვს პარალელური აზრები.
- (გ) არც მონახაზი ვარგა.

ქადაგების მონახაზი, ანუ სქემა
თემა: დიდება უფალს მონახაზი: ა. ჩვენ ვადიდებთ ღმერთს იმის გამო თუ, ვინ არის ის. ბ. ჩვენ ვადიდებთ ღმერთს იმისთვის, რაც მან გააკეთა. გ. უნდა გვიყვარდეს მოყვასი.

(4) ჩამოთვალეთ სამიდან ორი უპირატესობა, რომელსაც მოგცემთ თქვენი ქადაგების მკაფიო მონახაზის დაწერა.

(5) ____ (სიმართლეა თუ ტყუილი) გავრცობილ მონახაზში თქვენ განავრცობთ თითოეულ პუნქტს სრულ წინადადებად.

(6) კარგი ილუსტრაცია ჰგავს _____ - ს, რომელიც სახლში სინათლეს უშვებს.

(7) ჩამოთვალეთ სამი უპირატესობა, რასაც განიჭებთ ქადაგებისას ამბების გამოყენება.

(8) ჩამოთვალეთ ქადაგების სრულად დაწერის სამი უპირატესობა.

გაკვეთილი 5

განმარტებითი ქადაგების მომზადება

გაკვეთილის მიზნები

ამ გაკვეთილში სტუდენტი:

- (1) დაიმახსოვრებს განმარტებითი ქადაგების განსაზღვრებას.
- (2) ისწავლის და პრაქტიკაში გაატარებს განმარტებითი ქადაგების მომზადების ეტაპებს.
- (3) დააფასებს განმარტებითი ქადაგების ძალას, შეცვალოს ცხოვრება.

შესავალი

წინა ორ გაკვეთილზე შევისწავლეთ სხვადასხვა სახის ქადაგების მომზადება. ამ გაკვეთილზე სიღრმისეულად გავეცნობით განმარტებით ქადაგებას. როგორც მე-3 გაკვეთილში ვნახეთ, ეს იქნება პასტორთა უმრავლესობისთვის ძირითადი ქადაგების ფორმა.⁷

განმარტებითი ქადაგების განსაზღვრება

განმარტებითი ქადაგება არის ბიბლიური კონცეფციის გადმოცემა, რომელიც მიიღება და გადაეცემა ბიბლიური ამონარიდის ისტორიული, გრამატიკული და ლიტერატურული შესწავლის მეშვეობით მისსავე კონტექსტში, რომელსაც სულიწმიდა ჯერ მქადაგებლის პიროვნებისა და გამოცდილების მიმართ იყენებს, შემდეგ კი მის მიერ მსმენელების მიმართ.⁸

გთხოვთ, დაიმახსოვროთ ეს განსაზღვრება. ის მოიცავს რამდენიმე კონცეფციას, რომლებიც მნიშვნელოვანია განმარტებითი ქადაგებისათვის.

ადგილი საღვთო წერილიდან მართავს ქადაგებას

განმარტებითი ქადაგება არის ბიბლიური კონცეფციის გადაცემა, რომელიც გამომდინარეობს... წმიდა წერილის ადგილის შესწავლიდან თავის კონტექსტში.

განმარტებითი ქადაგებები ემყარება საღვთო წერილის ადგილს, მონაკვეთს. ქადაგების სტრუქტურა და ძირითადი შინაარსი თავად ამ მონაკვეთიდან მოდის. თუ ქადაგების

⁷ ამ გაკვეთილის მასალაში მონაწილეობა მიიღო რიჩარდ ჰატჩისონმა, აკადემიურ საქმეთა და სულიერი ცხოვრების დეკანმა, ბიბლიის მეთოდისტთა მწყემსის კოლეჯში ვილასისში, პანგასინანში, ფილიპინებზე.

⁸ ეს განმარტება ადაპტირებულია Haddon Robinson, *Biblical Preaching: The Development and Delivery of Expository Messages* (Ada: Baker Books, 2001)

მთავარი იდეა არ მოდის წმიდა წერილის მონაკვეთიდან, ქადაგება არ არის განმარტებითი, მიუხედავად იმისა, რომ ქადაგების არსი შეიძლება იყოს ჭეშმარიტი.

განმარტებით ქადაგებაში, ვსვამთ კითხვას:

(1) რას ამბობს წმიდა წერილის ეს მონაკვეთი?

რა თქვა ავტორმა? ტექსტის წაკითხვისას რას ამბობს ბიბლიური ნაწყვეტის გრამატიკა? განმარტებითი ქადაგებისას, ჩვენ არ ვეძებთ დამალულ შეტყობინებებს; ჩვენ ვეძებთ ტექსტის მარტივ მნიშვნელობას.

(2) რას ნიშნავს საღვთო წერილის ეს მონაკვეთი?

რა სურდა ავტორს, რომ მის მსმენელს გაეგო ამ ადგილის წაკითხვისას? ისტორიული კონტექსტის და ლიტერატურული სტილის გათვალისწინებით, რას ნიშნავს ბიბლიის ეს მონაკვეთი?

(3) რა არის წმიდა წერილის ამ მონაკვეთის ძირითადი გზავნილი?

იმის გამო, რომ საღვთო წერილის მონაკვეთი განაგებს ქადაგებას, განმარტებითი ქადაგების ძირითადი აქცენტი განისაზღვრება წმიდა წერილის მონაკვეთის ძირითადი თემის მიხედვით. მონაკვეთის თემა დააკავშირებს ქადაგების ყველა პუნქტს. ქადაგების ყველა პუნქტი დაუკავშირდება ერთმანეთს, საღვთო წერილის მთავარი თემის საშუალებით.

მქადაგებელი გადმოსცემს კონცეფციას

განმარტებითი ქადაგება არის ბიბლიური კონცეფციის გადმოცემა....

იმის გამო, რომ საღვთო წერილის მონაკვეთის გზავნილი წარმართავს ქადაგებას, ჩვენ ვსვამთ რამდენიმე კითხვას:

(1) როგორ გამოხატავს და განმარტავს წმინდა წერილის ამ მონაკვეთის ავტორი თავის გზავნილს?

აქ მქადაგებელი ავითარებს რამდენიმე პუნქტს, რომელიც გამოხატავს და განმარტავს საღვთო წერილის მონაკვეთის მთავარ თემას. გახსოვდეთ, რომ ქადაგების ყველა პუნქტი დაუკავშირდება ერთმანეთს ბიბლიური ადგილის ძირითადი თემის მეშვეობით. შეადარეთ ქვემოთ მოყვანილი მაგალითები.

1 მაგალითი
<p>ბიბლიური ტექსტი: რომაელები 12:1-2</p> <p>ძირითადი პუნქტი: რა სურს ღმერთს, რომ გავაკეთოთ?</p> <p>ა. ჩვენი სხეულები ღმერთს უნდა წარვუდგინოთ ცოცხალ მსხვერპლად.</p> <p>ბ. ჩვენ არ უნდა მივესადაგებოდეთ ამ წუთისოფელს.</p> <p>გ. უნდა გარდავისახოთ ჩვენი გონების განახლებით.</p>

ეს მონახაზი *კარგია*, მაგრამ არის რამდენიმე სისუსტე, რომლის გამოსწორებაც საჭიროა:

- მთავარი პუნქტი ბოლომდე არ არის დაკავშირებული საწყის სიტყვებთან რომაელები 12:1-ში; “გვედრებით ძმებო, ღვთიური თანაგრძნობის მეშვეობით...”
- მიუხედავად იმისა, რომ თითოეული ეს პუნქტი ჭეშმარიტია, ისინი ერთმანეთთან არ არის დაკავშირებული ბიბლიური ადგილის მთავარი არსის მეშვეობით.

2 მაგალითი
<p>ბიბლიური ტექსტი: რომაელები 12:1-2</p> <p>ძირითადი პუნქტი: როგორი თაყვანისცემა სურს ღმერთს?</p> <p>ა. ღმერთს სურს თაყვანისცემა, რომელიც მისი მოწყალებით არის გამოწვეული.</p> <p>ბ. ღმერთს სურს თაყვანისცემა, რომელიც მოიცავს მთელს პიროვნებას (მთელს მის არსებას).</p> <p>გ. ღმერთს სურს თაყვანისცემა, რომელიც გარდაქმნის ჩვენს აზროვნებას.</p>

ეს მონახაზი *უკეთესია*.

- მონახაზი უკავშირდება ბიბლიური ადგილის მთავარ თემას.
- თუმცა, შესაძლებელია სამი პუნქტი უკეთესად ყოფილიყო ერთმანეთთან დაკავშირებული.

3 მაგალითი
<p>ბიბლიური ტექსტი: რომაელები 12:1-2</p> <p>ძირითადი პუნქტი: როგორი თაყვანისცემა სურს ღმერთს?</p> <p>ა. ღმერთს სურს თაყვანისცემა, რომელიც მისი მოწყალებით არის გამოწვეული.</p> <p>ბ. ღვთის წყალობამ უნდა გიბიძგოს, რომ მას მთელი შენი არსება მიუძღვნა, როგორც თაყვანისცემის აქტი.</p> <p>გ. ღმერთის წინაშე მთელი თქვენი არსების ცოცხალ მსხვერპლად მიძღვნა უნდა დაიწყოს შინაგანი გარდაქმნის ყოველდღიური პროცესით.</p>

ეს მონახაზი აქ მოცემული სამიდან საუკეთესოა. მონახაზის თითოეული პუნქტი დაკავშირებულია წინა პუნქტთან.

ეს მონახაზი გთავაზობთ თქვენი *განმარტებითი (სასწავლო) მონახაზის* მთავარ პუნქტებს. ამ გაკვეთილის შემდეგ, ჩვენ გადავდგამთ დამატებით ნაბიჯს, რომ მონახაზის პუნქტები აუდიტორიისთვის გახდეს უფრო მოკლე და დასამახსოვრებელი. ჩვენ ამას *სამქადაგებლო მონახაზს* ვუწოდებთ.

(2) როგორ შეუძლია მქადაგებელს მკაფიოდ გადასცეს ავტორის გზავნილი (მთავარი აზრი)?

ეფექტური განმარტებითი ქადაგებისთვის, მქადაგებელმა უნდა თარგმნოს ავტორის სიტყვები დღევანდელი მსმენელების ენაზე. ის საღვთო წერილის მონაკვეთის ორიგინალურ ცნებებს გამოხატავს ისე, რომ დღევანდელმა მსმენელებმა გაიგონ. ამისათვის მქადაგებელი გამოიყენებს:

- სიტყვიერ სურათებს
- ამბებს და ილუსტრაციებს
- საგნობრივ გაკვეთილებს
- განმარტებებს
- მონახაზებს

კონცეფცია გამოიყენება მქადაგებლის მიმართ

განმარტებითი ქადაგება არის ბიბლიური კონცეფციის გადმოცემა.... რომელსაც სულიწმიდა პირველ რიგში მქადაგებლის პიროვნებას და გამოცდილების მიმართ იყენებს.

მას შემდეგ, რაც გავიგებთ რას ამბობს ბიბლიის ეს ადგილი და რას ნიშნავს ეს ტექსტი, უნდა დავსვათ კითხვა: ”რას მეუბნება ეს ტექსტი მე, რა უნდა გავაკეთო? ამას ეწოდება **გამოყენება**. სხვა სიტყვებით რომ ვთქვათ, ჩვენ კითხვას ვსვამთ, “რა სურს ღმერთს, რომ გავაკეთო?”

სანამ სიტყვა იქადაგება ეკლესიაში, ის პირველ რიგში მქადაგებლის გულსა და ცხოვრებას უნდა ელაპარაკოს. ქადაგების პირველი მსმენელი ყოველთვის მქადაგებელია. სანამ ვეცდებით ღვთის სიტყვა გამოყენებულ იქნას ჩვენი აუდიტორიის ცხოვრებაში, ის პირველ რიგში, ჩვენს საკუთარ ცხოვრებაში უნდა გამოვიყენოთ.

კონცეფცია ეხება მსმენელებს

განმარტებითი ქადაგება არის ბიბლიური კონცეფციის გადმოცემა... რომელსაც სულიწმიდა ჯერ მქადაგებლის პიროვნებასა და გამოცდილებასთან მიმართებაში იყენებს, შემდეგ კი მისი საშუალებით მისი მსმენელების მიმართ.

ქადაგება, რომელსაც საერთო არაფერი აქვს აუდიტორიასთან, შეიძლება წმინდა წერილის მონაკვეთის ძალიან კარგი განმარტება იყოს; თუმცა, ის ვერ შეძრავს, ანუ არ შეეხება მსმენელების გულებს. ჭეშმარიტი განმარტებითი ქადაგება უნდა იყოს გამოყენებული მსმენელის მიმართ. საღვთო წერილის გზავნილს ვიყენებთ ჩვენი მსმენელის მიმართ შემდეგის საშუალებით:

- კითხვების დასმით, რაც მსმენელს საშუალებას აძლევს მოსმენილის დაკავშირების თავიანთ ცხოვრებასთან
- ძირითადი ჭეშმარიტებებისა და პრინციპების მიმოხილვით, რომლებიც ტექსტიდან მომდინარეობს
- მსმენელთა ცხოვრებისეული ვითარების გათვალისწინებით

განმარტებითი ქადაგება: ტექსტთან მუშაობა

წმინდა წერილის ტექსტის (ადგილის) შერჩევა

ბიბლიური ტექსტის არჩევისას მქადაგებელმა უნდა მოძებნოს ადგილი, რომელიც სრულად შეიცავს აზრს, რომელიც შეიძლება ქადაგებაში იყოს გამოხატული. მრავალი მქადაგებელი ტექსტის არჩევითვის ოთხ საფეხურს მიმართავს:

1. ქადაგებისათვის აირჩიეთ მთავარი მუხლი ან ადგილი ბიბლიიდან. ვინაიდან წმინდა წერილის ადგილი წარმართავს მთელს ქადაგებას, მნიშვნელოვანია ადგილის სწორად შერჩევა.
2. გადახედეთ არჩეული ადგილის კონტექსტს. განვიხილოთ მიმდებარე მუხლები. უნდა გამოიყენოთ მეტი მუხლი, რომ სრულად გქონდეთ გადმოცემული აზრი? უნდა შეიზღუდოს თუ არა ბიბლიური ამონარიდი ნაკლები მუხლებით, რომ ყურადღება გაამახვილოთ ერთ აზრზე?
3. თქვენს არჩევანში დასარწმუნებლად გადახედეთ ბიბლიის კომენტარებს და სხვა განმარტებით წიგნებს. თუ გადახედავთ, როგორ გამოიყენება ეს ნაწყვეტი სასწავლო ბიბლიაში ან კომენტარებში, თქვენ დარწმუნდებით თქვენს არჩევანში. თუ სხვა, მსგავს წიგნებში, ეს ადგილი სხვაგვარად გაიყო, ჰკითხეთ საკუთარ თავს: „დარწმუნებული ვარ, რომ ჩემი არჩევანი საუკეთესოა ამ მუხლების თემის გამოსახატად?“
4. მიიღეთ საბოლოო გადაწყვეტილება ტექსტთან დაკავშირებით. მას შემდეგ რაც შეისწავლით შერჩეული ადგილის კონტექსტს და მიმოიხილავთ სხვა ცნობარებს, შეგიძლიათ დაიწყოთ დეტალური შესწავლა.

კარგად ჩაწვდით ტექსტს, გაიჟღინთეთ მისით.

განმარტებითი ქადაგების ჩვენი განსაზღვრებიდან, დაიმახსოვრეთ, რომ წმიდა წერილის ადგილი პირველ რიგში უნდა ელაპარაკებოდეს მქადაგებელს, სანამ მსმენელამდე იქნება მიტანილი. ტექსტის არჩევის შემდეგ, რომლის საფუძველზეც უნდა იქადაგოთ, შემდეგი ნაბიჯი არის ტექსტის არსის გააზრება. ამისათვის ის კვლავ და კვლავ უნდა წაიკითხოთ, სანამ არ გაიმსჭვალე და გაიჟღინთე არა მხოლოდ თვითონ სიტყვით, არამედ იმ ემოციებითაც, რასაც ავტორი განიცდიდა მისი დაწერისას.

► თუ გაქვთ ღრუბელი (ე.წ. "გუბა"), მოაწყვეთ თვალსაჩინოების გაკვეთილი. ჩადეთ ღრუბელი წყალში, სანამ ის სითხით არ გაიჟღინთება. შემდეგ გამოწურეთ ღრუბელი. დააკვირდით რამდენად ადვილია წყლის მიღება ღრუბელიდან. არ გჭირდებათ დიდი ძალისხმევა; ღრუბელი გაჯერებულია წყლით. როდესაც გაჯერებული იქნებით ტექსტით, სიტყვები გულიდან ისევე იდინებს, როგორც წყალი ღრუბელიდან.

ტექსტით გაჯერებისას თქვენ მიიღებთ "ემოციურ კავშირს" ავტორის სიტყვებთან.

- თუ ავტორი გაბრაზებულია, ნება მიეცით საკუთარ თავს გაბრაზდეთ იმ ცოდვის გამო, რამაც ავტორი გააბრაზა!

- თუ ავტორი ხარობდა, ნება მიეცით საკუთარ გულს სიხარული განიცადოს!
- თუ ავტორი მოწყენილი იყო, შეუერთდით მას მის მწუხარებაში!
- თუ მწერალი შეწუხებული და შეშფოთებული იყო, ეცადეთ შეიგრძნოთ მისი შფოთვა და მღელვარება!
- თუ ავტორი იცინოდა, იცინეთ!
- თუ ავტორი ტიროდა, შეიგრძენით ცრემლები საკუთარ თვალებზე, როდესაც გაიაზრებთ, ის რას განიცდიდა!

ცხელი ნახშირი ხანძრიდან "ინარჩუნებს" ცეცხლს, მიუხედავად იმისა, რომ ცეცხლი არ ჩანს. როდესაც ნახშირს მოათავსებთ მშრალ ფოთლებთან, ქაღალდის ან ხის მახლობლად, ცეცხლი ააღდება. ასევეა, როდესაც გონებას და გულს წმიდა წერილის ტექსტის სიტყვებით აავსებთ, ისინი დაიწყებენ თქვენს შიგნით აალებას!

ტექსტის ინფორმაციის ცოდნა საკმარისი არ არის; თქვენ უნდა იგრძნოთ ის, რასაც ავტორი გრძნობდა. მწერლის მგზნებარება თქვენს მგზნებარებად უნდა იქცეს. რატომ? რადგან ღვთის სიტყვასთან გვაქვს საქმე, ტექსტის მგზნებარება ღმერთის მგზნებარებაა! თქვენ მოწოდებულნი ხართ ღვთის მაცნეებად.

როგორ შეიძლება ტექსტით გაჯერება მანამდე, ვიდრე ავტორის მგზნებარებას შეიგრძნობთ? სცადეთ შემდეგი ნაბიჯები:

(1) წაიკითხეთ ტექსტი უხმოდ/გულში სულ მცირე ხუთჯერ.

(2) წაიკითხეთ ტექსტი ხმამაღლა სულ მცირე ხუთჯერ.

(3) განაგრძეთ ტექსტის ხელახლა კითხვა.

- ივარჯიშეთ მის გამოთქმით კითხვაში.
- შეეცადეთ იგრძნოთ ის, რასაც ავტორი გრძნობდა.
- შეჩერდით კითხვისას, რომ იფიქროთ იმაზე, რასაც კითხულობთ.

თქვენ შეიმუშავებთ ტექსტთან კავშირის საკუთარ გზას. როგორიც არ უნდა იყოს თქვენი მეთოდი, დარწმუნდით, რომ თქვენი გონებაც და გულიც დაკავშირებულია ავტორის შეტყობინებასთან. თუ იჩქარებთ და ამ მნიშვნელოვან ნაბიჯს გამოტოვებთ, თქვენს სათქმელს მოაკლდება გადამწყვეტი ინგრედიენტი - მგზნებარება. ქმედითი მგზნებარება ბიბლიურ ქადაგებაში მოდის არა მხოლოდ ლოცვიდან, არამედ მქადაგებლის მიერ ღვთის გზავნილის პირადი გააზრებიდან, რაც გადმოცემულია ტექსტში.

► წაიკითხეთ წმიდა წერილის შემდეგი ადგილების ტექსტები: გალატელთა 1:6-9; მათე 17:1-9; ფსალმუნი 10:1-12; გამოცხადება 4. რამდენჯერმე წაიკითხეთ თითოეული ტექსტი. შეიგრძენით ავტორის განცდა. წარმოიდგინეთ თავი ავტორის სიტუაციაში. გრძნობთ თუ არა ტექსტის ემოციას?

► ახლა, აირჩიეთ ამ ტექსტებიდან ერთერთი და წაიკითხეთ ის ხმამაღლა კლასის წინაშე. წაიკითხეთ კლასში გამოთქმით. სთხოვეთ კლასს შეაფასოს თქვენი გამოთქმა. გადაეცით თუ არა ტექსტის ემოცია თქვენი წაკითხვისას?

ტექსტის გაანალიზება

ბევრი თინეიჯერი უყურებს ძალიან კარგ კალათბურთელს და ფიქრობს: ”მსურს კალათბურთი მასსავით ვითამაშო.” ისინი კალათბურთის მოედანზე მიდიან და იწყებენ თამაშს. მათ უყვართ თამაში. მათ აქვთ მისწრაფება და მგზნებარება, მაგრამ მალე იმედგაცრუებულები რჩებიან. მგზნებარება და სწრაფვა არ არის საკმარისი. ის დიდი კალათბურთელი ათასჯერ ისვრის ბურთს კალათს მიღმა, როდესაც ვერავინ ხედავს. ის დიდ მანძილზე დარბის თამაშისთვის გამძლეობის გამოსამუშავებლად. ის აკეთებს გაჭიმვებს, ხტუნვებს, სიმძიმის აწევას და სხვა ვარჯიშებს თამაშისთვის მოსამზადებლად. ეს ვარჯიშები აუცილებელია კარგი მოთამაშისთვის. სავარჯიშოები არ არის მგზნებარებასთან კავშირში; ვარჯიშებს თან ახლავს ოფლი. ვარჯიშები არ არის აღმაფრთოვანებელი, მაგრამ აუცილებელია, რათა მან მიაღწიოს თავის სწრაფვას, იყოს დიდი კალათბურთელი.

ტექსტის ანალიზი, ქადაგებაზე მუშაობის რთული ნაწილია. ანალიზი არ არის მგზნებარება; ანალიზიც ოფლთან არის დაკავშირებული! ამას სჭირდება საათობით შესწავლა, იმ დროს, როდესაც სხვა რამ უფრო სახალისო იქნებოდა. ეს მოიცავს დისციპლინას, მაგრამ ის აუცილებელია, რათა წმიდა წერილის ტექსტის მგზნებარება ისე გადასცეთ, რომ ღვთის სიტყვის ჭეშმარიტება დაუკავშიროთ თქვენი მსმენელების საჭიროებებს.

როგორ აანალიზებთ ტექსტს? გამოყენების ზოგიერთი ეტაპი მოიცავს:⁹

(1) დასვით მარტივი კითხვები ტექსტთან დაკავშირებით.

- ვინ?
- რა?
- როდის?
- სად?
- როგორ?

⁹ დამატებითი ინფორმაციისთვის ტექსტის ანალიზის შესახებ, იხილეთ Shepherds Global Classroom კურსი, ბიბლიური განმარტებების პრინციპები.

- რატომ?

(2) მოძებნეთ ტექსტში საკვანძო სიტყვები ან ფრაზები.

(3) მოძებნეთ ტექსტში შედარებები და კონტრასტები.

(4) განსაზღვრეთ მეტყველების მნიშვნელოვანი ნაწილები (ანუ გრამატიკა)¹⁰

არსებითი სახელი (არს. სახ.) – არსებითი სახელები ხშირად პასუხობენ კითხვებს, როგორიცაა „ვინ?“ და „რა?“

ნაცვალსახელი (ნაცვალსახ.) – ნაცვალსახელები ეხება კონკრეტულ არსებით სახელებს, რომლებიც უკვე შეგვხვდა ტექსტში.

ზმნა (ზმნა) – ზმნები აღწერენ მოქმედებას ან მდგომარეობას.

ზედსართავი (ზედს.სახ.) – ზედსართავი სახელები აღწერენ არსებით სახელებს და ნაცვალსახელებს.

ზმნიზედა (ზმნიზ.) – ზმნიზედები ხშირად პასუხობენ კითხვებს, როგორიცაა „როგორ?“ ან „როდის?“

შემაერთებელი კავშირი (შ. კავშ.) – შემაერთებელი კავშირი აკავშირებს სიტყვებს ან ფრაზებს, რომლებიც ერთნაირი მნიშვნელობისაა. ზოგჯერ ისინი აკავშირებენ სიტყვებს, რომლებიც მსგავსი მნიშვნელობისაა და მონათესავეა. სხვა დროს ისინი აკავშირებენ სიტყვებს, რომლებიც ტოლია, მაგრამ საპირისპირო ან განსხვავებული მნიშვნელობისაა. ჩვენ ამას კონტრასტს ვუწოდებთ. „რადგან,“ „და,“ „არც,“ „მაგრამ,“ „ან,“ „ჯერ,“ და „შესაბამისად“ არის შემაერთებელი კავშირები.

დაქვემდებარებული კავშირი (დ. კავშ.) – დაქვემდებარებული კავშირები აკავშირებს ფრაზებს, რომლებიც მონათესავეა, მაგრამ არ არის ერთმნიშვნელოვანი. ისინი ხშირად აკავშირებენ ორ იდეას, რომელშიც ერთი იდეა მეორეზეა დამოკიდებული (ან აგებული). ძირითადად ბიბლიაში ხშირად გამოყენებულია დაქვემდებარებული კავშირები: „იმით“, „როგორც“, „ვიდრე“, „მიუხედავად იმისა, რომ“ და „მას შემდეგ.“

წინდებული (წინდ.) – წინდებულები წარმოადგენს ფრაზებს, რომლებიც მიუთითებენ ნათესაობითობაზე და მთავრდება არსებითი სახელით ან ნაცვალსახელით.

¹⁰ ზოგიერთ ენაზე, ინფორმაცია გრამატიკის შესახებ არ იქნება სასარგებლო. თუ ამ კურსს ინგლისურის გარდა სხვა ენაზე სწავლობთ, შეგიძლიათ ეს ეტაპი გამოტოვოთ, თუ ის სასარგებლო არ არის.

(5) დაარეგულირეთ/განალაგეთ ტექსტი ბუნებრივი მონახაზის მიხედვით.

ამას ხშირად უწოდებენ ტექსტის "ფრაზირებას". ეს „ბუნებრივი მონახაზი“ დაგეხმარებათ იმის გარკვევაში, თუ როგორ არის სტრუქტურირებული სადვითო წერილის მონაკვეთი. ეს საშუალებას აძლევს ტექსტის სტრუქტურას, წარმართოს თქვენი ქადაგება.

აქ მოცემულია ანალიზის მაგალითი. ამ გაკვეთილის ბოლოს იგივენაირად გააანალიზებთ ადგილს ბიბლიიდან, როგორც ამ გაკვეთილის დავალებაში.

ანალიზის მაგალითი (ფსალმუნი 1)
<p>(1) დასვით მარტივი კითხვები ტექსტთან მიმართებაში.</p> <p>ვინ?</p> <ul style="list-style-type: none">• ვინ არის ნეტარი?• ვის რჩევას არ მისდევს?• ვისი გზა უწყის ღმერთმა?• ვინ არიან ისინი, ვინც წამოიმართებიან / ვინც ვერ წამოიმართებიან სასამართლოში? <p>ვინ არიან ისინი, ვინც განადგურდებიან?</p> <ul style="list-style-type: none">• რა? რა სახის?(ანუ როგორი?)• რა არის მართალთა სიამე?• როგორები არიან მართალნი?• როგორები არიან ცოდვილნი? <p>როდის?</p> <ul style="list-style-type: none">• როდის ფიქრობენ ისინი უფლის სიტყვაზე?• როდის იძლევიან ნაყოფს? <p>სად?</p> <ul style="list-style-type: none">• სად მიდიან უღმერთოები რჩევისთვის?• სად არიან მართლები “დანერგილნი”? <p>როგორ?</p> <ul style="list-style-type: none">• როგორ აღწერს ეს ფსალმუნი მართალთა გზას?• როგორ აღწერს ეს ფსალმუნი უღმერთოთა გზას?

- რატომ არიან მართლები ნეტარნი?
- რატომ განადგურდებიან უღმერთონი?

- საკვანძო ფრაზა – “ნეტარია კაცი...”
- საკვანძო სიტყვა – “მისდევს... დგას... ზის ...”

- “ნეტარი” “არც ისე”-ს წინააღმდეგ
- „უღმერთოთა რჩევა“ „უფლის რჯულის“ წინააღმდეგ
- „დანერგილი ხე“ „აღვცილი ბზეს“ წინააღმდეგ

განადგურდება.

(5) დაარეგულირეთ/განალაგეთ ტექსტი ბუნებრივი მონახაზის მისედვით.

ნეტარია კაცი
რომელიც
არ მისდევს უღმერთოთა რჩევას,
ცოდვილთა გზას არ ადგას
და არ ზის ავყიათა საკრებულოში
არამედ
უფლის რჯულშია მისი სიამე
და
დღედაღამ მის რჯულზე ფიქრობს.
და
იქნება იგი წყლის ნაკადებთან
დანერგილი ხესავით,
თავის დროზე რომ იძლევა ნაყოფს,
ფოთოლი მისი არ ჭკნება
და
ყოველივეში, რასაც იქმს, წარმატებულია.
უღმერთონი კი ასე არ არიან,
ქარისგან აღგვილ ბზეს წააგვანან.
ამიტომ,
ვერ წამოიმართებიან უღმერთონი
სასამართლოში
და ცოდვილნი - მართალთა კრებულში.
რადგან
უნყის უფალმა მართალთა გზა,
უღმერთოთა გზა კი განადგურდება.

განმარტებითი ქადაგება: კვლევის მონახაზის მომზადება

რა არის კვლევის მონახაზი, ანუ სქემა?

კვლევის, ანუ შესწავლის მონახაზი არ არის თქვენი ქადაგების მონახაზი. კვლევის მონახაზიდან, მოგვიანებით შეიმუშავებთ თქვენი ქადაგების მონახაზს. კვლევის, ანუ შესწავლის მონახაზი დაგეხმარებათ თქვენი ჩანაწერების, გამოცხადებების, პრაქტიკული გამოყენების და ილუსტრაციების ორგანიზებაში, ბიბლიური ავტორის მიერ გადმოცემული აზრების ბუნებრივი დინების მიხედვით.

კვლევის მონახაზი არის თქვენი სამუშაო სქემა. შეგიძლიათ შეცვალოთ მონახაზი, როდესაც უფრო მეტს შეიტყობთ ტექსტის შესახებ, მაგრამ ეს მონახაზი მოგცემთ ძირითად სტრუქტურას, რაც თქვენი მომზადების მიმართულებას განსაზღვრავს.

მონახაზი ჩონჩხივითაა. ჩონჩხის გარეშე, ჩვენს სხეულს არ ექნებოდა ფორმა - როგორც ჟელე თასში. რაც არ უნდა ლამაზი იყოს შენი კანი, თვალები და თმა, ჩონჩხის გარეშე შენი სილამაზე დაიკარგება. რაც არ უნდა დიდი და ძლიერი იყოს თქვენი კუნთები, ძვლის სტრუქტურის გარეშე თქვენი სხეული სუსტდება. მათი ფუნქციონირებისთვის ყველაზე ძლიერი კუნთებიც კი უნდა ემაგრებოდეს ძვლებს. მონახაზი, ანუ სქემა უზრუნველყოფს თქვენი ქადაგების სტრუქტურას.

როგორ მოვამზადოთ კვლევის მონახაზი

(1) სახელმძღვანელოდ გამოიყენეთ ტექსტის ფრაზირება.

„ტექსტის ანალიზის“ ნაწილში, თქვენ ისწავლეთ საღვთო წერილის ადგილის ბუნებრივი მონახაზის პოვნა. გამოიყენეთ ეს ფრაზა, როგორც სახელმძღვანელო თქვენი კვლევის მონახაზისთვის.

(2) მოძებნეთ ძირითადი პუნქტები ბუნებრივ მონახაზში.

(3) შეაჯამეთ თითოეული პუნქტის ძირითადი აზრი.

ძირითადი აზრების შეჯამების მაგალითი
<p>ბიბლიური ტექსტი: რომაელები 1:16-17</p> <p>I. პავლეს არ რცხვენია ქრისტეს სახარების.</p> <p>II. მას არ რცხვენია, რადგან სახარება ღმერთის ძალაა გადასარჩენად.</p> <p>III. სახარება არის ღმერთის გადამრჩენი ძალა, ვინაიდან, მასში ცხადდება ღმერთის სიმაღლე, რომლის მიღებაც შესაძლებელია რწმენით.</p>

(4) შეაჯამეთ ქვეპუნქტები ბუნებრივი მონახაზიდან.

ძირითადი აზრების შეჯამების მაგალითი

ბიბლიური ტექსტი: რომაელები 1:16-17

I. პავლეს არ რცხვენია ქრისტეს სახარების.

- ა. რას ნიშნავს რამის გრცხვენოდეს?
- ბ. როგორ განსაზღვრავს პავლე ქრისტეს სახარებას?

II. მას არ რცხვენია, რადგან სახარება ღმერთის ძალაა გადასარჩენად.

- ა. სახარება ღმერთის ძალაა.
- ბ. ღმერთის ძალას მოაქვს გადარჩენა.
- გ. ღმერთი აძლევს თავის ხსნას „ყოველ მორწმუნეს.“
 - 1. ღმერთი იხსნის ყველა მორწმუნე იუდეველს.
 - 2. ღმერთი იხსნის ყველა მორწმუნე „ბერძენს.“

(რას გულისხმობდა პავლე სიტყვაში - „ბერძენი“?)

III. სახარება არის ღმერთის გადამრჩენი ძალა, ვინაიდან, მასში ცხადდება ღმერთის სიმართლე, რომლის მიღებაც შესაძლებელია რწმენით.

- ა. ღმერთის სიმართლე სახარებაში ცხადდება.

(რას გულისხმობს პავლე „ღმერთის სიმართლეში?“)
- ბ. ღმერთის სიმართლე ცხადდება „რწმენიდან რწმენაში.“

(რას გულისხმობს პავლე სიტყვებში: „რწმენიდან რწმენაში?“)

კვლევის სქემის შედგენისას მნიშვნელოვანია ბიბლიური მონაკვეთის ბუნებრივი პუნქტებისა და ქვეპუნქტების თვალყურისდევნება. გახსოვდეთ, რომ განმარტებითი ქადაგება იმართება თავად ბიბლიური ტექსტით. მქადაგებელი არ კარნახობს ტექსტს სტრუქტურას; ის ეძებს ტექსტის ბუნებრივ სტრუქტურას. ბიბლიის განმმარტებლის ამოცანაა „მოუსმინოს ტექსტს.“

აქ მოცემულია რამდენიმე მინიშნება ბუნებრივი პუნქტებისა და ქვე-პუნქტების დასადგენად.

(1) შემაერთებული კავშირი (შ. კავშ.) ხშირად მიაწიშნებს იმაზე, რომ ავტორი ერთი ძირითადი პუნქტიდან მეორე მთავარ პუნქტზე გადადის.

შ.კავშ. ➔ რადგან

1. მე არ მრცხვენია სახარებისა,

შ.კავშ. ➔ რადგან

2. ღმერთის ძალაა იგი ყოველი მორწმუნის გადასარჩენად

ჯერ იუდეველისა

და მერე

ბერძენისა.

შ.კავშ. ➔ ვინაიდან

3. მასში ცხადდება ღმერთის სიმაღლეს რწმენიდან რწმენაში

დ.კავშ. ➔ როგორც წერია: "მართალი იცოცხლებს რწმენით"

(2) წინდებულები (წინდ.) შეიძლება მიუთითებდეს, რომ ქვეპუნქტი დაკავშირებულია ერთ – ერთ მთავარ პუნქტთან.

(3) შემაერთებული კავშირი (შ.კავშ.) ზოგჯერ მიუთითებს ქვე-პუნქტებზე, რომლებიც დაკავშირებულია ერთ-ერთ მთავარ პუნქტთან.

განსაზღ. ნაცვალსახ.

ყოველი მორწმუნის გადასარჩენად

ჯერ იუდეველისა

კავშ.

და

მერე ბერძენისა

თქვენს მონახაზში შინაარსის დამატება

მას შემდეგ რაც მოამზადებთ თქვენს გამოკვლევის მონახაზს, უკვე მზად ხართ შინაარსის დასამატებლად ამ ძირითად მონახაზში. ამ ეტაპზე თქვენ გარდაქმნით თქვენს კვლევის მონახაზს და ჩანაწერებს, ქადაგების მონახაზად. ტექსტის ანალიზის დროს შეიძლება გაჩნდეს კითხვები ტექსტთან დაკავშირებით, რომლებზეც ჯერ არ გიპასუხიათ. ამ ეტაპზე თქვენ პასუხებს გასცემთ ამ კითხვებს. თქვენ შესწავლილი გაქვთ, რას **ამბობს** ტექსტი; თქვენ აგრძელებთ შესწავლას, რას **გულისხმობს** ის.

თქვენი მზადების შემდეგი ნაბიჯი არის, მეტი სიცხადის ძიება, თუ რის თქმა სურდა ამ მუხლების ავტორს ჩვენთვის. ეს მნიშვნელოვანია, რადგან „როდესაც ბიბლია ლაპარაკობს, ღმერთი ლაპარაკობს.“¹¹ რისი თქმაც სურდა ავტორს, არის ის, რისი თქმაც ღმერთს სურს ჩვენთვის. როგორც მქადაგებელი, თქვენ უნდა გააიგივოთ საკუთარი თავი ღვთის გზავნილთან და აცნობოთ ის ნათლად და მკაფიოდ.

იმისათვის, რომ ეს გააკეთოთ, გონივრული იქნება გამოიყენოთ ის სასწავლო საშუალებები, რაც თქვენთვის ხელმისაწვდომია. თუ შესაძლებელია, გამოიყენეთ შემდეგი სასწავლო საშუალებები:

- ბიბლიური ლექსიკონები
- სიმფონიები
- ბიბლიური რუკები
- ბიბლიური ენციკლოპედიები
- სიტყვების შესწავლა
- კომენტარები

როდესაც აგროვებთ ინფორმაციას ტექსტისა და მისი მნიშვნელობის შესახებ, შეაჯამეთ ყველაზე მნიშვნელოვანი ინფორმაცია მოკლე ჩანაწერებში, თქვენი კვლევის მონახაზის შესაბამისი სათაურის ქვეშ.

ყურადღებით იყავით, ნუ შეიტანთ ძალიან ბევრ შენიშვნას, თორემ თქვენი ქადაგება ძალზე გრძელი გამოვა და აუდიტორიას გაუჭირდება მისი აღქმა. ამის ნაცვლად, მოძებნეთ მნიშვნელოვანი ინფორმაცია, რომელიც დაგეხმარებათ უფრო მკაფიოდ განმარტოთ ტექსტის მნიშვნელობა. ჩაიწერეთ თქვენი კვლევის შენიშვნები ისე, რომ შეძლოთ მათი გადაცემა ჩვეულებრივი აუდიტორიისთვის.

¹¹ Albert Mohler in *Five Views on Biblical Inerrancy* (Grand Rapids: Zondervan Press, 2013)

მოიძიეთ ინფორმაცია, როგორიცაა:

- ისტორიული ფონი - რა ხდებოდა მისი დაწერის დროს?
- სიტყვის მნიშვნელობები - საჭიროა მნიშვნელოვანი სიტყვები უფრო ნათლად ახსნათ?
- გეოგრაფია - აღნიშნულია თუ არა რომელიმე ქალაქი ან ადგილმდებარეობა თქვენს ტექსტში? რა ადგილას იმყოფებოდნენ ადამიანები, ვისთვისაც ის პირველად დაიწერა? ნახეთ, რისი სწავლა შეგიძლიათ ბიბლიური ატლასიდან, ბიბლიური ლექსიკონიდან ან ბიბლიური ენციკლოპედიიდან.

თუ კვლავაც გაქვთ შეკითხვები ტექსტთან დაკავშირებით, წაიკითხეთ ბიბლიური კომენტარები, რათა გაეცნოთ სხვა ბიბლიის მკვლევარების მოსაზრებებს.

გარდაქმნით თქვენი კვლევის მონახაზი ქადაგების მონახაზად

ახლა, როდესაც გულდასმით შეისწავლეთ ტექსტი, თქვენს კვლევით მონახაზს გადააკეთებთ საქადაგებელ მონახაზად.

კვლევის მონახაზის მიზანია:

- ავტორის აზრების დინების ჩვენება.
- თქვენი გზავნილის ფორმირება ავტორის აზრების მიმართულებისამებრ.
- თქვენი საკვლევი შენიშვნებისა და ჩანაწერების სტრუქტურის შემოთავაზება.
- დახმარება წმიდა წერილის მონაკვეთის შეტყობინებაზე, ანუ მთავარ აზრზე ფოკუსირებაში.
- პუნქტების დამატების თავიდან აცილება, რომლებიც არ მოდის ბიბლიური ტექსტიდან (მიუხედავად იმისა, რომ ისინი შეიძლება კარგი პუნქტები იყოს სხვა ქადაგებისთვის).

ქადაგების მონახაზის მიზანია:

- გაუადვილოთ თქვენს აუდიტორიას მთავარი გზავნილის გაგება და დამახსოვრება.
- პრაქტიკულად გამოიყენოთ გზავნილი თქვენი აუდიტორიის გულებსა და ცხოვრებასთან მიმართებაში.
- მოუწოდოთ თქვენს აუდიტორიას, იმოქმედონ წმიდა წერილის ტექსტის გზავნილის შესაბამისად.

- წინასწარმეტყველური „ხმით“ ილაპარაკოთ ბიბლიის ამ ნაწყვეტის ჭეშმარიტება თქვენი მსმენელების ცხოვრებაში.

კვლევის მონახაზი	ქადაგების მონახაზი
უზრუნველყოფს გზავნილის ბიბლიურ სტრუქტურას	გთავაზობთ გზავნილის მკაფიო და დასამახსოვრებელ წარდგენას
აკავშირებს ქადაგებას ბიბლიურ ტექსტთან	აკავშირებს ბიბლიურ ტექსტს მსმენელის ცხოვრებასთან
ფოკუსირებულია სწორ ინფორმაციაზე	ფოკუსირებულია სწორ გამოყენებაზე
უზრუნველყოფს, რომ გზავნილი ბიბლიური იყოს	უზრუნველყოფს, რომ გზავნილი შესაფერისი, მართებული იყოს
პოულობს ბიბლიური მონაკვეთის მიზანს	აუწყებს მიზანს წინასწარმეტყველური ხმით
გვთავაზობს ტექსტის განმარტებას	გვთავაზობს ბიბლიური ტექსტის შეგონებას

ქადაგების მონახაზის შექმნა

ქადაგების მონახაზი უნდა შეესატყვისებოდეს კვლევის მონახაზში თქვენ მიერ მომზადებულ პუნქტებს. შეგიძლიათ გამოიყენოთ თქვენი კვლევის მონახაზი, როგორც თქვენი გზავნილის შინაარსის ნაწილი. ამასთან, თქვენს ქადაგების მონახაზში უნდა გაითვალისწინოთ თქვენი სასწავლო გეგმის პუნქტები და გამოხატოთ ისინი უფრო მარტივი, უფრო კრეატიული ხერხებით.

კვლევის მონახაზი დაგეხმარებათ ტექსტის ინტერპრეტაციაში და ახსნაში. იმ ეტაპისთვის, დეტალი ძალიან მნიშვნელოვანია. კვლევაში თქვენ საქმე გქონდათ ინტერპრეტაციის, განმარტების მეცნიერებასთან.

ქადაგების მონახაზი ნაკლებად ზუსტია. ის მეტ ყურადღებას აქცევს კომუნიკაციის ხელოვნებას. იყავით შემოქმედებითი და წარმოსახვითი, თქვენი ქადაგების მონახაზში.

ნუ გამოიყენებთ ერთსა და იმავე ტიპის მონახაზს ყველა ქადაგებაში; საჭიროა იყოს შემოქმედებითები, რომ მსმენელი ყურადღებით გისმენდეთ ყოველ ჯერზე, როდესაც ქადაგებთ. თუმცა, არ დაუშვათ, რომ შემოქმედებითობამ გადაგახვევინოთ ტექსტის გზავნილიდან. ქადაგების მონახაზის მომზადებისას ხშირად უნდა დაუბრუნდეთ კვლევის მონახაზს, რათა დარწმუნდეთ, რომ ტექსტს ერთგულად მიჰყვებით.

რჩევები ქადაგების მონახაზისთვის

(1) თქვენი ქადაგების მონახაზი უშუალოდ აუდიტორიას ესაუბროს.

ვინაიდან ქადაგება გამოხმაურებას მოითხოვს, თქვენი მონახაზი, შეძლებისდაგვარად, პირდაპირ უნდა ელაპარაკებოდეს აუდიტორიას. მონახაზი, რომელიც პირდაპირ აუდიტორიას ელაპარაკება, მეტ გავლენას მოახდენს. მათ ეცოდინებათ, რომ რაღაც უნდა **გაკეთონ**. ეს არ არის ინფორმაცია, რომელიც უბრალოდ უნდა იცოდნენ; ეს თავიანთ ცხოვრებაში უნდა **გამოიყენონ**.

აუდიტორიასთან პირდაპირ საუბრის მაგალითი
კვლევის მონახაზი: ქრისტიანებმა უნდა შეიმოსონ ღვთის სრული საჭურველი. ქადაგების მონახაზი: შეიმოსეთ თქვენი საჭურველი!

(2) გამოიყენეთ სრული წინადადებები.

იმისათვის, რომ მკაფიოდ ისაუბროთ და გასაგებად გადასცეთ აზრი, შეძლებისდაგვარად გამოიყენეთ სრული წინადადებები.

სრული წინადადებების გამოყენების მაგალითი
არასრული წინადადება: ლოცვის პრიორიტეტი სრული წინადადება: აქციეთ ლოცვა პრიორიტეტად.

(3) გამოიყენეთ სამოქმედო სიტყვები.

მას შემდეგ, რაც ქადაგება აუდიტორიას რეაგირებისკენ მოუწოდებს, თქვენ უნდა გამოიყენოთ მოქმედებითი გვარი, როდესაც ეს შესაძლებელია.

აქტიური, ანუ მოქმედებითი გვარის გამოყენების მაგალითი
ვნებითი გვარი: არსებობს კურთხევები, რომლებიც მორჩილებიდან მოდის. მოქმედებითი გვარი: მორჩილებას კურთხევები მოაქვს!

(4) გამოიყენეთ მარტივი ენა.

მქადაგებლის მიზანია ხალხთან კომუნიკაცია და არა ხალხზე შთაბეჭდილების მოხდენა მქადაგებლური ლექსიკით. როდესაც იყენებთ გრძელ სიტყვებს, რომლის მნიშვნელობაც ხალხს არ ესმის, ვერ გადასცემთ ცხოვრების შემცვლელ გზავნილს. შთაბეჭდილება მოახდინე ადამიანებზე ღვთის სიტყვის ძალით და არა თქვენს მიერ შესწავლილი გრძელი სიტყვებით.

მოციქული პავლე ბრწყინვალე სწავლული იყო. მან იცოდა მრავალი ენა; მას შეეძლო მსჯელობა ბერძნულ ფილოსოფიაზე, ებრაულ თეოლოგიაზე და რომაულ პოლიტიკაზე. პავლეს შეეძლო ისეთი რთული სიტყვების გამოყენება, რომელსაც ვერავინ გაიგებდა; მაგრამ, როდესაც პავლე ქადაგებდა, ის სახარების სიმარტივეს გადმოსცემდა. მან იცოდა, რომ სახარება „ღმერთის ძალაა იგი ყოველი მორწმუნის გადასარჩენად ჯერ იუდეველისა და მერე ბერძენისა“ (რომაელთა 1:16).

შუა საუკუნეებში ეპისკოპოსი იოჰანესი, იყო ცნობილი ორატორი. მას შეეძლო მგზნებარედ და ბრწყინვალედ საუბარი. იოჰანესის საუბრის მოსასმენად ბევრი ადამიანი მოდიოდა. ხალხი ძალიან აღფრთოვანებული იყო თავიანთი ეპისკოპოსით. თუმცა, ყოველთვის, როდესაც იოჰანესი კათედრიდან ჩამოდიოდა, ერთი მოხუცი ქალბატონი უყურებდა მას და ბუტბუტებდა: „დიდი იოჰანესი; პატარა იესო.“

ეპისკოპოსი შეწუხდა მისი სიტყვებით. ბოლოს, მან კათედრიდან ცოტა ხნით გათავისუფლება მოითხოვა. თითქმის ერთი წლის განმავლობაში ის კითხულობდა ახალ აღთქმას და ფიქრობდა იესოს ცხოვრებასა და სახარების ძალაზე.

აღდგომის კვირას, ეპისკოპოსი იოჰანესი კათედრასთან დაბრუნდა. ტამარი ხალხით იყო სავსე. ერთი წლის შემდეგ ისინი ბრწყინვალე ქადაგებას ელოდნენ. იოჰანესი კათედრასთან მივიდა სალაპარაკოდ. მან დაიწყო, "იესო ქრისტე" - და გაჩერდა. მან ტირილი დაიწყო, რადგან გაახსენდა რა ისწავლა იესოს შესახებ ამ ერთი წლის განმავლობაში, რომელიც ლოცვასა და კვლევაში გაატარა. ქადაგების დაწყების რამდენიმე მცდელობის შემდეგ, იოჰანესი ჩამოვიდა სცენიდან და დარცხვენილი გაემართა ტაძრის უკანა მხარეს. როდესაც მან მოხუცი ქალბატონის გვერდით ჩაიარა, მოესმა მისი ნათქვამი: "პატარა იოჰანესი; დიდი იესო."

ჩვენი, როგორც მქადაგებლების, მიზანი უნდა იყოს: "პატარა მე; დიდი იესო". უბრალო ენა, რომელიც ძალაუფლებით გადასცემს სახარებას, ამაღლებს იესოს, მოსაუბრის ნაცვლად.

განმარტებითი ქადაგების მომზადების პროცესის შეჯამება

(1) ბიბლიური ტექსტი

- ა. დაიწყეთ საკვანძო მუხლით ან ამონარიდით ბიბლიიდან.
- ბ. განსაზღვრეთ აზრადი.
- გ. კავშირი იქონიეთ ტექსტთან.

(2) ბუნებრივი მონახაზი

- ა. გაანალიზეთ ტექსტი.
- ბ. დაალაგეთ ბიბლიური ტექსტი მისი აზრების (ფრაზირების) ბუნებრივი თანმიმდევრობის მიხედვით).

(3) კვლევის მონახაზი

- ა. შეაჯამეთ ბუნებრივი მონახაზის ძირითადი პუნქტები.
- ბ. დაალაგეთ ბუნებრივი მონახაზი მონაკვეთების და ქვემონაკვეთების მიხედვით.
- გ. გამოიყენეთ კვლევის მონახაზი, როგორც სახელმძღვანელო შემდგომი შესწავლისთვის.
- დ. დაამატეთ შინაარსი მონახაზს.

(4) ქადაგების მონახაზი

- ა. ხელახლა ჩამოაყალიბეთ კვლევის მონახაზის ძირითადი პუნქტები მარტივი ფორმულირებებით.
- ბ. გაუადვილეთ თვალყურის დევნება და დამახსოვრება.
- გ. გახადეთ ის წინასწარმეტყველური (ილაპარაკეთ ჭეშმარიტება აუდიტორიის ცხოვრებაში).
- დ. იყავით შემოქმედებითი.

დასკვნა

გადახედეთ განმარტებითი ქადაგების განსაზღვრებას.

განმარტებითი ქადაგება არის ბიბლიური კონცეფციის გადმოცემა, რომელიც მიიღება და გადაეცემა ბიბლიური ამონარიდის ისტორიული, გრამატიკული და ლიტერატურული შესწავლის მეშვეობით, მისსავე კონტექსტში, რომელსაც სულიწმინდა ჯერ მქადაგებლის პიროვნებისა და გამოცდილების მიმართ იყენებს, შემდეგ კი მის მიერ მსმენელების მიმართ.

განმარტებითი ქადაგება რთული სამუშაოა. ის მოითხოვს მიძღვნას ტექსტში ჩასაწვდომად, რომ გავიგოთ, რას ამბობს ღვთის სიტყვა, ხოლო შემდეგ ტექსტის დღევანდელი მსმენელისთვის გადაცემას. ეს შრომატევადია, მაგრამ ღირებული. ჩვენ ვქადაგებთ, რადგან „ღვთისთვის სათნო იყო მორწმუნეთა გადარჩენა ქადაგების უგუნურებით“. როდესაც ჯვარცმულ ქრისტეს ვქადაგებთ, ვხედავთ სახარების ძალას, „რადგან ღვთის უგუნურება ადამიანებზე უბრძენესია“ (1 კორინთელთა 1:21, 25).

5 გაკვეთილის დავალება

ამ გაკვეთილზე ტესტი არ ჩატარდება. ამის ნაცვლად, თქვენ ივარჯიშებთ განმარტებითი ქადაგების მომზადებასა და ქადაგებაში.

(1) აირჩიეთ ტექსტი, რომელზეც გასურთ ქადაგება. დეტალურად შეისწავლეთ საღვთო წერილის მონაკვეთი ამ გაკვეთილის საფეხურების გამოყენებით.

- (ა) გაიჟღინთეთ ტექსტით. ათჯერ მაინც წაიკითხეთ და შეიგრძენით ავტორის ემოცია.
- (ბ) გააანალიზეთ ტექსტი ამ გაკვეთილზე მოცემული ხუთი საფეხურის, ანუ ეტაპის გამოყენებით.
- (გ) მოამზადეთ ბიბლიური ადგილის კვლევის მონახაზი.
- (დ) მოამზადეთ ბიბლიური მონაკვეთის ქადაგების მონახაზი.

(2) იქადაგეთ ქადაგება, რომელიც მოუმზადეთ კლასს. ეს ქადაგება უნდა იყოს 12-15 წუთიანი. კლასის თითოეული წევრი შეავსებს შეფასების ფორმას, რომელიც მოცემულია ამ კურსის სახელმძღვანელოს ბოლოში.

გაკვეთილი 6

წერილობითი კომუნიკაცია

გაკვეთილის მიზნები

ამ გაკვეთილის ბოლოს სტუდენტმა უნდა:

- (1) გააცნობიეროს წერის მნიშვნელობა საღვთო წერილში.
- (2) იერემიადან გამოიტანოს გაკვეთილი წერის შესახებ.
- (3) ესმოდეს წერის მნიშვნელობა ქრისტიანი ლიდერებისათვის.
- (4) შეისწავლოს პრაქტიკული რჩევები უკეთესი წერისთვის.
- (5) დაწერეთ თქვენი თანამორწმუნეებისთვის სასარგებლო, სულიერი ზრდის ხელშემწყობი საკითხავი მასალა.

შესავალი

რამდენიმე წლის წინ, მაკურდიელმა კაცმა წაიკითხა ჩემი წიგნი „ლიდერობის ორი მოდელი სასუფეველის მშენებლობისთვის“. მან გადაწყვიტა ჩემი ზოგიერთი რეკომენდაცია პრაქტიკაში გაეტარებინა. მალე ის გაკვირვებული დარჩა, როდესაც მის ეკლესიაში რეალური ცვლილებები დაიწყო. მან გადაწყვიტა ჩამოსვლა ჩემს სანახავად და ჩემი დაწერილი ყველა წიგნის წასაღებად. მას შემდეგ ის, სულ მცირე, კიდევ ორჯერ ჩამოვიდა ჩემთან, რათა წიგნები გასაყიდად, თავისი თანამწყემსებისთვის წაეღო.

აზრი გასაგები უნდა იყოს: ჩემი ჩანაწერები "უქადაგებს" იმ ხალხს, ვინც არასდროს მინახავს. ზოგი ადამიანი, ვინც ჩემს წიგნებს კითხულობს, ლიდერია, რომელსაც შეუძლია გადასცეს ეს ყველაფერი ათასობით სხვა ადამიანს, თავიანთი მეთვალყურეობის ქვეშ. ეს არის დაწერილის საშუალებით კომუნიკაციის სიკეთე და კურთხევა.

წერა ბიბლიაში

როდესაც ღმერთი ურთიერთობდა ადამიანებთან, ის ხშირად არჩევდა წერილობით კომუნიკაციას. სიტყვა „დაწერე“ სამოცდაშვიდჯერ გვხვდება ბიბლიაში. მსგავსი, მონათესავე სიტყვები, როგორიცაა "დაწერილი" და "წერა", ბიბლიაში 417-ჯერ გვხვდება. პირველი ცნობა წერის შესახებ, არის ღმერთის სასჯელის ხსენება ყამალეკის ხალხზე.

დაამარცხა იეშუამ ყამალეკი და მისი ხალხი მახვილის პირით. უთხრა უფალმა მოსეს: "ჩაწერე ეს სამახსოვრო წიგნში და შთააგონე იეშუას, რომ პირწმინდად აღვგვი ყამალეკის სახსენებელს ცის ქვეშეთიდან" (გამოსვლა 17:13-14).

ბოლო ცნობა დაწერის შესახებ, არის ღმერთის დაპირება, რომ დიდი მომავალი გაუმზადა თავის ხალხს.

და თქვა ტახტზე მჯდომმა: "აჰა, ვემნი ყოველივე ახალს". მითხრა: "დაწერე, რადგან სარწმუნო და ჭეშმარიტია ეს სიტყვები" (გამოცხადება 21:5).

► წაიკითხეთ ეს მუხლები, რომლებიც გვაჩვენებს წერის მნიშვნელობას საღვთო წერილში: ესაია 30:8; იერემია 36:1-2; საქმეები 15:19-20.

აქ მოცემულია რამდენიმე რამ, რაც ღმერთმა დაავალა თავის მსახურებს, რომ დაეწერათ:

- კანონი, რომელსაც ისრაელი უნდა ემართა (გამოსვლა 34:27; მეორე რჯული 17:18; (მეორე რჯული 27:3)
- ღვთის სიტყვები კარების წირთხლებზე და ჭიშკრებზე (მეორე რჯული 6:9; (მეორე რჯული 11:20)
- გალობა (მეორე რჯული 31:19)
- სიტყვები ღვთის ხალხისთვის (ესაია 8:1)
- წინასწარმეტყველური წიგნი (იერემია 30:2; (იერემია 36:2, 28)
- ტაძრის აღწერა (ეზეკიელი 43:11)
- გამოცხადებები ღმერთისგან (აბაკუმი 2:2)
- გზავნილები ეკლესიების მიმართ (გამოცხადება 1:11, 19; გამოცხადება 2:1, 8, 12, 18; (გამოცხადება 3:1, 7, 14)

გარდა ამისა, სულიწმიდამ შთააგონა ბიბლიური წიგნების ავტორები, დაეწერათ საღვთო წერილები. სულიწმიდა ზედამხედველობდა საღვთო წერილის შემქმნელებს, ამიტომ მათი აზრები იყო ღვთის სიტყვა და ისინი დაცული იყვნენ შეცდომებისგან (2 ტიმოთეს 3:16; 2 პეტრეს 1:21).

ღმერთი ყველაფრის მცოდნეა. მან იცის ჭეშმარიტების გადაცემის და შენარჩუნების საუკეთესო გზა. ამიტომ ღმერთმა შთააგონა ადამიანებს, რომ დაეწერათ ჭეშმარიტებები, რისი ცნობაც ღმერთს სურდა ჩვენთვის. თვით ღმერთის მაგალითი არის წერის მნიშვნელობის დემონსტრირება. თუ წერა მნიშვნელოვანია ღმერთისთვის, ის ჩვენთვისაც უნდა მნიშვნელოვანი იყოს.

გაკვეთილები იერემიიდან

იერემიას 36-ე თავი მოგვითხრობს საინტერესო ამბავს ბოლო დღეების შესახებ იერუსალიმის დაცემამდე. იუდას მდგომარეობა იმდენად გაუარესდა, რომ მალე ხალხი ტყვედ ჩავარდა. იერემიამ რამდენიმე წელი იწინასწარმეტყველა მომავალი სასჯელის შესახებ, მაგრამ მისი გზავნილები უარყოფილ იქნა. ერთხელ, როდესაც ის იმალებოდა, უფალმა უთხრა იერემიას, რომ ბარუხისთვის ეკარნახა უფლის მიერ მისთვის გაცხადებული გზავნილები. ბარუხმა დაწერა სიტყვები, შემდეგ იერემიამ უთხრა, რომ წასულიყო ტამარში და წაეკითხა ხალხისთვის ეს შეტყობინება.

სანამ ბარუხი კითხულობდა, მიქაიამ მოისმინა მისი სიტყვა. მან მთავრობის ლიდერებს უამბო მოსმენილის შესახებ. ლიდერებმა ბარუხი მოიწვიეს, რათა მოსულიყო და წაეკითხა იერემიას დაწერილი. როდესაც ბარუხმა წაუკითხა, შეშინდნენ და გადაწყვიტეს, რომ მეფეს უნდა მოესმინა ეს შეტყობინება.

გრაგნილი წაუღეს მეფეს და წაიკითხა იეჰუდიმ. გრილი დღე იყო ცეცხლის სითბოთი. როდესაც იეჰუდი გრაგნილს კითხულობდა, მეფე ჭრიდა ახლად წაკითხულ ნაწილს და ცეცხლში აგდებდა. რამდენიმე ჩინოსანი ევედრებოდა მეფეს, რომ არ გაენადგურებინა ეს გრაგნილი, მაგრამ მან არ მოინანია ამ მხილების შედეგად.

მას შემდეგ, რაც მეფემ ეს წიგნი გაანადგურა, უფალი დაელაპარაკა იერემიას, რომ აელო კიდევ ერთი გრაგნილი და დაეწერა ყველაფერი, რაც მანამდე დაწერა. არავის უყვარს ერთი და იგივე საქმის ორჯერ შესრულება, მაგრამ იერემია დაემორჩილა.

აილო იერემიამ მეორე გრაგნილი და მისცა ბარუხ ნერიას ძეს, მწერალს. მანაც დაწერა მასზე იერემიას კარნახით ყველა სიტყვა იმ გრაგნილისა, რომელიც იუდას მეფე იეჰოიაკიმმა დაწვა ცეცხლში; კიდევ დაემატა მას მრავალი მსგავსი სიტყვა (იერემია 36:32).

ეს ამბავი ასახავს ორ პრინციპს, რომლებიც დაკავშირებულია წერასთან.

იერემია გვაჩვენებს წერის მნიშვნელობას

ჩვენს ჩანაწერებს შეუძლიათ ისეთ ადგილებში მიღწევა, სადაც ჩვენ ვერ შევძლებთ მისვლას.

იმ დროს, როდესაც იერემიამ მიიღო ღვთის მითითება დაეწერა, ის იმალებოდა. უთხრა იერემიამ ბარუხს:

დამწყვდეული ვარ და არ შემიძლია უფლის სახლში მისვლა, შენ წადი უფლის სახლში და მარხვის დღეს ხალხის გასაგონად წაიკითხე უფლის სიტყვები გრაგნილიდან, რომელიც ჩემი კარნახით გაქვს დაწერილი; მთელი იუდას ხალხის

გასაგონად წაიკითხე, რომლებიც თავ-თავიანთი ქალაქებიდან არიან მოსულნი (იერემია 36:5-6).

მიუხედავად იმისა, რომ იერემიას ტაძარში წასვლა არ შეეძლო, მის გზავნილებს შეეძლოთ წერილობითი ფორმით ქადაგება.

მსიამოვნებს ქადაგება. სინამდვილეში, ეს ჩემი საყვარელი პასუხისმგებლობაა. თუმცა, მე უფრო და უფრო ვაცნობიერებ, რომ ჩემი ნაწერები ყველაზე დიდ გავლენას იქონიებს ნიგერიაზე, სადაც მე ვმსახურობ. კიდევ დიდხანს, როდესაც მე უკვე აღარ ვიქნები, ჩემი წიგნები კვლავ განაგრძობენ ქადაგებას. ჩემს წიგნებს შეუძლიათ ისეთ ადგილებში მიღწევა, სადაც მე არასდროს წავალ. ახლახანს მივიღე ჩემი ერთ-ერთი წიგნის ესპანური თარგმანი. ის ითარგმნა ესპანურად ბოლივიაში, ქვეყანაში, სადაც არასდროს ვყოფილვარ. ეს არის წერის მშვენიერება. ჩვენს ნაწერებს შეუძლიათ ისეთ ადგილებში მიღწევა, სადაც ვერასდროს წავალთ.

ჩვენს ნაწერებს შეუძლიათ ისაუბრონ ისე, როგორც ჩვენ ვერ ვილაპარაკებთ.

იერემია ერთგული წინასწარმეტყველი იყო. მან ბევრჯერ იქადაგა და იწინასწარმეტყველა. თუმცა, მან დაინახა სიტყვის გადაცემის ახალი და განსხვავებული საშუალება. დააკვირდით და მოინიშნეთ მისი სიტყვები:

იქნებ აღავლინონ ვედრება უფლის წინაშე, იქნებ მობრუნდნენ თავიანთი ბოროტი გზიდან, რადგან დიდია რისხვა და გულისწყრომა, რაც უფალმა თქვა ამ ხალხზე (იერემია 36:7).

წაკითხვას სასურველი შედეგი მოჰყვა. მოისმინეთ იერემიას სიტყვების შედეგი:

როდესაც მიქაიამ, შაფანის ძემ, გემარიას ძემ, უფლის ყოველი სიტყვა გრაგნილიდან, ჩავიდა მეფის სახლში, მეფის მწერლის ოთახში, სადაც იჯდა ყველა მთავარი: ელიშამა მწერალი და დელაია შემაიას ძე, ელნათან ახბორის ძე და გემარია შაფანის ძე, ციდეკიაჰუ ხანანიას ძე და ყველა მთავარი.

უთხრა მათ მიქაიამ ყველა ის სიტყვა, რომელიც მოისმინა, როცა ბარუხი გრაგნილიდან კითხულობდა ხალხის გასაგონად.

გაგზავნეს მთავრებმა ბარუხთან იეჰუდი, ქუშის ძე, შელემიას ძე, ნეთანიას ძე და შეუთვალეს: "აილე ხელში გრაგნილი, ხალხის გასაგონად რომ კითხულობდი და მოდი!" აიღო ბარუხ ნერიას ძემ ხელში გრაგნილი და მათთან მივიდა.

უთხრეს: "დაჯექი და ჩვენს გასაგონად წაიკითხე"; წაიკითხა ბარუხმა მათ გასაგონად. როცა ყველა ეს სიტყვა მოისმინეს, შიშით გადახედეს ერთმანეთს და ბარუხს უთხრეს: "ყველა ამ სიტყვას მეფეს გადავცემთ" (იერემია 36:11-16).

იერემია არ იყო უცნობი მიქაიასთვის და სხვა მოხელეებისთვის. სავარაუდოდ, ყველამ მოისმინა იერემიას საუბარი. თუმცა, როდესაც მათ მისი ნაწერები მოისმინეს, ამას სხვა რეაქცია მოჰყვა, ვიდრე მის ზეპირ კომუნიკაციას.

წერილობითი კომუნიკაცია უფრო სხვაგვარად ახდენს სათქმელის გადაცემას, ვიდრე ზეპირსიტყვიერი კომუნიკაცია. ზოგიერთი ადამიანი უკეთესად რეაგირებს ზეპირ კომუნიკაციაზე. სხვები კი უკეთესად რეაგირებენ წერილობითი კომუნიკაციაზე. წერილობითი კომუნიკაცია აღწევს ადამიანთა სხვადასხვა ჯგუფს და მათზე სხვაგვარად ახდენს გავლენას, ვიდრე ზეპირი კომუნიკაცია.

ჩვენი ჩანაწერები ჩვენს შემდეგაც ილაპარაკებენ.

ჩვენი მსახურების შენარჩუნების ერთ-ერთი ყველაზე მნიშვნელოვანი გზა არის წერა. იერემია დაახლოებით 2500 წელია რაც გარდაიცვალა, მაგრამ ათასობით ადამიანი თუნდაც ამ დილით კითხულობდა მის, სულიერი ზრდისთვის განკუთვნილ ჩანაწერებს. გარდაცვალებიდან ოთხას ორმოცდაათი წლის შემდეგაც ჯონ კალვინი კვლავ ქადაგებს. გარდაცვალებიდან ორას წელზე მეტი ხნის შემდეგაც ჯონ ვესლი კვლავ ქადაგებს.

იმისათვის, რომ ღმერთის სამეფო ავაშენოთ, ყველანაირი საშუალება უნდა გამოვიყენოთ. თუ ჩანაწერები მიაღწევს იმ ხალხს, რომელსაც ქადაგება ვერ მიაღწევს, მაშინ უნდა ვწეროთ.

გახსოვდეთ: "ვისაც მეტი მიეცა, მეტს მოსთხოვენ" (ლუკა 12:48). თუ ღმერთმა გაკურთხათ წერის უნარით, ჩაეჭიდეთ იმ გაკვეთილებს, რომლებიც ღმერთმა გასწავლათ. შენი მსახურება შენს მერეც დიდხანს გაგრძელდება. მაშინაც კი, თუ თქვენი პირველადი მსახურება ქადაგებაა, ჰკითხეთ ღმერთს, თუ შუძლია მას წერით მსახურებაში გამოგიყენოთ მისი სამეფოს გასავრცელებლად.

იერემიამ გაუძლო იმედგაცრუების ჟამს

წერა რთული სამუშაოა. თქვენ ფიქრობთ, წერთ, გადააკეთებთ და ბოლოს იღებთ ზუსტად ისეთ ქადაგებას, როგორც გსურთ. ერთ-ერთი ყველაზე გულდასაწყვეტი, რაც შეიძლება მწერალს დაემართოს, არის დაწერილის დაკარგვა. დენი გაითიშება, სანამ სათანადოდ

შეინახავთ დოკუმენტს კომპიუტერში, ან რამე გაანადგურებს თქვენს მიერ დაწერილ გვერდებს. ძალიან გულდასაწყვეტია, როცა გიწევთ იმის ხელახლა დაწერა, რაც დაიკარგა.¹²

ეს დაემართა იერემიას. მან იმუშავა იმ გზავნილის ჩაწერაზე, რომლებიც უფალმა მისცა, შემდეგ კი გზავნილი დაიკარგა. ეს ძალიან გულდასაწყვეტი უნდა ყოფილიყო. თუმცა, უფალი დაელაპარაკა მას და უთხრა, რომ ყველაფერი თავიდან დაეწერა.

ბევრ ჩვენგანს ექნებოდა წუწუნის ცდუნება. ბევრი ჩვენგანი კითხავდა ღმერთს: „რატომ არ დაიცავით ჩემი დაწერილი?“ თუმცა, იერემია თავს არ იწუხებდა ამ კითხვებით. ის უბრალოდ დაუბრუნდა საქმეს.

აილო იერემიამ მეორე გრაგნილი და მისცა ბარუხ ნერიას ძეს, მწერალს. მანაც დაწერა მასზე იერემიას კარნახით ყველა სიტყვა იმ გრაგნილისა, რომელიც იუდას მეფე იეჰოიაკიმმა დაწვა ცეცხლში; კიდევ დაემატა მას მრავალი მსგავსი სიტყვა (იერემია 36:32.).

საბოლოო შედეგი უკეთესია, ვიდრე უწინდელი. იერემიამ შეძლო დოკუმენტში იმაზე მეტის დამატება, ვიდრე მან პირველად დაწერა. არაფერი დაიკარგა, არამედ რაღაც დაემატა. ღმერთმა თავისი უზენაესი ნებით დაუშვა, რომ იერემიას საქმე დროებით დაკარგულიყო. თუმცა, თავიდან გადაწერის პროცესში უკეთესი დოკუმენტი გამოვიდა. საქმე იმაშია, რომ არ უნდა მივცეთ თავს უფლება, გული ავიცრუოთ. მთელი ჩვენი წერილობითი თუ ზეპირი კომუნიკაციისას, ჩვენ უნდა ვენდოთ ღმერთის საბოლოო მიზნებს. ის აკონტროლებს ყოველივეს და ჩვენ შეგვიძლია ვენდოთ მას.

წერის მნიშვნელობა

მრავალი მიზეზი არსებობს, თუ რატომ უნდა დავწეროთ. აქ მოცემულია რამდენიმე მოსაზრება, რომ წერა მნიშვნელოვანია ქრისტიანი ლიდერებისათვის.

(1) რასაც წერთ, უფრო აუმჯობესებს თქვენს აზროვნებას, ვიდრე ის, რასაც კითხულობთ.

რაც უფრო მეტადაა თქვენი ტვინი ჩართული პროცესში, მით უფრო მეტი ორიგინალურ და შემოქმედებით აზრები მოგივათ თავში. კითხვა აზროვნებას ასტიმულირებს, მაგრამ წერა

¹² აქ დავამატებ პრაქტიკულ აზრს. მათ, ვინც წერს, უნდა შეინახონ თავიანთი ჩანაწერების მრავალი ასლი. ღმერთმა სუვერენულად გამოიყენა იერემიას პირველი დოკუმენტის განადგურება. თუმცა, ყოველთვის ვერ ჩავთვლით, რომ ჩვენც იგივე შეგვემთხვევა. მე მყავს რამდენიმე სტუდენტი, რომლებმაც დაკარგეს პროექტებისთვის გაკეთებული კვლევის ჩანაწერები, შეიარაღებული ყაჩაღების ან ხანძრის გამო. მე დაჟინებით ვურჩევ ადამიანებს, რომლებსაც აქვთ დაწერილი დოკუმენტები, დარწმუნდნენ იმაში, რომ მათ აქვთ სათანადო ასლები. თუ რაღაცეებს კომპიუტერში ინახავთ, რეგულარულად უნდა შეუქმნათ ამ დოკუმენტების სარეზერვო ასლები და შეინახოთ უსაფრთხო ადგილას. თუ თქვენი ნაშრომი ქაღალდზეა, უნდა დააკოპიროთ ყველა დოკუმენტი და შეინახოთ ასლები უსაფრთხო ადგილზე.

მეტ კონცენტრაციას მოითხოვს. წერა ხშირად უფრო ორიგინალურ აზროვნებას იწვევს, ვიდრე კითხვა. თქვენი გონებისთვის ძალიან ადვილია გადაერთოს სხვა რამეზე კითხვის დროს; გაცილებით რთულია გონების გაფანტვა წერის დროს. რაც უფრო მეტს წერთ, მით უფრო მეტს იფიქრებთ; რაც უფრო მეტს ფიქრობთ, მით უფრო ორიგინალური აზრები გეჩენებათ.

(2) რასაც წერთ, უფრო მკაფიოდ გადმოსცემს აზრს, ვიდრე თქვენ მიერ ნათქვამი.

როდესაც ადამიანი იმპროვიზირებულად, მოუმზადებლად საუბრობს, მისი კომუნიკაცია არის უშუალო და პირდაპირი. ამ შემთხვევაში გაუგებრობის გამოსწორების შესაძლებლობა მცირეა. ხოლო, როდესაც ადამიანს წინასწარ აქვს შესაძლებლობა დაწეროს, მას შეუძლია ძალიან მკაფიოდ ჩამოაყალიბოს თავისი სათქმელი, რასაც გულისხმობდა სინამდვილეში.

დრო შესანიშნავი საშუალებაა, რომ ჩვენი კომუნიკაცია განვითარდეს და გაუმჯობესდეს. როდესაც ადამიანი ქადაგებას წერს, ის უფრო ზუსტად ისაუბრებს, რადგან მას დრო ჰქონდა დაფიქრებულიყო, რისი თქმაც სურდა. რაც უფრო მეტს წერთ, მით უფრო მკაფიოდ და ზუსტად შეძლებთ აზრის გადმოცემას.

(3) რასაც წერთ, უფრო მარტივად აღიქმება, ვიდრე თქვენი ნათქვამი.

როდესაც ადამიანი ქადაგებას ან სიტყვას ისმენს, მას მხოლოდ ერთი შანსი აქვს გაიგოს. თუ მას ვინმე უჩურობს ან ყურადღებას გადააქანინებს, ის კომუნიკაციით თქვენი სათქმელის ნაწილს გამოტოვებს. ამასთან, როდესაც ვკითხულობთ, ყოველთვის შეგვიძლია დავუბრუნდეთ იმ ადგილს, რომელსაც ვკითხულობდით. გარდა ამისა, როდესაც დოკუმენტი წინ გვიდევს, საშუალება გვქმნება ნელა წავიკითხოთ და ვიფიქროთ წაკითხულზე. ეს შესაძლებელს ხდის, რომ კითხვის შედეგად უფრო მეტი მივიღოთ, ვიდრე ზეპირად მოსმენისას.

(4) რასაც დაწერთ, უფრო დიდხანს დაამახსოვრდებათ, ვიდრე თქვენი ნათქვამი.

ქადაგება ან გამოსვლა მალე დაავიწყდება თითქმის ყველა დამსწრეს. სავარაუდოთ, ერთი ან ორი რამ დაამახსოვრდებათ იქიდან, რასაც მქადაგებელი კვირის მსახურებაზე ამბობს. ამასთან, თუ მქადაგებელი წერს თავის ქადაგებას და გამოაქვეყნებს მას წიგნად, ქადაგება კვლავაც იქადაგებს, მქადაგებლის გარდაცვალებიდან დიდი ხნის შემდეგაც.

რჩევები უკეთესად წერისთვის

(1) წერეთ რაც შეიძლება მეტი.

საუკეთესო გზა, იმაში დასარწმუნებლად, რომ წარმატებული მწერალი გახდებით, არის უამრავი პრაქტიკის მიღება. დაწერეთ ყველაფერი, რაც შეგიძლიათ დაწეროთ. დასაწყებად

კარგი ადგილია შენიშვნებისა და დაკვირვებების წერ. დილით როდესაც თქვენ წყნარად ატარებთ დროს, ეს საშუალებას მოგცემთ მშვიდად და პირადად გამოიყენოთ წერის პრაქტიკა. შეგიძლიათ დაწეროთ ისეთი რამ, რასაც ვერავინ ვერასდროს ნახავს.

ყოველდღიურ ცხოვრებაში წერა შეიძლება გახდეს პრობლემებისა და ზეწოლისგან თავის დაღწევა. ხშირად, იმ ხალხს, ვისაც პრობლემები აქვთ, ვურჩევ წერონ. წერა შეიძლება გახდეს ემოციური განთავისუფლება.

ჩვენ ყველას გვჭირდება, რომ ჩვენი გრძნობები გამოვხატოთ ვინმეს მიმართ. თუ ჩვენს კითხვებს და პრობლემებს საკუთარ თავში შევინახავთ, ისინი საბოლოოდ პრობლემებს შეგვიქმნიან. ზოგჯერ თავს კომფორტულად ვერ ვგრძნობთ სხვებისთვის ჩვენი აზრების გაზიარებისას. ზოგჯერ, უმჯობესია ჩვენი პრობლემების დღიურში ჩაწერა. დაწერეთ პრობლემის შესახებ; დაწერეთ შესაძლო ალტერნატივების შესახებ; დაწერეთ თქვენი გრძნობების შესახებ; დაწერეთ თქვენი კითხვებისა და წარმატებების შესახებ. ადამიანები, რომლებმაც გამოიყენეს ეს რეკომენდაცია, ხშირად დიდ სარგებელს იღებენ.

მაგალითად, მას შემდეგ, რაც ჩემი ეკლესიის ერთ წევრს წერა ვურჩიე, ქალბატონმა, მართლაც ათობით გვერდი დაწერა, თავისი მოსაზრებები, გამოცხადებები, ლექსები და ლოცვები იმის შესახებ, თუ რას ასწავლიდა ღმერთი. იგი ცხოვრებაში ღრმა კრიზისს განიცდიდა. გარდა ამისა, ეს ჩანაწერები არა მხოლოდ დაეხმარა მას ამ კითხვების ფორმულირებაში, ის აგრეთვე სასარგებლო იარაღად იქცა სხვა ადამიანების დასახმარებლად, რომლებიც მსგავს სიტუაციებს გადიოდნენ.

მოვუწოდებ მქადაგებლებს, დაწერონ თავიანთი ქადაგებები. თუ თქვენ ხართ საკვირაო სკოლის მასწავლებელი, დაწერეთ თქვენი საკვირაო სკოლის გაკვეთილები. დაწერეთ, რის თქმასაც აპირებთ ბავშვებთან მიძღვნისას. დაწერეთ პანეგირიკი (სახოტბო (სიტყვა)), როდესაც დაკრძალვის ცერემონიას ატარებთ. დაწერეთ პრეზენტაციები, რომლების ჩატარებასაც აპირებთ კომიტეტებში. იყავით ადამიანი, რომელიც ყველაფერს წერს.

წერა რთული სამუშაოა. ადვილად შეიძლება გაგიცრუვდეთ იმედი. ისინი ვინც წერენ, იღლებიან წერისგან და კარგავენ კონცენტრაციას. მათ უჭირთ მოფიქრება, თუ რა დაწერონ. ამ იმედგაცრუების დაძლევის გზაა წერის გაგრძელება. არის შემთხვევები, როდესაც წერისგან დასვენება დაგჭირდებათ. ზოგჯერ საჭიროა ცოტა ხნით სხვა რამით დაკავდეთ. ამასთან, თუ აპირებთ იყოთ წარმატებული, როგორც მწერალი, გააგრძელეთ წერა რაც შეიძლება თანმიმდევრულად.

(2) წერეთ რაც შეიძლება მარტივად.

წერის მიზანია კომუნიკაცია, აზრის გადაცემა და არა ხალხზე შთაბეჭდილების მოხდენა საკუთარი ლექსიკით. ტელევიზიისა და ვიდეოს გამო ხალხის ყურადღება სულ უფრო მოკლედება. ამიტომ, კარგი მწერლები ფოკუსირებას ახდენენ მარტივ და არა რთულ ჩანაწერებზე.

- უფრო მეტად გამოიყენეთ ნაცნობი სიტყვები, ვიდრე გრძელი აკადემიური სიტყვები.
- გამოიყენეთ მოკლე წინადადებები და არა გრძელი რთული წინადადებები.
- გამოიყენეთ მრავალი აბზაცი და არა მხოლოდ ერთი გრძელი აბზაცი.
- დაწერეთ თხელტანიანი წიგნები და არა სქელი წიგნები.

მე ვურჩევ მწერლებს დაყონ თავიანთი დოკუმენტები უამრავი სათაურით და ქვესათაურებით. ამის გაკეთება ადვილია, თუ მონახაზიდან წერთ. ამგვარი დაყოფა მკითხველს დაეხმარება გააცნობიეროს თქვენი ნაწერები.

თქვენს ჩანაწერებში მიმართეთ პირადად. თუ თქვენ აღწერთ იმას, რაც თქვენ ნახეთ ან გააკეთეთ, აღწერეთ ეს ისე, როგორც ამას ოჯახის წევრს ეუბნებოდით, გამოიყენეთ "მე" "ჩემი" პირველი პირის ნაცვალსახელები. წერისას იყავით რაც შეიძლება უბრალოები.

(3) რედაქტირება გაუკეთეთ თქვენს ჩანაწერებს.

თქვენი აზრების ჩაწერა საკმარისი არ არის. თქვენ უნდა დახვეწოთ ისინი, რომ გააუმჯობესოთ თქვენი ჩანაწერები. თქვენი ტექსტის რედაქტირების საუკეთესო გზაა გარკვეული დროის გამოყოფა დოკუმენტის სხვადასხვა "შავად" დაწერილ ვარიანტებში გასარკვევად. როდესაც თქვენ ახლახანს შექმენით დოკუმენტი, თქვენი გონება ფიქრობს იმაზე, რაც ახლა დაწერეთ. თქვენ იმას წაიკითხავთ, რასაც ფიქრობთ, რომ დაწერეთ და არა იმას, რაც სინამდვილეში დაწერეთ. თუ ერთი ან ორი დღე დაიცდით, თქვენ უფრო ობიექტურად წაიკითხავთ დოკუმენტს. მაგალითად, თუ ქადაგებას სამშაბათს წერთ, ხუთშაბათს გაასწორეთ.

როდესაც თქვენს ნაწერს ხელახლა წაიკითხავთ, მოძებნეთ ისეთი ტიპოგრაფიული შეცდომები, როგორებიცაა არასწორად დაწერილი ასოები, გრამატიკული შეცდომები და მსგავსი რამ. ასევე აუცილებელია ნახოთ, რამდენად ლოგიკურად და ყურადღებით არის თქვენი არგუმენტები შემუშავებული. საჭიროა დარწმუნდეთ, რომ თქვენს მიერ გამოყენებული ილუსტრაციები, რამდენიმე დღის შემდეგაც მართებულად მიგაჩნიათ. უნდა დარწმუნდეთ, რომ დასკვნა სათანადოა.

(4) სხვას სთხოვეთ თქვენი ჩანაწერების რედაქტირება.

შეიძლება პასტორმა ვერ შეძლოს ყველა მის მიერ დაწერილი ქადაგება ვიდაცას წააკითხოს. თუმცა, ნებისმიერი დოკუმენტი, რომელიც ქვეყნდება უნდა გაეგზავნოს სხვებს გულდასმით და ყურადღებით რედაქტირების მიზნით.

კიდევ უფრო მნიშვნელოვანია ისეთი ადამიანის პოვნა, ვინც არსებითად წაიკითხავს ამ წიგნს. ობიექტურ ადამიანს შეეძლება ამოიცნოს, ბუნებრივია თუ არა თქვენი არგუმენტები და შესაბამისია თუ არა თქვენი ილუსტრაციები. რედაქტირება რთული სამუშაოა და მტკივნეულიც. როდესაც კარგი რედაქტორი ამოწმებს თქვენს დოკუმენტს და ჰყოფს მას ნაწილებად, შეიძლება ცუდად იგრძნოთ თავი. თუმცა, რედაქტირება აუცილებელია კარგი წერისთვის.

(5) იყავით რეალისტები თქვენი ჩანაწერის მიმართ.

ნუ ელით, რომ თქვენ მიერ დაწერილ პირველ წიგნს მიიღებს პირველივე გამომცემელი, ვინც მას ნახავს. ყველა წარმატებულ მწერალს გამძლეობა ესაჭიროება. დიდ მწერლებსაც კი აქვთ ისეთი რამ, რაც არასდროს გამოქვეყნებულა. არ უნდა იყოთ იმედგაცრუებული, თუ თქვენი წიგნი დიდი ენთუზიაზმით არ მიიღება. განაგრძეთ შრომა. თუ ღმერთმა მოგიწოდათ წერისკენ, ვინმე სცნობს თქვენს ნიჭს და საბოლოოდ მოგცემთ შანსს.

ბევრი ადამიანი წერას ფულის შოვნის საშუალებად აღიქვამს. მაგრამ, ახალგაზრდა მწერლებმა უნდა გაითვალისწინონ, რომ ძალიან ცოტა ადამიანი შოულობს ფულს წერით. თქვენ უნდა წეროთ წერის სიყვარულისა და თქვენი მსახურების გაფართოების შესაძლებლობის გამო. ფულის გამომუშავება არ უნდა იყოს თქვენი მთავარი მოტივაცია წერისთვის.

დასკვნა

მსურს ყველა პასტორსა და ეკლესიის წინამძღოლს მოვუწოდო, რომ მეტი წერონ. პასტორებმა უნდა დაწერონ ქადაგებები. მასწავლებლებმა უნდა დაწერონ ბიბლიის სწავლებები. ქრისტიანმა ლიდერებმა უნდა დაწერონ სტატიები ჟურნალებისთვის. ზოგიერთებს სჭირდებათ ტრაქტატების დაწერა მახარობლობისთვის. ბევრ ჩვენგანს სჭირდება წიგნების წერა.

რა არის საჭირო, რომ კარგი მწერალი გახდეთ? ამას სჭირდება გარკვეული ძირითადი უნარი. ამას სჭირდება შრომა. საჭიროა სწავლის სურვილი. თქვენ არასდროს იქნებით კარგი მწერალი, თუ არ გსურთ ნება დართოთ ვინმეს გაუკეთოს თქვენს ნამუშევარს რედაქტირება, ვინც შესაძლოა ცუდად გაგრძნობინოთ ამის გამო თავი. ამას დრო სჭირდება. წერა რთული შრომაა, მაგრამ ღვთის სასუფეველისთვის წერა ძალიან მნიშვნელოვანია.

► გაქვთ წერის უნარი? გაითვალისწინეთ, რომ ყოველ კვირას დრო უნდა დაუთმოთ წერას. გაუზიარეთ თქვენი ჩანაწერები რამდენიმე ქრისტიან მეგობარს. თუ ის, რაც დაწერეთ, ამ მეგობრებს ემსახურება და რაიმეს აძლევს, ღმერთმა შეიძლება გამოიყენოს თქვენი მწერლობის ნიჭი, ფართო აუდიტორიისთვის მსახურებაში.

6 გაკვეთილის დავალება

(1) შემდეგი გაკვეთილის დასაწყისში თქვენ გაივლით ტესტს ამ გაკვეთილის მასალის საფუძველზე. მომზადებისას ყურადღებით შეისწავლეთ ტესტის კითხვები.

(2) ივარჯიშეთ მარტივ წერით დავალებებში. აირჩიეთ პრაქტიკული ქრისტიანული ცხოვრების თემა ქვემოთ მოცემული სიიდან. დაწერეთ ერთგვერდიანი სამოტივაციო ქრისტიანული სტატია, რომელშიც გაუზიარებთ რამე პრაქტიკულს თქვენს თანამოძმე ქრისტიანებს. მას შემდეგ, რაც თქვენს სამოტივაციო სტატიას ყურადღებით დაარედაქტირებინებთ, გაუზიარეთ ის რამდენიმე თანამორწმუნეს. აირჩიეთ შემდეგი თემებიდან რომელიმე:

- იმედგაცრუების პირისპირ
- ყოველდღიური ლოცვის მნიშვნელობა
- ქება დიდების სულის შენარჩუნება
- ღვთის ხმის მოსმენა თქვენს ცხოვრებაში

6 გაკვეთილის ტესტი

(1) ჩამოთვალეთ სამი რამ, რაც ღმერთმა უბრძანა თავის მსახურებს, რომ დაეწერათ.

(2) ჩამოთვალეთ სამი საშუალება, რომლითაც იერემია გვაჩვენებს მწერლობის მნიშვნელობას.

(3) ჩამოთვალეთ სამი მოსაზრება, რაშიც წერითი კომუნიკაცია მნიშვნელოვანია ქრისტიანი ლიდერებისათვის.

(4) ჩამოთვალეთ სამი რჩევა წერის გასაუმჯობესებლად.

გაკვეთილი 7

სწავლება

გაკვეთილის მიზნები

ამ გაკვეთილის ბოლოს სტუდენტმა უნდა:

- (1) იცოდეს მასწავლებლის ყველაზე მნიშვნელოვანი პასუხისმგებლობები.
- (2) ესმოდეს სწავლების როლი ბიბლიაში.
- (3) აფასებდეს კარგი მასწავლებლის თვისებებს.
- (4) ანსხვავებდეს ოთხი სხვადასხვა სახის მოსწავლეს ყველა კლასში.
- (5) ისწავლოს გაკვეთილები სწავლების შესახებ მთავარი მასწავლებლისგან, იესოსგან.
- (6) მოერიდოს პრაქტიკას, რომელიც ხელს უშლის სწავლების შედეგიანობას.

შესავალი

სწავლება არის ინფორმაციისა და დამოკიდებულების აქტიური გადაცემა ერთი ადამიანისგან მეორესთვის. სწავლება მოიცავს მასწავლებელს და მოსწავლეს. სწავლება შეიძლება ჩატარდეს ფორმალური კლასის პირობებში; სწავლება შეიძლება ჩატარდეს ეკლესიის კათედრიდან კვირა დღეს; სწავლება შეიძლება ჩატარდეს ერთი-ერთზე განხილვის დროს.

რას წარმოადგენს მასწავლებელი? მასწავლებელი არის ადამიანი, რომელსაც ესმის ინფორმაცია და აცნობს მას სხვას. კარგი მასწავლებელი არის ადამიანი, რომელსაც შეუძლია მიიღოს რთული ჭეშმარიტება და გადასცეს ის მარტივი გზით. მასწავლებელი, პირველ რიგში, კომუნიკატორია. ის იღებს ისეთ რამეებს, რაც სხვებმა არ იციან და საკმარისად ამარტივებს, რათა მოსწავლემ გაიგოს.

მასწავლებლის ყველაზე მნიშვნელოვანი მოვალეობაა სხვებისთვის ჭეშმარიტების გადაცემა და სხვებისთვის იმის სწავლება, თუ როგორ ისწავლონ. ჭეშმარიტება, რომელსაც ღვთის მასწავლებლები უნდა გადმოსცემდნენ, არის ღვთის შეტყობინება ქვეყნიერებისთვის. ჩვენს საზოგადოებას სჭირდება ადამიანები, რომლებმაც იციან ჩვენი სამყაროს მდგომარეობა და რომლებსაც ესმით ღვთის გზავნილი ქვეყნიერებისადმი და ვისაც შეუძლია ამ შეტყობინების გადაცემა დანარჩენებისთვის.

ჩვენ გვყავს ბიზნესმენები, რომლებიც იმდენად კარგად საუბრობენ თავიანთი პროდუქტის ღირსებების შესახებ, რომ მათ შეძენას ვჩქარობთ. კარგი კომუნიკაციის უნარის მქონე გამყიდველების წყალობით, სმარტფონებისა და კოკა-კოლას ყიდვა მსოფლიოს თითქმის ნებისმიერ წერტილშია შესაძლებელი. ეს ყველაფერი დროებითია. დაფიქრდით, რამდენად

უფრო მნიშვნელოვანია სამყაროსთვის ღვთის მარადიული სიტყვა. ჩვენ გვჭირდება მასწავლებლები, რომლებსაც ღვთის ჭეშმარიტების გადაცემა შეუძლიათ ისე, რომ ქვეყნიერების ხალხმა შეძლოს ამის გაგება და საპასუხო მოქმედება.

სწავლება ბიბლიაში

სწავლება ყოველთვის მნიშვნელოვანი იყო ეკლესიაში. იესოს "რაბი" უწოდეს, რაც მასწავლებელს ნიშნავს. მან თავის მოწაფეებს დაავალა, წასულიყვნენ ქვეყნიერებაზე და ესწავლებინათ, რაც მან ასწავლა მათ. ყურადღება მიაქციეთ რამდენიმე დაკვირვებას სწავლების შესახებ ახალ აღთქმაში.

(1) ადრეულ ეკლესიაში სწავლება ერთ-ერთი მოვალეობა იყო.

ანტიოქიის ეკლესიაში იყვნენ წინასწარმეტყველები და მოძღვრები: ბარნაბა და სიმონი, ნიგერი რომ ერქვა, ლუციუს კვირინელი და მანაინი - მეოთხედმთავარ ჰეროდეს ძუძუმტე, და სავლე (საქმეები 13:1).

ეს მასწავლებლები დაეხმარნენ ახალ მორწმუნეებს იმის გაგებაში, თუ რას ნიშნავს იყო იესოს ნამდვილი მიმდევარი. ლუკამ დაწერა იმ ჭეშმარიტების დასადასტურებლად, რაშიც თეოფილე განისწავლა:

მეც საჭიროდ მივიჩნიე... ყოველივე თანმიმდევრულად აღვიწერო, ღირსეულო თეოფილე, რათა შეიცნო იმ მოძღვრების საიმედოობა, რომლითაც განისწავლე (ლუკა 1:3-4).

(2) სწავლება სულიწმიდის ერთ-ერთი ნიჭია.

და დააყენა ღმერთმა ეკლესიაში, პირველად მოციქულები, მერე წინასწარმეტყველნი, მერე მოძღვრები; შემდეგ ძალნი, განკურნების ნიჭი, შეწევნა, მართვა და სხვადასხვა ენები (1 კორინთელთა 12:28).

ზოგიერთ ქრისტიანს განსაკუთრებული სულიერი ნიჭი მიეცა ეფექტური სწავლებისთვის.

(3) სწავლება პასტორის ერთ-ერთი მთავარი მოვალეობაა.

და მან მოგვცა ერთნი მოციქულებად, მეორენი წინასწარმეტყველებად, ზოგნი მახარებლებად, ზოგნი კი მწყემსებად და მასწავლებლებად (ეფესელთა 4:11).

ამ ჩამონათვალში სიტყვები „პასტორი“ და „მასწავლებელი“ ერთმანეთთან ისე არის დაკავშირებული, რომ ისინი ერთსა და იმავე მოვალეობებს ეხება. პასტორი უნდა იყოს მასწავლებელი. სწავლება იმდენად მნიშვნელოვანია, რომ პავლემ იგი ჩამოთვალა, როგორც ერთ-ერთი წინაპირობა პასტორობისთვის. ყველა პასტორს უნდა ჰქონდეს სწავლების უნარი.

მაგრამ ეპისკოპოსი უნდა იყოს უმწიკვლო, ერთი ცოლის ქმარი, ფრთხილი, აზრიანი, წესიერი, სტუმართმოყვარე, განმსწავლელი, არა ლოთი, არა მოჩხუბარი, არამედ შემწყნარე, თვინიერი და არა ფულის მოყვარული (1 ტიმოთეს 3:2-3).

თუ ადამიანი არ ასწავლის, ის არ არის მზად, რომ იყოს პასტორი. ყველა პასტორს არა აქვს სწავლების *სულიერი ნიჭი*, მაგრამ თითოეულმა პასტორმა თავისი *შესაძლებლობების* შესაბამისად უნდა განავითაროს სწავლების *უნარი*.

კარგი მასწავლებლის მახასიათებლები

რა თვისებები აქვს კარგ მასწავლებელს? როგორ შეიძლება ვინმე გახდეს უკეთესი მასწავლებელი? ქვემოთ მოცემულია რამდენიმე თვისება, რაც აუცილებელია წარმატებული მასწავლებლობისთვის.

ბევრი მუშაობა/ სიბეჯითე

ერთ-ერთი არასწორი წარმოდგენა მასწავლებლის პროფესიის შესახებ არის ის, რომ ეს არის მარტივი სამუშაო. თქვენ არ გჭირდებათ მიწის გათხრა ან ძრავების ზეთსა თუ ტაოტში ამოსვრა მუშაობისას.

მოვისმინე ამბავი ახალგაზრდა კაცის შესახებ, რომელმაც დოქტორის ხარისხი მიიღო აშშ - ში. როდესაც ის დაბრუნდა სემინარიაში, სადაც ასწავლიდა, შეატყობინა, რომ ახლა აღარ აპირებდა ამდენ მუშაობას, რადგან დოქტორის ხარისხი მიიღო. ის გეგმავდა ესარგებლა იმ პატივით, რომელიც თან ერთვოდა მის დოქტორის ხარისხს. ეს არასწორი დამოკიდებულება იყო. ღმერთი არ გვაძლევს განათლებას, ამისთვის, რომ ჩვენ ნაკლები ვიმშრომოთ, არამედ, რათა უფრო ეფექტურად ვიმუშაოთ.

ბევრი ადამიანი დიდ გაუგებრობაშია შრომის შესახებ. მათ მიაჩნიათ, რომ შრომა ღვთის წყევლის ნაწილია. ეს არ შეესაბამება სიმართლეს. როდესაც ღმერთმა შექმნა ადამი და ევა, მათ პასუხისმგებლობები დააკისრა. მან უთხრა,

აკურთხა ღმერთმა ისინი და უთხრა: "ინაყოფიერეთ და იმრავლეთ, აავსეთ ქვეყანა და იუფლეთ მასზე; იბატონეთ ზღვაში თევზებზე, ცაში ფრინველებზე, და ყოველ ცოცხალ არსებაზე, რაც კი მიწაზე იძვრის (დაბადება 1:28).

დედამიწაზე უფლობა და ბატონობა გულისხმობდა საქმიანობას, პასუხისმგებლობას და შრომას. როდესაც ადამმა და ევამ შესცოდეს, მათ განიცადეს წყევლა, რომელიც მათი აჯანყების შედეგად მოხდა. წყევლა არ იყო თვით შრომა, არამედ გაჭირვება და იმედგაცრუება, რაც მათ შრომას ახლავდა თან. ნაცვლად იმ სიხარულით სავსე შრომისა,

რასაც დაცემამდე ეწეოდნენ. შემდეგ მათი მუშაობა მტანჯველი უნდა გამხდარიყო (დაბადება 3:17).

ათი მცნებიდან ერთერთში ნათქვამია: ”ექვსი დღე იმუშავე და აკეთე ყველა შენი საქმე” (გამოსვლა 20:9). ეს მცნება მოგვეცა იმის დასანახად, რომ შაბათი წმიდაა. ამასთან, ამ მცნების ნაწილი ხაზს უსვამს იმას, რაც ქრისტიანებს ყოველთვის სწამდათ, ასწავლიდნენ და ასრულებდნენ - რომ შრომა ღირსეულია. ზოგის აზრის მიუხედედად, მუშაობა წყევლა არ არის.

თუ გსურთ წარმატებული მასწავლებელი იყოთ, უნდა გულმოდგინედ, ბევრი იმუშაოთ. თქვენ ვერ გახდებით ეფექტური მასწავლებელი კარგი მომზადების გარეშე. მომზადება ნიშნავს, რომ კითხულობთ და შეისწავლით სხვების აზრს იმ თემასთან დაკავშირებით, რომელსაც თქვენ ასწავლით. ეს ასევე ნიშნავს, რომ იწერეთ იმას, რაც შეიტყვეთ და ალაგებთ აზრებს ისე, რომ შეგეძლოთ მათი წარდგენა თქვენი სტუდენტებისთვის. თუ კარგად არ მოემზადებით, კარგად ვერ ასწავლით. წარმატებული მასწავლებლობა ბევრ შრომას მოითხოვს.

ცოდნა

კარგმა მასწავლებელმა უფრო მეტი უნდა იცოდეს, ვიდრე მისმა მოსწავლეებმა. შეიძლება ვიღაცას ჰქონდეს საუკეთესო მეთოდები და საუკეთესო პიროვნული თვისებები, მაგრამ თუ ადამიანმა არ იცის საგნის სფერო, ის ვერ იქნება ეფექტური მასწავლებელი. კარგ მასწავლებელს წარსულში გარკვეული სახის განათლება უნდა ჰქონდეს მიღებული. ეს განათლება შეიძლება იყოს ოფიციალური ან არაოფიციალური. განათლება შეიძლება მიღებულ იქნას საკლასო ოთახში კვალიფიციური პედაგოგების მითითებით, ან შეიძლება იყოს თვითგანათლება, რომელიც მიღებულ იქნა კითხვით და ცხოვრებისეული გამოცდილებით. ყველა მასწავლებელს უნდა ჰქონდეს ძირითადი განათლება.

კარგ მასწავლებლებს არ აკმაყოფილებთ სტატიკურობა თავიანთ განათლებაში. ისინი განაგრძობენ სწავლას და ზრდას. სწავლების ერთ-ერთი შესანიშნავი რამ არის ის, რომ ვიდრე სტუდენტებს ასწავლით, თქვენ გაქვთ შესაძლებლობა უფრო მეტი გაიგოთ. ჩემი საყვარელი ანდაზა ამბობს: ”ღმერთის დიდება რაღაცეების დამალვაა, ხოლო მეფეთა დიდება რაღაცეების ძიება” (იგავები 25:2). კარგი მასწავლებლის პირველი თვისებაა, რომ ის კარგი მოსწავლეა.

როგორ უნდა დარწმუნდეთ, რომ შეგიძლიათ სწავლის გაგრძელება?

- იკითხეთ წიგნები
- დაესწარით სიმპოზიუმებს და სემინარებს

- განიხილეთ სერიოზული თემები კოლეგებთან
- წერეთ

რაც უფრო მეტს ვასწავლით, მით უფრო მეტს ვსწავლობთ. რაც უფრო მეტს ვსწავლობთ, მით უფრო ვაცნობიერებთ იმას, რაც არ ვიცით და უფრო თავმდაბლები უნდა გავხდეთ. როდესაც ვაცნობიერებთ იმას, რაც არ ვიცით, უფრო მონდომებული უნდა გავხდეთ, რომ მეტი ვისწავლოთ. გააგრძელეთ სწავლება და თქვენ განაგრძობთ სწავლას.

ინოვაცია

ინოვაცია მოიცავს შემოქმედებასა და მოქნილობას. ორივე ეს თვისება აუცილებელია წარმატებული მასწავლებლისთვის. კარგი პედაგოგი უნდა იყოს ნოვატორი და დამყოლი. კარგ მასწავლებელს შეუძლია გაუმკლავდეს მოულოდნელ შეფერხებებს და შეუძლია ასწავლოს შემოქმედებითად.

სწავლების ყველაზე გავრცელებული სახეობაა ლექციების ჩატარება. მიუხედავად იმისა, რომ ლექციების ჩატარება ძალზე მნიშვნელოვანი მეთოდია, იშვიათად უნდა იქნას გამოყენებული მხოლოდ ის. ინგლისურ ანდაზაში ნათქვამია: "მრავალფეროვნება არის ცხოვრების საკმაზი". სწავლების მეთოდების შენაცვლებისას, უფრო მეტ სტუდენტს მიიზიდავთ.

კარგი მასწავლებლის კომუნიკაციის ერთ-ერთი საშუალება ერთგვარი უნიკალური მიდგომის გამოყენებაა. ის საკლასო ოთახში აკეთებს რაღაც უჩვეულოს. ერთ – ერთ საუკეთესო მასწავლებელს, რომელიც ოდესმე მყავდა, საკლასო ოთახში მოჰქონდა ისეთი ნივთები, როგორიცაა სახრახნისი ("ატვიორტკა"), კომპიუტერის ნაწილები და იყენებდა მათ გარკვეული ჭეშმარიტებების საილუსტრაციოდ. რაც უფრო უნიკალური შეიძლება იყოს მასწავლებელი, მით უფრო ეფექტურად გამოსდის მას კომუნიკაცია და საჭირო აზრის გადმოცემა. მასწავლებელმა არ უნდა იყოყმანოს კლასში ახალი მიდგომების მოსინჯვაზე.

იუმორი

არცერთი ინსტრუმენტი არ შეიძლება იყოს მასწავლებლის ხელში, უფრო ღირებული ვიდრე იუმორი. ბიბლია არ არის სახალისო წიგნი, მაგრამ წმიდა წერილებში არის მინიშნებები, რომ ბიბლიის პერსონაჟები ჩვეულებრივი ადამიანები იყვნენ, რომლებსაც უყვარდათ იუმორი. მოციქულთა საქმეების წიგნი მოიცავს ამბავს სკევას შვიდი ძის შესახებ, რომლებიც ცდილობდნენ ავი სულების განდევნას: "გაფიცვით იესოს, რომელსაც პავლე ქადაგებს". როდესაც ამ ხალხმა სცადა ეშმაკების განდევნა იესოს სახელით, ავმა სულებმა უპასუხეს: "იესოსაც ვიცნობთ და პავლეს ვიცით, თქვენ კი ვინა ხართ?" (საქმეები 19:13-15). პიროვნებას, რომელმაც ლუკას ეს ამბავი უამბო, ალბათ ედიმებოდა, როდესაც ამ შემთხვევას უყვებოდა.

იუმორი ბევრ რამეს აკეთებს მასწავლებლისთვის:

1. **იუმორი ხელახლა იპყრობს სტუდენტების ყურადღებას.** სტუდენტების კონცენტრაციის უნარი შეზღუდულია. რამდენიმე წუთის შემდეგ საუკეთესო სტუდენტებიც კი ცდუნებას განიცდიან, რომ სხვა რამეზე იფიქრონ. იუმორის შემოტანისას ყველა უკან ბრუნდება. კლასის ყურადღებას იბრუნებთ.
2. **იუმორი განმუხტავს კლასის ატმოსფეროს.** სწავლება შეიძლება დამღლევი გახდეს. ფაქტებმა, რიცხვებმა, სწავლებებმა და ცნებებმა შეიძლება ძალიან სერიოზული და დამაბული ატმოსფეროც კი შექმნან. სასაცილო ამბავი ან იუმორისტული კომენტარი ეხმარება ყველას, რომ განიმუხტონ.
3. **იუმორი წარმოაჩენს ჭეშმარიტებას სხვა პერსპექტივით.** როდესაც ჭეშმარიტება სხვა რაკურსით არის წარმოდგენილი, ის შეიძლება უფრო გაიგონ და ბევრად უფრო დიდხანს ახსოვდეთ. იუმორის საშუალებით წარდგენილმა ჭეშმარიტებამ შეიძლება ისეთი გამოცხადება მისცეს ადამიანს, რაც სხვა გზით არ მოიპოვება.
4. **იუმორი არბილებს მხილებას.** კარგმა მასწავლებელმა უნდა შეინარჩუნოს წესრიგი თავის კლასში. წესრიგის დაცვა მოითხოვს დამრღვევთა მხილებას. მოსწავლის მკაცრად მხილებამ შეიძლება გაბრაზება, უხერხულობა ან შიში გამოიწვიოს კლასში, მათ შორის მათშიც, ვისაც მხილება არ ეხება. იუმორის გამოყენება ასუსტებს მხილების მტკიცეულობას და უხერხულობას.

ზოგს ბევრი შრომა უწევს იმისთვის, რომ ცოტაოდენი იუმორი შემატოს თავის სიტყვას. ამასთან, ადამიანთა უმრავლესობამ შეიძლება ცოტაოდენი იუმორის გამოყენება მაინც ისწავლოს.

მგრძნობიარეობა

კომუნიკაციის ერთ-ერთი ყველაზე მნიშვნელოვანი წესია, იყოთ მგრძნობიარე იმ ადამიანის მიმართ, ვისთანაც ურთიერთობთ. ადამიანები, ვისთანაც ურთიერთობთ, ნამდვილი ადამიანები არიან, რეალური საჭიროებებით და რეალური მოლოდინებით. კარგი მასწავლებლის ერთ-ერთი ნიშანია, რომ ის კარგი მსმენელია. ხშირად ჩვენ იმდენად ვართ კონცენტრირებულნი ჩვენი საკუთარი ინტერესის სფეროზე, რომ ვერ ვამჩნევთ ჩვენს გარშემომყოფთა საჭიროებებს და ინტერესებს.

კორინთელებს ეგონათ, რომ ბევრი იცოდნენ, მაგრამ მათ დიდად არ აინტერესებდათ მათი თანამორწმუნეების მდგომარეობა. პავლემ გააფრთხილა ისინი, რომ მხოლოდ ცოდნა „აამპარტავნებს, სიყვარული კი აშენებს“ (1 კორინთელთა 8:1). სიყვარული გვიბიძგებს გავაცნობიეროთ ჩვენი სტუდენტების საჭიროებები და ინტერესები. სიყვარული უკეთეს მსმენელად გვაქცევს.

ბრძენმა მასწავლებელმა ყოველთვის იცის რაც მის კლასში ხდება. თუ მოსწავლეები იღლებიან, შეიძლება მასწავლებელმა ორი წუთით შეწყვიტოს სწავლება და მოსწავლეებს ადგომის, წელში გამართვის, სიმდერის ან სხვა რამის გაკეთების საშუალება მისცეს განსამუხტად. თუ კლასში ან მის გარეთ ყურადღების გამფანტველი რამ ხდება, საუკეთესო გამოსავალი, რაც მასწავლებელმა უნდა გააკეთოს, უბრალოდ გაჩერდეს და დაელოდოს, სანამ ხმაური შეწყდება.

ნებისმიერი სწავლების პროცესში ერთ – ერთი ყველაზე ხშირი ყურადღების გამფანტველი სიტუაციაა მოსწავლეების ერთმანეთში საუბარი. როდესაც ორი მოსწავლე საუბრობს, ისინი არ უსმენენ რა ხდება კლასში და სავარაუდოდ აწუხებენ მათთან ახლოს მყოფ ადამიანებს. ორ სტუდენტს შორის მცირე საუბარმა შეიძლება ადვილად შეაწუხოს კლასის 20-30 პროცენტი. როდესაც ეს ხდება, მე ხშირად უბრალოდ ვწყვეტ საუბარს. ოთხ-ხუთწამიანი დუმილი სტუდენტების ყურადღებას იქცევს და ისინი კვლავ მისმენენ. მოთმინებით ველოდები, სანამ ყველა სტუდენტი შემომხედავს.

ზოგჯერ დიდ სემინარებში, რომელშიც ზრდასრული სტუდენტები მონაწილეობენ, მე ვყვები პატარა ისტორიას. მე ვუყვები: "როდესაც პატარა ბიჭი ვიყავი, დედამ მასწავლა, რომ უზრდელობაა ლაპარაკი, როდესაც სხვა საუბრობს. ამიტომ, დაველოდები, სანამ ყველა თქვენგანი დაასრულებთ თქვენს საუბრებს. როდესაც თქვენ დაასრულებთ, მე გავაგრძელებ." შემდეგ კი დაველოდები. თუ საუბარი გრძელდება, ზოგჯერ ვამატებ: "რამდენიმე თვეში დედას ვნახავ აშშ-ში. მან შეიძლება მკითხოს: "ლაპარაკობდი, როცა სხვები საუბრობდნენ?" მე არ მსურს დანაშაულის აღიარება მომიწიოს!"

ანუ რას ვგულისხმობ, რომ ჩვენ უნდა ვისწავლოთ ჩვენი სტუდენტების მიმართ თანაგრძნობა. დადლილები არიან? შიათ? ცუდად არიან? გონებაგაფანტულნი? მოწყენილნი? დაბნეულები არიან, იმის გამო, რასაც ვასწავლით? იმისათვის, რომ ეფექტური მასწავლებლები ვიყოთ, უნდა ვიყოთ მგრძნობიარეები იმ ყველაფრის მიმართ, რაც ხელს უშლის ჩვენს სტუდენტებს სწავლაში.

მოთმინება

კარგი მასწავლებლის ერთ-ერთი ყველაზე მნიშვნელოვანი მახასიათებელია მოთმინება. ზოგჯერ, მასწავლებლები იმედგაცრუებულები რჩებიან, როდესაც მოსწავლეებს არ ესმით მათი სწავლება. დაიმახსოვრეთ, არცოდნა ცოდვა არ არის; ეს უბრალოდ ცოდნის არარსებობაა. როგორც წესი, ეს არ არის მიზანმიმართული გადაწყვეტილების შედეგი, რომ თავი აარიდონ სწავლას. კარგი მასწავლებელი აცნობიერებს, რომ სწავლა არის პროცესი. კარგი მასწავლებელი აცნობიერებს, რომ მოსწავლეები სწავლობენ სხვადასხვა გზით და ითვისებენ სხვადასხვა სიჩქარით. ამიტომ, ის მოთმინებით მოეკიდება სტუდენტებს.

რობერტ ტომპსონი დამეხმარა მესწავლა მოთმინება მოსწავლეების მიმართ.¹³ ის განმარტავს, რომ ყველა კლასში მინიმუმ ოთხი სხვადასხვა ტიპის მოსწავლეა.

1. **ანალიტიკური თეორეტიკოსი.** ეს ადამიანები სწავლობენ ცქერით და მოსმენით. მათ კარგად გამოსდით ფაქტების დამახსოვრება. ისინი საუკეთესოდ რეაგირებენ სწავლების ტრადიციულ სტილზე.
2. **დინამიური აქტივისტი.** ამ ადამიანს მოსწონს სწავლა ექსპერიმენტებით.
3. **წარმოსახვითი მოაზროვნე.** ეს ადამიანი უფრო ემოციურია და მიდრეკილია, იყოს ჩართული ხალხის გრძნობებში.
4. **სალი აზრის მქონე პრაგმატიკოსი.** ეს ადამიანი სწავლობს ნასწავლის გამოყენებით, ანუ კეთებით. ამ ადამიანს უყვარს იდეების ტესტირება რეალურ სამყაროში და არც ისე ინტერესდება თეორიით. ეს ადამიანი ალბათ ყველაზე ნაკლებად რეაგირებს განათლების ტრადიციულ ფორმაზე.

კლასში ჩვენ გვყავს ამ ოთხივე ტიპის მოსწავლეები, ამიტომ საჭიროა ისეთი პრეზენტაციების შემუშავება, რომლებიც სწავლის თითოეულ სტილს გაითვალისწინებს. შინაარსი არ იცვლება, მაგრამ ჩვენ, თითოეული ტიპის სტუდენტისთვის, განსხვავებულად ვუდგებით მასალას.

- ვატარებთ ლექციებს თეორეტიკოსებისთვის.
- ვქმნით პროექტებს ექსპერიმენტატორებისთვის, სადაც სტუდენტებს შეუძლიათ რამე გააკეთონ საკუთარი ხელებით.
- ჩვენ გვაქვს საკლასო დისკუსიები, ამიტომ ემოციურ შემსწავლელებს შეუძლიათ შეამოწმონ იდეები იმის ფონზე, სხვები რას გრძნობენ ამის შესახებ.
- ჩვენ ვაძლევთ პრაქტიკულ დავალებებს, ამისთვის, რომ თეორია, რომელსაც განვიხილავდით კლასში, შემოწმდეს რეალურ ცხოვრებაში.

სამწუხაროდ, ტრადიციული განათლება ძირითადად ანალიტიკური თეორეტიკოსებისთვის არის შექმნილი. რთულია ისეთი სკოლის შექმნა, რომელიც გაითვალისწინებს ჩვენი მოსწავლეების ცოდნის ათვისების ყველა სხვაობას. ამასთან, ყველა სკოლა უნდა ეცადოს ამ საკითხის მოგვარებას.

უნდა შევისწავლოთ სტუდენტების სწავლების სხვადასხვა გზა. იყავით მომთმენი იმ ადამიანების მიმართ, ვინც ისეთივე დისციპლინირებული არ არის, როგორც თქვენ. იყავით

¹³ Robert Thompson, *The Art and Practice of Teaching* (Jos, Nigeria: Africa Christian Textbooks, 2000), 23-25

მომთმენი იმ ადამიანების მიმართ, ვინც ისეთი შრომისმოყვარენი არ არიან, როგორც თქვენ. მოთმინებით მოეკიდეთ ხალხს, ვინც საქმეს ისე არ აკეთებს, როგორც თქვენ გსურთ. იყავით მომთმენი ახალგაზრდა მასწავლებლების მიმართ, რომლებიც ჯერ სწავლობენ. იყავით მომთმენი უფროსი პედაგოგების მიმართ, რომლებიც დამუხრუჭდნენ თავიანთ გზაზე.

წლის მასწავლებელი

ვიტონის კოლეჯის პროფესორი კლიფ შიმელსი სკოლის ოფიციალურმა წარმომადგენელმა მიიწვია ორი ადამიანის შესაფასებლად. პირველი ადამიანი განიხილებოდა "წლის მასწავლებლის" ჯილდოს ნომინანტად თავისი სკოლის რაიონში. თავის კლასში მასწავლებელი მუდმივად მოძრაობდა. როდესაც ის იჯდა, ის მუდმივად ცქმუტავდა და წუწუნებდა. ის სკამიდან წამოხტებოდა და მიმოდიოდა. ფანჯარაში გაიხედავდა; დაფაზე წერდა; ხელს უქნევდა გარეთ მყოფ სტუდენტებს; ის ზოგჯერ ყვიროდა სწავლებისას. ის ენერგიის გორგალი იყო. თავისი წარმოდგენილი ენერგიისა და შემოქმედების გამო ის დაასახელეს „წლის მასწავლებლის“ ნომინანტად.”

შემდეგ დირექტორმა კლიფი სხვა საკლასო ოთახში წაიყვანა, რათა "პრობლემური სტუდენტი" ეჩვენებინა. ბავშვი პრობლემებს უქმნიდა სკოლის თითოეულ მასწავლებელს. არავინ იცოდა როგორ მოქცეოდა მას. ის ადგილიდან წამოხტებოდა და მიმოდიოდა. ფანჯარაში იხედებოდა; დაფაზე წერდა; ხელს უქნევდა გარეთმყოფ სტუდენტებს; ის ზოგჯერ ყვიროდა, მასწავლებლისთვის პასუხის გაცემისას. ის ენერგიის გორგალი იყო. თავისი წარმოდგენილი ენერგიისა და შემოქმედების გამო ის "პრობლემურ სტუდენტად" მიიჩნიეს. გახსოვდეთ: დღევანდელი "პრობლემური სტუდენტი" შეიძლება იყოს ხვალისდელი "წლის მასწავლებელი."

ბალანსი, ანუ წონასწორობა

ქრისტიანმა პედაგოგმა უნდა დააბალანსოს თანაგრძნობა და სამართლიანობა.

ზოგი ადამიანი ყურადღებას ამახვილებს წყალობაზე. სხვები აქცენტს აკეთებენ სამართლიანობაზე. ცხოვრებაში ორივეს გათვალისწინება გვჭირდება. არსებობს ამა თუ იმ უკიდურესობისკენ გადახრის ტენდენცია. თქვენმა სტუდენტებმა თქვენგან უნდა ისწავლონ სამართლიანობა. მათ უნდა ისწავლონ თავიანთი პროექტების დროულად ჩაბარების დისციპლინა. მათ უნდა ისწავლონ, რომ როდესაც სასკოლო კანონის დარღვევა ხდება, სამართლიანობა უნდა იყოს დაცული.

თუმცა, სამართლიანობის აღსრულების პირობებშიც, ჩვენმა სტუდენტებმაც უნდა ისწავლონ წყალობის შესახებ. ღმერთი წყალობის ღმერთია. ამიტომ, როგორც ღმერთის

წარმომადგენლებმა ამ დედამიწაზე, უნდა ვისწავლოთ ზოგჯერ გულმოწყალების გამოჩენა და ყოველთვის არ უნდა აღვასრულოთ კანონი ზედმიწევნით.

ქრისტიანმა მასწავლებელმა უნდა დააბალანსოს მომზადება და სპონტანურობა.

მომზადებას ვერაფერი ჩაანაცვლებს. მე მჯერა საუკეთესო მომზადების. ამასთან, საუკეთესო სწავლება ხშირად მოდის სპონტანური კითხვებისა და რეაქციების დროს. თქვენს გეგმაში უნდა ჩართოთ გარკვეული დრო სპონტანური კითხვებისთვის. თქვენ უნდა ისწავლოთ როდის უნდა გადაუხვიოთ გაკვეთილის მომზადებული გეგმიდან და როდის უნდა მიჰყვეთ გეგმას.

ქრისტიანმა მასწავლებელმა უნდა ბალანსი შეინახოს საკუთარ თავში არსებულ ექსპერტსა და მოსწავლეს შორის.

საჭიროა თქვენი სტუდენტები დაარწმუნოთ, რომ იცით რაზეც საუბრობთ. ამას ახერხებთ გაკვეთილებისთვის მომზადებით და მათი შეკითხვებისთვის მზადყოფნით. ამასთან, თქვენ გჭირდებათ, სტუდენტებმა იცოდნენ, რომ თქვენც მათთან ერთად მოსწავლეს ხართ და შეგიძლიათ ზრდა და სწავლა ისევე, როგორც მათ. ცოდვა არ არის, თუ იტყვიან: "არ ვიცი". ჩვენმა სტუდენტებმა უნდა იცოდნენ, რომ მათთან ერთად ვსწავლობთ და ვიზრდებით.

ქრისტიანმა მასწავლებელმა უნდა ბალანსი დაიცვას მუშაობასა და დასვენებას შორის.

მარკოზის 6 თავში იესომ თავისი მოწაფეები ორ-ორნი გაგზავნა სამკალში, პრაქტიკული მსახურებისთვის:

წავიდნენ და ქადაგებდნენ მონანიებას. და მრავალი ეშმაკი გამოდევნეს, ზეთს სცხებდნენ ბევრ ავადმყოფს და კურნავდნენ (მარკოზი 6:12).

შემდეგ, „შეიკრიბნენ მოციქულები იესოსთან და უამბეს ყოველივე, რაც გააკეთეს და ასწავლეს“ (მარკოზი 6:30).

ეს დატვირთული დრო იყო. მათ ბევრი იმუშავეს. მათ დიდი ფიზიკური და ემოციური ენერგია დახარჯეს. როდესაც მოწაფეები დაბრუნდნენ, მრავალი ახალმოქცეული მოჰყვა მათ. დააკვირდით რა ხდება შემდეგ.

უთხრა მათ: "წამოდიტ უდაბურ ადგილას მხოლოდ თქვენ და მცირედ მოისვენეთ". რადგან მრავლად იყო მიმსვლელ-მიმსვლელი და საჭმელადაც ვერ იცლიდნენ (მარკოზი 6:31).

ხედავთ, რა გააკეთა იესომ მალევე ამ ძალიან წარმატებული მისიის შემდეგ? მე რომ ვყოფილიყავი მის ადგილზე, ალბათ ვიტყოდი: "მოდით ვისარგებლოთ ჩვენი წარმატებით.

მეტი ვიწრომოდ, რადგან მოდის ღამე, როდესაც ვერავინ ვეღარ გააკეთებს საქმეს. ” თუმცა იესო ასე არ მოიქცა. იესომ თქვა: „წამოდი... მხოლოდ თქვენ და მცირედ მოისვენეთ“. კარგმა ქრისტიანმა მასწავლებელმა იცის როდის არის მუშაობის დრო და როდის დასვენების. ისწავლეთ დაბალანსება.

ქრისტიანმა მასწავლებელმა უნდა დააბალანსოს თეორია და პრაქტიკა

ყველა პრაქტიკა უნდა ემყარებოდეს კარგ თეორიას; თეორია მნიშვნელოვანია. თუმცა, თეორიას, რომელსაც პრაქტიკული გამოყენება არ აქვს, დიდი ფასი არ აქვს; პრაქტიკა მნიშვნელოვანია. კარგმა მასწავლებელმა უნდა ასწავლოს თავის სტუდენტებს თეორიასა და პრაქტიკას შორის ბალანსის აღქმა და დაფასება.

იესო, მთავარი მასწავლებელი

იესო არაჩვეულებრივი მასწავლებელი იყო. ქრისტიან მასწავლებელს ბევრი რამის სწავლა შეუძლია, იესოს სწავლების მრავალი ხერხის შესწავლით. იესო გვაჩვენებს ზემოთ აღწერილ მახასიათებლებს. განსაკუთრებით მინდა ყურადღება გავამახვილო სწავლების ზოგიერთ მეთოდზე, რომელიც იესომ გამოიყენა.

იესო „ლექციებს კითხულობდა“

ლექცია არის ცალმხრივი პრეზენტაცია საკითხის ან თემის შესახებ. მისი დანიშნულებაა ინფორმაციის მაქსიმალური რაოდენობის უმოკლეს დროში გადმოცემა. ქადაგება მთაზე ლექციის კარგი მაგალითია (მათე 5-7). ქადაგება ასწავლის ცათა სამეფოს მახასიათებლების შესახებ. ზეთისხილის ანუ ელეონის მთის დისკურსიც ლექციის კიდევ ერთი მაგალითია (მათე 24-25).

ლექციის მეთოდი ალბათ ყველაზე გავრცელებული სწავლების საშუალებაა. იგი გულისხმობს, რომ მასწავლებელმა მოსწავლეზე მეტი იცის. მასწავლებელი არის მასალის გადამცემი, ხოლო მოსწავლე - მასალის მიმღები.

იესო შეკითხვებს იყენებდა

იესოს მრავალ კითხვას უსვამდნენ:

- როდესაც მათ დაინახეს ბრმად დაბადებული კაცი, მისმა მოწაფეებმა ჰკითხეს: „რაბი, თვითონ მან შესცოდა თუ მისმა მშობლებმა, ბრმა რომ დაიბადა?“ (იოანე 9:2).
- ზოგი ადამიანი კითხვებს სვამდა იესოს კუთხეში მოსამწყვდევად: „მაშინ მივიდნენ მასთან ფარისევლები და გამოსაცდელად ჰკითხეს: "თუ არის ნებადართული კაცისთვის ნებისმიერი მიზეზით გაუშვას ცოლი?" (მათე 19:3).

- რჯულის მცოდნემ იესოს ჰკითხა: „მოძღვარო, რომელია უდიდესი მცნება რჯულში?“ (მათე 22:36).

ბევრჯერ იესო სვამდა კითხვებს:

- როდესაც დადგა დრო, რომ მოწაფეებისთვის მეტი ეცნობებინა მისი მესიანური მისიის შესახებ, იესომ შეკითხვით დაიწყო: „რას ამბობს ხალხი, ვინ არისო მე კაცისა?“ (მათე 16:13).
- როდესაც ფარისევლები შეკითხვების საშუალებით ცდილობდნენ იესოს სიტყვაში დაჭერას, მან რთული კითხვით უპასუხა: „რას ფიქრობთ ქრისტეზე? ვისი ძეა იგი?“ (მათე 22:42).

ზოგჯერ იესო კითხვაზე კითხვით პასუხობდა.

მივიდნენ ფარისევლები იესოსთან და გამოსაცდელად ჰკითხეს: "ნებადართულია თუ არა კაცისთვის ცოლის გაშვება?" მან მიუგო და ჰკითხა: "რა დაგიწყესათ მოსემ?" (მარკოზი 10:2-3).

მაშინ მივიდნენ მასთან იოანეს მოწაფეები და უთხრეს: "რატომ არის, რომ ჩვენ და ფარისევლები ხშირად ვმარხულობთ, შენი მოწაფეები კი არ მარხულობენ?" უთხრა მათ იესომ: "განა შეიძლება გლოვობდნენ მექორწილები, ვიდრე მათთან არის ნეფე? მაგრამ დადგება დღე, როცა ნეფე წაერთმევათ და მაშინ იმარხულებენ?" (მათე 9:14-15).

აჰა, ერთი რჯულის მცოდნე წამოდგა და გამოსაცდელად ჰკითხა: "მოძღვარო, რა უნდა გავაკეთო, იესომ უთხრა: "რჯულში როგორ წერია? შენ როგორ კითხულობ?" (ლუკა 10:25-26).

აქ მოცემულია რამდენიმე პრაქტიკული რჩევა კითხვა-პასუხის გამოყენების შესახებ.

- ჩასვით კითხვები თქვენს ლექციებში.
- დაგეგმეთ დრო, როდესაც სტუდენტებს საშუალებას მისცემთ დასვან შეკითხვები, რომლებიც არ უკავშირდება კონკრეტულ ლექციას. ზოგიერთი მასწავლებელი იყენებს სტრატეგიას "ერთი კითხვა დღეში"; ისინი ყოველ დღეს იწყებენ ერთი "ღია კითხვით" ნებისმიერ თემაზე.
- დაიწყეთ თქვენი გაკვეთილი ერთი ან ორი კითხვის დასმით. დაფარეთ მასალა და შემდეგ მოსწავლეებს მიეცით დრო პასუხის გასაცემად გაკვეთილის ბოლოს.
- მიეცით შეკითხვები სტუდენტებს, როგორც მათი საშინაო დავალების ნაწილი.

- დაყავით კლასი მცირე ჯგუფებად და დაუსვით მათ რამდენიმე კითხვა განსახილველად.
- დაასრულეთ თქვენი გაკვეთილი, თხოვნით თქვენი სტუდენტებისადმი, რომ შემდეგ გაკვეთილამდე იფიქრონ მოცემული კითხვებიდან ერთერთზე.
- თვალყური ადევნეთ ყველა ახალ კითხვას. ჩამოწერეთ და შეინახეთ ისინი.
- ჩაატარეთ "კითხვების" კონკურსი. სთხოვეთ სტუდენტებს შეაფასონ რომელი კითხვებია საუკეთესო.
- ნუ უპასუხებთ კითხვებზე პირდაპირ. იესოს მსგავსად, უპასუხეთ კითხვაზე სხვა კითხვის დასმით. დაეხმარეთ სტუდენტებს თვითონ იპოვონ პასუხი.
- სთხოვეთ სტუდენტებს დაწერონ ტექსტის კითხვები. თითოეულ სტუდენტს შეეკითხეთ თითო სატესტო კითხვა.
- სთხოვეთ სტუდენტებს ჩამოწერონ ყველაზე მნიშვნელოვანი კითხვები, რაც აქვთ გაკვეთილთან დაკავშირებით. შემდეგ გაკვეთილზე, შესთავაზეთ, რომ გამოიყენონ ბიბლია კითხვებზე პასუხების მოსამებნად.

იესო იყენებდა დისკუსიას

დისკუსია არის ის, სადაც ორზე მეტი ადამიანი საუბრობს. კარგი დისკუსიის დროს, თქვენ გაქვთ მასწავლებლის სტუდენტთან და სტუდენტის სტუდენტთან ურთიერთქმედება. დისკუსიის დროს მასწავლებელი ხელს უწყობს სტუდენტებს, რომ გულახდილად გამოთქვან თავიანთი პასუხები.

იესომ დისკუსია გამოიყენა იმისათვის, რომ თავის მოწაფეებისთვის ეცნობებინა, თუ ვინ იყო ის.

როდესაც იესო კესარიის მხარეში ფილიპიში შევიდა, ჰკითხა თავის მოწაფეებს: „რას ამბობს ხალხი, ვინ არისო ძე კაცისა?“

უპასუხეს: "ზოგი ამბობს იოანე ნათლისმცემელიაო, ზოგი - ელიააო, ზოგიც - იერემია ან ერთი წინასწარმეტყველთაგანიაო."

ჰკითხა მათ: "თქვენ რას ამბობთ, ვინა ვარ?"

სიმონ-პეტრემ მიუგო: "შენა ხარ ქრისტე, ძე ცოცხალი ღმერთისა."

იესომ პასუხად უთხრა: "ნეტარ ხარ შენ, სიმონ იონას ძევ, რადგან ხორცმა და სისხლმა კი არ გაგიცხადა ეს, არამედ მამაჩემმა, რომელიც ზეცაშია. და მე გეუბნები შენ, რომ

შენ ხარ პეტრე და ამ კლდეზე ავაშენებ ჩემს ეკლესიას და ჯოჯოხეთის ბჭენი ვერ სძლევენ მას. მოგცემ ცათა სამეფოს გასაღებებს და, რასაც შეკრავ დედამიწაზე, შეკრული იქნება ზეცაშიც, ხოლო რასაც გახსნი დედამიწაზე, გახსნილი იქნება ზეცაშიც.”

მაშინ გააფრთხილა მოწაფეები, არავისთვის გაემხილათ, რომ ის არის ქრისტე (მათე 16:13-20).

სხვა შემთხვევაში, იესომ თავის მოწაფეებს შორის დისკუსია დაიწყო, რათა მოემზადებინა ისინი მნიშვნელოვანი გაკვეთილისთვის, რომლის სწავლებაც სურდა მათთვის.

► წაიკითხეთ მათე 16:5-12. იმსჯელეთ ამ კითხვებზე:

- რა თქვა იესომ, რათა დისკუსია დაეწყო თავის მოწაფეებს შორის?
- პირველად რა იფიქრეს მოწაფეებმა, რის სწავლებას ცდილობდა იესო?
- რა გაკვეთილი ასწავლა მათ იესომ ამ საუბარში?

არსებობს ორი ხერხი, რომლის საშუალებითაც შეუძლიათ მასწავლებლებს დისკუსიის დაწყება:

1. მთელ კლასს შეუძლია მონაწილეობა მიიღოს დისკუსიაში. იდეალურ შემთხვევაში, ის გასცდება კითხვა-პასუხის სესიას, ინტერაქციით მასწავლებელსა და სტუდენტს შორის. იმედია, სტუდენტებს საშუალება ექნებათ პირდაპირ მიმართონ სხვა სტუდენტებს.
2. მასწავლებელმა შეიძლება დაყოს კლასი მცირე ჯგუფებად, სადაც სტუდენტები იძულებულნი იქნებიან ერთმანეთთან ისაუბრონ.

იესო იყენებდა დებატებს, ანუ კამათს

დებატები არის ის, სადაც გამოთქმულია ორი შეხედულება, ანუ პოზიცია. ერთი ადამიანი ან ჯგუფი მხარს უჭერს ერთ პოზიციას, ხოლო მეორე პირი ან ჯგუფი მხარს უჭერს მეორე პოზიციას. იესო მასსა და სხვებს შორის რამდენიმე კამათში მონაწილეობდა. არ არსებობს მკაფიო ილუსტრაცია იმ დებატების შესახებ, რომელიც იესომ დაიწყო თავის მოწაფეებს შორის, თუმცა არსებობს გარკვეული მინიშნებები. ერთ შემთხვევაში მოწაფეები მსჯელობდნენ ვინ იქნებოდა ყველაზე დიდი ღვთის სამეფოში. დისკუსია იმის შესახებ, თუ ვინ იყო იესო, შეიძლება ასევე დებატებად მივიჩნიოთ.

ბევრჯერ გამომიყენებია მინი დებატები ჩემს კლასებში. როდესაც ვასწავლი სადავო საკითხს, ხშირად წარვუდგენ ორივე მხარეს და შემდეგ ჩემს სტუდენტებს ვაძლევ შესაძლებლობას, მხარი დაუჭირონ რომელიმე პოზიციას. უმეტესად, მათ 30 წამს ვუთმობ, რომ გამოთქვან

აზრი. 30 წამის შემდეგ მივდივარ, საკითხზე მეორე მოსაზრების მქონე პირთან. ასე გადავდივარ ერთი პოზიციის მქონესგან მეორე პოზიციის მქონესთან, სანამ საკითხის ორივე მხარე ადეკვატურად არ იქნება წარმოდგენილი.

როდესაც სოლომონის ქებათა-ქების შესახებ ვასწავლი, სტუდენტებს ვთხოვ, განიხილონ: "რომელია ბიბლიის ამ წიგნის ინტერპრეტაციის საუკეთესო ხერხი? ეს ქრისტეს ეკლესიისადმი სიყვარულის ალეგორიაა, თუ პოეზია ადამიანის სიყვარულის შესახებ?" მე ჩვეულებრივ ვატარებ ლექციას, სადაც წარმოდგენილია ორივე მოსაზრების არგუმენტები.

თუმცა წელს სტუდენტებს მივეცი დავალება. „თქვენ იმსჯელებთ სოლომონის ქებათა-ქებაზე. სტუდენტების ნახევარი დაამტკიცებს, რომ ეს არის ალეგორია; მეორე ნახევარი კი დაამტკიცებს, რომ ეს არის პოეზია ადამიანური სიყვარულის შესახებ. თქვენ დებატების ორივე მოსაზრებას მოამზადებთ. როდესაც გაკვეთილზე მოხვალთ, გუნდში გადაგანაწილებთ.“

აღმოვაჩინე, რომ სტუდენტებმა სოლომონის ქებათა-ქების შესახებ ბევრად უფრო მეტი შეიტყვეს ამ დებატებისთვის მზადებისას, ვიდრე ჩემი ლექციებიდან. ამ თემის განხილვის გამო, ისინი ბევრად უფრო გულდასმით მოემზადნენ, ვიდრე უბრალოდ ლექციისთვის, რომ მოესმინათ. დებატების შემდეგ, ლექციების წაკითხვა არ დამჭირდა; სტუდენტებმა მნიშვნელოვანი საკითხები მოიცვეს.

იესო ყვებოდა ამბებს

იესო იყო ამბების საუკეთესო მთხრობელი. ის უამრავ სხვადასხვა ისტორიას ყვებოდა.

- იესომ მოჰყვა ამბავი მთესველზე, რომელმაც თესლი სხვადასხვა ტიპის ნიადაგში დათესა, იმის საილუსტრაციოდ, თუ როგორ რეაგირებენ ადამიანები სახარებაზე (მათე 13:1-23).
- იესომ მოჰყვა ამბავი სამარიელზე იმის საილუსტრაციოდ, თუ რას ნიშნავს გიყვარდეს მოყვასი (ლუკა 10:25-37).
- იესომ მოჰყვა ამბავი მე შეცდომილზე, იმ სიხარულის საილუსტრაციოდ, რაც ზეცაში ხდება, როდესაც ცოდვილი ინანიებს (ლუკა 15:11-32).

იესო იყენებდა თვალსაჩინოების გაკვეთილებს

ერთ დღეს იესოს მოწაფეებმა დაიწყეს კამათი იმაზე, თუ ვინ იქნებოდა უდიდესი ცათა სამეფოში. იესოს შეეძლო ექადაგა თავმდაბლობის შესახებ. ამის ნაცვლად –

იესომ იცოდა მათი გულის ფიქრები, მოიყვანა ბავშვი და გვერდით დაიყენა. უთხრა მათ: "ვინც ღებულობს ამ ბავშვს ჩემი სახელით, ის მე მღებულობს. ხოლო, ვინც მე მღებულობს, ის ჩემს მომავლინებელსაც ღებულობს; ყველა თქვენგანში უმცირესი კი, ყველაზე დიდი იქნება" (ლუკა 9:47-48).

ადამიანები, რომლებმაც ამ სიტუაციას შეესწრნენ, არასოდეს დაივიწყებენ იესოს, რომელიც პატარა ბავშვის გვერდით იჯდა და ამბობდა: "ეს არის იმ ტიპის ადამიანი, როგორიც უნდა იყო, რომ ჩემს სამეფოში დიდი იყო."

იესო იყენებდა იგავებს

იგავი არის მოკლე განცხადება, რომელიც გვასწავლის გარკვეულ სიბრძნეს. იესო ზოგჯერ ძველი აღთქმიდან იღებდა ამბებს და იყენებდა მათ იგავებად. ალბათ, ყველაზე თვალსაჩინო მაგალითია საღვთო წერილის ის მონაკვეთი, რომელსაც ჩვენ 9 ნეტარებას ვუწოდებთ. ის ეფუძნება ძველი აღთქმის იგავების მოდელს.

ნეტარ არიან სულით ღარიბნი, რადგან მათია ცათა სამეფო.

ნეტარ არიან მგლოვიარენი, რადგან ისინი ნუგეშდებულნი იქნებიან.

ნეტარ არიან თვინიერნი, რადგან ისინი დაიმკვიდრებენ ქვეყანას.

ნეტარ არიან სიმართლეს მოშიებულ-მოწყურებულნი, რადგან ისინი გაძლებიან (მათე 5:3-6).

იესო იყენებდა დრამას

დრამა იყენებს ფიზიკურ მოქმედებებს შეტყობინების გადასაცემად. ერთხელ, ვილაცამ ყრუ მიუყვანა იესოს. იესომ დრამა გამოიყენა ამ კაცთან კომუნიკაციისთვის.

ცალკე გაიყვანა, ხალხისგან მოშორებით, თითქმის ყურები დაუცო, დააფურთხა და შეეხო მის ენას; ცას ახედა, ამოიოხრა და უთხრა მას: "ეფფათა", რაც ნიშნავს: "განიხსენ". მყისვე გაეხსნა მას სასმენელი, ენის შებოჭილობაც აეხსნა და გამართულად დაიწყო ლაპარაკი (მარკოზი 7:33-35).

ფარისევლებმა იესოსთან მიიყვანეს მრუშობაში წასწრებული ქალი და ჰკითხეს, თუ რა უნდა გაეკეთებინათ. იესო დაიხარა და თითქმის მიწაზე წერდა. ჩვენ არ ვიცით რა დაწერა მან, მაგრამ ქალის ბრალმდებლები გაეცალნენ (იოანე 8:1-11). დახრა და მიწაზე წერა დრამატული გზა იყო საკუთარი მოსაზრების ხაზგასასმელად.

იესო იყენებდა რეზიუმირებას

კარგი მასწავლებლის ერთ-ერთი ნიშანია ის, რომ მას შეუძლია რთული ჭეშმარიტებების შეჯამება მარტივი გზებით. იესო იყო ჭეშმარიტების რეზიუმირების ოსტატი. მაგალითად, 9 ნეტარება ძალზე მარტივი ფორმით ასახავს ღვთის სასუფეველის ყველაზე მნიშვნელოვან პრინციპებს.

იესოს მრავალი გამონათქვამი უფრო დიდი მოძღვრების რეზიუმეა. როდესაც კაცმა ჰკითხა, რა უნდა გაეკეთებინა მარადიული სიცოცხლის მოსაპოვებლად, იესომ შეაჯამა რჯული ორ მცნებაში: გიყვარდეს ღმერთი და გიყვარდეს მოყვასი (ლუკა 10:25-28).

"შეჯამების, ანუ რეზიუმირების ტექნიკა" სწავლების შესანიშნავი მეთოდია. არსებობს მისი ორი სახის გამოყენება.

1. კარგი მასწავლებლები თავიანთ სწავლებას რამდენიმე განცხადებაში აჯამებენ. ეს არის რეზიუმირების ტექნიკის გამოყენების ყველაზე გავრცელებული გზა.
2. კარგი მასწავლებლები მოსწავლეებს სთხოვენ შეაჯამონ მათი სწავლება. იმის საზომი, თუ რამდენად გაიგო მოსწავლემ გაკვეთილი, არის ის, თუ რამდენად შეუძლია მას გაკვეთილის შეჯამება.

ზოგჯერ ჩემს მოსწავლეებს ვთხოვ რეზიუმე გაუკეთონ ამბავს ან ჭეშმარიტებას 25 ან ნაკლები სიტყვით. როდესაც ისინი ლაპარაკს იწყებენ, მე სიტყვების თვლას ვიწყებ. როდესაც ისინი მიხვდებიან, რომ მე ნამდვილად ვთვლი სიტყვებს, ისინი ხშირად ჩერდებიან და ბევრად უფრო ფრთხილად ეკიდებიან თავიანთ სიტყვებს. ეს არის სწავლების შესანიშნავი ტექნიკა, რომელიც ნამდვილად აიძულებს მოსწავლეს დაფიქრდეს და არა უბრალოდ გაიმეოროს დახეპირებული პასუხი.

იესო იმ სიტყვაში ცხოვრობდა, რასაც ასწავლიდა

რაც არ უნდა კარგად ასწავლოთ და უკითხთ ლექციები, თუ თქვენი სწავლების შესაბამისად არ ცხოვრობთ, თქვენ არ ხართ ეფექტური მასწავლებელი. იესო ცხოვრობდა იმით, რასაც ასწავლიდა.

ვინაიდან ამისათვის ხართ კიდევ მოწოდებულნი: ქრისტეც ხომ ეტანჯა თქვენთვის და ნიმუშიც დაგიტოვათ, რათა მის კვალს მიჰყევით; რომელსაც არც ცოდვა ჩაუდენია და არც მზაკვრობა დასცდენია მის ბაგეს (1 პეტრეს 2:21-22).

ძველი ანდაზა ამბობს,

ზოგიერთს ვასწავლით იმით, რასაც ვამბობთ.

უფრო მეტს ვასწავლით იმით, რასაც ვაკეთებთ.

ჩვენ ყველაზე მეტად ვასწავლით იმით, რაც ვართ.

ეს მნიშვნელოვანი ჭეშმარიტებაა. მსოფლიომ ბევრი თვალთმაქცი იხილა, ვინც ერთს ასწავლიდა და სხვას აკეთებდა. ადამიანი, რომელიც არ ცხოვრობს იმით, რასაც ასწავლის, ნამდვილად არ არის ეფექტური, როგორც მასწავლებელი.

ჩვენი მოქმედებები ასწავლის როგორც დადებითად, ისე ნეგატიურად. შეხედეთ უარყოფითი სწავლების გავლენას:

- აბრაამმა თქვა ნახევრად სიმართლე: "სარა ჩემი დაა". ნაწილობრივ ასე იყო.
- აბრაამის ვაჟმა, ისაკმა თქვა: "რებეკა ჩემი დაა". ეს სრული ტყუილი იყო.
- ისააკის ვაჟმა, იაკობმა, მრავალი ტყუილი თქვა.
- იაკობის ვაჟებმა იოსები მონობაში გაყიდეს და ამის შესახებ მამას მოატყუეს.

სად ისწავლეს ამ ხალხმა ტყუილი? მათი მამების მაგალითიდან. თითოეულმა თაობამ ისწავლა წინა თაობისგან. ჩვენ ყველაზე მეტად ვასწავლით იმით, რაც ვართ.

თქვენ ვერ გახდებით მაგალითი, ხალხთან დროის გატარების გარეშე. მე გირჩევთ, განავითაროთ მენტორული ურთიერთობები. უფროსი მასწავლებლები უნდა დაეხმარონ უმცროს მასწავლებლებს. თუ უფროსი პედაგოგები არ იჩენენ ინიციატივას მათ მიმართ, უმცროსმა მასწავლებლებმა თვითონ უნდა ეძებონ ისინი. თითქმის ყოველთვის არის ვინმე უფრო უმცროსი, რომელსაც შეგიძლიათ დაეხმაროთ მენტორობაში. ქრისტიანი მასწავლებელი აღმზრდელი და კარგი მაგალითი უნდა იყოს.

იესო გადმოსცემა ხედვას

ყველაზე მნიშვნელოვანი, რასაც იესო ამცნობდა, იყო არა ინფორმაცია, არამედ ხედვა. იესომ შემლო თორმეტი უბრალო ადამიანის აყვანა და მათთვის მხოლოდ სამ წლიწადში ისეთი ხედვის გადაცემა, რომელმაც სამყარო შეცვალა.

მოწაფეებმა ბევრი რამ ისწავლეს იესოსგან, მაგრამ ყველაზე მნიშვნელოვანი, რაც მან ასწავლა, იყო მისი ხედვა სამყაროს მიმართ. იესოს მიმდევრებმა მიიღეს ხედვა წასულიყვნენ მთელს მსოფლიოში და ყველა ადამიანი მოემოწაფებინათ. ადრეული ეკლესიის გავრცელება გვაჩვენებს, თუ რამდენად წარმატებით აცნობა იესომ ეს ხედვა.

ალბათ ყველაზე მნიშვნელოვანი რამ, რისი კომუნიკაცია, ანუ გადმოცემა შეუძლია ლიდერს, არის მისი ხედვა. მან უნდა გააგებინოს თავის მიმდევრებს საით მიდიან და რას უნდა აკეთებდნენ.

რას უნდა აარიდოთ თავი, როგორც მასწავლებელმა

არსებობს რამდენიმე რამ, რაც ყურადღებას გაუფანტავს თქვენი სწავლებიდან ან შეაფერხებს თქვენი სწავლების გავლენას. იმუშავეთ ამ ცუდი ჩვევების თავიდან ასაცილებლად.

(1) ნუ მისცემთ მეტყველების ცუდ ჩვევებს თქვენი სტუდენტების ყურადღების სწავლისგან გადატანას.

სპიკერებს ხშირად უვითარდებათ ცუდი ჩვევები, რომლებიც აშკარაა ყველასთვის, თავად მათ გარდა. მე ვიცნობ ერთ მქადაგებელს, რომელიც ყოველ მეორე წინადადებაში იყენებს სიტყვას ფანტასტიკური. ერთხელ მყავდა ლექტორი, რომელიც თითქმის ყველა წინადადებაში ამბობდა "ეეე". ეს ჩვევები სტუდენტებს ყურადღებას უფანტავს. სთხოვეთ თქვენს მეუღლეს ან თქვენს მიმართ გულწრფელ ადამიანს მიგითითოთ გამაღიზიანებელ ჩვევებზე, რომლებიც ხელს უშლის თქვენს ურთიერთობებს.

(2) ნუ ჩააყენებთ უხერხულ მდგომარეობაში თქვენს სტუდენტებს.

თუ სტუდენტი სწორად არ უპასუხებს კითხვას, ნუ ეტყვი: "ეს სრულიად არასწორია". იპოვნეთ პასუხში რამე პოზიტიური, თუ ეს შესაძლებელია. თქვენ შეგიძლიათ თქვათ: "ეს კარგი დასაწყისი იყო, მაგრამ ვფიქრობ, რომ ვინმემ კიდევ რაღაც უნდა დაამატოს."

იშვიათად ვიცით, რატომ არიან მოსწავლეები მოუმზადებელნი ან რატომ აგვიანებენ გაკვეთილზე. თუ ჩვენ მათ მკაცრად გავკიცხავთ და შემდეგ აღმოვაჩენთ, რომ მათ ლეგიტიმური მიზეზი ჰქონდათ, რომ ვერ შეასრულეს დავალება, ეს ზიანს აყენებს ჩვენს, როგორც მასწავლებლის, სანდოობას. ნუ შეარცხვენთ სტუდენტებს.

(3) არ შეგეშინდეთ არცოდნის აღიარების.

ადამიანების უმეტესობას სძულს იმის აღიარება, რომ მათ არ იციან რაიმე. უცოდინრობა არ არის სირცხვილი. პორტ-ჰარკურში მიწვეული ვიყავი და ვკითხულობდი ლექციას. ვიღაცამ დამისვა კითხვა, მე ვუთხარი, რომ პასუხი არ ვიცოდი. მოგვიანებით ერთმა სტუდენტმა მკითხა: „რატომ თქვით, რომ ამ კითხვაზე პასუხი არ იცოდით?“ მე ვუთხარი: "იმიტომ, რომ პასუხი არ ვიცოდი!"

რაც უფრო მეტს სწავლობთ, მით უფრო აცნობიერებთ რამდენი რაღაც არ იცით და მით უფრო იოლია აღიაროთ თქვენი უცოდინრობა. როგორც წესი, თქვენი მოსწავლეები უფრო პატივს გცემენ, როდესაც იმდენად გულახდილი ხართ, რომ აღიარებთ, რომ რაღაც არ იცით.

დასკვნა

სწავლება ქრისტიანული მსახურებისა და ხელმძღვანელობის მნიშვნელოვანი ასპექტია. იესომ თავის მოწაფეებს უთხრა, რომ წასულიყვნენ მთელს ქვეყნიერებაზე და მოემოწაფებინათ ადამიანები. როგორ უნდა განეხორციელებინათ ეს მისია?

ამიტომ წადით და დაიმოწაფეთ ყველა ხალხი და მონათლეთ ისინი მამის, ძის და სულიწმიდის სახელით. ასწავლეთ მათ ყოველივეს დაცვა, რაც მე გამცნეთ. და აჰა, მე თქვენთანა ვარ ყოველდღე წუთისოფლის აღსასრულამდე (მათე 28:19-20).

როგორც მასწავლებელს, თქვენ მნიშვნელოვანი როლი გაქვთ იესოს დიდი დავალების შესრულებაში. თქვენ ეხმარებით მომოწაფებაში. როგორი პრივილეგიაა სწავლება!

7 გაკვეთილის დავალება

(1) შემდეგი გაკვეთილის დასაწყისში თქვენ გაივლით ტესტს ამ გაკვეთილის მასალის საფუძველზე. მომზადებისას ყურადღებით შეისწავლეთ ტესტის კითხვები.

(2) მოამზადეთ ბიბლიური გაკვეთილი, რათა ასწავლოთ კლასის სხვა წევრებს. გახსოვდეთ, ეს არის ბიბლიური გაკვეთილი და არა ქადაგება. გაკვეთილზე გამოიყენეთ სწავლების მრავალფეროვანი ტექნიკა.

7 გაკვეთილის ტესტი

(1) სწავლება არის _____ ერთი ადამიანისგან მეორესთვის.

(2) რა არის მასწავლებლის ორი ყველაზე მნიშვნელოვანი პასუხისმგებლობა?

(3) ჩამოთვალეთ კარგი მასწავლებლის სამი მახასიათებელი.

(4) ჩამოთვალეთ რობერტ ტომპსონის მიერ განსაზღვრული ოთხი ტიპის მოსწავლე.

(5) ჩამოთვალეთ იესოს სწავლების სამი მეთოდი.

(6) რატომ სთხოვენ კარგი მასწავლებლები სტუდენტებს შეაჯამონ თავიანთი სწავლება?

(7) ზოგიერთს ვასწავლით იმით, რასაც _____; უფრო მეტს ვასწავლით იმით, რასაც _____; ჩვენ ყველაზე მეტად ვასწავლით იმით, რაც _____.

(8) ჩამოთვალეთ სამი საშუალება, როგორც მასწავლებლებმა, როგორ უნდა ავირიდოთ მოსწავლეების ყურადღების გაფანტვა.

გაკვეთილი 8

ადამიანური ურთიერთობები

გაკვეთილის მიზნები

ამ გაკვეთილის ბოლოს სტუდენტმა უნდა:

- (1) ისწავლოს ბიბლიაში ადამიანური ურთიერთობების პოზიტიური და უარყოფითი მაგალითებიდან.
- (2) ამოიცნოს ადამიანური ურთიერთობების პრაქტიკული პრინციპები.
- (3) ამოიცნოს საფრთხეები ადამიანურ ურთიერთობებში, მათი თავიდან ასაცილებლად.
- (4) კარგად ესმოდეს ადამიანური ურთიერთობების მნიშვნელობა მსახურებებისა და ეკლესიის ლიდერებისათვის.

შესავალი

ადამიანური ურთიერთობები ან საზოგადოებასთან ურთიერთობა მნიშვნელოვანია ნებისმიერი პროექტის განხორციელებისთვის. მე მინახავს, რომ ადამიანები ლახავენ თავიანთ რეპუტაციას და სერიოზულად აფუჭებენ მსახურების საქმეს ცუდი ადამიანური ურთიერთობების გამო. მე ვმუშაობდი კარგი მოტივების მქონე კარგ ადამიანებთან, რომლებმაც ვერ გამოიყენეს მნიშვნელოვანი მსახურებების შესაძლებლობები მათი სუსტი უნარების გამო ადამიანურ ურთიერთობებში.

ადამიანური ურთიერთობები არის სხვა ადამიანებთან მუშაობის ხელოვნება ამოცანის შესრულების მიზნით. კარგი ადამიანური ურთიერთობა სხვებს კარგად აგრძნობინებს თავს და მათში პროექტებში თანამშრომლობის სურვილს აღძრავს.

ადამიანური ურთიერთობები პასტორის ან ქრისტიანი ლიდერის საქმიანობის მნიშვნელოვანი ნაწილია. როდესაც საზოგადოებაში კარგ ურთიერთობებს აშენებთ, ამით კარს ხსნით სახარებისთვის. ეკლესიასა და სხვა მორწმუნეებთან კარგი ურთიერთობის დამყარებით იღებთ მხარდაჭერას მსახურების პროექტებში. კომუნიკაციის მნიშვნელოვანი ნაწილია, იმგვარი ურთიერთობის უნარი, რომ აღძრათ სხვა ადამიანებში თქვენთან თანამშრომლობის სურვილი. ეს კიდევ უფრო წინ წაწევს ღვთის საქმეს.

ადამიანური ურთიერთობები ბიბლიაში

იგავები გვიჩვენებს ადამიანთა პოზიტიური ურთიერთობების მნიშვნელობას. ”კეთილი სახელი დიდ სიმდიდრეზე უკეთესია, ვერცხლსა და ოქროს კი კეთილგანწყობა სჯობს” (იგავები 22:1).

რა არის კარგი სახელი? ეს არის ხალხთან სწორად მოპყრობის მქონე რეპუტაცია. ეს არის ის, თუ როგორ აღგიქვამთ ან გხედავთ თქვენ ხალხი. თქვენ შეიძლება ყველას სამართლიანად მოექცეთ, მაგრამ თუ ვინმე აღიქვამს, რომ თქვენ უსამართლო ხართ, თქვენ განიხილებით, როგორც უსამართლო. ჩვენ ზოგჯერ ვამბობთ: "აღქმა რეალობაა". მნიშვნელოვანია ის, რისიც ხალხს სჯერა თქვენს შესახებ; ეს გავლენას ახდენს მათ განწყობაზე ითანამშრომლონ თქვენთან. ეს არის ადამიანური ურთიერთობები: მუშაობა იმაზე, თუ როგორ აღგიქვამენ. კარგი სახელის ქონა არის სამართლიანობისა და სიკეთის აღქმა.

რეხაბყამი: ცუდი ადამიანური ურთიერთობების მაგალითი

რეხაბყამის ამბავი ასახავს ადამიანთა კარგი ურთიერთობების მნიშვნელობას. სოლომონის გარდაცვალების შემდეგ რეხაბყამი გამეფდა.

► წაიკითხეთ ამბავი 3 მეფეთა 12:1-20-ში.

რეხაბყამს ყველაფერი ჰქონდა, რაც საჭირო იყო მმართველობის დასაწყებად. მას მეფის ტახტი ერგო წილად. მას აშკარად მამის, სოლომონის კურთხევა ჰქონდა. მისმა ძმამ, იეობყამმა და ისრაელის მთელმა კრებამ პირობა დადეს, რომ რეხაბყამი ხალხის მიმართ ცოტათი უფრო რბილი იქნებოდა. მისი სამეფოს მთელი მომავალი დამოკიდებული იყო მისი ადამიანური ურთიერთობების უნარზე.

ტრაგიკული გადაწყვეტილების მიღებით, რეხაბყამმა უარყო უხუცესების ბრძნული რჩევა და მოუსმინა მისი გამოუცდელი ახალგაზრდა მეგობრების რჩევას. რეხაბყამის გადაწყვეტილების შედეგად, ერი გაიყო და ისრაელის სამეფო აღარასოდეს ყოფილა ერთიანი. რეხაბყამის სულელური გადაწყვეტილებით ისრაელის მთელი შემდგომი ისტორია დაზარალდა.

რაში მდგომარეობდა რეხაბყამის შეცდომები ადამიანურ ურთიერთობებში?

- მან უგულბელყო ბრძენი ადამიანების კარგი რჩევა.
- მან უგულბელყო სხვა ადამიანების გრძნობები და ემოციები.
- მან უგულბელყო თავისი ქმედების გავლენა სხვა ადამიანებზე.

ქრისტიანმა ლიდერებმა უნდა გააცნობიერონ, რომ ვერავინ შეძლებს წარმატებით დაასრულოს პროექტი სხვა ადამიანების დახმარების გარეშე. შეუძლებელია სხვა ადამიანებთან მუშაობა კარგი ადამიანური ურთიერთობების გარეშე. რეხაბყამი გვაჩვენებს ადამიანური ურთიერთობების უარყოფით მაგალითს. ასევე არსებობს დადებითი მაგალითები ბიბლიიდან, რომლებსაც განვიხილავთ.

პავლე: კარგი ადამიანური ურთიერთობების მაგალითი

► წაიკითხეთ 1 კორინთელთა 9:15-23. შეადგინეთ ადამიანურ ურთიერთობებთან დაკავშირებული პრინციპების ჩამონათვალი.

პავლემ იცოდა, რომ სხვისი გრძნობებისადმი მგრძნობელობა მნიშვნელოვანია. პავლეს წერილი კორინთელი მორწმუნეების მიმართ, ასახავს კარგი ადამიანური ურთიერთობების პრინციპებს.

პავლეს სწავლება: ადამიანური ურთიერთობები მოითხოვს პირადი უფლებების დათმობას.

ადამიანი, რომელიც კარგად ერკვევა ადამიანურ ურთიერთობებში, მზადაა უარი თქვას თავის პირად უფლებებზე. პავლე ამბობს, რომ მან უარი თქვა საკუთარ უფლებებზე, რათა ემსახურა კორინთელების საჭიროებების დასაკმაყოფილებლად.

ერთხელ მტრებისგან გაქცეულმა დავითმა თქვა, რომ მას უყვარდა თავისი ჭის წყლის გემო, რომელიც ბეთლემში თავისი სახლის მახლობლად ჰქონდა. ის ალბათ ვერასდროს წარმოიდგენდა, რომ მის ამ ნათქვამს ვინმეს რეაგირება მოჰყვებოდა, მაგრამ მისი სამი საუკეთესო მეომარი გაიქცა მტრის ზურგში ამ წყლის მოსაპოვებლად. როდესაც დავითს ეს წყალი მიართვეს, მან მიწაზე გადაღვარა (2 მეფეთა 23:14-17). ეს იყო ადამიანური ურთიერთობის აქტი; დავითმა დათმო თავისი უფლება, რომ მის მიმართ განსხვავებული მოპყრობა ჰქონოდათ, ვიდრე ჩვეულებრივი ადამიანებისადმი. სწორედ ამ სულის გამო სცემდა პატივს დავითს მისი ხალხი.

ნიგერიაში, ჯოსში, ევანგელისტური კამპანიის დროს, მე შევესწარი ამგვარ ადამიანურ ურთიერთობების მაგალითს. პირველი მსახურების დროს ძლიერი წვიმა დაიწყო. ხალხის უმეტესობა წვიმაში იდგა. გუნდი და ყველა "დიდი ხალხი" იყო სცენაზე და იქაც წვიმა დასდოდათ, ქადაგების დრო არ იყო; არავინ იგრძნობდა თავს ცუდად მქადაგებელი და მისი დამხმარეები რომ ჩამოსულიყვნენ სცენიდან და წვიმისგან შეეფარებინათ თავი. ამის ნაცვლად, მახარებელი და მთელი მისი გუნდი სცენაზე დარჩნენ და წვიმის მიუხედავად განაგრძეს უფლის თაყვანისცემა. ამან მას ნამდვილი უპირატესობა მიანიჭა, როდესაც მან იქ შეკრებილებს უქადაგა. საკუთარი კომფორტის დათმობით, მან მოიპოვა უფლება, რომ მისთვის მოესმინათ.

რომაელები 14 გვთავაზობს საინტერესო კვლევას ადამიანური ურთიერთობების შესახებ.

► წაიკითხეთ რომაელთა 14 თავი.

ამ თავის გასაგებად, უნდა გვესმოდეს, რას გულისხმობს პავლე სიტყვებში "ძლიერი" და "უძლიერი". ამ თავში "ძლიერი" არის ის, ვისაც ძლიერი სინდისი აქვს. მათმა სულიერმა

სიმწიფემ და ღვთის სიტყვის გაგებამ დაანახა მათ, რომ ზოგიერთი საკითხი უბრალოდ პირადი უპირატესობის მინიჭების საკითხებია და არა ბიბლიური რწმენის. "უძლური" არის ის, ვისაც აქვს სინდისის სისუსტე. ისინი ჯერ არ არიან მომწიფებულნი ღვთის სიტყვის გაგებაში. მათი სინდისი ადვილად ბრკოლდება.

ბევრ ებრაელს ჰქონდა "სუსტი სინდისი"; მათ ტრადიციის დარღვევის ეშინოდათ. წარმართებს არ ჰქონიათ ეს ტრადიციები. მათ შეეძლოთ ის ეკეთებინათ, რაც ებრაელებს არ შეეძლოთ. მათ შეეძლოთ გარკვეული საკვების ჭამა, რაც ებრაელებს არ შეეძლოთ. მნიშვნელოვანია გახსოვდეთ ამ მონაკვეთში, რომ "უძლური" და "ძლიერი" არ აღწერს ერთგულების დონეს. ეს ტერმინები მხოლოდ სინდისის მგრძნობელობას ეხება.

რომაელების მე-14 თავის წაკითხვისას ვხედავთ, რომ პავლე ძალიან დელავდა სხვების შეურაცხყოფაზე. ის მოუწოდებდა მორწმუნე ქრისტიანებს ძალიან ფრთხილად ყოფილიყვნენ თავიანთ მოქმედებებში. ეს თავი წარმოადგენს კარგი ადამიანური ურთიერთობების პრინციპების შესანიშნავ აღწერას.

- კარგი ადამიანური ურთიერთობა ნიშნავს სხვების პირველ ადგილზე დაყენებას.
- კარგი ადამიანური ურთიერთობები ნიშნავს აღქმაზე, სწორ წარმოდგენაზე ფოკუსირებას.
- კარგი ადამიანური ურთიერთობები ნიშნავს საკუთარ პირად უფლებებზე უარის თქმას.
- კარგი ადამიანური ურთიერთობა ნიშნავს სხვების გრძნობებისადმი მგრძნობიარობას.
- კარგი ადამიანური ურთიერთობა ნიშნავს, არ დაუშვათ, რომ წვრილმანმა პრობლემებმა შექმნას პრობლემები.

პავლეს მაგალითი: მზად იყო დაეთმო პირადი სურვილები

პავლეს ახალგაზრდა თანაშემწეს ტიმოთეს ჰყავდა ებრაელი დედა, მაგრამ წინადაცვეთილი არასდროს ყოფილა. პავლემ იცოდა, რომ წინადაცვეთა აღარ არის საჭირო ღვთის ხალხისთვის. პავლემ ძლიერი წერილი დაწერა წინადაცვეთის შესახებ (გალატელთა წერილი) და მონაწილეობა მიიღო იერუსალიმის საბჭოში, სადაც ითქვა, რომ წინადაცვეთა არ იყო საჭირო ქრისტიანებისთვის.

ამასთან, პავლემ ტიმოთეს წინადაცვეთისკენ მოუწოდა. რატომ? რათა ტიმოთე უფრო ეფექტური გამხდარიყო მსახურებაში. პავლემ იცოდა, რომ ტიმოთე სტუმრობდა სინაგოგებს და ემსახურებოდა ებრაელ აუდიტორიას. იმისთვის, რომ წინადაცვეთელი ადამიანი არ მისულიყო სინაგოგაში, უმჯობესი იყო ტიმოთე წინადაცვეთილიყო (საქმეები 16:3).

სხვა შემთხვევაში, პავლე თანახმა იყო მონაწილეობა მიეღო იუდეველთა განწმენდის შესაწირავში (საქმეები 21:18-26). ფიქრობდა თუ არა, რომ ამის გაკეთება იყო საჭირო ღმერთის მოსაწონად? არა, მას სურდა ამის გაკეთება, რათა ებრაელი ძმები ღვთის საქმეში მიეზიდა. პავლე არ ცდილობდა მათ მოპოვებას სიამაყის ან თვითგანდიდების გამო. მას სურდა, რომ ისინი მის გვერდით ყოფილიყვნენ, რათა მათ ერთად შეძლებოდათ ღვთის სამეფოს მშენებლობა. პავლე მზად იყო დაეთმო პირადი ინტერესები, რათა ღვთის საქმე წაეწია წინ.

მეორეს მხრივ, პავლე უარს ამბობდა კომპრომისზე წასვლაზე პრინციპულ საკითხებში. როდესაც გალატიაში წარმართ ახალმოქცეულებზე ზეწოლა მოახდინეს წინადაცვეთის ჩვეულების დასაბრუნებლად, პავლე მტკიცე იყო თავის ერთგულებაში პრინციპისადმი, რომ გამართლება მხოლოდ რწმენით ხდება (გალატელთა 1-2, 5). ანალოგიურად, მან უარი თქვა წარმართი პასტორის, ტიტეს წინადაცვეთის მოთხოვნის მიზნით ზეწოლაზე (გალატელთა 2:1-5). ეს რომ პრინციპული საკითხი ყოფილიყო, პავლე კომპრომისზე არ წავიდოდა.

პავლეს მაგალითი: შექების გამოყენება

ყურადღება მიაქციეთ, როგორ იწყებს პავლე წერილებს. მისალმების შემდეგ ის ჩვეულებრივ აქებს თავის მკითხველებს.¹⁴ როდესაც მას ეკლესიაში ხალხისთვის საყვედური უნდა გამოეთქვა, როგორც წესი, ის ჯერ რაიმე დადებითს ეუბნებოდა, რათა ამ ხალს სცოდნოდა, რომ ის მათ წინააღმდეგ არ იყო. ეს კარგი ადამიანური ურთიერთობებია. იყავით თავისუფალი შექებასა და კომპლიმენტებში. როდესაც საქმე სხვა ადამიანებთან გაქვთ, ყოველთვის უნდა ისწრაფოთ იყოთ პოზიტიური. იყავით ადამიანი, რომელიც სხვებს აშენებს და არა ის, ვინც ანგრევს.

პავლეს მაგალითი: საკუთარი თავის ადამიანებთან გაიგივების უნარი

პავლემ იცოდა როგორ მიემართა ხალხისთვის თავაზიანად და კულტურული მანერით. როდესაც ის ფელიქსის წინაშე ლაპარაკობდა, პავლემ თქვა:

ვიცი, რომ მრავალი წელია ამ ხალხის სამართლიანი მსაჯული ხარ, ამიტომ თამამად დავიცავ თავს (საქმეები 24:10).

როდესაც პავლე აგრიპას ესაუბრებოდა, მან თქვა:

ბედნიერად ვთვლი ჩემს თავს, მეფე აგრიპავ, რომ დღეს შემიძლია შენს წინაშე ვიმართლო თავი ყველაფერში, რაშიც იუდეველები მდებენ ბრალს. მით უმეტეს, რომ

¹⁴ იხილეთ რომაელთა 1:8; 1 კორინთელთა 1:4; 2 კორინთელთა 1:3; ფილიპელთა 1:3; კოლასელთა 1:3; 1 თესალონიკელთა 1:2; 2 თესალონიკელთა 1:3

იუდეველთა ყველა ჩვეულებასა და სადავო საკითხს იცნობ. ამიტომ გთხოვ სულგრძელად მომისმინო (საქმეები 26:2-3).

პავლე პატივს სცემდა ამ ხელისუფლების პოზიციას და თავაზიანად ეპყრობოდა მათ. ზოგიერთმა ქრისტიანმა დაივიწყა თავაზიანობის მნიშვნელობა. ნაკლებად თავაზიან ადამიანს შეიძლება ეთქვა ფელიქსისთვის: "მე ვიცი, რომ შენ ამ ერის მოსამართლე ხარ, მაგრამ მე მხოლოდ ღმერთის წინაშე ვაგებ პასუხს. შენს აზრს მნიშვნელობა არ აქვს!" პავლეს რომ ეს პასუხი გაეცა, ის დაკარგავდა სახარების გაზიარების შესაძლებლობას ამ მთავრობის წარმომადგენლისთვის. პავლემ თავაზიანობის შედეგად, შეძლო ფელიქსთან "ქრისტე იესოს რწმენის შესახებ" საუბარი ორი წლის განმავლობაში (საქმეები 24:24-27).

პავლემ შეისწავლა ის ადგილები, სადაც მსახურობდა და ხალხთან ურთიერთობის გზები იპოვა. ათენში ქადაგებისას პავლე ციტირებდა ბერძნებს შორის პოპულარულ წარმართ მწერლებს (საქმეები 17:28). ის მგრძნობიარე იყო თავისი აუდიტორიის მიმართ.

ზოგჯერ, ადამიანებთან ურთიერთობის პრობლემები გამოწვეულია კარგი ადამიანების მიერ, რომლებიც მხოლოდ საკუთარი თვალსაზრისით უყურებენ საკითხებს. ისინი ვერ ხვდებიან, თუ როგორ აღიქვამენ სხვები მათ ქმედებებს. კარგი მიზნის მიღწევის ნაცვლად, ის საპირისპირო რეაგირებას იწვევს. კარგი ადამიანური ურთიერთობები მოითხოვს საკუთარი თავის სხვა ადამიანებთან გაიგივებას, ანუ მათ ადგილზე დაყენებას და მათი აზრის გათვალისწინებას.

პრაქტიკული რჩევები ადამიანებთან ურთიერთობისთვის

მე პროექტის ადამიანი ვარ. ბევრი რამ ვისწავლე პროექტების შესახებ. ამასთან, ერთ-ერთი ყველაზე მნიშვნელოვანი რამ, რაც მე ვისწავლე პროექტების შესახებ, არის ადამიანურ ურთიერთობებზე კარგად მუშაობის მნიშვნელობა. ბევრი პრობლემა, რომელიც მე შემექმნა პროექტების შესრულების დროს, დაკავშირებული იყო ცუდ ადამიანურ ურთიერთობებთან. ქვემოთ მოცემულია რამდენიმე დაკვირვება ადამიანურ ურთიერთობებზე.

(1) დაიწყეთ ზემოდან.

გაცილებით ადვილია ორგანიზაციის სათავედან დაწყება და ქვემოთ ჩასვლა, ვიდრე ქვემოდან დაწყება და იმ პიროვნებამდე მისვლა, ვინც გადაწყვეტილებებს იღებს. ინფორმაცია ბევრად უკეთესად მიეწოდება მართვის რგოლებში ზემოდან ქვემოთ, ვიდრე ქვემოდან ზემოთ.

აფრიკა ავტორიტარული საზოგადოებაა. დიდი პატივისცემა ენიჭება უფლებამოსილ პირს. ხელისუფლების ქვეშ მყოფ ადამიანებს იშვიათად შეუძლიათ რაიმე გააკეთონ ზემდგომი პირის თანხმობის გარეშე. ხალხს კი ეშინია ინოვაციურობის და ამ ზემდგომისთვის იდეების

შეთავაზების. გართულების თავიდან ასაცილებლად უკეთესია პირდაპირ მასთან მისვლა. მას შემდეგ რაც ძალაუფლების მქონე პირისგან ნებართვა მოიპოვეთ, ქვეშევრდომებთან მუშაობა ნაკლებად გაგიჭირდებათ. თუ თქვენ შეძელით ზემდგომების კეთილგანწყობის უზრუნველყოფა, გრძელი გზა გაგივლიათ პრობლემების გადასაჭრელად. დეპარტამენტში დასაქმებული დანარჩენი ადამიანები ბევრს იმუშავენ თქვენი პროექტის შესასრულებლად.

საუკეთესო რამ, რისი გაკეთებაც შეგიძლიათ ადამიანური ურთიერთობების მიზნებისათვის არის არა მხოლოდ სათავეში მყოფი პირის ნებართვის უზრუნველყოფა, არამედ მისი **მონაწილეობის** უზრუნველყოფაც. შეეცადეთ ეს ადამიანი გახდეს თქვენი პროექტის თანადამფინანსებელი.

ჩვენ მჭიდროდ ვთანამშრომლობდით ნიგერიის თოთხმეტ შტატთან ქრისტიანულ განათლებაში პროფესიული სერტიფიკატის შესაქმნელად. ჩვენ ვცდილობთ არა მხოლოდ შტატის განათლების მინისტრის ნებართვა მივიღოთ, არამედ ვაძლევთ მათ საშუალებას გახდნენ ჩვენი პროექტის თანადამფინანსებლები. მაშინ, როდესაც ჩვენს პროგრამას ვუკეთებთ რეკლამას, ეს არ არის მხოლოდ *ქრისტიანული კვლევების საერთაშორისო ინსტიტუტის* პროგრამა; ეს არის პლატოს შტატის მთავრობის პროექტი. ეს არის ძალზე მნიშვნელოვანი სტიმული ადამიანთა ურთიერთობებისთვის.

(2) “ვაგონით იმ მიმართულებით იმგზავრეთ, საითაც ის უკვე მიდის.”

რამის შესრულების საუკეთესო გზაა იპოვოთ ადამიანი, რომელსაც უკვე აწუხებს გარკვეული პრობლემა, ან დაინტერესებულია გარკვეული პროექტით. შემდეგ მონახავთ გზას, რომ დაეხმაროთ მათ პრობლემის მოგვარებაში ან პროექტის შემუშავებაში. უფრო მარტივია მიყიდოთ კომპიუტერი მას, ვინც უკვე ეძებს კომპიუტერს, ვიდრე მას, ვინც არ იცის, რომ კომპიუტერი სჭირდება. თუ თქვენ ცდილობთ დაეხმაროთ ვინმეს მიზნების შესრულებაში, თქვენი პროექტი მათი პროექტი ხდება. რაც უფრო მეტად ეკუთვნის პროექტი სხვას, მით უკეთესი იქნება თანამშრომლობა.

შიდსი აფრიკის წინაშე მდგარი ერთ-ერთი უდიდესი პრობლემაა. ჩვენ შევქმენით პროექტი, რომელიც ნიგერიის მთავრობას დაეხმარება შიდსთან ბრძოლის მიზნის შესრულებაში. თუმცა, ჩვენ ამას ვაკეთებთ ბიბლიის გამოყენებით. ჩვენ ვიპოვეთ საშუალება, რომ დავეხმაროთ მთავრობას შიდსის წინააღმდეგ ბრძოლაში, ამავე დროს, ბიბლიის გზავნილსაც ვავრცელებთ.

(3) ყველა თან წაიყვანეთ.

წარმატებულ პროექტში ყოველთვის ბევრი ადამიანი მონაწილეობს. თქვენ უნდა აგრძნობინოთ ყველა მონაწილეს, რომ ის პროექტის ნაწილია. ეს ძალიან მნიშვნელოვანი

პრინციპია. ნებისმიერი პროექტისთვის მაქსიმალური ოდენობის მხარდაჭერის მისაღებად, თქვენ უნდა ჩართოთ ადამიანების მაქსიმალური რაოდენობა.

ორგანიზაცია აშშ – დან ჩამოვიდა ნიგერიაში სამახარობლო საქმიანობის საწარმოებლად. ისინი კარგი ხალხი იყვნენ და კარგ საქმესაც ასრულებდნენ. თუმცა, მათ ვერ გამოიყენეს სრული პოტენციალი. ადამიანური ურთიერთობების მხრივ მათი მუშაობის ზოგიერთი ნაწილი არაეფექტური იყო. მაგალითად:

- მათ სცენაზე თარჯიმნის გარდა არ ჰყავდათ ადგილობრივი ადამიანი. სცენაზე ადგილობრივი ქრისტიანი ლიდერები რომ ჰყოლოდათ, ისინი ადგილობრივი ეკლესიების კურთხევას და პატივისცემას მიიღებდნენ.
- ისინი არ თანამშრომლობდნენ ადგილობრივ ეკლესიებთან. ეს შექმნიდა უფრო მჭიდრო ურთიერთობას ადგილობრივ მოსახლეობასთან..
- ისინი მივიდნენ და სამუშაოს უმეტესობა თვითონ შეასრულეს. მათ დააფინანსეს მთელი პროექტი. ამის გამო ეს სხვის პროექტს დაემსგავსა. ამიტომ მათ ვერ შეძლეს დაერწმუნებინათ ადგილობრივი მოსახლეობა, რომ თავი მიეძღვნათ მსახურებისთვის.

(4) სცანით სხვა ადამიანები.

მნიშვნელოვანია სხვების გამოცდილების აღიარება, მაშინაც კი, თუ ის არც ისე ძლიერ აღემატება თქვენსას. ეს თავმდაბლობის დემონსტრირებას ახდენს და თავმდაბლობა კარგია ადამიანებთან ურთიერთობებისთვის. როგორც ზემოთ აღვნიშნეთ, პავლემ მთელი გულით შეაქო თესალონიკელები და მისი წერილების სხვა მკითხველები. ის ყოველთვის ეძებდა საბაბს, რისთვისაც შეეძლო გულწრფელად ეთქვა მათთვის კომპლიმენტები.

ჩვენ უნდა ვიყოთ მგრძნობიარე ადამიანების მიმართ ყველა დონეზე. იპოვნეთ საშუალება, რომ შეაქოთ მძღოლები, ავტომობილის მართვის კარგი მანერის გამო. როდესაც მანქანას გაგიკეთებთ, კომპლიმენტი უთხარით მექანიკოსს. მიესალმეთ კომპიუტერების წინ მჯდომ მდივნებს და გამონახეთ ხერხი, რომ შეაქოთ მათი კომპიუტერული უნარები. რაც უფრო მეტ ხალხს დააფიქრებთ თავიანთ უნარებზე, მით უკეთესი იქნება თქვენი ურთიერთობა მათთან.

პარტნიორობაში ყურადღება სხვა პიროვნებაზე გადაიტანეთ. სხვას აგრძნობინეთ თავი კარგად. დაეხმარეთ ადამიანს გააცნობიეროს, რომ მისი წვლილი, პროექტის მნიშვნელოვანი ნაწილია. აგრძნობინეთ სხვას პასუხისმგებლობა. თუ ის პასუხისმგებლობას არ იგრძნობს, ბევრს არ გააკეთებს. სხვა პირთან ან ორგანიზაციასთან მუშაობისას, თვალსაჩინო ადგილას განათავსეთ ამ პირის ან ორგანიზაციის სახელი. ეს ხელს უწყობს სამუშაოს შესრულებას.

გახსოვდეთ, რომ მუშაობაა მნიშვნელოვანი და არა დამსახურება. თუ საქმე შესრულდა და ვინმე სხვა მიიღებს აღიარებას, ეს ნორმალურია. მთავარია, რომ სამუშაო შესრულდეს.

(5) შექმენით პროფესიონალურად დაწერილი მასალა.

მიუხედავად იმისა, რომ დაკავებულ ადამიანებს არ მოსწონთ გრძელი მოხსენებების კითხვა, მათ უყვართ დეტალების დანახვა. დეტალური წინადადება მრავალი ქვეპუნქტით პროფესიონალურად გამოიყურება. რაც უფრო პროფესიონალად წარმოჩინდებით, მით უფრო მეტად გიჭერენ მხარს სხვები და მით მეტია წარმატების ალბათობა.

როდესაც ადგენთ დოკუმენტს, რომელიც სავსეა დეტალებით, ეს აჩვენებს, რომ თქვენ იცით რას აკეთებთ. თუ ცდილობთ მიიღოთ ვინმეს ნებართვა პროექტის შესასრულებად, საჭიროა კარგი შთაბეჭდილების მოხდენა. კარგი შთაბეჭდილების მოხდენის ერთ-ერთი გზა ხარისხიანი დოკუმენტების წარმოებაა. რაც უფრო პროფესიონალურად შეძლებთ თქვენი მასალის მომზადებას, მით უფრო სერიოზულად აღგიქვამთ ხალხი.

ახლახანს შევხვდი განათლების ფედერალურ მინისტრს. მათ ჩვენი ზოგიერთი დოკუმენტი დაეკარგათ და სურდათ, რომ მათთვის ასლები მიმეწოდებინა. დავბრუნდი და შევექმენი ჩვენი ყველა მიმოწერის ჟურნალი. მისი კარგი ხარისხის ფოტო ასლი გავაკეთე და ყველაფერი საბუთების შემკვრელში ავკინძე. მათზე დიდი შთაბეჭდილება მოახდინა წარდგენის პროფესიონალიზმმა. ეს ქმნის შესაძლებლობებს ვითანამშრომლოთ ღვთის სასუფეველისთვის.

(6) აღიარეთ, რომ კარგი ურთიერთობები ისეთივე მნიშვნელოვანია, როგორც კარგი იდეები.

არცერთი პროექტი არასოდეს სცილდება "ადამიანურ ფაქტორს". კარგი ურთიერთობების გარეშე, საუკეთესო პროექტები ჩაიშლება. თქვენ არა მხოლოდ თქვენს წინადადებებზე უნდა იმუშაოთ, არამედ მათ პრეზენტაციაზე და სხვა ადამიანებთან ურთიერთობაზე. ბევრი მოვაჭრე დებს კონტრაქტს არა იმიტომ, რომ მათ საუკეთესო პროდუქტი აქვთ, არამედ იმიტომ, რომ აქვთ საუკეთესო ხასიათი. ღვთის სამეფოს გულისათვის იმუშავეთ მყარი ურთიერთობების ასაშენებლად სხვა ადამიანებთან.

კარგი გაგებით, ჩვენ უნდა ვიცოდეთ რა აინტერესებს სხვა ადამიანებს. დავინტერესდეთ მათი ინტერესებით. ნეგატიური გაგებით, ჩვენ უნდა ვისწავლოთ სიტყვები და ფრაზები და მოქმედებები, რომლებსაც ნეგატიური შინაარსი აქვთ. უნდა ვისწავლოთ ჩვენი ნათქვამის, სხვისი ყურით მოსმენა. ამიტომაც სთხოვა პავლემ ტიმოთეს წინადაცვეთა; ტიმოთე რომ წინადაცვეთილი არ ყოფილიყო, ეს შეზღუდავდა მათ მსახურებას სინაგოგებში.

აბუჯაში მყავს მეგობარი, რომელიც შეუდარებელია ადამიანურ ურთიერთობებში. ის ყოველთვის სწორ სიტყვებს არჩევს, რათა სხვა ადამიანს მოეხსნას დამაბულობა და კარგად იგრძნოს თავი თავის სამუშაოსთან დაკავშირებით.

ერთხელ, ჩვენ შევედით განათლების საპატიო მინისტრის კაბინეტში და მან მდივანს უთხრა: ”ალბათ სამი მიზეზი მაინც არსებობს, რის გამოც დღეს ვერ შევხვდებით განათლების საპატიო მინისტრს. მაგრამ თქვენ მისი გრაფიკი კარგად იცით. შეგიძლიათ მიმანიშნოთ რაიმე გზა, რომელიც საშუალებას მოგვცემს ვნახოთ ის?” მნიშვნელოვანი ის კი არ იყო რაც მან უთხრა. ყველაზე მნიშვნელოვანი ის დრო იყო, როდესაც მან ყურადღება გაამახვილა მდივანზე და აღიარა მისი ძალაუფლება, რომ ის განათლების მინისტრამდე მიეყვანა. მას დრო დაჭირდა, რომ ეღიარებინა მისი ღირებულება. ეს აშენებს ურთიერთობებს.

(7) იყავით სწავლისკენ მსწრაფველნი.

სწავლის სურვილი შესანიშნავი გზაა პატივისცემის მოსაპოვებლად. ადამიანის ბუნება ყოველთვის აღფრთოვანებულია ადამიანით, ვისაც სურს ისწავლოს. იმის აღნიშვნა, რომ სწავლობთ და არ ხართ ექსპერტი, კარგი ადამიანური ურთიერთობების საწინდარია.

(8) იყავით გულწრფელნი.

როდესაც პავლემ ონესიმეს სახელით მისწერა ფილიმონს, მან შექებით დაიწყო.

ყოველთვის ვმადლობ ჩემს ღმერთს და გიხსენებ ჩემს ლოცვებში, მესმის რა შენი სიყვარული და რწმენა, უფალ იესოსა და ყველა წმინდანის მიმართ რომ გაქვს, ვლოცულობ, რათა ქმედითი იყოს შენი რწმენის გაზიარება, რომ სრულად შეიცნო ყველა ის სიკეთე, რაც ჩვენშია ქრისტესთვის, რადგან დიდი სიხარული და ნუგეში გვაქვს შენს სიყვარულში, ვინაიდან შენით გახალისდნენ წმიდანთა გულები, ძმაო (ფილიმონი 1:4-7).

კომპლიმენტების შემდეგ, პავლემ სთხოვა: „გთხოვ ჩემს შვილ ონისიმეზე, რომელიც ჩემს ბორკილებში ვშვი“. შექება გულწრფელი იყო. ფილიმონი ნამდვილად იყო კურთხევა პავლესა და სხვა წმინდანებისთვის. ყალბი კომპლიმენტები არ ივარგებს. იყავით გულწრფელნი სხვა ადამიანებთან ურთიერთობაში.

შეცდომები, რომლებიც თავიდან უნდა აიცილოთ

ამ გაკვეთილის უმეტესი ნაწილი დაწერილია პოზიტიური პერსპექტივიდან. თუმცა, არსებობს ისეთი რამ, რისი თავიდან აცილებასაც უნდა ვეცადოთ. ეს რაღაცეები ზიანს მიაყენებს ჩვენს ადამიანურ ურთიერთობებს.

(1) ნუ იქნებით საკუთარ თავზე ორიენტირებულნი.

ეს არის ძალიან მარტივი ქრისტიანული იდეა. თუ მხოლოდ ჩვენით ვართ დაინტერესებული, ეს აშკარა გახდება სხვა ადამიანებისთვის. ეს საბოლოოდ დააზარალებს ჩვენს პროექტს. მყავს კარგი მეგობარი, მშრომელი ადამიანი, რომელიც ბევრ კარგ საქმეს აკეთებს. თუმცა, მას ხშირად ადანაშაულებენ ხალხის გამოყენებაში. ის მუშაობს ადამიანთან მანამ, სანამ ამ ადამიანს შეუძლია მისი დახმარება მის საქმეში. როდესაც ადამიანი აღარაა მისთვის სასარგებლო, ის ტოვებს მას და აჰყავს სხვა. ჩვენ ბევრი უნდა ვიმუშაოთ, რომ თავიდან ავიცილოთ ასეთი აღქმა. ეს ის შთაბეჭდილება არ არის, რომლის მოხდენაც გვსურს.

საუბრის დროს მოერიდეთ "მე"ნაცვალსახელის ხშირად გამოყენებას. არის შემთხვევები, როდესაც ყველით ისტორიებს, რომელშიც შეგიძლიათ პირველი პირის ნაცვალსახელი ეფექტურად გამოიყენოთ. თუმცა, გახსოვდეთ, რომ გუნდის ნაწილი ხართ. "ჩვენ", როგორც წესი, უკეთესად ჟღერს, ვიდრე "მე."

(2) არ ააშენოთ თქვენი მსახურება სხვისი მსახურების ხარჯზე.

ზოგჯერ ჩვენ ისე ვართ ორიენტირებულნი საკუთარ მსახურებაზე, რომ სხვა ადამიანების მსახურებებს უგულებელვყოფთ. მედიცინის ერთ-ერთი პირველი კანონია "არ ავნო". ეს უნდა იყოს მსახურების ერთ-ერთი უმთავრესი კანონი. უნდა მოვერიდოთ რაიმე ზიანის მიყენებას.

(3) ნუ უგულებელყოფთ სათანადო პროტოკოლს.

პროტოკოლი ძალზე მნიშვნელოვანია ბევრ ქვეყანაში. უმჯობესია იყოთ ძალიან ფრთხილი, ვიდრე ძალიან დაუდევარი. ამერიკელები დიდ მნიშვნელობას არ ანიჭებენ პროტოკოლს და უჭირთ სხვა ქვეყნებში სათანადო პროტოკოლის დაცვა. ამასთან, ვისწავლე, რომ პატივი უნდა ვცეთ სტატუსის პოზიციებს, თუ ვაპირებთ ურთიერთობების აშენებას.

(4) ნუ დააჩქარებთ მოვლენებს.

ერთ-ერთი ყველაზე დიდი შეცდომა, რომელსაც ჩვენ ვუშვებთ პროექტების განხორციელებაში, არის ის, რომ ვცდილობთ საქმეები ჩქარა გავაკეთოთ. კარგი ადამიანური ურთიერთობაა, არ აჩქარდეთ და დრო გამოიყენოთ - დარწმუნდეთ, რომ ყველა მიძღვნილია და კარგ საფუძველს უყრის იმას, რასაც აკეთებთ. თუ ძალიან სწრაფად მიიწევთ წინ, დიდი ალბათობით ხალხს აწყენინებთ. დრო დაუთმეთ პროექტების ორგანიზებას.

(5) ნუ წახვალთ კომპრომისზე პრინციპების დათმობის ხარჯზე.

როგორც ყველაფერში, ადამიანურ ურთიერთობებშიც უნდა იყოს ბალანსი. ადამიანურ ურთიერთობებში ძალიან შორს წასვლამ შეიძლება გამოიწვიოს კომპრომისი პრინციპების დათმობის ხარჯზე. კომპრომისზე წასვლა ცოდვა არ არის, თუ კომპრომისით პრინციპებს არ

ღალატობთ. ამასთან, უნდა გავფრთხილდეთ კომპრომისზე წასვლისას პრინციპულ საკითხებში. როგორც ზემოთ ვნახეთ, პავლე ადამიანური ურთიერთობების გამო არ წასულა კომპრომისზე ბიბლიურ პრინციპებთან მიმართებაში.

დასკვნა

კარგი ადამიანური ურთიერთობები კარგი კომუნიკაციის მნიშვნელოვანი ასპექტია. კარგი ადამიანური ურთიერთობების გარეშე ჩვენი ყველა სხვა კომუნიკაცია შეფერხდება.

შეიძლება მოგეჩვენოთ, რომ ეს თემა თქვენთვის არ არის მნიშვნელოვანი. ალბათ ფიქრობთ: ”მე პატარა ეკლესიის მოძღვარი ვარ. მთავრობის წარმომადგენლებთან ურთიერთობა არ მჭირდება. რატომ უნდა შევისწავლო ადამიანური ურთიერთობები?” თუმცა, ყველა პასტორს აქვს ადამიანური ურთიერთობების საჭიროება. მიუხედავად იმისა, თქვენი ეკლესია დიდია თუ მცირე, თქვენ წარმოადგენთ თქვენს ეკლესიას (და ღვთის სამეფოს) თქვენს საზოგადოებაში. ეძებთ შესაძლებლობები გამოიყენოთ თქვენი საზოგადოებაში ყოფნა სახარების წარსადგენად. ეძებთ სხვა მსახურებებთან და ორგანიზაციებთან თანამშრომლობის შესაძლებლობები ღვთის სასუფეველის მსახურებაში.

► ეძებთ შესაძლებლობებს იმსახუროთ თქვენს საზოგადოებაში? მზად ხართ მონაწილეობა მიიღოთ საზოგადოებრივ ღონისძიებებში, სადაც შეგეძლება წარმოადგინოთ ეკლესია და ღვთის სამეფო?

8 გაკვეთილის დავალება

(1) შემდეგი გაკვეთილის დასაწყისში თქვენ გაივლით ტესტს ამ გაკვეთილის მასალის საფუძველზე. მომზადებისას ყურადღებით შეისწავლეთ ტესტის კითხვები.

(2) გაზეთიდან, ჟურნალიდან ან ონლაინ ამბების წყაროდან იპოვნეთ ორი სტატია, რომ გააცნოთ ისინი თქვენს კლასს.

- სტატია, რომელშიც ლიდერმა აჩვენა კარგი ადამიანური ურთიერთობების მაგალითი. აღნიშნეთ, რა გააკეთა მან კარგად საზოგადოებასთან მიმართებით.
- სტატია, რომელშიც ლიდერმა აჩვენა ცუდი ადამიანური ურთიერთობების მაგალითი. რა შედეგები მოჰყვა მის მარცხს? როგორ შეეძლო ლიდერს სიტუაციასთან უფრო ეფექტურად გამკლავება? რა გაკვეთილი შეგიძლიათ ისწავლოთ ამ სიტუაციიდან?

8 გაკვეთილის ტესტი

- (1) ადამიანური ურთიერთობები არის_____ -ის ხელოვნება.
- (2) ჩამოთვალეთ რეზაბყამის სამი შეცდომა ადამიანური ურთიერთობების თვალსაზრისით.
- (3) რა მნიშვნელოვან გაკვეთილს ასწავლის პავლე რომაელების მე-14 თავში?
- (4) რა მნიშვნელოვანი გაკვეთილი ასწავლა პავლემ ადამიანური ურთიერთობების შესახებ ტიმოთეს, წინადაცვეთისკენ მოწოდების მაგალითით?
- (5) რა მნიშვნელოვან გაკვეთილი გვასწავლა პავლემ ადამიანურ ურთიერთობებთან დაკავშირებით, ფელიქსის წინაშე თავდაცვით და მის მიერ წარმოთქმული სიტყვით ათენში?
- (6) ჩამოთვალეთ ამ გაკვეთილში მოცემული ოთხი პრაქტიკული რჩევა ადამიანებთან ურთიერთობისთვის.
- (7) ჩამოთვალეთ ოთხი შეცდომა ადამიანურ ურთიერთობებში, რომლებიც თავიდან უნდა აიცილოთ.

გაკვეთილი 9

კულტურათაშორისი კომუნიკაცია

გაკვეთილის მიზნები

ამ გაკვეთილის ბოლოს სტუდენტმა უნდა:

- (1) დააფასოს ბიბლიაში ურთიერთკავშირების მაგალითები.
- (2) ისწავლოს პრაქტიკული გაკვეთილები კულტურათაშორისი კომუნიკაციისთვის.
- (3) აღიაროს სიყვარულისა და პატივისცემის მნიშვნელობა კულტურათაშორის ურთიერთობებში.
- (4) იცოდეს პრაქტიკული გზები, როგორ შეძლოს უკეთესი მოსმენა.

შესავალი

თქვენს მსახურებაში ნახავთ, რომ გჭირდებათ ურთიერთობა იმ ადამიანებთან, რომლებსაც არ აქვთ თქვენნაირი კულტურული წარმომავლობა. ეს შეიძლება იყოს სხვა ქვეყნის წარმომადგენელი, ან თუნდაც ახლომდებარე სოფლიდან ჩამოსული ადამიანი, თქვენს შორის მაინც იარსებებს განსხვავებები ურთიერთგაგებასა და კომუნიკაციაში.

ამ განსხვავებების გადალახვის უნარი უფრო ეფექტურს გაგხდით, როგორც ღვთის სამეფოს მსახურს. ამ მოკლე გაკვეთილში ჩვენ შევისწავლით კულტურათაშორისი კომუნიკაციის რამდენიმე ძირითად პრინციპს.

► განიხილეთ დრო, როდესაც გქონდათ ურთიერთობა სხვა კულტურის წარმომადგენელთან. რა სირთულეებს წააწყდით? წარმატებული იყავით სხვაობების გადალახვაში კომუნიკაციის საშუალებით?

კულტურათაშორისი (ინტერკულტურული) კომუნიკაცია ბიბლიაში

კულტურათაშორისი კომუნიკაციის მაგალითები ძველ აღთქმაში

ღმერთმა აბრაამთან დადებული აღთქმით დაგვანახა, რომ სახარება მთელ მსოფლიოში გავრცელდებოდა და აბრაამში იკურთხებოდა "დედამიწის ყველა ტომი" (დაბადება 12:1-3). ეს ითვალისწინებდა მომავალს, სადაც მნიშვნელოვანი იქნებოდა კულტურათაშორისი კომუნიკაცია.

აქ მოცემულია რამდენიმე მაგალითი, თუ როგორ ურთიერთობდნენ ღვთის ხალხი სხვა კულტურებთან:

- აბრაამმა და იოსებმა მოიპოვეს ეგვიპტის ფარაონის პატივისცემა.
- სოლომონი მასპინძლობდა სტუმრებს მთელი ანტიკური სამყაროდან. ბევრმა მკვლევარმა დაინახა მსგავსება იგავების 22: 17–24: 22-სა და ეგვიპტის იგავთა კრებულს შორის, რომელსაც ამენემოპეს ინსტრუქცია უწოდეს. ეს იმაზე მეტყველებს, რომ სოლომონი იცნობდა ეგვიპტის კულტურას.
- დანიელი გახდა ბაბილონისა და სპარსეთის მმართველების პატივსაცემი მრჩეველი. დანიელის 1-ლი თავიდან ჩანს, რომ დანიელი იყო ძლიერი მრწამსის მქონე ახალგაზრდა ("გულში ჩაიდო დანიელმა, რომ თავი არ შეეხილწა მეფის რჩეული ულუფით და მისი სასმელი ღვინით"); მაგრამ, ის ბაბილონელი გავლენიანი პირების პატივისცემითაც სარგებლობდა ("ნებართვა სთხოვა საჭურისთუხუცესს, რომ თავი არ შეეხილწა") (დანიელი 1:8).
- ახალგაზრდა ებრაელი გოგონა ესთერი გახდა მეფე არტაქსერქსეს (ახაშვეროშის) დედოფალი. თავისი უნარის წყალობით, რომ შეეთავსებინა გამბედაობა მეფესთან შესასვლელად ("...და, თუ დავიღუპები, დავიღუპო!") და სპარსული კულტურის პატივისცემა (მეფის ნადიმზე მოწვევა, ნაცვლად იმისა, რომ მოუმზადებლად წარედგინა თავისი თხოვნა), ის გახდა ღმერთის იარაღი მისი ხალხის გადასარჩენად (ესთერი 4:16).

კულტურათაშორისი კომუნიკაციის მაგალითები ახალ აღთქმაში

იესოს დიადმა დავალებამ კულტურათაშორისი კომუნიკაცია კიდევ უფრო მნიშვნელოვანი გახადა.

ამიტომ წადით და დაიმოწაფეთ ყველა ხალხი და მონათლეთ ისინი მამის, ძის და სულიწმიდის სახელით. ასწავლეთ მათ ყოველივეს დაცვა, რაც მე გამცნეთ (მათე 28:19-20).

იესომ თქვა, რომ მოციქულები იქნებოდნენ „ჩემი მოწმენი იერუსალიმში, მთელ იუდეასა და სამარიაში და დედამიწის კიდემდე“ (საქმეები 1:8). ამ დავალების აღსრულება შეუძლებელია, თუკი ჩვენ არ მოვინდომებთ და ვერ შევძლებთ ვესაუბროთ მათ, ვინც არ იზიარებს ჩვენს კულტურულ წარმომავლობას.

იესომ წარმოგვიდგინა კულტურათაშორისი კომუნიკაციის მოდელი. მას სურვილიც და უნარიც ჰქონდა ემსახურა წარმართებისთვის. იმ დროს როცა სხვა ებრაელი რაბინები თავს არიდებდნენ წარმართთა რეგიონებს, იესომ განზრახ იმოგზაურა დეკაპოლისში. როდესაც სხვები სამარიას ერიდებოდნენ, იესო თავისი ნებით შეხვდა სამარიელ ქალს (იოანე 4).

მოციქული პავლე კულტურათაშორისი კომუნიკაციის შესანიშნავ მოდელს გვთავაზობს. რომაელ ჩინოსანთან საუბრისას მან მოითხოვა რომის მოქალაქის უფლებები (საქმეები 25:10-11). ათენში ქადაგებისას მან ის ფილოსოფიური ენა გამოიყენა, რომლითაც ეს ბერძენი მოაზროვნეები იყვნენ ცნობილნი (საქმეები 17:16-34).

პავლე ბევრს მუშაობდა, რომ სახარება ყველასთვის ექადაგა. კულტურათაშორისი ურთიერთობა მნიშვნელოვანი იყო პავლესთვის, რადგან სახარება იყო მნიშვნელოვანი მისთვის.

ყველასთვის ყველაფერი გავხდი, რათა როგორმე მეხსნა ზოგიერთები. და ყოველივე ამას ვაკეთებ სახარებისთვის, რათა მეც გავხდე მისი თანამონაწილე (1 კორინთელთა 9:22-23).

კულტურათაშორისი ანუ ინტერკულტურული კომუნიკაციის პრაქტიკული მოსაზრებები

მოუსმინეთ სანამ ილაპარაკებთ

იაკობი წერს, რომ ჩვენ უნდა ვიყოთ *სმენაში სწრაფი, სიტყვაში დინჯი* (იაკობის 1:19). მოციქული წერდა რისხვასა და ენაზე, მაგრამ მისი რჩევა კარგია კულტურათაშორისი კომუნიკაციისთვის. რაც უფრო მეტს მოვუსმენთ, მით უფრო მეტს ვისწავლით.

ეს მარტივად ჟღერს, მაგრამ რადგან დიდხანს უნდა ვისმინოთ, წარმატებული კულტურათაშორისი კომუნიკაცია დიდ დროს მოითხოვს. დროს ვერაფერი ჩაანაცვლებს. საუკეთესო კულტურათაშორისი კომუნიკატორი არის ის, ვინც დიდხანს ატარებს დროს სხვა კულტურაში.

ჩვენი სამყარო "სწრაფი კვების" სამყაროა. მიკროტალღურ ღუმელებს ვიყენებთ, რომ საჭმელი სწრაფად მოვამზადოთ. ჩვენ შეკვეთას ვაძლევთ მაკდონალდსში და ვწუწუნებთ, თუ შეკვეთას სწრაფად არ ვიღებთ. ბევრგან შეგიძლიათ დარეკოთ პიცის შესაკვეთად და მას თქვენს კარამდე მოიტანენ ოცდაათ წუთში. წამებში ვგზავნით ელექტრონულ გზავნილებს მსოფლიოს გადღმა. ჩვენ არ ვართ მიჩვეული ლოდინის! ინტერკულტურულ კომუნიკაციას დრო სჭირდება; ეს მოითხოვს ჩვენგან შენელებას და სხვების მოსმენას.

ბევრჯერ, ჩვენ ზანტები ვართ მოსმენაში და მკვირცხლები ლაპარაკში. ჩვენ ძალიან ბევრს ვსაუბრობთ და ძალიან ცოტას ვაკვირდებით. თუ გვინდა სხვების გაგება, უნდა მოვუსმინოთ. ეს სიმართლეა, მაშინაც, როცა სხვა ქვეყანაში ვმოგზაურობთ, როდესაც მეზობელ სოფელში მახარობლურ საქმეს ვეწევით, თუ სხვა ასაკობრივ ჯგუფებს ვასწავლით ან თუნდაც როცა საკუთარ ოჯახებს ვსტუმრობთ. ძალიან ხშირად, ჩვენ არ ვუსმენთ, და თვითონ ვლაპარაკობთ.

დუან ელმერმა, მისიონერმა და კულტურათმცოდნეობის პროფესორმა თქვა: "თქვენ ვერ ემსახურებით ისეთ ადამიანს, ვისიც არ გესმით. თუ თქვენ ცდილობთ ემსახუროთ ხალხს მათი გაგების გარეშე, თქვენ სავარაუდოდ აღგიქვამენ როგორც კეთილგანწყობილ მჩაგვრელს."¹⁵ სხვა სიტყვებით რომ ვთქვათ, თქვენი მცდელობებიც კი ემსახუროთ, უსიამოვნო შედეგებს გამოიწვევს და არასწორად იქნება აღქმული. დახმარების მცდელობით მიაყენებთ ზიანს? რატომ? იმიტომ რომ თქვენ ვერ გამონახეთ დრო, რათა იმ ადამიანისთვის გაგეგოთ, რომლის დახმარებასაც ცდილობთ!

როდესაც ჯონ სიმანდსი იყო ინდოეთში ევანგელისტ-მისიონერად, მან გააცნობიერა მოსმენის მნიშვნელობა. თუ ის სოფელში მიდიოდა და ქადაგებას იწყებდა, ხალხი ყოყმანით უსმენდა და უკვირდა: „ვინ არის ეს უცხო? რატომ გვესაუბრება ჩვენ?“

თუმცა, თუ მოძღვარი სიმანდსი ერთ დღეს გაატარებდა სოფლის მეთაურებთან, მოინახულებდა ადგილობრივ სკოლას და სვამდა კითხვებს, ის ბევრად განსხვავებულ მიღებას მოიპოვებდა. ამ შემთხვევაში ის უცხო აღარ იყო; ის იყო სტუმარი. ახლა მან იცოდა მათი სადარდებელიც და შეკითხვებიც.¹⁶

გამოიყენეთ იუმორი სიფრთხილით

იუმორი რთული საკითხია კულტურათაშორისი თვალსაზრისით. იუმორი მნიშვნელოვანია მოსაუბრეებისთვის, მაგრამ ბევრი ხუმრობა ცალკეული კულტურისთვისაა დამახასიათებელი და გასაგები. რაც სასაცილოა ჩინეთში, ფლორიდაში სასაცილო არ არის. რაც სასაცილოა ინდიანაში, ინდოეთში სერიოზულია. გამოყენების დაგეგმვისას ჰკითხეთ ვინმეს, შეესაბამება თუ არა თქვენი შერჩეული ამბავი თქვენთვის უცნობ კულტურას. ბევრმა პოლიტიკოსმა შეურაცხყოფა მიაყენა მსმენელს იუმორით, რომელიც არ ითარგმნება.

მოყევით ამბები

ამბების უმეტესობა კულტურულ ბარიერებს სცდება. ისტორიები, რომლებიც აღწერს ადამიანების მოქმედებებსა და ემოციებს, კარგად აღიქმება ინტერკულტურულადაც. ამასთან, თუ ისტორია ძალიან ბევრ კულტურულ კომპონენტს შეიცავს, ის კარგად ვერ ითარგმნება. სამიზნედ კვლავაც გამოგადგებათ კულტურის წარმომადგენელთან საუბარი. ჰკითხეთ: "როგორ აღიქვით, ანუ რა გაიგეთ, როდესაც ეს ამბავი მოისმინეთ?"

მე კოლეჯში მუსიკის ისტორიის კურსს ვასწავლი. ამ კურსში ხშირად ვიყენებ ბეთჰოვენის მაგალითს. მიუხედავად იმისა, რომ ბეთჰოვენი დიდი კომპოზიტორი იყო, მას არ ჰქონდა

¹⁵ Duane Elmer, *Cross-Cultural Servanthood: Serving the World in Christlike Humility* (Downers Grove: Intervarsity Books, 2009), Kindle location 148

¹⁶ John T. Seamands, *Tell It Well: Communicating the Gospel Across Cultures* (Kansas City: Beacon Hill Press, 1981), 97

კარგი ურთიერთობა ხალხთან. ის იყო გაბრაზებული ადამიანი, რომელმაც ბევრი ადამიანი გაანაწყენა. მეგობრებმა მას "დრაკონი" უწოდეს, რადგან ის ძალიან რთული პიროვნება იყო. დასავლელისთვის დრაკონი არის იგივე გველეშაპი, „ცეცხლისმფრქვეველი ურჩხული.“

ერთხელ ჩინეთში ვასწავლიდი ბეთჰოვენის შესახებ. როდესაც ბეთჰოვენს "დრაკონს" ვეძახდი, ჩემი სტუდენტები შეცბუნდნენ. ჩინეთში დრაკონი კარგი ბედის სიმბოლოა. ისინი გაოცდნენ: "რატომ დაერქვა ამ გაბრაზებულ ადამიანს ასეთი კარგი სახელი?" მომიწია ამბის შეცვლა, რათა აზიელ სტუდენტებს უკეთ გაეგოთ ჩემი სათქმელი.

იყავით მგრძნობიარე კულტურის მიმართ

კარგი კომუნიკატორები იყენებენ ბევრ ილუსტრაციასა და სიტყვის ფიგურას თავიანთ კომუნიკაციაში. თუმცა, ილუსტრაციები უნდა იყოს კულტურასთან შესაბამისობაში. აზრი არ აქვს კომპიუტერის შესახებ ილუსტრაციის გამოყენებას იმ ადამიანთა ჯგუფთან, რომელთაც არასოდეს უნახავთ კომპიუტერი.

ყოფილი პრეზიდენტი ბილ კლინტონი კარგად ერკვეოდა კულტურათაშორის კომუნიკაციაში. ერთხელ მან ქრისტიანებისა და მუსლიმების ჯგუფს მოუყვა კეთილი სამარიელის ამბავი. მან თქვა: "ერთი კაცი შეიარაღებულ მძარცველებს ჩაუვარდათ ხელში. მღვდელმა გვერდით ჩაუარა. ის რელიგიური ლიდერი იყო. შემდეგ გამოიარა ცნობილი ტომის წარმომადგენელმა. ბოლოს მტრული ტომის წარმომადგენელმა დაინახა დაშავებული მსხვერპლი". პრეზიდენტი კლინტონი კულტურის თვალსაზრისით ხსნიდა ამ ამბავს.

გაითვალისწინეთ, რომ ზოგიერთ ინგლისურ სიტყვას სხვადასხვა მნიშვნელობა აქვს მსოფლიოს სხვადასხვა ნაწილში. თუ შეერთებული შტატებიდან ინგლისში გაემგზავრებით და ვინმეს სთხოვთ "რესტორმ"-ი (საპირფარეშო) მიგასწავლოთ, ის მიგიყვანთ იქ, რასაც ამერიკელები "მოსასვენებელ ოთახს" ("ბრეიქრუმს") უწოდებენ (ადგილი, სადაც პერსონალი ისვენებს სამუშაოსგან). თუ ბრიტანელი ადამიანი ეწვევა შტატებს, და მოისურვებს შესვენებას, შეიძლება იკითხოთ: სად არის "რესტორმ"? ის ძალიან გაკვირვებული დარჩება, როდესაც მას ტუალეტში მიიყვანენ!

სხეულის ენა მნიშვნელოვანია. ამერიკაში შეგიძლიათ ხელის გაშლილი მტევანი დაუქნიოთ ადამიანს მეგობრობის ნიშნად; ნიგერიაში კი ეს ჟესტი წყევლად არის მიჩნეული. ამერიკაში თითის დაქნევის ჟესტით შეიძლება მოუხმო ადამიანს; ჩინეთში ეს ჟესტი გამოიყენება მხოლოდ ძაღლებთან მიმართებაში.

ხალხს შორის მანძილი განსხვავებულია სხვადასხვა კულტურაში. ზოგიერთს ურჩევნია ახლოს იყოს; სხვებს ურჩევნიათ დისტანციის დაცვა. ხმის ჟღერადობაც კი მნიშვნელოვანია.

ამერიკელები უფრო ხმამაღალი და ხმაურიანები არიან. ზოგიერთ კულტურაში ასეთი საუბარი უხეშობად არის მიჩნეული.

ადვილი სათქმელია: "ამ რაღაცებს მნიშვნელობა არ აქვს; ეს მხოლოდ კულტურული უპირატესობებია." თუმცა, თავიდან უნდა ავიცილოთ ყველაფერი, რაც სახარების აზრის გადაცემას გაართულებს. ამიტომ მნიშვნელოვანია ვისწავლოთ იმ ადამიანების კულტურული ჩვევები, ვისთვისაც გვსურს ვიმსახუროთ.

გაკვეთილი მაიმუნისგან

მაიმუნმა მდინარეში თევზი დაინახა. მაიმუნმა გაიფიქრა: "იმ საწყალ თევზს ჩემი დახმარება სჭირდება! მშრალი მიწაზე კომფორტულად და უსაფრთხოდ ვარ, ხოლო თევზი წყალშია ჩარჩენილი! კეთილი მაიმუნი ვარ; თევზს დავეხმარები."

მაიმუნი ავიდა ხეზე, რომლის ტოტებიც მდინარის მეორე ნაპირამდე გაზრდილიყო. ის ტოტზე გადავიდა, მიუხედავად იმისა, რომ ეს მისთვის საფრთხეს წარმოადგენდა. საკამოდ დაბლა დაეშვა და თევზი წყლიდან ამოიტაცა. მაიმუნი ხიდან ჩამოვიდა და ფრთხილად დადო თევზი მშრალ მიწაზე. რამდენიმე წუთის განმავლობაში თევზი აღელვებულად ფართხალებდა, მაგრამ მალევე მშვიდად მიყუჩდა. მაიმუნი ბედნიერი წავიდა; ის სხვა არსებას დაეხმარა.

მაიმუნს დახმარება სურდა, სამაგიეროდ მან თევზი მოკლა. რატომ? რადგან მას არ ესმოდა თევზის გარემოსი. მან გააკეთა ის, რასაც თვლიდა, რომ კარგია. კეთილი განზრახვა არ არის საკმარისი; უნდა მოვუსმინოთ მათ, ვისაც ვემსახურებით.¹⁷

იყავით სხვების მოყვარულნი და პატივისცემელნი

ალბათ ყველაზე მნიშვნელოვანი რჩევა, რომლის სწავლაც კულტურათაშორისი კომუნიკაციისთვის შეგიძლიათ, 2000 წლის წინ მოგეცათ: "გიყვარდეს მოყვასი შენი, ვითარცა თავი შენი" (მათე 22:39). ამ პრინციპის პრაქტიკულად გამოყენებისთვის იესომ თქვა: „როგორც გინდათ, რომ მოგექცნენ ადამიანები, თქვენც ასევე მოექცით მათ, რადგან ეს არის რჯული და წინასწარმეტყველნი" (მათე 7:12).

კომუნიკაციის ერთ-ერთი უმარტივესი პრინციპია დასვათ კითხვა: "რა მენდომებოდა, რომ ამ ადამიანს ეთქვა ჩემთვის? ვისურვებდი, რომ მათ ჩემზე ეს ხუმრობა ეთქვათ? ვისურვებდი, რომ ასეთი ტონით ელაპარაკათ ჩემთან? ვავლენ სიყვარულს მოყვასის მიმართ?"

¹⁷ ამოღებულია Duane Elmer წიგნიდან: *Cross-Cultural Servanthood: Serving the World in Christlike Humility* (Downers Grove: Intervarsity Books, 2009), Kindle edition location 214.

მალიან ხშირად ვუშვებთ შეცდომას, როდესაც ვთვლით, რომ ჩვენი კულტურა უკეთესია სხვა ადამიანების კულტურაზე. უნდა ვისწავლოთ, რომ ჩვენი კულტურა არ არის "უკეთესი"; ის უბრალოდ "განსხვავებულია". სხვისი პატივისცემის სწავლა მნიშვნელოვნად შეუწყობს ხელს ჩვენი კომუნიკაციის უნარის გაუმჯობესებას.

60 წლის ასაკში ჯუნიორს სთხოვეს ტაივანის ეკლესიის პასტორობა. ჯუნიორი არასოდეს ყოფილა შეერთებული შტატების გარეთ. ორმოცი წლის განმავლობაში ის იყო პატარა ეკლესიების მოძღვარი ამერიკული სოფლების თემებში; კაოსიუნგი დიდი ქალაქია. ჯუნიორი არ ფლობდა ინგლისურის გარდა სხვა ენას; ეკლესია იყო ჩინურენოვანი. ობიექტური სტანდარტებით, ჯუნიორი წარუმატებელი იქნება კულტურათაშორის კომუნიკაციაში.

ჯუნიორს მხოლოდ ერთი დადებითი რამ ჰქონდა, როგორც კულტურათაშორის კომუნიკატორს; მას ხალხი უყვარდა! ჯუნიორმა ორი წელი გაატარა კაოსიუნგში. მან ჩინური ენა - მანდარინი არ ისწავლა, მაგრამ საათებს ატარებდა თარჯიმნებთან ერთად, რათა დარწმუნებულიყო, რომ მისი გზავნილი კულტურულ ჭრილში გადაიცა. ხალხი ამ ეკლესიაში მოვიდა არა იმიტომ, რომ ჯუნიორი იყო ძლიერი სპიკერი, არამედ იმიტომ, რომ ჯუნიორი მათ ქუჩაში ხვებოდა, უღიმოდა და უსმენდა, როდესაც ისინი საუბრობდნენ.

ორი წლის შემდეგ მე კაოსიუნგს ვესტუმრე. დასახლებაში გასვლისას მაღაზიის მეპატრონემ ხელი დამიქნია. მან ჩინურად მითხრა: "თქვენ იცნობთ პასტორ ჯუნიორს?" "დიახ. რატომ მეკითხებით?" "მე მიყვარდა პასტორი ჯუნიორი". "თქვენ ქრისტიანი ხართ?" "არა, მე ბუდისტი ვარ. მაგრამ თუ ქრისტიანი გავხდები, პასტორი ჯუნიორის ეკლესიაში წავალ." - რატომ? "მას ვუყვარდი! ყოველდღე მოდიოდა ჩემს მაღაზიაში. ჩვენ ბევრ რამეზე ვსაუბრობდით მრავალი საათის განმავლობაში". გაოცებულმა დავტოვე მაღაზია. ჯუნიორს არ შეეძლო "მრავალი საათი ესაუბრა" ადამიანთან, ვინც ინგლისურს არ ფლობდა. მაგრამ მან სიყვარული გამოიჩინა მაღაზიის ბუდისტი მეპატრონის მიმართ.

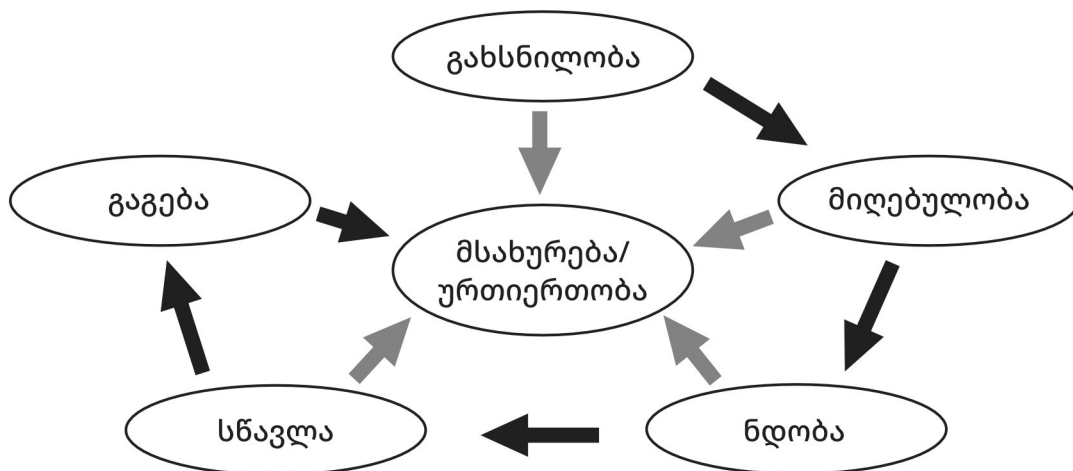
ეს ამბავი არ ნიშნავს, რომ სხვა ენის სწავლა უმნიშვნელოა. ის არ აუქმებს ამ გაკვეთილზე ნასწავლ პრინციპებს. ეს ამბავი უბრალოდ ნიშნავს: "გიყვარდეს მოყვასი შენი". ღმერთს შეუძლია ჩვენი შეზღუდული შესაძლებლობები გამოიყენოს თავისი დიდებისათვის.

კულტურათშორისი კომუნიკაციისა და მსახურების მოდელი

დუეინ ელმერმა დაწერა, რომ სხვებისთვის მსახურება მოითხოვს გაგებას, სწავლას, ნდობას, მიღებას და გახსნილობას. დოქტორ ელმერმა ეს მოდელი კულტურათშორისი მსახურების შესახებ სწავლებაში გამოიყენა. ის თანაბრად მნიშვნელოვანია კულტურათშორისი კომუნიკაციისთვისაც.¹⁸

ეფექტური კომუნიკაცია მოითხოვს:

- **გაგებას.** გაგება ვერ ხდება *სწავლის* გარეშე.
- **სწავლა.** ვერ შეძლებთ ვინმესგან სწავლას, სანამ *ნდობა* არ გექნებათ.
- **ნდობა.** ნდობის ასაშენებლად სხვებმა უნდა იცოდნენ, რომ თქვენ მათ აფასებთ, როგორც ადამიანებს. უნდა არსებობდეს *მიღება*, ისინი *მიღებულნი* უნდა იყვნენ.
- **მიღებულობა.** იმისათვის, რომ აგრძნობინოთ მიღებულობა, თქვენ უნდა გამოავლინოთ *გახსნილობა*.
- **გახსნილობა.** გახსნილობა არის მზადყოფნა, მიიღოთ ხალხი თქვენს სიახლოვეში და მათ თავი უსაფრთხოდ აგრძნობინოთ.

¹⁸ ეს მონაკვეთი ადაპტირებულია Duane Elmer წიგნიდან: *Cross-Cultural Servanthood: Serving the World in Christlike Humility* (Downers Grove: Intervarsity Books, 2009), Kindle location 303-318.

გახდით უკეთესი მსმენელი

► განიხილეთ ის შემთხვევა, როდესაც ურთიერთობდით კარგ მსმენელთან. რომელი თვისებები გაადვილებდათ მასთან საუბარს? იმსჯელეთ იმ შემთხვევებზე, როდესაც თქვენ სცადეთ ურთიერთობა ისეთთან, ვინც არ იყო კარგი მსმენელი. რომელი თვისებები ართულებდა მასთან საუბარს? კარგი მსმენელი ხართ?

ვინაიდან მოსმენა ასე მნიშვნელოვანია ეფექტური კომუნიკაციისთვის, ისევე სერიოზულად უნდა მოვეკიდოთ ჩვენი მოსმენის უნარის გაუმჯობესებას, როგორც ვზრუნავთ საუბრისა და წერის უნარების დახვეწაზე. ყველაზე ბრძენმა ადამიანმა, რომელიც ოდესმე ცხოვრობდა, გაგვაფრთხილა, რომ უგუნურება და სირცხვილია მოსმენამდე პასუხის გაცემა (იგავები 18:13).

ჯონ სიმანდსმა მოყვა შრი-ლანკაში მყოფი ქრისტიანი მისიონერის ამბავი, რომელსაც ბუდისტი მღვდელი სტუმრობდა. ბუდისტი მღვდელი მოვიდა ქრისტიანობის შესახებ წიგნების სათხოვნელად. ქრისტიანმა მისიონერმა უთხრა: „გაინტერესებთ ქრისტიანობა?“ ბუდისტმა მღვდელმა უპასუხა: „არა, მე არ მაინტერესებს, მაგრამ ვამზადებ ახალგაზრდა ბერებს, რომლებიც ბუდისტ მისიონერებად წავლენ დასავლეთში. მე ვფიქრობ, რომ ისინი მანამდე უნდა გაეცნონ ადგილობრივების რელიგიას, სანამ იქ ჩავლენ.“¹⁹

ამ ბუდისტმა მღვდელმა იცოდა, რომ ის უნდა დახმარებოდა თავის სტუდენტებს იმის გაგებაში, თუ რა რელიგია ჰქონდა ხალხს, რომლის „ევანგელიზაციასაც“ აპირებდნენ. რამდენად მნიშვნელოვანია ქრისტიანებისთვის შევიმეცნოთ მათი სწავლება, ვისთანაც ჭეშმარიტი სახარება უნდა მივიტანოთ!

ამ ნაწილში გავიგებთ რჩევებს უკეთესი მოსმენისთვის. ეს ეხება კულტურათაშორის კომუნიკაციას, ისევე როგორც ნებისმიერი სხვა ტიპის კომუნიკაციას.

განსხვავებაა "გაგონებასა" და "მოსმენას" შორის. მაგალითად, თქვენ შეიძლება გაიგონოთ ვინმეს საუბარი სხვა ენაზე, რომლის ვერცერთ სიტყვას ვერ გაიგებთ. თქვენ "გაიგონეთ", მაგრამ არ გესმოდათ. ლოზანის უილოვზანკის მოხსენებით, რომელიც მსოფლიოს სხვადასხვა ქვეყნის ქრისტიანმა ლიდერებმა გამოაქვეყნეს, გაკეთდა მოწოდება ევანგელისტების, მისიონერების, პასტორებისა და ქრისტიანი ლიდერების მიმართ: "მოუსმინეთ გულდასმით, იმისათვის, რომ ჩაწვდეთ და გააცნობიეროთ."²⁰

¹⁹ John T. Seamands, *Tell It Well: Communicating the Gospel Across Cultures* (Kansas City: Beacon Hill Press, 1981), 17

²⁰ Willowbank ანგარიში. "Gospel and Culture" (Lausanne Committee for World Evangelization, 1978), 15

(1) მოიცვალე ყურადღების გამფანტველი ფაქტორები

ჩვენ ვცხოვრობთ ყურადღების გამფანტავი საშუალებებით სავსე სამყაროში. ტელევიზია, რადიო, ინტერნეტი, მობილური ტელეფონები, ტექსტური შეტყობინებები და სხვა მოწყობილობები ჩვენს ყურადღებას იბყრობს. თუ ნამდვილად გვსურს ვინმეს მოსმენა, უნდა გავთიშოთ სხვა ყურადღების გადამტანი საშუალებები და ყურადღება მივაქციოთ მას.

ერთხელ ვსტუმრობდი ერთ ადამიანს, რომელიც ხშირად წყვეტდა საუბარს მობილურზე პასუხის გასაცემად. ყოველ ჯერზე, ის ამბობდა: "შენთან საუბარი ბევრად უფრო მნიშვნელოვანია, ვიდრე ტელეფონზე პასუხის გაცემა, მაგრამ მაპატიე, სანამ ერთ ზარს ვუპასუხებ. ერთ საათში მან შვიდ სატელეფონო ზარს უპასუხა. მისმა ხმამ თქვა: "შენ უფრო მნიშვნელოვანი ხარ"; მაგრამ მის მოქმედებებში ცხადადაა ნათქვამი: "ჩემი მობილური ტელეფონი უფრო მნიშვნელოვანია!"

ქეშმარიტი მოსმენა მოითხოვს, რომ ჩვენ ყურადღების ფოკუსირება სხვა ადამიანზე მოვახდინოთ. ბევრი რამ გვიშლის ხელს ნამდვილ მოსმენაში:

- სხვა რამეებზე ფიქრი ("რა არის შემდეგ ჩემს საქმეების სიაში?")
- სხვაზე შთაბეჭდილების მოხდენის მცდელობა ("იმედი მაქვს დავარწმუნებ, რომ მართალი ვარ")
- დაგეგმვა, რას ვიტყვით, როდესაც ისინი საუბარს შეწყვეტენ.

ქეშმარიტი მოსმენა ნიშნავს ყველაფრის გვერდზე გადაღებას და ყურადღების გამახვილებას მასზე, ვინც საუბრობს.

ბავშვობაში ვცდილობდი მამასთან საუბარს, როდესაც ის გაზეთს კითხულობდა. ის შესაბამის დროს რაღაცას წაილულლულებდა. დარწმუნებული ვარ, მას ეგონა, რომ მისმენდა, მაგრამ არა. ერთხელ გიჟური ამბავი ვუამბე, როდესაც ის თავისი გაზეთის კითხვას განაგრძობდა. მან განაგრძო ლულლული: "ჰო, ეგ კარგია" და ვერც კი მიხვდა, რომ ჩემი ამბავი მთლიანად შეთხზული იყო.

(2) სხეულის ენა მნიშვნელოვანია

კომუნიკაციის მნიშვნელოვანი ასპექტი არის სხეულის ენა. არ არის საკმარისი მოსმენა; სხვამ უნდა იცოდეს, რომ უსმენთ.

დაჯექით იქ, სადაც ისინი კომფორტულად იგრძნობენ თავს და სადაც შეგიძლიათ თვალებში უყუროთ. ხშირად, უკეთესია დატოვოთ სამუშაო მაგიდა და უფრო თანაბარ მდგომარეობაში დაჯდეთ, როდესაც ესაუბრებით ეკლესიის წევრს ან თუ თქვენს დაქვემდებარებაში მყოფ

პირს კონსულტაციას უწევთ. ხალხი ხშირად ყოყმანობს, რომ გულწრფელი იყოს იმ პიროვნების მიმართ, ვინც სამუშაო მაგიდას უზის. იმისათვის, რომ იყოთ უკეთესი კომუნიკატორი, გააკეთეთ ყველაფერი, რაც ხელს შეუწყობს სხვების მოდუნებას, განმუხტვას და გაუმარტივებს კომუნიკაციას.

(3) გააკეთეთ ჩანაწერები

სიტუაციიდან გამომდინარე, ჩანაწერების გაკეთებამ შეიძლება მიანიშნოს, რომ კარგი მსმენელი ხართ. ოფიციალურ გარემოში, მაგალითად, საკლასო ოთახში ან საბჭოს სხდომაზე, ჩანიშვნების გაკეთება მოგცემთ მოსმენილის კარგ ჩანაწერს. კერძო საუბრებში ან საკონსულტაციო შეხვედრებზე შეიძლება სხვა პირისგან ნებართვის თხოვნა დაგჭირდეთ. შეგიძლიათ უბრალოდ თქვათ: "მინდა რამდენიმე ჩანიშვნის გაკეთება, რომ დამეხმაროს უკეთესად კონცენტრირებაში."

დასკვნა

გამყიდველი რომ ყოფილიყავით, გენდომებოდათ, რომ ძალიან კარგად გესმოდეთ თქვენი მომხმარებლების. თქვენ გენდომებოდათ დარწმუნებულიყავით, რომ ხელი არ შეუშალებთ თქვენს გაყიდვებს, რადგან ვერ შეძელით მკაფიო კომუნიკაცია.

როგორც მსახური ან ქრისტიანი ლიდერი, თქვენ არ "ყიდით" სახარებას, მაგრამ თქვენ აზიარებთ ხსნის კეთილ უწყებას. მსახურისთვის კომუნიკაცია კიდევ უფრო მნიშვნელოვანია, ვიდრე ჩვეულებრივი ბიზნესმენისთვის. პავლეს მსგავსად, შენც გინდა ყველაფერი გააკეთო იმისთვის, რომ სხვები მოიპოვო ქრისტესთვის. დროის დათმობა, იმისთვის რომ გაუგოთ თქვენს აუდიტორიას აგინაზღაურდებათ უფრო ეფექტური მსახურებით.

9 გაკვეთილის დავალება

(1) შემდეგი გაკვეთილის დასაწყისში თქვენ გაივლით ტესტს ამ გაკვეთილის მასალის საფუძველზე. მომზადებისას ყურადღებით შეისწავლეთ ტესტის კითხვები.

(2) იპოვნეთ ადგილი, სადაც შეგიძლიათ მოინახულოთ სხვა კულტურის წარმომადგენელი. ეს შეიძლება იყოს რესტორანი, ეკლესია ან რომელიმე საზოგადოებრივი ორგანიზაცია. თქვენი პირველი ვიზიტის დროს, ნუ ეცდებით მახარობლობას. ამის ნაცვლად, წადით მოსასმენად და სასწავლებლად. დასვით კითხვები, იყავით მეგობრული და გამოავლინეთ სიყვარული. თქვენი ვიზიტის შემდეგ გაუზიარეთ თქვენი გამოცდილება თქვენს კლასს. რა ისწავლეთ სხვა კულტურის წარმომადგენლებთან დროის გატარებით?

9 გაკვეთილის ტესტი

- (1) ჩამოთვალეთ ძველი აღთქმის კულტურათაშორისი კომუნიკაციის ორი მაგალითი.
- (2) როგორ გახდა მათეს 28-ე თავში გადმოცემულმა იესოს დავალებამ კულტურათაშორისი ურთიერთობა კიდევ უფრო მნიშვნელოვანი?
- (3) ჩამოთვალეთ ამ გაკვეთილზე ნასწავლი ხუთი პრაქტიკული მოსაზრება კულტურათაშორისი კომუნიკაციის შესახებ.
- (4) რატომ არის იუმორი რთული საკითხი კულტურათაშორისი კომუნიკაციის თვალსაზრისით?
- (5) რა თქვა იესომ, რა ეხმარება ყველა კულტურათაშორის კომუნიკაციას?
- (6) დოქტორ ელმერის აზრით, რა არის ხუთი ინგრედიენტი, რომელიც აუცილებელია ეფექტური მსახურის ან კომუნიკატორისთვის?
- (7) ჩამოთვალეთ სამი პრაქტიკული ნაბიჯი, რათა გახდეთ უკეთესი მსმენელი.

გაკვეთილი 10

სულიწმიდით ცხებული ქადაგება

გაკვეთილის მიზნები

ამ გაკვეთილის ბოლოს სტუდენტმა უნდა:

- (1) აფასებდეს სულიწმიდის ცხებულების მნიშვნელობას ქადაგებაში.
- (2) იცოდეს, თუ რა მნიშვნელობა აქვს პირად მომზადებას ქადაგებისთვის.
- (3) ესმოდეს სულიწმიდის როლი მქადაგებლისა და მსმენელის მომზადებაში.
- (4) მზად იყოს გადაიხდოს ფასი მსახურებაში ცხებულებისთვის.

შესავალი

ამ კურსში შევისწავლეთ კომუნიკაციის ხელოვნება.²¹ ჩვენ ვისწავლეთ როგორ უნდა მოვამზადოთ ქადაგებები, ეფექტური სწავლების ტექნიკა, ადამიანური ურთიერთობები, კულტურათაშორისი კომუნიკაციისა და უკეთ მოსმენის უნარები. ყველა ეს ტექნიკა მნიშვნელოვანია ქრისტიანი მუშაკისთვის. როგორც ქრისტიანმა მსახურებმა, მასწავლებლებმა ან ლიდერებმა, ყველაფერი უნდა გავაკეთოთ, რომ ეფექტური კომუნიკაცია გვქონდეს.

თუმცა, მას შემდეგ რაც ჩვენის მხრიდან ყველაფერი გავაკეთეთ რაც შეგვეძლო, სულიწმიდის იმედზე ვრჩებით სულიერი ცხებულების მხრივ. ამ დასკვნით გაკვეთილზე ჩვენ შევისწავლით სულიწმიდის როლს ქადაგებაში. ჩვენ ყურადღებას გავამახვილებთ ქადაგებაზე, მაგრამ ეს პრინციპები ეხება სწავლებასა და სხვა სახის ქრისტიანულ კომუნიკაციასაც.

მქადაგებელმა საკუთარი თავი უნდა მოამზადოს

როგორც მსახურს, თქვენ სხვადასხვა პასუხისმგებლობები გაქვთ, მაგრამ არცერთი მათგანი არ არის უფრო მნიშვნელოვანი, ვიდრე თქვენი ქადაგება. ქადაგების საშუალებით, ღმერთი ელაპარაკება იმ ხალხს, ვინც მან თქვენს მზრუნველობის ქვეშ მოახვედრა. იმის გამო, რომ სიტყვით (ქადაგებით) მსახურება ძალიან მნიშვნელოვანია, სატანა ყველაფერს გააკეთებს იმისთვის, რომ ყურადღება გადაგატანინოთ ეფექტური მომზადებისგან. თუ გსურთ ეფექტურად შეასრულოთ თქვენი მოწოდება - იქადაგოთ, დრო უნდა გამოყოთ ადეკვატური

²¹ ამ გაკვეთილის მასალების უმეტესი ნაწილი მოწოდებულია ვილასისიში, პანგასინანში, (ფილიპინები). არსებული ბიბლიის მეთოდისტიკის პასტორალური კოლეჯის, აკადემიური საქმეებისა და სულიერი ცხოვრების დეკანის, რიჩარდ ჰატჩისონის მიერ.

მომზადებისთვის. მქადაგებლის მომზადება კიდევ უფრო მნიშვნელოვანია, ვიდრე საქადაგებელი სიტყვის მომზადება.

მქადაგებელმა საკუთარი თავი უნდა მოამზადოს პირადი ლოცვით

ეფექტური ქადაგებისა და სწავლებისთვის უნდა გვესმოდეს, რომ სანამ **ხალხს საჯაროდ გავესაუბრებით**, მანამდე **პირადად უნდა ვესაუბროთ ღმერთს**. ქადაგებაში ძალა მოდის ღვთის სულის ცხებულების გზით. ჩვენი ქადაგებისთვის მომზადება უნდა შეიცავდეს ღმერთთან გატარებულ დროს.

იესო არის ამ ჭეშმარიტების შესანიშნავი მაგალითი. სახარებებში მრავალჯერაა ნახსენები, რომ იესო ღამეებს ატარებდა ლოცვაში. მნიშვნელოვანი გადაწყვეტილების მიღებამდე იესო ღამეს ლოცვაში ატარებდა (ლუკა 6:12-13). თუ ღვთის უცოდველი ძე, რომელიც მამასთან მოზიარებაში ცხოვრობდა, ლოცვას ეყრდნობოდა, რამდენად უფრო მეტად გვჭირდება ლოცვა ჩვენ, რომ ეფექტურები ვიყოთ მსახურებაში!

ლოცვით, ჩვენ „ვიღებთ ღვთის სრულ საჭურველს“ (ეფესელთა 6:13). ლოცვის საშუალებით, ჩვენ ეფექტური მსახურებისთვის ვართ აღჭურვილი. მსახურებისთვის ჩვენი მზადება გულწრფელ ლოცვას უნდა შეიცავდეს.

მქადაგებელი თავს უნდა იმზადებდეს პირადი სიწმიდის, პატიოსნების მეშვეობით

► წაიკითხეთ 1 ტიმოთეს მე-6 თავი. რას გვასწავლის ეს თავი პასტორის დახასიათების შესახებ?

ღმერთი არ სცხებს პროგრამებსა და გეგმებს; ის ხალხს სცხებს. მთელი წმინდა წერილის განმავლობაში ვხედავთ, რომ ღმერთის ცხებულება გადმოდის მათზე, ვისი გულიც მომზადებულია მსახურებისთვის. ანგიამ მიმართა ხალხს, რომლებიც ცდილობდნენ ღვთის საქმის შესრულებას, მაგრამ არ ცხოვრობდნენ ღვთის კანონის მორჩილებით. ამბობს უფალი: „რასაც შესწირავენ, ბილწია“ (ანგია 2:14). სულიწმიდით ცხებული ქადაგება მოდის მქადაგებლებისგან, რომლებიც უარს ამბობენ თავიანთი სიწმინდის დათმობაზე.

მრავალი მქადაგებლის მსახურება სკანდალით დასრულდა პირადი სიწმინდის შელახვის გამო. ფინანსური და სექსუალური სკანდალებით დასრულდა ცნობილი პასტორებისა და მახარებლების მსახურება. სხვა მსახურებმა და ლიდერებმა თავი აარიდეს საზოგადოებრივ სკანდალს, მაგრამ ისინი არაეფექტური იყვნენ მსახურებაში ფარული ცოდვის გამო.

პავლემ წერილი მისწერა ტიმოთეს, ეფესოს ახალგაზრდა პასტორს. მან ტიმოთეს უთხრა, რომ პირადი წესიერება უნდა შეენარჩუნებინა, როგორც მსახურს. პავლეს გამოწვევა ტიმოთეს

მიმართ აჩვენებს, თუ როგორი პიროვნებები უნდა ვიყოთ, რათა ვიყოთ ეფექტურები მსახურებაში.

პავლემ ტიმოთეს უთხრა, რომ უნდა გაეცეოდა:

- ცრუ სწავლებებს
- პატივმოყვარეობას
- პაექრობებს და ჩხუბს
- ვერცხლის, ანუ ფულისმოყვარეობას

ჩვენ უნდა გავექცეთ ცოდვებს, უწესრიგობას და გაფანტულობას, რაც ხელს უშლის მსახურებას. სულიწმიდა არ სცხებს მქადაგებლებს, რომლებიც არ არიან ჭეშმარიტების ერთგულნი, ვინც პირადი სიამაყით, ჩხუბის და ფულის სიყვარულით არიან მოტივირებული. შესაძლებელია წარმატების მიღწევა ხალხის თვალში, როდესაც ამ ცოდვებს არ ვთმობთ? - დიახ. შესაძლებელია სულიწმიდის ცხება გვქონდეს, როდესაც ამ ცოდვებს არ ვთმობთ? - არა!

პავლემ ტიმოთეს უთხრა, რომ ის უნდა მიჰყოლოდა:

- სიმართლეს
- ღვთისმოსაობას
- რწმენას
- სიყვარულს
- სიმტკიცეს
- სიფაქიზეს

ჩვენ უნდა მივყვეთ იმ შინაგან თვისებებს, რომლებიც აღგვჭურვავს მსახურებისთვის. ყურადღება მიაქციეთ, რომ პავლეს მიერ ჩამოთვლილი თვისებები, პირველ რიგში, გარეგანი არ არის; ისინი გულის თვისებებია. ერთ – ერთი პრობლემა, რომელიც ხელს უშლის მღვდლის პირად სიწმინდეს და პატიოსნებას, არის ის, რომ ჩვენ უფრო მეტად გარეგნობაზე ვამახვილებთ ყურადღებას, ვიდრე შინაგან თვისებებზე. ”უფალი ისე არ ხედავს, როგორც კაცი; კაცი მხოლოდ გარეგნობას ხედავს, ხოლო უფალი გულს უყურებს” (1 მეფეთა 16:7). თუ გვწყურია სულიწმიდის ცხებულება, უნდა ვიმუშაოთ გულზე, ანუ შინაგანზე, რომელსაც ღმერთი აკურთხებს.

პავლემ უთხრა ტიმოთეს, რომ უნდა იბრძოლოს რწმენისთვის.

პავლემ კორინთელებს შეახსენა სახარების მნიშვნელობა. სწორედ სახარებაა, რომელიც ხსნამდე მიგვიყვანს.

გაუწყებთ თქვენ ძმებო, სახარებას, რომელიც მე გიქადაგეთ, რომელიც მიიღეთ და რომელზეც დგახართ, რომლითაც ხსნას ღებულობთ, თუ დაიცავთ სიტყვას, მე რომ გიქადაგეთ, თუ არა - ფუჭად გირწმუნიათ (1 კორინთელთა 15:1-2).

იუდამ მოუწოდა მქადაგებლებს: „იღწვოდეთ რწმენისთვის, რომელიც ერთხელ წმიდანებს გადაეცათ“ (იუდა 1:3). მსახურმა არასდროს უნდა დაუშვას, რომ სხვა საკითხებმა ჩაანაცვლონ სახარების ცენტრალურობა მის ქადაგებაში. იქნება ეს პოლიტიკური საკითხები, სოციალური საკითხები თუ მომღვრების საკითხზე დაპირისპირება. სატანა სიამოვნებით მოწყვეტს მსახურების ყურადღებას სახარების უწყებიდან, რომ ვერ მოხდეს მასზე ფოკუსირება. როგორც მსახურმა, თქვენ უნდა იბრძოლოთ რწმენისთვის. სახარება უნდა იყოს თქვენი ქადაგების ცენტრში.

სულიწმიდამ უნდა მოამზადოს მქადაგებელი

როგორც მქადაგებლებმა, ყველაფერი უნდა გავაკეთოთ, რომ მოვემზადოთ მსახურებისთვის. თუმცა, საბოლოო ჯამში, სრულად უნდა მივენდოთ სულიწმიდის ცხებას, ძალაუფლებიანი ქადაგებისთვის.

სულიწმიდა ანათებს მქადაგებლის გონებას

► წაიკითხეთ შემდეგი მუხლები. რას გვასწავლიან ისინი საღვთო წერილის გაგებასთან დაკავშირებით? ფსალმუნი 119:18, 33; ეფესელთა 1:16-18; 1 კორინთელთა 2:9-16.

განათება არის სულიწმიდის მიერ ჩვენი გონების გახსნა წერილის გასაგებად, გამოცხადების მიცემა. ეს უფრო მეტია, ვიდრე ჩვენ მიერ ტექსტის შესწავლის შედეგები; ეს ღვთიური მოქმედებაა. სულიწმიდის მიერ გონების განათება ვერ შეცვლის გულდასმით შესწავლის საჭიროებას, მაგრამ ის სცილდება იმას, რაც მხოლოდ სწავლის საშუალებით შეგვიძლია აღმოვაჩინოთ. ყველა მქადაგებელმა უნდა ილოცოს ამ გამოცხადებისთვის!

სულიწმიდა ანიჭებს ძალას მქადაგებლის სიტყვას

ისევე, როგორც ქადაგებისთვის მოსამზადებლად ლოცვის მნიშვნელობის მოდელი შექმნა იესომ, მან მოგვცა მსახურებაში სულიწმიდის მნიშვნელობის მოდელიც. თავის პირველ ქადაგებაში იესომ თქვა:

უფლის სულია ჩემზე, რადგან მან მცხო გლახაკთა სახარებლად (ლუკა 4:18).

იესომ იცოდა, რომ მსახურებაში ეფექტურობის გასაღები სულიწმიდის ცხება იყო.

იესომ თავისი მოწაფეები გაგზავნა მთელს მსოფლიოში სახარების საქადაგებლად. თუმცა, სანამ ისინი მზად იქნებოდნენ საქადაგებლად, მათ სულიწმიდის ცხება უნდა ჰქონოდათ.

იესო თავის მოწმეებს არ აგზავნიდა ქვეყნიერებაზე, სანამ სულიწმიდით არ გაძლიერდებოდნენ.

არამედ თქვენ მიიღებთ ძალას, როცა გადმოვა სულიწმიდა თქვენზე და იქნებით ჩემი მოწმენი იერუსალიმში, მთელ იუდეასა და სამარიაში და დედამიწის კიდემდე (საქმეები 1:8).

მხოლოდ სულიწმიდის გამოცხადებით ხდება, რომ ჩვენ სწორად განვმარტავთ წმინდა წერილს. ამის შემდეგ, მხოლოდ სულიწმიდის ძალით აღწევს ჩვენი ქადაგება ან სწავლება მსმენელთა გულებს. სწორედ სულიწმიდით აღწევს ღმერთის სიტყვა „სამშვივნეელისა და სულის, სახსართა და ტვინთა გაყოფამდე და განსჯის გულის ზრახვებსა და აზრებს“ (ებრაელთა 4:12).

იესომ თავის მოწაფეებს შესანიშნავი დაპირება მისცა. მოამზადა ისინი, რომ დაემოწმებინათ მტრული აუდიტორიისთვის, იესომ აღგვითქვა: „რადგან თქვენ კი არ ილაპარაკებთ, არამედ თქვენი მამის სული ილაპარაკებს თქვენში“ (მათე 10:20). ეს არ ნიშნავს, რომ სწავლა და მომზადება უმნიშვნელოა. იესო არ გვეუბნება, რომ სწავლას უნდა მოვერიდოთ, მაგრამ გვარწმუნებს, რომ სულიწმიდის ძალით ვილაპარაკებთ.

პავლემ დაამოწმა ამ ძალაუფლების შესახებ, როდესაც თქვა: ”ჩემი სიტყვა და ქადაგება ჩემი სიბრძნის დამარწმუნებელი სიტყვებით კი არ იყო, არამედ სულისა და ძალის გამოვლინებით“ (1 კორინთელთა 2:4). პავლე გულმოდგინედ სწავლობდა. პავლე ბრწყინვალე სწავლული იყო, მაგრამ მან იცოდა, რომ ქადაგების საბოლოო ძალა სულიწმიდისგან მოდის და არა ადამიანის ძალისხმევიდან.

იმისათვის, რომ ვიყოთ ღვთის სიტყვის ეფექტური მასწავლებლები და მქადაგებლები, უნდა ვისწავლოთ, რათა გავიგოთ ტექსტი. ჩვენ უნდა ვილოცოთ, რომ ღვთის სულის ცხებულება მივიღოთ. ამის შემდეგ ჩვენ შეგვიძლია ვენდოთ ღმერთს, რომ ის ილაპარაკებს ჩვენგან, რათა თავისი სიტყვა მიუტანოს თავის ხალხს. ეს ჭეშმარიტ ძალას შემატებს ქადაგებას.

სულიწმიდამ უნდა მოამზადოს მსმენელი

ღმერთი არამარტო მქადაგებელს ამზადებს, არამედ ამზადებს აუდიტორიას ჭეშმარიტების მისაღებად. მიუხედავად იმისა, რომ მქადაგებელმა თვითონ უნდა მოამზადოს საკუთარი თავი მსახურებისთვის, ჩვენ შეგვიძლია ვიხაროთ, რომ სულიწმიდა ამზადებს მსმენელს მსახურებისთვის. როდესაც ჩვენ ვქადაგებთ ან ვასწავლით, ამას ჩვენ თვითონ არ ვაკეთებთ.

პავლემ შეახსენა თესალონიკელებს, რომ მისი ქადაგების გავლენა ემყარებოდა არა მის მეტყველებას, არამედ სულიწმიდის ძალას. ”რადგან ჩვენი სახარება მხოლოდ სიტყვით კი არ გეუწყათ, არამედ ძალით, სულიწმიდით და სრული დამაჯერებლობით“ (1 თესალონიკელთა

1:5). სულიწმიდამ აიღო მოციქულის სიტყვები და მიმართა ისინი თესალონიკელთა გულებისკენ ძალითა და რწმენით.

სანამ სულწმიდა ქადაგებას ძალას შემატებს, მსმენელი შეიძლება გონებით დაეთანხმოს, იმ დროს როცა მათ გულებს არაფერი შეეხება. სწორედ სულიწმიდაა, ვინც მსმენელებს არწმუნებს მათ საჭიროებაში და ღრმა რეაგირებას იწვევს.

ეს ჭეშმარიტება დიდებული გამხსნელება უნდა იყოს თითოეული ჩვენგანისთვის, ვინც ქადაგებს. ჩვენ არ ვართ დაყრდნობილი საკუთარ მჭევრმეტყველებასა და შესაძლებლობებზე; ჩვენ სულიწმიდის ძალით ვქადაგებთ.

1741 წლის ივლისში ჯონათან ედუარდმა იქადაგა სიტყვა სახელწოდებით "ცოდვილნი გაბრაზებული ღმერთის ხელში", კონექტიკუტის ენფილდის ეკლესიაში. ეს მოხდა დიდი გამოღვიძების დროს, ამერიკის სულისკვეთებით, ერთ-ერთი ყველაზე ძლიერი ღვთიური სულის გადმოღვრისას ამერიკის ისტორიაში. ღვთიურმა ცეცხლმა მთელი კოლონიები მოიცვა.

ედუარდსი იმავე ქადაგებას ქადაგებდა საკუთარი მრევლისთვის მცირე შედეგით, მაგრამ მან იგრძნო, რომ ღმერთი მას ენფილდში უძღვებოდა სიტყვის საქადაგებლად. ედუარდსი არ იყო შთამბეჭდავი მქადაგებელი. მან წაიკითხა თავისი ქადაგებები თანაბარი ხმის ტემბრით. მას არ უსაუბრია ხმამაღლა და არც რაიმე დრამატული დემონსტრაცია გამოუყენებია. ედუარდსის ქადაგების სტილში ვერაფერი გამოიწვევდა დიდ გამოხმაურებას.

თუმცა, იმ დღეს ღვთის სული იძვროდა კრებულში. თვითმხილველმა დაწერა: "ქადაგების დასრულებამდე დიდი მოთქმა და ტირილი გაისმა მთელს სახლში.... ხალხი იძახდა:" რა ვქნა, რომ გადავრჩე? " "ოჰ, ჯოჯოხეთში მივდივარ!" "რა გავაკეთო ქრისტესთვის?" და ა.შ. მსახური იძულებული გახდა შეეწყვიტა ქადაგება, რადგან ღვთის გასაოცარი ძალა გამოჩნდა."

ედუარდსი მომზადებული იყო წერილების შესწავლაში; ის მოემზადა ლოცვაში; მან შეინარჩუნა პირადი სიწმინდე. ეს ყველაფერი მნიშვნელოვანი იყო, მაგრამ საბოლოო ძალა სულიწმიდისგან მოვიდა.

დასკვნა: ცხებულების ფასი

თუ სულიწმიდის ცხება ასე მნიშვნელოვანია, რატომ ამჯობინებენ ამდენი მქადაგებლები ამაზე ნაკლებს? ალბათ, ერთი მიზეზი არის ის, რომ არ გვსურს ცხების საფასურის გადახდა.

სულიწმიდის ცხებულება „მქადაგებელზე მოდის არა სწავლაში, არამედ ლოცვის ოთახში".

-ი.მ. ბოუნდსი

ჩვენ ვნახეთ, რომ სულიწმიდის ცხება ლოცვად დაგვიჯდება. ე.მ. ბაუნდსმა დაწერა: "ლოცვა, ბევრი ლოცვა, არის ქადაგების ცხების საფასური."²²

ჩვენ ვნახეთ, რომ სულიწმიდის ცხებულება პირად პატიოსნებას, სიწმინდეს მოითხოვს. ღმერთი არ გადმოღვრის თავის სულს მათზე, ვინც უარს ამბობს მის მორჩილებაზე.

სულიწმიდის ცხება მოითხოვს ღმერთზე თავმდაბლურ, განგრძობად დამოკიდებულებას. თუ ვგრძნობთ, რომ საკუთარი ძალებით შეგვიძლია ქადაგება, ღმერთი ამის საშუალებას მოგვცემს. თუ ჩვენ საკუთარი დიდებისათვის ვიქადაგეთ, არ გვექნება სულიწმიდის ცხება. ღმერთმა თქვა: "ჩემს დიდებას სხვას არ მივცემ" (ესაია 48:11). ღმერთის ცხებულების ძიების მოტივი უნდა იყოს ღვთის დიდება და არა ჩვენი.

10 გაკვეთილის დავალება

(1) შემდეგი გაკვეთილის დასაწყისში თქვენ გაივლით ტესტს ამ გაკვეთილის მასალის საფუძველზე. მომზადებისას ყურადღებით შეისწავლეთ ტესტის კითხვები.

(2) ამ კურსის განმავლობაში ნასწავლი პრინციპების გამოყენებით, გაკვეთილზე იქადაგეთ 15-20 წუთიანი ქადაგება. კლასის თითოეული წევრი შეავსებს "შეფასების ფორმას", რომელიც მოცემულია ამ კურსის წიგნის ბოლოში. თანაკლასელების მიერ ამ ქადაგების შეფასებების შედარებისას თქვენს ადრეულ ქადაგებების შეფასებებთან შედარებით შეგიძლიათ შეაფასოთ თქვენი კომუნიკაციის უნარის გაუმჯობესება.

10 გაკვეთილის ტესტი

(1) ცხებული ქადაგებისათვის მქადაგებელმა საკუთარი თავი უნდა მოამზადოს _____ და _____ მეშვეობით.

(2) პავლემ უთხრა ტიმოთეს, რომ მან უნდა იბრძოლოს _____.

(3) სულიწმიდა _____ მქადაგებლის გონებას და ანიჭებს _____ მქადაგებლის სიტყვას.

(4) განსაზღვრეთ გონების განათების მნიშვნელობა.

(5) ი.მ. ბაუნდსის თანახმად, რა ფასი აქვს ცხებულებას ქადაგებაში?

²² ადაპტირებულია დან E. M. Bounds, *Power through Prayer*.

მეტყველების შეფასების ფორმა

სპიკერის სახელი და გვარი:

წმ. წერილის ტექსტი:

ქადაგების სათაური:

თარიღი:

დასაწყისის დრო:

დასრულების დრო:

შემოხაზეთ შესაბამისი ქულა (“4” საუკეთესო ხოლო “ნული” ძალიან ცუდი).

სულ ყველა ქულა.

მომზადება (ჩანაწერები ან ქადაგების მონახაზი)	
ა. თემა (გასაგებია; ტექსტიდან გამომდინარეობს; გამოყენებულია მონახაზში)	0 1 2 3 4
ბ. მონახაზი (არის თემატიკაზე დაყრდნობით; ლოგიკური განვითარებით)	0 1 2 3 4
გ. ფაქტები (ზუსტი და შესაბამისი)	0 1 2 3 4
დ. შემოქმედებითობა (ახალი იდეები და მიდგომები)	0 1 2 3 4
ე. გამოყენება (შესაბამისი და გასაგები)	0 1 2 3 4
ვ. აკურატულობა (იკითხება; ძირითადი პუნქტები ხაზგასმულია)	0 1 2 3 4
ზ. დასრულებულობა (დაწერილია მთლიანად ან რეზიუმირებულია)	0 1 2 3 4
პრეზენტაცია	
ა. შესავალი (მოკლე; ჩანს ინტერესი; მოტივაცია)	0 1 2 3 4
ბ. გადასვლები (მარტივად გადადის ერთი პუნქტიდან მეორეზე)	0 1 2 3 4
გ. საღვთო წერილის გამოყენება (წმიდა წერილების დამხმარე საშუალებები, ილუსტრაციები)	0 1 2 3 4
დ. სტატისტიკის, ამბებისა და ილუსტრაციების გამოყენება (მკაფიო, შესაბამისი)	0 1 2 3 4

ე. იუმორის გამოყენება (სათანადო)	0 1 2 3 4
ვ. საგნის შინაარსის ფლობა (დარწმუნებული)	0 1 2 3 4
ზ. თვალის კონტაქტი აუდიტორიასთან (რეგულარული)	0 1 2 3 4
თ. ვიზუალური საშუალებების გამოყენება (შესაბამისი)	0 1 2 3 4
ი. დროის მენეჯმენტი (დრო გონივრულად გამოიყენა)	0 1 2 3 4
კ. დასკვნა (განამტკიცებს თემას; შეიცავს მიმართვას)	0 1 2 3 4
დასწრება (პიროვნული თვისებები და გამოხატვა)	
ა. ქცევის მანერა (თავდაჯერებული, მომბოდიშებული, ენთუზიასტი; ნერვიული)	0 1 2 3 4
ბ. ხმა და მეტყველების ტემპი (მკაფიო; ისმინება)	0 1 2 3 4
გ. ენა (აუდიტორიისთვის შესაფერისი)	0 1 2 3 4
დ. მეტყველების სიმკვირცხლე (მკაფიოდ გამოთქმა; სიტყვების თავისუფალი გამოყენება)	0 1 2 3 4
ე. გარეგნობა / ჩაცმულობა (სისუფთავე, მიზანშეწონილობა)	0 1 2 3 4
ვ. სახის გამომეტყველება (შეესაბამება საგანს)	0 1 2 3 4
აუდიტორიის ჩართულობა, ანუ მონაწილეობა (მსმენელისგან)	
ა. ვერბალური კომუნიკაცია (ამინები, სიცილი, ამოხზვრა)	0 1 2 3 4
ბ. არავერბალური კომუნიკაცია (იღიმის, მთქნარება, მოწყენილი სახე)	0 1 2 3 4

საერთო ნიშნები: _____

შემფასებლის სახელი და გვარი: _____

დამატებითი შენიშვნები: _____

დავალებების ჩაწერა

სტუდენტის სახელი _____

ქვემოთ მოცემულ ტაბულაში, თავდაპირველად, როდის შესრულდა თითოეული დავალება. ტესტები "დასრულებულად" ითვლება, როდესაც სტუდენტი იღებს 70% ან მეტ ქულას. Shepherds Global Classroom-ისგან სერთიფიკატის მისაღებად, ყველა დავალება წარმატებით უნდა იყოს შესრულებული.

გაკვეთილი	ტესტი	დავალება 1	დავალება 2
1			
2			
3			
4			
5			
6			
7			
8			
9			
10			

სერთიფიკატის მოთხოვნა შეპერდს გლობალ კლასრუმ-ისგან

Shepherds Global Classroom-ის დასრულების სერთიფიკატის მისაღებად განაცხადი შესაძლებელია შეავსოთ ჩვენს ვებ – გვერდზე: www.shepherdsglobal.org. SGC- ს პრეზიდენტი, გადასცემს სერთიფიკატებს, ციფრული სახით, ინსტრუქტორებსა და კურატორებს, რომლებიც შეავსებენ განაცხადს მათი სტუდენტის(ების) სახელით.